

சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
International Institute of Tamil Studies

"அறிவுச் செல்வங்கள் அனைத்தையும்
தமிழுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.
இனிவரும் நூற்றாண்டுகளுக்கும்
அருந்தமிழை ஆற்றல் படுத்த வேண்டும்"

- மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்
புரட்சித் தலைவி
அம்மா அவர்கள்

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றிய

திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு
பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் கோ.விசயராகவன்

எம்.ஏ.எம்.பில்.எம்பி.ஏ.பி.எட், பிஎச்.டி.

இயக்குநர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES

இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம்

தரமணி, சென்னை - 600 113

நூல் விவரக் குறிப்பு

நூல் தலைப்பு	: திருப்பெருந்துறைப் புராணம்
நூல் ஆசிரியர்	: ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
வெளியீட்டாளரும் பதிப்புரிமையும்	: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம் தரமணி, சென்னை - 600 113.
தொலைபேசி எண்	: 044 - 22542992
வெளியீட்டு எண்	: 859
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	: 2015 : முதற்பதிப்பு :
பயன்படுத்திய தாள்	: 16 கிகி டி.என்.பி.எல்.வெள்ளை
நூலின் அளவு	: 1/8 டெம்மி
எழுத்தின் அளவு	: 11 புள்ளி
பக்க எண்ணிக்கை	: 208
அச்சுப்படிகளின் எண்ணிக்கை	: 1200
விலை	: ரூ.130 (ரூபாய் நூற்று முப்பது மட்டும்)
ISBN	: 978-93-85165-14-6
அச்சகம்	: ராஜ் எண்டர்பிரைஸஸ் திருவல்லிக்கேணி சென்னை - 600 005.

முனைவர் கோ.விசயராகவன் எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., எம்.பி.ஏ., பி.எட்., பி.எச்.டி.

இயக்குநர்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை 600 113

அணிந்துரை

பழங்கால அரிய நூல்களையும் சுவடிகளையும் பாதுகாக்கும் வகையில் 2014ஆம் ஆண்டு நிறுவனத்தில் 34 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் மாண்புமிகு மக்கள் முதல்வர் புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. அவ்வகையில் நாடெங்கினும் உள்ள அரிய நூல்களை, சுவடிகளைத் திரட்டும் பணி தொடங்கப்பட்டு, கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களைத் தமிழ்த்தாய் 67 - பெருவிழா, பிப்ரவரி 2015இல் வெளியிடும் திட்டத்தின் கீழ், தாரண ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் வெளிவந்துள்ள இந்நூல் இப்பொழுது மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பெற்று வெளியிடப்படுகிறது.

தமிழில் தோன்றிய சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் தலபுராணங்களும் அடங்கும். தமிழகத்தில் புனிதமடைந்து தண்டமிழுடன் பக்தியையும் வளர்த்தத் திருப்பதிகள் பல. அவற்றுள் ஒன்றுதான் திருப்பெருந்துறை என்னும் திருப்பதி. நால்வருள் ஒருவராகிய மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கு இறையருள் புரிந்த நற்றலம். அவருக்குக் காலைக் காட்டி ஆட்கொண்ட சோலைத்தலம். நிலவளமும் நீர்வளமும் மனவளமும் மக்கள் பெருவளமும் நிறைந்த மாபெருந்தலம். சிவன் தேவியாடு உறையுந் திருத்தலம். இங்குள்ள சிவலிங்கம் தானாகத் தோன்றிய சுயம்புலிங்கம். மிகச் சிறிய லிங்கம். இத்தலத்தின் பெருமையை உரைப்பதுவே திருப்பெருந்துறைப் புராணம் என்னும் இந்நூல். அரிய நூலாகிய இத்தல புராணம் ஒளியச்சு மூலம் ஆக்கம் பெற்று புத்துயிர் பெற்றுள்ளது.

இப்புராணத்தைச் திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியுள்ளார். பின்னர் அவருடைய மாணாக்கரான உ.வே.சாமிநாதய்யர் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. கடவுள் வாழ்த்து, அவையடக்கம்,

சிறப்புப்பாயிரம், திருநாட்டுப் படலம் என வளர்ந்து நைமிசமுனிவர் பெருந்துறை அடைந்து பூசித்த தலம் ஈறாக 35 படலங்களைக் கொண்டுள்ளது. மொத்தம் 1656 செய்யுட்களையுடையது. பக்திநலம் சொட்டச் சொட்டப் பாடும் சுவைமிகுந்த பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. புராண ஆசிரியர் எனப் போற்றப்படும் திரிசிதபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பாடிய பல தலபுராணங்களுள் இதுவுமொன்று. பக்திச்சுவையும் தமிழ்ச்சுவையும் பெருகித் தோன்றுவது..

தமிழறிஞர்களின் தமிழ்த் தொண்டினை எப்போதும் பாராட்டுவதில் முதன்மையானவர் மாண்புமிகு மக்களின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஆவார். மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் தமிழ் மீதும் தமிழர் மீதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீதும் கொண்டுள்ள அன்பும் கருணையும் அளப்பரியன. தமிழின் மேம்பாட்டுக்கெனப் பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றார்கள். ஒல்லும்வகையெல்லாம் தமிழ் வளர்த்துவரும் மாண்புமிகு மக்களின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் சார்பில் நன்றிகளைப் பதிவு செய்கின்றோம்.

தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துவரும் பள்ளிக்கல்வி, தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத் தலைவருமாகிய மாண்புமிகு கே.சி. வீரமணி அவர்களுக்கு நன்றி.

தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆர்வத்தோடு நாட்டம் செலுத்தித் தமிழ்த் தொண்டாற்றிவரும் தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை அரசுச் செயலாளர் முனைவர் மூ. இராசாராம் இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் சிறப்பான முறையில் மறு அச்சப் பெற முனைந்து உழைத்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும் அச்சகத்தார்க்கும் என் நன்றி.

இயக்குநர்

கணபதி துணை.

திருப்பெருந்துறைப்புரணம்.

திருக்கலாயபரம்பரைத்

திருவாவடு துறையாதீனத்து

மஹாவீத்துவானாகிய

தீரீரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள் வரையவர்கள்

இயற்றியது.

இத

மேற்படி ஆதீனத்து

ஸ்ரீமூஸ்ரீ

அம்பலவாணதேசிகரவர்கள்

ஆங்குயின்படி

திருவிடைமருதூர்க்கட்டளை

ஸ்ரீ காசிநாததம்பிரானவர்கள்செய்த

பொருளுதவியைக்கொண்டு

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கரும்

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

உத்தமநாபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பரிசேசுதித்து,

சென்னை :

வே. கா. ஜெழீவி அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892.

Copy Right.

சூ சீ ப த் திர ம்.

பக்கம்.

கடவுள் வாழ்த்து	க
அவைபடக்கம்	௩
சிறப்புப்பரையீரம்	௬
திருநாட்டுப்படலம்	௭
திருநகரப்படலம்	௨௦
கைமிசப்படலம்	௩௩
புராணவரலாற்றுப்படலம்	௪௧
புராணச்சிறப்புரைத்தபடலம்	௪௩
புருரவா தவுயியவைபடைத்தபடலம்	௪௪
ஆன்மகாதாநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம்	௪௬
சதாசிவமூர்த்தமுரைத்தபடலம்	௬௨
மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்	௬௩
உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்	௬௮
வெள்ளாற்றுப்படலம்	௭௧
பெருந்துறைவிசேடப்படலம்	௭௩
மூர்த்திகாமவிசேடமுரைத்தபடலம்	௭௭
யோகபீடச்சிறப்புரைத்தபடலம்	௭௯
வீரபத்திரப்படலம்	௭௯
தீர்த்தப்படலம்	௮௨
குமாரர் வருகைப்படலம்	௮௩
பெருந்துறைப்படலம்	௮௩
பிரமணுபதேசப்படலம்	௮௩
திருமாலுபதேசப்படலம்	௯௦
காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம்	௯௦
திருவாதவூரர் திருவவதாரப்படலம்	௯௨
அமைச்சரிமைபூண்டபடலம்	௯௩
திருப்பெருந்துறைபடைத்தபடலம்	௯௪
உபதேசப்படலம்	௯௪
மதுரையைபடைத்து விடைபெற்றபடலம்	௯௬
தில்லையைபடைத்தபடலம்	௯௬
புருரவன் பெருந்துறைபடைத்து திருவிழாச்செய்தபடலம்	௯௭
சனகராசன் முத்திபெற்றபடலம்	௯௯
அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைத்தபடலம்	௯௯
வேடன்முதலியகால்களருன்பெற்றபடலம்	௯௮
கைமிசமுனிவர் பெருந்துறைபடைத்து பூசுத்தபடலம்	௯௮

கணபதி துணை.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர் காப்பு.

மாமேவு புயனிறத்த மோட்டாமை முதுகொருகை வாங்கித் தற்குப்
பாமேவு வயிறிரண்டென் றருச்சிப்பார் கொன்னாத படியென் பாதி
தாமேவு தந்தையகன் மார்பணிந்து புகழொன்றே தான்கைக் கொண்டு
காமேவு கருணையின்வாழ் களிற்றமுகப் பெருமானை வந்த வாழ்வாம். (௧)

வெயிலுவந்தவிநாயகக்கடவுள்.

இலவுவந்த செவ்வாயெம் பெருமாட்டி. பார்வைவொடு மிருக்கு முன்னால்
சொலவுவந்த கம்பெருமான் பார்வையுமேற் தமர்சிறப்புத் தோற்றி யாங்குப்
பலவுவந்த பொழில்வளஞ்சால் குருந்தறையும் பெருந்தறையிற் பண்பு கூரு
நிலவுவந்த முடிவிலெடும் வெயிலுவந்த மெய்க்களிற்றை நினைத்து வாழ்வாம். (௨)

சோக்கவிநாயகக்கடவுள்.

தக்கவினா யகன்மறையுட் பொருடேர்த்துப் திடுகிபுன றுக்கு மாமே
கக்கவினா யகன்மகச்சா லையினெனுத்த திடுமுதற் கணிப்பி லோர்கள்
புக்கவினா யகனமர்ந்து முதலான பென்றெடுத்துப் போற்ற மேய
சோக்கவினா யகன்புகலு மிக்கவினா யகனாயிற் றன்னா நென்னே. (௩)

ஆன்மநாதகவாய்.

கார்பூத்த வண்டகம்பாய் முண்டகஞ்சார் கான்முகனுங் கெனத்த வப்பேர்த்
தார்பூத்த வோர்பானு மார்பானுங் கைலாய சைலத் தானு
கார்பூத்த துதியெடுப்பக் குருந்தறையும் பெருந்தறையி னவந்த மேவி
யார்பூத்த வருன்கொழிக்கு மாண்மகா தக்கடவு னடிதாழ்த் திவ்வாம். (௪)

சிவயோகாம்பிகையம்மை.

துயகா மத்தருவ முருவமெவை யெனினுமொரு தோன்றல் போன்றே
பாயகா நிலவரைப்பின் கணுமமர்வா நெனநெறித்த படியே போல
வாயகா தக்கடந்த வான்மகா தக்கடவு னமர்தற் கேற்ப
மேயகா யகிசிவயோ காம்பிகைதன் வினாமலர்த்தான் மேவி வாழ்வாம். (௫)

சபாநாயகர்.

அரைப்புலித்தோன் மயிருகுப்பக் காற்புலித்தோன் மயிர்முழிப்ப வணிபல் பாம்பும்
வரைப்பகன்று குலையவொரு பாம்புநிலை நின்றானி மகிழ் மேக்குத்
தினாப்பயமா தலைஇக்கவலக் கிழக்கினங்கன் னிகையின்பத் தினாப்ப நீர்குழ்
தரைப்பயனா மணிமன்று ணடநவிலு மொருமுதலைச் சாணஞ் சார்வாம். (சு)

சிவகாமியம்மை.

மாறுகரு தாதுமுதின் மழைபொழிவ தெனினுமுடல் வளமா மின்முன்
ஊறபல வாமிடையீ றெததுபோ ளாதவன முயிர்கன் மேவி
வீறமணி மன்றுண்ட மென்றுமு நறகோக்கி விளங்கா னத்தப்
பேறுபெறக் காட்டலெனு மருண்மழைபெய் பசுமுகிலைப் பேணி வாழ்வாம். (சு)

திருந்தழலப்பெருமாள்.

கரியவனுங் கலத்தலரும் பாதமவன் மனைவியுடல் கலப்பத் தோன்றிப்
பிரியயிக வெழுந்தருளி வந்துதிரு வாதலூர்ப் பெரியர் போற்றித்
துரியநிலை கடந்துகிவ போகமது வுண்டுகளி துன்ற நீழல்
விரியவுயர் குருத்தடியி லிருந்தருளும் பெருவாழ்வை வினம்பி வாழ்வாம். (அ)

சுந்திரசேவகர்.

அரியமறை மேலானென் னுரைப்பதனைக் கற்றவந்தா ளனவை யானே
தெரியவல ரல்லாதார் தெரிவர்கொலோ யாவர்களுக் தெரியு மாறு
பிரியயிரு மொருவருக்காத் தலைச்சாத்து முதலியவை பிறங்க காணு
முரியவொரு பரிழேறி யுலாயசே வகன்மலர்த்தா னுன்னத் துவ்வாம். (க)

வீரபந்திரக்கடவுள்.

மேயகிவ நித்தைபுரி அெய்வவர்க்குப் புரிகழுவாய் வேறின் நன்னூர்
மாயவொறுத் திடலன்றி பென்னுமறைக் கிலக்கியமா வான்கைக் கொண்டு
தீயமகம் புரிதக்கன் சிரமறுத லச் சேர்த்தாருஞ் சிதைவச் செய்த
காயகமா விதல்வீர பத்திராகம் பனைவணங்கி கயத்த வாழ்வாம். (க0)

சோக்கிநாயகக்கடவுள்.

அஞ்சொக்க நினைத்திவொர் கருவிபிற வேண்டானென் னறைத நேற்ற
கஞ்சொக்க வழன்றெழுமால் களிற்றைமுதத் திருபாறு கருவென் டிக்கட்
பிஞ்சொக்க வொளிர்கோட்டு னொன்றுகொடு தருமமெலாம் பிறங்க மாட்டி
மஞ்சொக்க மதம்பொழித்து வருசொக்க மால்களிற்றை வணங்கி வாழ்வாம். (கக)

குமாரக்கடவுள்.

புரமுதல்வென் றறுபுகழ்மாந் திரங்கொண்ட தந்தையினும் பொருமோர் யானே
யுரனறவென் நதனெடுமூர் கியுக்கொண்டு மிருகிறப்பை யுறமுன் னேனும்
பாவுறச்சூர் தடித்தவற்றோ டோங்குசே தனமொருகை பற்றப் பெற்ற
விரவுமல மருத்துறையும் பெருத்துறைக்கு மாராநடி. மேவி வாழ்வாம். (கஉ)

திருநந்திதேவர். வேறு.

முத்தியை யடைவோர் ஞான முத்தற வடைதல் போலச்
சத்தியை யொருபால் வைத்த பிரான்றனை யடைவோர் முத்திப்
பத்தியை யியற்றித் தன்னை யடைதரப் பண்பார் யோக
சித்தியை யடைத்த கந்தி தேவனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

(௧௬)

அகத்தியழனிவர். வேறு.

கெடுமை குறுமை யுயர்ப்பிறிபை கிரலே யவற்றிற் கெதிர்மறையாப்
படுமென் மையினிற் செயவல்லான் பரவை யுணலான் மிக்ருயர்ந்த
விடுதென் றிசையைச் சமஞ்செயலால் வெற்பை யாத்த னழுத்துதலாற்
கொடுவின் மாலைச் சிவஞ்செயலா லென்னு முனிதான் குறிக்கொள்வாம்.

(௧௭)

திருஞானசம்பந்தமுனித்தீநாயனார். வேறு.

பாலன வின்னா னுண்டான் றொறுவியர்ப் பார்த்து வந்த
மாலன வின்னாண் கொள்ள வண்பாலோர் சிறுபோழ் துண்டான்
மேலன வுலகின் றுனை விமலனைக் கண்டு காட்டி.
தூலன கொருதால் சொற்ற கோன்மையாற் றொழுது வாழ்வாம்.

(௧௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பாலிடை ஈஞ்சல் கண்டு பதைபதைத் தோடி. யோர்பா
னூலிடை யவருண் பார்க்கு தவன்றமா லவனுண் னுணப்
பாலிடை ஈஞ்சல் கண்டு பதைப்பின்றித் தாமுண் டோர்பா
னூலிடை யவரே யென்னப் பெலியுனோன் மையர்தான் போற்றி.

(௧௯)

சுந்தரமுனித்தீநாயனார்.

வண்பல பலபெ யர்த்து மருவுபன் னுன்று யன்று
புணாயற்ச் செறித்தோ ருத்தி கடத்தமால் புத்தி காணத்
தணாகிழித் தெழுமோ ருத்தி தான்வழி விடமுன் பாடி.
வினாயவை யாறு மேய விமலர்தான் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(௨௦)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

இத்திய மொன்றற் காமண் ணிடத்துபன் னுன்று யன்று
முத்திய பாதல் காணு முருத்தனே மாற வைத்த
கத்திய சிரத்தப் பாத கருகுருத் தடிமே வப்பெற்
தத்திய விதமாப் புற்ற கொருவருக் கன்பு செய்வாம்.

(௨௧)

சுண்டேசுரநாயனார். வேறு.

ஆத்திமுத விடையில்கா வாத்தினைத் தாபித்தே
யாத்திகளும் பாலாட்டி. வழிபடுகா லிபவம்பொல்
லாத்தியக்க மென்றறுப்பா னடிபறுத்த விடைமேலா
லாத்தியொடு மாத்தனைக்கண் டுமர்த்திரான் பதம்பணிவாம்.

(௨௨)

அறுபத்துழவர். வேறு.

புரிவினை புரிவோ னெய்தம் பயனது பொருத்த கற்கும்
பெரியவன் சைவ மன்றிப் பேசாமற் றன்ன வென்ற
தெரிதரு மனத்த ஈகிச் செயற்கருஞ் செயன்மேற் கொண்ட
பரிவறு பத்து மூவர் பாததா மணாகன் போற்றி.

(௨௩)

சேக்கிழார்நாயனார்.

பாவுறு மடியார் மேன்மை பாடவல் எவரென் றெங்கள்
குரவரு னொருவ ரன்பிற் குறிக்கொடு துதித்தல் கண்டு
தாமிகு நிறப்பு வாய்த்த தன்மைபார் சேக்கி ழானாக்
காவறத் துதியே மென்னிற் கடுப்பிழை யாகு மன்றே. (உச)

முந்நூற்றுவர்.

பிறைமுடிச் சணிக்த வெங்கள் பெருத்தகைப் பதியைத் தம்மோ
டறைதா வயன்மா லாதி யாவரு மஞ்ச நேர்த்து
கிறையெம்மோ டொருவ னென்று நிகழ்த்தறத் துணிமூத் தூற்ற
மறையவர் செம்பொற் பாத மலாமலர்க் கன்பு செய்வாம். (உஉ)

மற்றையடியார்க்கள்.

பெருத்துறை யான்ம காதப் பெருத்தகை யால யத்துத்
திருத்துபல் பணிசெய் வோருத் தெளிபொருள் சிவமே யென்று
பொருத்திய மனத்த ரியாரும் புன்மையேன் மனத்து கீங்கா
திருத்துவெவ் விடைய காடி யெழாவகை யிருத்து வாரால். (உங)

பஞ்சாக்காதேசிகர். வேறு.

அறைக்ட்ரு முலகிரியா வருமுன்மை சொல்கேண்மி னறமு யன்று
மறைமுதலா வியசையோ திடல்வேண்டா வனவயினத்தும் வயங்கி காளு
முறைதிருவா வடுதிறையெய் குருகமச்சி வாயன்பே ரொன்றே யோத
விறையிலிக பரமுத்தி புண்டாகு மவைகொடுப்ப திவையே லென்னே. (உஊ)

பின்வேலப்பதேசிகர்.

கந்தியெனு கம்முதலா ரியனைமுனம் வழிபட்டு கயத்து பின்ன
ரத்திமதி புனைசடிவத் திறையவழி பதென்முறை யதமா ருது
வந்திவணியா முறைவாமென் றுறைதல்போற் பெருத்துறையை மருவி மாசு
நிந்தியமர் துறைசைப்பின் வேலப்ப தேசிகன்தான் சென்னி சேர்ப்பாம். (உரு)

அம்பலவாணதேசிகர்.

புண்ணியவா வடுதிறையிற் பொல்லாத பாலியேன் பொருட்டி யாகு
மெண்ணியவம் பலவாண னெனுத்திருப்பேர் பூண்டதனுக் கியையத் தோன்றித்
திண்ணியமா மலமுலத் தொடுகிதைப வடிமுடியிற் செறித்தாட் கொண்டு
கண்ணியபே ரின்பளித்தா னவற்கினியாற் றுதற்காய னகம்மா றென்னே. (உக)

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

இருத்திருவா வடுதிறைச்சுப் பிரமணிய தேசிகற்றழுத் தினிய கூறிப்
பொருத்தியத் திருத்தினே னுணவுதவு வேனென்று புகன்றக் காளே
வருத்திமுடி லவுமெனது போதவின வொழித்ததத்தோ மற்றென் செய்கே
னருத்திறலா ரியன்பகி்க வன்பாணென் றொருபழியு மடைத்து னேனே. (உௌ)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

தன்னுவனம் பொலிகாசி மான்மியத்தை மொழிபெயர்த்துத் தோன்ற ியே பன்னுகென யான்பாடக் கேட்டுவந்தோன் றறவொழுக்கப் பண்பான் மிக்கோன் மின்னுபெருந் துறைக்குாவன் கட்டளைமேற் கொடுகிலும் விரதம் பூண்டோன் முன்னுபுகழ் மிகுதிருவா வடுதறைச்சப் பிரமணிய முனிவர் கோமான். (க)

வேறு.

வலமலி யான்ம காதர் மான்மிய மொழிபெ யர்த்து
கலமலி தமிழாற் பாடி. கன்றகீ தருதி பென்னப்
புலமலி வில்லே னேனும் புகன்றசொன் மறுக்க மாட்டே
னிமலி புலவர் முன்பு கிழந்திடு துணிபுற் றேனால். (உ)

கிறியுறு மதூ வாக்குக் கேட்டுவப் பவனென் றுகாச்
கிறியின் வாக்குங் கேட்டல் செய்யுட்கொ லென்னின் மேனி
முறிநிக ருமைய ணைக்க வுவுக்குமெய் யொருவர் முந்தி
யெறிவது மேற்ற தோர்த்தே யிசைப்பதற் கிசைத்தேன் மன்றோ. (ங)

மலைவிலா வருளோ வன்றேல் வழுவினா வியலோ கஞ்சொ
னிலையதென் றிறைசீர் பாடே னெடிதுகாள் கழித்தே னென்னி
னுலையினே யில்லை யாக வேறென்று முதவா தாகத்
தலைவினக் கெரித்துய் தார்த்தஞ் சரித்திரங் கேட்டி. ருத்தும். (ச)

மணிமணி யாகத் தோன்றும் வார்த்தைகொன் செவிவெம் புாசப்
பினியினேன் வறிய சொல்லும் பேனாது விடுமேல் வான
மணிமதி யன்றி யுற்றை யனைத்தையும் விலக்கும் வாலி
கணியதா மரைய லான்மற் றனைத்தையு கலியப் போக்கும். (ஊ)

மூவரு மிறைஞ்ச நின்ற முதலவ னான்ம காதன்
யாவரு மிறைஞ்ச கன்கேற் றினிதருன் சரக்கு மென்னின்
மூவருந் துதிப்பக் கொண்ட முடிவிலின் பனை யபெம்மா
னியாவருந் துதிப்பக் கொள்வா னென்பதற் கிழுக்கொன் றுண்டோ. (ஈ)

மறையினும் விரிந்தாற் போல்வ தொகையென வகுத்தா ரந்த
முறைதவ றியதொ கைக்கு மொழிக்கிலர் வேறு காம
கிறைபெரும் புராணங் கூறு நெறியிஃ தென்றா ருன்னா
லுறைதவ றறினும் வேறு பெயருரைத் திடவல் லாரோ. (ஏ)

முடியமெய்க்கு ஞானக் தேர்த்தார் முன்னவ னான்ம காத
கெடியவன் புராணக் தன்னு ணிகழந்தது குற்ற மேனா
மடியவ வவனு னார்த்த வுணருஞ்சித் தாத லாலே
கொடியதென் றென்மேற் குற்றங் கூறவுந் துணிவார் கொல்லோ. (அ)

வென்றகீ ரான்ம காத ரெனும்பெயர் விழைந்தார் ஞான
கன்றிலா வெனைவி லக்கார் காவலா ரருக்கு வென்னெ
யன்றருள் செய்தா ரென்று மருச்சனை பாட்டே யென்றா
ரொன்றின் பாட்டே யெனனா ருறுதியென் னிதன்மேல் வேண்டும். (ஆ)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தென்பூத்த பழனமெலாம் கன்னலஞ்செங் கொழுமயர்ந்து செண னாவும்
பொன்பூத்த பெருவனஞ்சால் பெருந்துறைமான் மியந்தமிழைற் புனைதல் செய்தான்
கொன்பூத்த ஞானகலை முதற்பலவு மரிதபத்தேர் குணத்தான் மிக்கான்
மன்பூத்த சிராமலவாழ் மீனாட்சி சுந்தரார வலவ சேறே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

திருநாட்டுப்படலம்.

திருவினை சிமிழ்க்க யாத்த லெய்திமேக் குங்ஈழக்கு
மருவவே நியுமி ழிந்தும் வருந்துபல் பவததி னுள்ளு
மொருபவ மேனு மெய்தா தானத்த முற்று வாழ்வான்
நிருவளர் வாதலூர் சேவடி சேர்க்து னோமே.

(க)

மின்னிய வருங்குற் கொண்டு மிளிர்சிவ யோக மாதோ
டன்னிய மில்லா வான்ம காதர்தா மமரு மேன்மை
துன்னிய தலமுற் பல்ல, தன்னகத் துவன்றக் கொண்டு
மன்னிய பாண்டி நாட்டின் வளஞ்சில கூற லுற்றும்.

(உ)

பெரும்படி யகத்தி னுன்னார் பெருந்தவ கனிசெய் தேய
விரும்படி யடைதற் காய மெய்ச்சிவ லோக மன்பா
மரும்படி யொருவர்க் காக வலைக்குமுன் னெனிர்தத் தன்பால்
வரும்படி தவஞ்செய் தன்றான் மாப்புதழ்ப் பாண்டி. காடு.

(ஈ)

புண்ணியக் குமரி யென்ற பொருளையென் றுளா னேரு
கண்ணிய லைபை யென்ற நயக்கும்வெண் குழைஞ் செய்ந்து
வண்ணிய வீரி ரண்டு மறமுத னுன்கு மாகப்
பண்ணிய தவத்த, தன்றோ பண்புகால் பாண்டி. காடு.

(ச)

வலனுடை வருண னேவ வருகடல் வறப்ப வென்ற
வலமா முகில வென்ற வடிமுடி யுடைய தாய
குலக கொன்று போலக் கோணமா மதில்குழ் வன்மைப்
பலக குடைய தம்மா பலர்புகழ் பாண்டி. காடு.

(ஊ)

கம்பந்தம் காது நீத்த கரியமான் முதலோ ரேத்த
வம்பந்த மாக்குத் தொக்கை யானையை வயக்கோர் குன்றி
னம்பந்த மறுப்பான் வேட்ப நயத்தரு தெய்வ காட்டுச்
சம்பந்தம் பெற்ற தன்றோ தனாபுகழ் பாண்டி. காடு.

(ஈ)

கந்தகன் னாடுத் தன்னை நோக்குவா னியங்கு மேக
மந்தகன் னாட்டு மாறி னடிப்பிணிப் புறமென் றஞ்சி
முந்தகன் கமைய நோக்கிப் பொழிதா முற்று மேன்மைச்
சந்தமா தவஞ்செய் தன்று தவாப்புதழ்ப் பாண்டி. காடு.

(எ)

மருவுட லின்ப மேவ மணங்கெழு நறிய சாந்து
மொருவரும் வாசக் காலு முதவுவ தன்றி யான்மாப்
பெருகுறு மின்ப மேவப் பிறங்குதித் சமீழு கல்கும்
பருவரை யுடைய தம்மா பலர்புகழ் பாண்டி. காடு.

(அ)

புண்ணிய வெண்ணீ ருய பொருவரு சுவசம் பூண்டு
சுண்ணிய பத்தி வைராக்கியமெனும் படைகை யேந்தி
யெண்ணிய சரிவை யாகிச் சேனைநான் கெழப்ப ரப்பித்
திண்ணிய சனைத் தெவ்வைச் செறுவது பாண்டி நாடு.

(௯)

மறையுணர் புலவர் பொன்செய் வணிகர்மன் னவனே போல
நிறைபெரும் புகழ்வே னாளர் கொருங்கப்பட் டொருகே டின்றி
முறைவினை வுடைத்தா யம்பொன் முகக்குமா கரம்பல் கொண்டு
குறையறப் பொலிவ தம்மா கொற்கையார் பாண்டி நாடு.

(௧௦)

மறையொலி யொருபா லாக வயங்குமா கமபு ராணத்
துறையொலி யொருபா லாகத் தோன்றிய பாண்டி நாட்டின்
முறையொலி பொதுவீற் சில்ல மொழிதரப் புக்கென் சொற்றா
மறையொலி படுகொண் மூவின் வளஞ்சில வறைய லுற்றும்.

(௧௧)

மழைவளம். வேறு.

சுருப்ப ஸங்கலெம் பிரானமர் சுருதிசூழ் வெள்ளிப்
பொருப்ப மைந்ததோ ருருக்கொடு கொண்டன்மீப் போய்நீங்
குருப்ப வாழிகீர் சுவர்த்தொளி ரித்திர நீலப்
பருப்ப தத்துருக் கொண்டமீன் டனபுலி பரவ.

(௧௨)

மீண்ட கார்மழை மம்மைழர் திறலுடை வேந்தன்
கூண்ட சேனையோ டமர்த்துழி யவன்குலாஞ் சென்னி
யாண்ட மாமுடி சிதர்தரச் சிதர்த்தரும் புகழா
னீண்ட நாட்டின்முற் பொழிவது தகுமென நினைந்து.

(௧௩)

உருப்ப மோவுறப் பொழிதிறன் கற்றகா முள்ளத்
தருப்ப மோப்பிடு தண்டமிழ் தேனச் சந்தம்
விருப்ப மேவுதன் மாருத மேவிய பொதியப்
பருப்ப தத்தடை வேமுறை யாமெனப் படர்ந்து.

(௧௪)

வேலை கேர்நிற வடுகநா யகன்றிருமேனி
மாலே யாந்துழாய் நாரிய வரிமறைத் தாங்குச்
சோலை குழ்தர நின்றவான் பொதியத்தின் றோற்ற
மேலை வானரு முணர்தரா விதனளி மறைத்து.

(௧௫)

கடிய கற்பகாட் டெம்மிறைக் கிளையவன் கலக்குக்
தொடிய கைம்மட மகளுடற் குருப்பமே துறுத்த
கொடிய வேனிலாங் கோளராக் குலைகுலைத் தின்றே
முடிய வாற்றுவா மெனல்பொர மின்னுடி முழங்கி.

(௧௬)

பருவ மாறனுட் கொடுமுது வேனிலாம் பருவம்
வெருவ வொவ்வொரு திவலைகண் முத்துற வீழ்த்தித்
திருவ மேவிய பெருந்துறை யகத்தமர் செம்மல்
பொருவ வொன்றுமி லருண்மழை பொழித்தெனப் பொழித்த.

(௧௭)

ஆங்கு மேவிய முகிள்புன லடிக்கடி பருகிப்
பாங்கு மேவுற நால்வகை நிலமெலாம் பரந்து
தேங்கு மாமழை பொழிந்தன வன்னியர் திறம்போல்
வீங்கு வேனில்போய் வேறிடம் புக்கொளித் தன்றே. (௧௮)

பெருமை மேயகம் புனலெலான் குடங்கையிற் பெய்தோ
ரருமை யின்றியுண் டவனம ரிடமிதென் றழன்று
கருமை யாழிமா மலயமேற் கவிழ்திறங் காட்டிம்
பொருமை மாமுகின் மீளவு மாவயிற் புகுதல். (௧௯)

பகையை வெல்வது கருகிவா ரிதிமிசைப் படர்ந்து
தகையு றுதுற நெருக்கவு முடைதாரத் தவத்தின்
மிகையு ணர்ந்துவென் கியதென விளர்த்தன மேக
மகைசெய் வேனில்வெந் தியொடு கோபத்தி யவித்தே. (௨௦)

வனாம லிந்தன வருவிகள் கலுழிகள் வனஞ்சார்
தனாம லிந்தன வேரிகா லோடைவான் றடங்க
ணினாம லிந்தன தன்பிணை கெய்தன்மிக் கூறித்
தினாம லிந்தன சிறுமணற் கேணியெத் திசையும். (௨௧)

கயிர வப்பகை யுருமறைத் தெழுந்தபல் காருஞ்
செயிர றப்பொழி மழைபரத் தெக்கணுஞ் செறியப்
பயிர்வ ரப்புநா னிலமொரிஇ யுட்டினம் பாறிற்
றுயிர்வ ரக்குற ஞ்ச்சிதைத் தோவெ தொத்தே. (௨௨)

மழைபொ ழிந்தநீ ரெங்கணும் பரந்துசென் மாட்சி
பிழைசெய் வேனில்வெப் பொழிந்ததோ பெருநில மடக்கை
யுழையெங் காயினு முள்ளதோ வென்றுளத் தமைய
விழையுஞ் சோதனை புரிசுவான் மீச்செலல் கடுக்கும். (௨௩)

பொங்கு மாமுகி லிடையறப் பொழிந்தநீர் வெள்ள
மெங்கு மொப்பநன் கியங்கியு முட்கொளா வியல்பாற்
றங்கு மேதினிக் கினியிகை யென்பது தகக்கொண்
டங்கு நின்றுவான் கடலகத் தடுத்ததை யன்றே. (௨௪)

போற்ற வாழுட னுழனு பவித்திடம் பொழுதே
யேற்ற மாகவா காமிய மீட்டுறு முயிர்போ
லாற்ற மாமழை பொழிந்தநீர் தேங்கவு மவாவி
ழுற்ற மார்க்கிப் புனல்கொளு மேரிக ளுலப்பில். (௨௫)

வாரி வாய்க்கொடு மழைபுனல் பொழியுமென் றறிந்துஞ்
சீரி யோர்கனங் வாரியைப் புகழ்திறஞ் செய்யார்
நாரி பாகர்தம் பெருந்துறைத் தனிப்பணி நகுதார்
முரி வேம்புடை யான்பணி யென்றெவர் மொழிவார். (௨௬)

அலங்கு ஞாயிறு தோன்றலு மிருளழிக் தாங்கு
நலங்கொன் காலையு மாலையுந் தவிர்ந்துகண் பகலி
லிலங்கு மாறுதித் தியாவர்க்கு நனிவெதுப் பியற்றும்
பொலங்கொன் பாலேகா ருதித்தலு மழித்துபோ யிற்றே.

(௨௭)

மாய காரியப் பொருள்களை மடந்தையோர் புறத்து
நாய னூர்கொளக் கொடுத்தவர் நவிலொணு வின்ப
மாய வான்பயன் பெறுதல்போ லுவர்க்குந் ராழி
மேய கார்முகிற் குதவிப்பின் கவர்ந்தது விழைநீர்.

(௨௮)

விழைந லத்தகார் காலமா கியபெரு வேந்தன்
றழைய மண்ணிறத் தமைக்கமை தவாப்பட மாடங்
கழைகொண் மால்வரை யதன்புறத் திடைவிசி கயிறு
பிழையி லாமணி கொழித்திழி யருவியின் பெருக்கம்.

(௨௯)

எவ்வு யிர்க்குமா தாரமா மழைவா வெதிர்த்து
செவ்வி சர்ன்மயி லகவின கோகிலந் திகைத்த
வவ்வி யம்பெறாக் கவுணியர் வரவெதிர்த் தளவில்
சைவ ரேத்திட வமணரா தியர்திகை தகைபோல்.

(௩௦)

சுந்த மால்வரைப் பாண்டிகன் னாட்டிடைத் தவாம
லிந்த வாறுபெய் மழைவன மியாடுதெத் திசைப்பார்
நந்த வாகிய வைந்தினை வளத்துளு நயப்ப
முந்த வாக்குறிஞ் சித்தினை வளஞ்சில மொழிவாம்.

(௩௧)

குறிஞ்சி.

வரைப யந்தவன் மகவெனப் படன்மயி ளூர்தல்
வரைய மைந்தமான் மகட்புணர் விவைமதி யான்போல்
வரையெ றிந்தன நெனத்தவ நிலைகின்று வயக்கி
வரைகள் சேவிடங் கொளப்பொலிந் தோங்குவ மாதோ.

(௩௨)

அருவி யார்தரு சாரல்வாய்ப் பஹரு வமைய
மருவி மென்மலர் தோற்றுவ வேண்முடி வைப்பான்
வெருவி வண்டுக ளுறாவிதம் விலக்குவ வேங்கை
பொருவில் சண்பக மற்றவை குழ்தரப் புணர்ந்தே.

(௩௩)

புணை மணித்தொகை வரன்றின ரோரிடைப் போகட்
டினைவி லாத்தினை வளநனி போற்றுவ ரெயினர்
நினைத ருத்தாந் தெரிதார் பாற்படி னிகரி
லிணைய தாமுயர் பிழிபிழி புயர்பென வாமால்.

(௩௪)

நிறுவ றற்குழற் கொடிச்செயர் கவண்மணி கிறுவித்
துறகு ரற்கொன்புன் னிரிதரச் சுழற்றபோ தொருகா
லறுதி ரத்தினைத் தொழிதர மணியவண் வீழு
மறகு பாம்பினைச் சுழற்றவாய் மணியுதிர்ந் தென்ன.

(௩௫)

ஒங்கு சாரலிற் றவழ்மதிப் பிறைவழுக் குற்றத்
தேங்கு நீர்ச்சுனை யகம்விழ கவ்வென்று சினைமேற்
பாங்கு வாழ்குரங் கொன்றதன் மேலுறப் பார்த்தோ
ரீங்கு நின்றபெயர் குரங்கியென் பஃதுமெய் யென்பார்.

(கக)

எவ்வ மில்லராய்ப் பெற்றது கொண்டுவப் பெய்தல்
செவ்வி யோர்கட னெனறெளித் தாங்குறு செவ்வி
கவ்வி கோக்குடைக் குறச்சியர் நயந்தடை யுடுப்பா
ரொவ்வ தில்லெனப் புன்றினை புன்கிழங் குன்பார்.

(கங)

மேய வென்பிறைக் கோட்டுடை தேத்தடை விடுக்துழ்
பாய விண்மது வருவியா னையின்கடாம் பரப்புற்
றாய செம்மையால் வெண்மையாற் கருமையா னன்றித்
தோய யாவரும் பகுத்துணர் தாத்தரோ சொல்லில்.

(கா)

மத்தி முன்செலப் பெரும்பலாப் பழச்சுனை வவ்வி
யுத்தி யுள்ளிடைக் கடுவன்பின் புகவுண ராம
லத்தின் மற்றொன்று புகடுகளி வந்துடன் மறர்க்கு
முத்தி மாதவாய்க் கலியிரண் டமர்த்தவோர் முறைபோல்.

(கக)

கயமு னிக்குலம் பிணைத்தனர் வட்டமாய்க் கனமே
வியவ றைத்தலைத் தினைக்குரல் பரப்பு யிதிப்ப
வயம றச்சிலை யெயின்குழு விடமுகின் மருண்டு
பயமி குத்தொரு சிறைப்புகட வுருமொலி பரப்பும்.

(கச)

கடமை பன்றிமான் முதலிய மிருகவுண் கவர்த்து
சுடர்கொ ளுந்தழற் காய்ச்சுடி தேனிற்றோய்த் தருத்த
மடமை யென்னெனக் கிராதரை யிகழவா யுண்டோ
படவ ராவணி கானத்தி யார்செயல் பார்த்தும்.

(கக)

கொடியி டைக்கொடிச் சியர்முலைக் கோட்டினுக் குடைந்தே
கெடிய மால்வரைக் கோடுக னீன்ற முகிலான்
முடிய மூடப்பட் டொளித்திடு மூரிமா வியாளை
வடிய கோடுகள் விளர்த்திடு மணியகம் பரித்தும்.

(கஉ)

பிண்டி யத்தளிர் வாடுதல் கண்டுபே துறவோர்
யண்டி யாரமென் னறுத்தளிச் கொய்துதம் மங்கைக்
கொண்டி ரங்கிநீர் கொண்டினென் றிரத்திடக் கொள்வார்
மண்டி யென்கணுங் காவல்செய் புனங்கனே வயங்கும்.

(கங)

உறம்ப லாயிர யோனிதோ றுதித்தன வாய
வெறும்ப லாவுயி ரியாவும்வாழ் திசைகுறித் திறைஞ்சங்
குறும்ப லாவுடைக் குன்றமொன் றுடையது குறிஞ்சி
தெறும்ப லாயிர வாயினுன் செப்பது மாமோ.

(கச)

வான மேவிய வாழ்க்கையர் புனிஞராய் வந்து
தான மெங்கணும் விராவுறத் தடங்கொடுங் குன்ற
மேன நாடொணர் ஞானமுற் காட்டியாங் கிருப்பின்
மான மாருமக் குறிஞ்சியின் நவத்தையார் வகுப்பார்.

(சடு)

இகல வாவுதோட் குருயிர் குடித்தவெம் மிறைவன்
சகல யோனியு மின்புற பாணைதோ டமுவி
யகல மார்பாங் குன்றிடை யமருமேற் குறிஞ்சி
புகல வல்லரியார் முல்லைின் வளஞ்சில புகல்வாம்.

(சசு)

மு ல் லை.

மானு ருத்தபுத் தான்முனம் வாளியா லெனினு
மானு ருத்தமூஉம் வாஞ்சைய னாதலி னவனான்
மானு ருத்தழை விப்பதை யெண்ணுபு மாலை
மானு ருத்தகான் றெய்வமாக் கொண்டது மாதோ.

(சஎ)

மாய வன்வனங் காத்திட வதிதலின் மயக்க
மாய தெய்திடா வண்ணமாங் கமருவ வனமீப்
பாய கார்முசி லவன்வடி வொப்புமை படர்ந்து
கேய மோடவட் பயிலுவ பெயலொடு நிலவி.

(சஅ)

பாவு தோசைச் தாமொ லைகளெனப் பல்பு
விரவு தொத்துக டீக்கிய மதலைக வினஞ்சார்ங்
தூவு மேவியோ திமமுறா தோங்கிடு திறத்தா
லாவு பூண்பவன் சடைவன மவ்வன மாமால்.

(சக)

மூவ கைத்தொழி னுஞ்சிடைத் தொன்முயன் றுற்றந்
தேவன் மேவலி னிடையரோ யாபுயிற் செறிவார்
மேவ வானினாத் தோழமும் விசைத்தெழு கன்றிற்
காவ தாகிய தீவுமாங் காங்குறப் பாப்பி.

(சு0)

சாயு தண்ணிடை யாய்ச்சியர் தளிர்க்கைமத் திட்டித்
தோயும் வெண்டயி ருடைத்திடு துழனியாற் றுன்னி
யேயு மோர்புதல் புகுமுயல் கலையத்தா னினப்பால்
பாயு மோதையா லயல்புகு நிலையிலார் பண்பின்.

(சுக)

முருகு வார்முழ லாய்ச்சியர் முளிபடுஉத் தோய்ந்த
பெருகு நின்றகொன் வெண்ணெயைப் பிறங்குழ லேற்ற
வுருகு காலெழு மணங்குலா வலினுற மாக்கு
வெருகு குழவன யங்கிரம் புனைந்தவென் னேற்றில்.

(சுஉ)

இனித்த வேய்க்குழ லோதையு மேறுபூண் மணியும்
பனித்த மாணியு மெனவல்வண தேலும் பசங்கார்
குனித்த வல்லொடு தோன்றலங் கோகிலத் தொழிப்புந்
னித்த மங்கைய நிருக்கையாய் கூற்றெனத் தகைய.

(சுக)

தொறுவி மார்மொழி பயின்றிடக் கோகிலத் தொகையு
மறவில் வாணகை யரும்பிட வயங்கிய தளவு
நிறவு வார்முழல் கனிந்திட வேயஞ்சார் களவு
மிறுதி யில்வனத் திறுதியில் னனவென வினையும்.

(௫௪)

கோடு கூரிய கொழுவிடைப் புறம்பொலி யியிற்குங்
கூடு மாய்ச்சியர் கலம்பொலி குடம்புரை முலைக்கு
நாடு திண்டிறன் மதனுடைக் குறும்பொறை காடர்
நீடு தோளினை யுயர்ந்தவொத் தனவென நிலவும்.

(௫௫)

எள்ளஞ் சாமையு மவளாயுந் துவளையு மிறங்குங்
கொள்ள முற்கமூங் கோத்திர வழுங்கொழும் புல்லங்
தள்ள நீர்மையின் றிடந்தொறும் பொலிவன தவாமே
தள்ள மால்வரை கானக நண்ணிய வென்ன.

(௫௬)

தூய கூவிளங் குருந்துவண் கடுக்கைபைந் தூர்வை
மேய வானினைத் தோடுகான் யாற்றறல் வினாயிக்
காய முல்லையின் கனம்பழ முதலமை தவினான்
மாய வன்விவார்ச் சனைசெய வகுத்தமை போலும்.

(௫௭)

போற்று மாயவன் மேனியின் கருமையைப் புகழ்கோ
சூற்று பூவையிற் றதைந்தபூக் கருமையைப் புகழ்கோ
வாற்று மாய்ச்சிய ரணிமுழற் கருமையைப் புகழ்கோ
தேற்று செங்கடிக் கிரணமுங் காரொனச் செய்யும்.

(௫௮)

கானப் பேரருங் கழிக்குழ னங்கைய ரோடுங்
தானப் பேரர சாதியர் தவாதுவந் திறைஞ்சி
வானப் பேர்முடி யாயென மறாதருந் வழங்குங்
கானப் பேருறத் தவம்புரிந் ததுகமழ் புறவம்.

(௫௯)

அல்லை வென்றிகொன் கந்தரச் சுந்தரத் தண்ண
லெல்லை யில்லதாம் பேரருந் சுரந்தினி திருக்குந்
தொல்லை வைப்பென லாயவா டானையுந் துவன்ற
முல்லை மாதவஞ் செய்ததேற் பிறிதெவன் மொழிவாம்.

(௬௦)

வேதம் யாவையும் பிரணவப் பொருளெனல் வினக்கப்
போத காயகன் மதலையை யுவந்தமர் புத்தா
ரோதந் தீரக்கொண் டமர்வனத் தியல்பினென் னுணர்த்தாஞ்
சீத மார்வய னிலவனத் தினுஞ்சில தெரிப்பாம்.

(௬௧)

மருதம். வேறு. -

அருமணி வைரம் வாரி யகருவுஞ் சந்துஞ் சாய்த்துக்
கருமதக் களிற்றுக் கோடு கையரிக் கொண்டு விண்டோ
யொருவரை கின்றுங் கல்லென் றிழித்தறப் பார்த்த வாரிப்
பெருவயி ரகங்கு ழும்பப் பெருகுதம் பொருகை யாற.

(௬௨)

பிறைமுடிச் சணிக்த வெங்கள் பெருந்தகைச் சுந்த ரோசர்
நிறைதலில் குழிவ யிற்றுக் குறட்டுநீர் நகைத ணிக்க
முறைமுன மழைத்த வாரின் தழைத்தனர் மொழியின் மன்னு
மறைதரு மிதனென்ன வையையும் பெருகா நிற்கும்.

(கக)

கங்கையின் பெருக்கோ தெய்வக் காவிரிப் பெருக்கோ வன்றிச்
செங்கையி னாடல் கொண்டார் திருவருட் பெருக்கோ வெற்பன்
மங்கைதன் னாடுபெ ருக்கோ மற்றிஃ தெதற்கொப் பென்னச்
சங்கையின் றுப்ப ரந்து பெருகுதல் தனிவென் னாறு.

(ககசு)

பெருகிய கதிநீர் வெள்ளம் பெருமத கூடு சென்று
மருவிய வேரி புக்கால் குறுமத கூடு சென்றுக்
திருவியல் கழனி பெய்குஞ் செறிந்துபல் லுயிர்க டோறு
மொருபரம் பரன்வி யாபித் துறுதிறம் காட்டிற் றன்றே.

(ககடு)

அனப்பரு முயிர்கன் செய்யு மன்பினுக் கேற்ப யாரு
மனப்பரு மாண்ம காத ருணிறைத் தென்ன காட்டு
னனப்பருங் கழனி கொங்கைக் கியைதா வார்த்த வந்த
வனப்பரு நீர்கிறைந்த தார்த்தனர் கனம ரெல்லாம்.

(ககசு)

சாதிவின் தமையா தானஞ் சாதிசெய் வினைவென் றோர்த்தாங்
கோதிய பழையர் பாற்போய் வாய்க்கடை வழிய வுண்டு
மோதிய மூவ ருன்னு முழுப்பல விராம வென்னக்
காதிய வலந்தோன் மேற்கொண் டெழுந்தனர் கனம ரெல்லாம்.

(ககஎ)

துகநடு வேர்க்கால் சேர கோன்மையிற் பொருத்தித் தத்தக்
தகமிளிர் கருங்க டாக்க டாழ்வுயர் பொழியப் பூட்டி
மிகமிளிர் தாவி டக்கை மேழிபற் றுபுல லக்கை
யகமொரு முட்கோல் வாங்கி யார்த்துமு தனராண் மன்னர்.

(ககஅ)

புரத்தல்செய் பவனில் லாய புடவிமெய் வடுவ னைத்தும்
பரத்தல்செய் யாமற் செங்கை பாங்கெனக் கருகி யாங்காங்
ருர்த்தமுன் னேர்க டக்கு முறுவினாப் படைச்சான் மாய்க்குங்
தர்த்தது பின்னேர் பின்னுஞ் சார்வவத் தகைய மாதோ.

(ககஊ)

குறிகொளும் பகட்டு காஞ்சிற் கொழுமுகங் கிழித்துச் செல்லச்
செறிபசும் புற்க ளாதி யாவையுஞ் சிதைத்து மாய்த்தே
முறிதரு மூழ்த்த லெய்த முடியவு மாறி மாறி
செறியுரு தொழின்று யன்றார் கெடுமபனை பெலாஞ்சே ராக.

(ககஇ)

தழைதால் புரிப ணைக்கியாக் தழைதான் முறையே பென்று
குழைதரு தழைக ளாய்த்து கொடுவந்து களிப ரப்பி
விழைதா மிதித்தல் செய்து மேலகங் கரித்து யர்த்திப்
பழையதே தகருத் தேய்த்த பான்மைய தெனச்செய் தாரோ.

(ககஃ)

கரம்புகா ணரிய தாக்கி மேடவல் கழியு மாறு
பரம்புமேற் கிடத்தி பூர்த்து பாரிய தோட காளிச்
வரம்புறு வரம்பில் செய்யும் வாழ்கவென் நிறைபை வாழ்த்தி
நிரம்புகென் முனைவி தைத்தார் நிரப்பெனு முனைசி தைத்தார்.

(௭௨)

கலக்கனீர் தெளிதல் கண்டு கலிழ்த்தினம் பருவச் சேயி
னலங்கினர் பசியு ணர்ந்து பாலூட்டு கற்றும் மான
விலங்குரு மன்னர் கன்னீர் வேண்டிய காலத் துய்ப்பக்
குலங்கினர் முனைக னெல்லாவ் கூழென வளர்த்த வன்றே.

(௭௩)

ஊறுதீர் பருவ கோக்கி காறெலா முறப்ப நித்துச்
சேறுதீர் முனையின் மோதி முடிசெய்தோ ரிடச்ச ரக்கை
வேறுவே றிடத்தி னுய்க்கும் வாணிகர் விழைய மன்னர்
மாறுதீர் பிணைக டோறு மதித்தனர் சுமத்துப் தாரால்.

(௭௪)

ஆய்ப்பிறி மாங்கி மீன்க னாவும்வெற் றிடமின் றென்ன
வேய்புணா நிரடோ னாற்றுக் காலாட்டி மார்வி ராவிச்
சாய்தா காது கட்டார் சாய்வொழித் திடுந மக்குத்
தோய்தரா திடுவென் றம்ம கிமிர்த்தன தோகை காட்டி.

(௭௫)

முனைவினர்த் தப்பாற் பச்சென் றாயதோர் முறைமை போலத்
தனைதொறு காறு வெள்ளென் றுய்த்தனி பசப்பிற் றங்கக்
கனைவருந் தவத்திற் கூறாக் காமமா நியசார்த் தென்ன
வினைசரோ ருகமுன் னாய பற்பல மிடைத்த வன்றே.

(௭௬)

கனைகளை பருவ மென்று கடைசியர் தம்மைக் கூவித்
தனைதொறு மன்ன ருய்ப்பச் சார்த்துவென் னோதி மங்கன்
வினைகடை கற்பா னெண்ணி விழைத்தபின் றெருடா வாங்காங்
கனைபல கனைக னெல்லாவ் கொல்லுவா னமைத்தா ரன்றே.

(௭௭)

பேருற வுற்ற போதுஞ் சிறுபகை யேனும் பேணார்
சீருற வுயர்த்தோ ரல்லார் செத்தவ ரென்றன் மெய்யே
யோருமா லுத்தி யாபு முழுத்திய ருறப்பு கன்னாச்
சாருமோர் பகைவான் மாண்டு சாய்த்தவம் புலங்க னெல்லாம்.

(௭௮)

ககமெனுந் தோட்டி யாலே கக்கவென் னாம்ப லெல்லாங்
தகவொறுத் தண்கை யேவாற் றுமணா பலவுங் கொன்று
ரககிமிர் புல்லின் மேலா லங்கிரி யெடுத்து வைத்துட்
புகவடர்த் தனர்மற் றின்னும் புரிந்தவைக் கனவுன் டாமோ.

(௭௯)

கெடியபுண் டரீக மங்கோ கனககீ லோற்ப லுக்குத்
கடியரக் காமப்ஸ்வன்னை முதற்கணா கின்ற யாவும்
கொடியவென் றெருபேர் பெற்றுக் கடைசியர் கொல்ஸப் பட்ட
படியிலெவ் வுயிர்க்குத் தீதே கொடியன வெனும்பேர் பற்றல்.

(௮௦)

சிலமலர் குழுவில் வேய்த்தார் சிலமலர் கழுத்திற் சேர்த்தார்
சிலமலர் கையிற் கொண்டார் சிலமலர் மோத்தே றித்தார்
சிலமலர் வாயின் வைத்தார் சிலமலர் வரப்பி னுய்த்தார்
சிலமலர் கான்மி தித்தார் தாராதாக் தெரித்தா ரானார்.

(அக)

விண்ணமை பவர்க்கு ழுஞ்சு ராசியர் விளித்தாற் போல
மண்ணமை பயர்க்கு ழுய கையெலா மாய்த் பின்ன
செண்ணமை யுலோப மில்லா ரிரும்புகழ் பணைத்தாற் போலக்
கண்ணமை கழனி யெல்லாம் பணைத்தன கழைகொ ளென்ன.

(அஉ)

இனங்கருக் கொடுமு திர்த்து வயிரெட் டட்டி போலுந்
துனங்கருக் தோற்றங் காட்டி வெளிப்படுதத் துவன்றி நின்ற
வனம்படு கதிர்க் கெல்லா மதிவிடு கதிர்வி ராவி
யுனங்கொனக் கனத்துச் சாய்த்த வுயிரொலா கியிர மாதோ.

(அங)

கொல்லரம் பயின்ற தாய கொடும்பிறை யிரும்பு கைக்கொண்
டொல்லெனக் கழனி தோறு முழுவந் கொருங்கு புக்குச்
சொல்லெனப் பட்ட வெல்லாந் தூரகத் தரித்து சாய்த்தார்
வல்லையின் வரித்து சென்னி வைத்தனர் கனத்துச் சேர்ப்பார்.

(அச)

பாகசா தனன்சி னந்து பருப்பத மனைத்துந் தன்னி
மேகவா கனத்தைக் கூவி மிதித்திட விடுத்தன் மாண
மோகமார் நெற்போர் தன்னி மொய்கடாப் பிணையல் செய்து
வேகமா மிதிக்கச் செய்தார் வெவ்வலித் கனம் மாதோ.

(அரு)

ஊர்தரு மிறைவன் மெய்வே றுயிர்வேறு படுத்தன் மாணச்
சார்தரு கடாவை வேறு கெல்வேறு சமைக்கக் கண்டு
போர்தரு திண்டோன் மன்னர் பொருத்திய பலால நீக்கி
யார்தரு நெற்கு வித்துத் தூற்றின ரளவை செய்வார்.

(அசு)

கொற்றவ னாறி லொன்று கொளக்கொடுத் தறங்க கெல்லா
மற்றயின் ழுகத் தொன்று தொடுமுறை யமைய நல்கி
மற்றதை வாரித் தத்த மனைவயி னுய்க்கு மார்ப்புக்
கற்றவர் புகழ்விண் ணுடு காதுகை பொத்தச் செய்யும்.

(அஃ)

கழைவடி சாறு காய்ச்சிக் கட்டிகொன் வாகு மிஞ்சி
விழையரி சனமுன் னாய வேறுபல் வனங்கொன் வாகும்
புழைமுனப் பொதுமா தோடு புதுப்புன லாடு வாகு
முழைவிழிக் கிழத்தி மார்த மூடலை யுணர்ந்து வாகும்.

(அஅ)

இறைபுரி பாட லெட்டெட் டியற்றவா னேற்றமாக
முறைமையி னெவர்க்கு முத்தி முனைத்தவைப் பாய முதுர்
நிறைகிவ லோக மென்ன கிகழ்திரு வால வாய்தன்
டுறைகெழு மருதத்துன்ன தெனிலினிச் சொல்ல லென்னே.

(அஃ)

மாவண மேனிப் பொன்போல் வானுநீர்க் குறிக் போலத்
தேவன மாலாக் கொண்டா ரேற்றினி தமரு முதூர்
பூவண மென்ப தந்த மருத்தே புணரு மென்னி
னுவணச் செம்மை யாரு ளியாவரே நயக்கி லாதார்.

(௧௦)

ஆடக மிளிரும் வையை யருகிற்சை வந்தா பித்த
வேடகங் கொண்ட தாய வேடக மாப்ப னூர்முற்
கூடகங் கொண்ட மென்பால் வளத்தெவன் குறித்துச் சொற்றா
காடக நிகழு தெய்தல் வனஞ்சில நவில லுற்றும்.

(௧௧)

நெய்தல்.

மழைவளஞ் சார்து வின்னு மன்னும்வாழ் தாச்செய் கொண்மு
விழைதரு முணவு கல்கு மேன்மையிக் குடைய தாகிப்
பழையமா நகிகட் கெல்லாம் பதியெனப் பட்ட வாரி
யுழையுறப் பெற்ற தெய்த லோம்புவன் வருண னானும்.

(௧௨)

பொருசுரு மருப்பொன் றூன்றிப் புண்ணையம் போது ருட்டிப்
பெருகி னுணவு கல்கிப் பேணுபு வணக்குக் தோறும்
வெருவறக் கோட்டி னின்றும் வெளிப்பட வருணன் றோன்றித்
திருவமப் பாதர்க் கீயுஞ் சிலைத்தல்வான் செவிறி செய்யும்.

(௧௩)

இரும்பினைத் திரித்தா லன்ன விருங்கருக் கோட்டுப் புண்ணை
யரும்புகொன் குடுமி பற்றி யத்துநீர்க் கொடிவ னைப்பக்
கருங்கடற் திரையெப் போது மறைவது கண்டு மாங்கே
விரும்பியல் குவவி லாபம் வினைவதை யறிவி லேமால்.

(௧௪)

இடர்தப வாரி மேய விருஞ்சுற வாதி மீன்
மடர்வலை வீசிக் கோற லன்றியுந் தூண்டி விட்டுப்
படருறக் கோறற் காசுப் பாதவ ருமைத்தாற் போலுந்
தொடர்புடைப் பகன்றை பெய்கு மரும்புக டோற்றும் காட்சி.

(௧௫)

இறையவன் சினக்கு மாறென் றியற்றியா மிழித்தா மேனா
மறைகட லுவக்கு மாறென் றுற்றியிக் குயர்வா மென்று
முறையுற வெண்ணித் தாழை மொய்பல புலவு மாறக்
குறையறப் பூத்தெண் டிக்குங் கொளப்படும் வாசம் வீசும்.

(௧௬)

தளிர்படு பிண்டி. வைப்புந் தவாக்கொடி மூலலை வைப்பு
மொளிர்செழுந் கமல மாம்பூ வுற்றதன் மருத வைப்பு
மிளிருண வாக்கா நீலம் விராயதே யாக்கு மென்று
குளிர்நிறை தெய்தல்-வைப்பிற் குடிக்கொளுந் காசுப் புள்ளு.

(௧௭)

திரையெடுத் தெறியுஞ் சங்குஞ் செழுந்துகித் திரளும் வின்மீன்
புனையொளி முத்து மற்றும் பொருத்துவ கணைத்துங் கொள்வான்
கலையகஞ் செறியும் வண்ணு கண்கன்பொற் பொதிய விழ்க்குந்
தலையிது கண்டும் புன்மை யடைமொழி சாற்ற லென்னே.

(௧௮)

ஒரொலிக் குவமை சொல்லி னுலகஞ்சூழ் பார்த வரழி
பாரொலி யுடைப்பர் சுற்ற வறிவுடை வவர்க ளியாரும்
பாரொலி நிகழு காவாய் பற்பல படைத்த ளாலே
பேரொலி யுடைய தென்று பேணுபு மதித்தார் போலும்.

(௧௬)

கல்லவை கல்ல செய்யு நாட்டவர் மதிக்க காளு
மல்லவை கல்ல செய்யு மென்பதை யறிந்தா மன்றே
பல்லமுன் டகம்புன் னாகம் பானனல் வாசம் வீசு
முல்லமுன் னாய பன்மீ னுற்றதி வாசம் வீசம்.

(௧௦௦)

கல்லது தீய தோடு கண்ணுறிற் றீய தாகன்
கல்லது கல்ல தோடே யணுகுறி னல்ல தாகு
மொல்லுநன் னீல மீன்சார்ந் தறுபுலா னாறு மீனும்
புல்லுநீ ஸஞ்சார்ந் தேநன் மணகாறு மிகுபு ணர்ப்பால்.

(௧௦௧)

மழைவனம் வேண்டி நிற்கு மறுதிலத் தவர்போ லாது
விழைவன கமக்கிதென்று வெயில்வனம் வேண்டி நிற்குந்
தழைதொழி லுமணர் தம்மாற் றரப்படு முப்பி னோக்கல்
பிழையற வெவரும் வேண்டும் பெருஞ்சுவை யாவிற் றம்மா.

(௧௦௨)

உருவன மிரண்டி னாறு முறப்பெரி யவரே யானும்
பருவரல் கண்டுஞ் சற்றும் பயன்படா ரவ்வி ரண்டு
மருவிய சிறிய ரேனும் பயன்படு வாகு முண்டாற்
பொருகினைக் கடல்சிற் றாறற் கேணியாற் பொருந்த வோர்த்தாம்

(௧௦௩)

சிலைவலி பிராமற் குற்ற பாதகந் தீர்த்த மேன்மை
நிலைமரு விராமே சஞ்சீர் நிலைத்தனுக் கேடி யோடு
மலைவற வைக கெய்தன் மாதவஞ் செய்த தென்னிற்
கலைவலி ரணைய கெய்த னிலப்புதழ் களையப் போமோ.

(௧௦௪)

வடையிரு சிறகு மாய்த்தான் வானக வாழ்க்கை மேலிக்
கடையறு மகிழ்ச்சி யெய்தக் கைமல ரொருவே றொட்ட
வினாகமழ் கடப்பத் தண்டார் மேலவன் செக்தில் வைப்புந்
நிலையெறி கெய்தன் மேய தெனிலினிச் செப்ப லென்னே.

(௧௦௫)

கணியருள் சுரக்குந் தீர்த்த கலமெலாக் தன்பாற் கொண்ட
புனிதமல் கியபே ராழி பொருந்திய கெய்தன் மேன்மை
தனிலெவ னுரைத்தாக் கொற்றி தனியா ரிருக்கப் பெற்ற
கணியழற் சுரமாம் பாலை யினுஞ்சில களையா மன்றே.

(௧௦௬)

பாலை. வேறு.

பாலை யென்பது கானில மருங்கினும் பரல்கடர்
மாலை வன்றிட ரேழுது வேனில்வாய் மாலை
காலை தீர்த்துவெல் கதிர்கடு கடும்க ளைய
வேலை வெப்பமிக் காய்நிலைப் பினுஞ்சுகும் விறந்தே.

(௧௦௭)

ஈந்து மேய்சிறு குரம்பையாக் காங்குற வியைத்துப்
போந்து வாழ்குவர் மறத்திய ரோடுபுன் னுவர்கள்
காந்து வெஞ்சின விக்தைதா டொழுத்தொறுங் கடும்போர்
நீந்து வன்றிற ளளித்திடப் பெற்றநீர் மையராய்.

(க௦௮)

சுரரி லத்தமர் தரினுமா நலைத்திடு தொழிலைற்
பரவு கானிலப் பொருள்களு மிறுக்கைகைப் பற்றி
யுரவு மேவுற துகருவர் கல்லுண வுண்டு
விரவு மென்புர வுயர்தல்கண் ணோக்கியும் விடாரால்.

(க௦௯)

கொடுமை யாளரே யாயினுங் கூடுப காரப்
படுவ துண்டுகர்ச் சூரத்தா னெல்லியாற் பலவா
யிடுக னிக்கன விலைவினாப் பாடல மதுவாற்
ரெடுவ றுங்கினற் நகநிறைத் திடுவதச் சுரமே.

(க௧௦)

இந்த காடுகாப் பவன்றிர டோண்மிசை பிவர்சம்
பந்த முண்மைதேர்ந் தாவயின் வேம்புகள் பரவு
மந்த நாயகன் சிவக்குறி யவராவலோர்ந் தறியச்
சந்த மார்கனி கிளையெலாந் ததைதரப் பழுக்கும்.

(க௧௧)

எருவை பேட்டிற்குச் சிறகரால் வெயின்மறைத் தியங்கிப்
பொருள்க ருத்துறப் போமவர் செவவழங் குவிக்குங்
தெரிய வாவயி னியக்குவான் சென்றொட் டராக்கள்
புரிமு றுக்குடைந் தாலெனப் புரளுவ போகா.

(க௧௨)

இலங்கை மாநகர் வாழ்நருள் வீடண னென்னத்
துலங்கு மாவயிற் கன்னிகா ரம்பல துவன்றி
நலங்கொன் காதலர் பின்றொடர் கங்கையர் வருந்தா
தலங்கு றேடி யின்புறப் பஞ்சிக ளமைக்கும்.

(க௧௩)

ஒங்கு கம்பெய ரிந்நில முற்றதென் றுறந்து
வீங்கு பாலக னாவயிற் பழுப்பன மேன்மே
லாங்கு மேவியக் கனியுணில் வெளிப்படா ததர
நீங்கு ருமலோட் டத்தொடும் பொருத்துத னிசமே.

(க௧௪)

இன்ன பாலெவந் தழலெனக் கொதிப்பினு மிகழார்
முன்ன மாலைய னாடிய தெதையென முன்னி
லன்ன பாலசால் வளத்திலென் னறைந்தன மறைவாஞ்
சொன்ன நாளிலத் தைத்திணை மயக்கமாத் தொடர்பும்.

(க௧௫)

திணைமயக்கம்.

வனாகொன் பாகன்மேற் படர்தரு கறிக்கொடி வாலி
வினாகொன் டுல்லைநீன் குருத்தின்மேற் படர்தர மேலிப்
புனாகொன் மஞ்ஞகான் வரண மெதிர்புரித் திவங்குங்
கனாகொன் கூத்தியர் கயிற்றெதி ரெதிர்புடப் பதுபோல்.

(க௧௬)

மேல வான்குழக் கன்றுன லொழிந்தபின் விடுபா
லாய தோரவ லகம்புக வவ்வவ லகத்தே
பரய மாமரு தக்கத விக்கனி பலவுந்
தோய லீழ்வது கண்டுல கெடுத்தினுஞ் சொல்லும், (கக௭)

செய்ய முண்டகச் செய்வன ரோகிமச் சேவன்
மெய்யி னெய்தன்முன் டகத்துரு மகரத்தம் விராவத்
தைய லார்பெடை புதுக்கடித் தன்மைதேர்ந் தூட
வைய மற்றஃ தடிக்கடி தான்பணிந் தணையும், (கக௮)

அலையு றும்பவ னக்கொடி. செழும்பிண யகத்து
நிலைபெ றும்பவ லைக்கொடி. நெடிபடு முல்லை
மலைவில் பூவைவையத் தழுவுவ மாலைமா மகளு
முலைவில் பூமக ஞந்தழிஇ யுவப்பதை யொக்கும், (கக௯)

கடலெ றிந்திடு தானமென் கரும்பெறி தான
மிடல்கொள் வேழவெண் மருப்பெறி தானமான் மினிர்பல்
விடல்செய் முத்தமற் றிவைமது கத்தல ரியைய
வடனம் றத்தியர் வாரியோர் கறையிலிட் டவைப்பார், (க௧௦)

கன்ன ரிவ்வள மலிதரு ருலத்திணை காங்கு
மன்ன வெவ்வகைக் குடிசளு மாபுளி வைகச்
சொன்ன மேயெனத் துலங்கிடும் வழுதிராட் டிறுதி
ரென்ன சொற்றன ஈகர்வனத் திணுஞ்சில விசைப்பாம், (க௧௧)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கடுஅ.

திருநகரப்படலம்.

பேசரும் வளத்தான் மிக்குப் பிறங்குறு வானங் காப்போன்
நேசமை வாழ்க்கை வேண்டேஞ் செய்யதா மறாமே லண்ணல்,
வீசரும் வாழ்க்கை வேண்டேம் வின்துலின் வாழ்க்கை வேண்டேம்
வாசகப் பெருமான் செம்போன் மலரடி வாழ்க்கை யோமே, (௧)

வேறு.

நிலமெ லாம்புகழ் நெடுநகர் பலவுளு நினைத்த
பலமெ லாந்தரு நகரமுஞ் சிலவவை பாவ
வலமெ லாம்பொலிக் துயர்ந்ததொன் நேயென வயங்கு
கலமெ லாம்பொலி காம்புகழ் பெருந்துறை நகரம், (௨)

கூட்ட வல்லது பல்வகைக் குடியையும் கூட்டி
பூட்ட வல்லது பல்வகைப் போகமு மூட்டிச்
காட்ட வல்லது புண்ணியப் பொருளினைக் காட்டி
காட்ட வல்லது கயிலையிற் பெருந்துறை நகரம். (௩)

நீடு வானவர் குழாத்தொடு நிகழ்மக வானுங்
கூடு முண்டகா சனத்தனுங் கொண்டன்மே னியனும்
பாடு மெல்லையி னிறைஞ்சியுட் புக்கனர் பாவ
காடு மான்மியம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம். (௪)

அறிய வானவ ரியாவரும் வீதிதோ றிணந்து
செறிய வீழ்ந்துவீழ்ந் தடிக்கடி பணிந்தெழு திறத்தான்
முறிய கற்பக நூற்று முண்டகத் தோடு
நறிய பைந்துழாய் நூறும் பெருந்துறை நகரம். (௫)

துளிசு லாம்பல விமானமு மதப்பெருக் குண்ணு
வளிசு லாங்கவுன் வெள்ளைகா ணமும்வென் னனமும்
களிசு லாங்கவு முனும்புற நகர்த்தலை காப்ப
நளிசு லாங்குளம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம். (௬)

மதிசெய் வெள்ளிய மாடமு மாடமேன் மதியுந்
துதிசெய் வாலிய கொடிகளுஞ் சூழமுத் தார
நிதிசெய் மாலையும் படைத்தமைக் கேற்பின் வெள்ளை
நதியு மோர்புறம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம். (௭)

மறைக னாகமந் தோற்றலாற் பரமன்வாய் மாணுங்
குறைத ராவொளி யாலநித் தியமுறாக் குணத்தான்
முறையி னியாவரும் வணங்கலான் முதலவன் போலுந்
நறைவி ராவிய பொழில்சுலாம் பெருந்துறை நகரம். (௮)

ஆய விற்கர் வனமெலா கோக்கியிக் காசை
மேய தன்மையா லாசைமா நகரொன்றும் வெறுக்கை
பாய தன்மையால் வெறுக்கைமா நகரொன்றும் பகர்வார்
கேய மார்புல மையர்நிறை பொன்னக ரினையே. (௯)

எந்த மாநக ரெங்கனும் புகலியன் கிடுவா
நந்த மார்கிறு துறையுறப் பற்றுவ சிதனை
நந்த வெய்துகர் பெருந்துறை நயத்தகா ணத்தா
லந்த மில்லதோர் பெருந்துறை யென்றதா லகிலம். (௧௦)

குரவு பூன்பல ரியாவரே யாயினுங் கொன்றைப்
புரவு வேணிய னையெனப் பாவனை புரிவா
ரரவு குடவ னேருர வேற்றினி தமரும்
பரவு மாநகர்க் குவமையு முண்டுகொல் பரமேல். (௧௧)

மதியி லுச்சிய சடாடவிக் கடவுளை மதியிற்
கதிவி ருப்பமை யடியவர் சூழ்வது கடுப்பப்
பொதிவ னத்தமை திருப்பெருத் துறைகேர்ப் புறத்தே
துதிவி ருப்பமை யினத்தளி ரிழம்பொழில் சூழும்.

(௧௨)

மணிநி ருத்தவன் மார்பமே வைபவம் மார்பி
னணிக வுத்தவ மணிதிருப் பெருந்துறை யாரும்
பணிசெ யம்மணி சூழ்தரு பைந்துழாய்ப் படலை
நிணிம திற்றிரு காரிது சூழ்திகழ் சோலை.

(௧௩)

ஆய சோலையின் மங்கைய ரம்மனை யாடப்
பாய வானர மதுகண்டு மான்கனி பறித்துத்
தோய விண்ணக மெறிதரச் காரவை பற்ற
கேய மாரிவை மீடரா தென்னென நினையும்.

(௧௪)

பொங்கர் சூழ்பகல் கழுநின்மேற் றுவுவ புணாநீர்
மங்கு றுச்செழுந் தினையலின் கொழுந்தமாத் திரமோ
பங்க மொன்றறப் பன்மலர் வாருபு பரகக்
கொங்கு கொண்டெழு சிதாதித் தினையலின் கொழுந்தும்.

(௧௫)

சோலை வாய்திலா மிலாங்கலித் தலையுமஞ் சுரும்பார்
மலை மாதரார் மார்பமும் தாங்குவ குரும்பை
பால வாமொன்று சிறமையின் மறைப்புணும் பருமை
யேல வொன்றலி துண்ணுமால் வேற்றமை விதுவே.

(௧௬)

வாவி வாணதாய் வலிமுக மச்சுற விபற்ற
மேவி மற்றது தென்னையின் பழக்குலை மிதிப்ப
வோவி யப்பழ மாவிலீழ் ததனையச் சுறுத்துந்
தாவி யாவரு மிடர்க்கிடர் செய்வது தகவே.

(௧௭)

கெடிய கத்தியஞ் சூழல்வாய் சிலவுவென் ளாற்றுக்
கடிய வெண்டினா வணப்பவீழ் பழம்பகல் கதலி
முடிய வங்குலைக் கூனக மோதுதல் முன்னுன்
வடிய ராகவன் வில்லுண்டை கூணுன் மாணும்.

(௧௮)

தெங்கு சேர்பொழின் மாயவ னிற்பது சிவனுக்
தங்கு செவ்விய தேத்தடை சக்கரம் போலு
மங்கு வெண்பிறை பொருபுறத் துறல்வனை யாரும்
பொங்கு செங்கதிர் கடுவுறல் கவுத்துவம் புரையும்.

(௧௯)

கத்த னன்களி னுல்வகை மலர்களு கத்தி
மத்த மாருத மேற்றமர் தாக்கரு வண்ட
சத்த மில்லென வீழுத லமார்தே மென்று
முத்த வத்தவு னன்கள்பொர மொப்ப்பது புரையும்.

(௨௦)

மன்னு மேன்மைசா நிருப்பெருத் துறைப்பெரு வளத்தன்
முன்னு நெஞ்சில பொதுமையின் மொழித்தன் மப்பாற்
முன்னு மூவகை நகருளும் படைபல துறைத்து
மின்னு கின்றதா கியபுற நகர்வனம் விரிப்பாம்.

(௨௧)

புறநகர்.

யாணைக்கூடம்.

கோடு கொண்டன மணியுடை யனமதங் குலவு
நீடு போரு வியவுருப் பெரியன கிலவு
மாடு வன்மைய வண்பொருடும் யானைநின் திடுவ
வீடு சான்றியங் கிடுவன வேற்றுமை விதுவே.

(௨௨)

கறைப டிப்புநர் முகவளை நின்றிடு கண்ப
ஹைதெ நித்திடு மதப்பெருக் குவட்டெடுத் திடலா
னிறையு மற்றது மூவகை யெனப்படு நிகழ்பாற்
பிறையு ணர்ச்சியர் வாரியென் றிட்டினர் பெயரோ.

(௨௩)

ஒரும ருப்புநால் வாய்க்கரி பேசிய தண்ட
மருவு நக்கறை யடிச்சுவ றுவமற் றவற்றுட்
பெருகு நக்கடா கிறைதலாற் பெட்டளி யுண்ப
வொருக லக்கன்பன் மறையவர் கூடியுண் பதுபோல்.

(௨௪)

கறைகொள் காற்றொடர் வகத்தொட ரன்றியுங் கால்பன்
முறையெ முஞ்செவி யடித்தொட ராதற்கென மொழிய
நிறைக டாம்பொழி குஞ்சா மியங்குற நில்த்திற்
குறைவி லாக்கருங் கோலஞ்செய் தெனவவை குலவும்.

(௨௫)

வதிர மேவிய மருவலர் மருவல ரென்னக்
கதிற்கொள் வானகக் கால்கொடு கசங்குற மிதித்தம்
பிதிச்செய் தீநிரி யாணமோ வாப்பெருத் தும்பி
யதிர யாத்தகூ டம்பல வயங்குவ வாக்கே.

(௨௬)

குதினாப்பந்தி.

பரியெ னப்பலர் வேண்டலிற் பரியெனு மொருபேர்
தெரித ரப்பெறு குதிரைக டம்முருச் சிவனு
மரிபு ணர்ச்சிமெய் வடுப்படா விதமுனத் தனைத்தே
யிரித லற்றிடத் தோய்த்துத்தோ யாவித மியங்கும்.

(௨௭)

பரிக்கு நூங்கடன் முழக்கமி றிடத்தினும் பரவும்
விரிக்கு கெட்டலை கவிழ்தனை மற்றவை வீசக்
தெரிக்கு முத்தினம் விலாழியிற் செருறை யெனினு
மரிக்கு மேர்வட வைப்பெயர் முரணடைத் தன்றே.

(௨௮)

சிறையி லாமலே பறந்துகொள் கொணும்பெயர் தேற்ற
மறையில் பூப்பின்றி மணந்துபா டலப்பெயர் வயக்கு
சிறையி லக்கண மேவியுங் கோரப்பேர் சிலவு
மறையு னுதுமே லெழுந்துகந் துகப்பெயர் ராக்கும்.

(உக)

வங்க டம்முரு வாதினா லெடுத்திட வினைத்த
திங்கள் சூழிமற் றதன்மிசைச் சிவணலா லணைய
வங்கண் மாலையான் மறைக்குமே லானென்ப ரதனா
னங்கள் வானபுகழ் பெரிதென-கவிறல்போன் முழங்கும்.

(க0)

பகைத்த மன்னவர் மணிமுடி மிசைஞ்ஞாம் பதிக்ரு
முனைக்கும் வீரர்க்கு வெற்றியே காடொறு முய்க்குங்
தினைத்த தன்மையில் வாய்பரி பற்பல செறித்த
நகைத்த மந்திர மாவயி னெண்ணின் கண்ணும்.

(கக)

தே ரீ நீ லே.

அம்பொன் செய்தகா லதன்மிசை வயிரஞ்செ யச்சா
லும்ப ரொண்பது மராகஞ்செய் பாப்புதன் மிசையே
நம்பு நீலக்கான் மிசையொளிர் மேதக நயத்த
பம்பு தேரெலாம் பூதமைக் தடுக்கிய படியாம்.

(கஉ)

வெற்ற மேபொரு னெனக்கொண்டு விளங்குமே தகவாற்
கொற்ற மார்சயத் தனமென வொருபெயர் கூறித்
கற்ற காவலர் புகழுத்தேர்க் காற்கடுப் பதனுக்
குற்ற காற்கடுப் போரணாக் காற்கடுப் பெர்வ்வா.

(கங)

அருக்க னென்பவ னொடொறு மாழ்கட லாழ்த
றிருக்கு றுவொரு செலவன்றி மீடலுக் தெரிந்த
பெருக்க மாருமிப் புறககர்த் தேரெனப் பிறங்கு
முருக்கு ளாவுதேர் பெறுவொரு நாணத்தா லன்றோ.

(கச)

வின்கி பித்திடு முடியுமோர் வியானமு நடுங்க
மன்கி பித்திடு மடியுங்கொ ளிக்ககர் மணித்தே
ரென்கி பித்திடும் படிசெலுந் தன்மையெய்த் தன்றோ
கன்கி பித்திடு னுதல்தேர் கிலையுற்ற கடனே.

(கரு)

அடரு மாற்றல ரெதிர்ப்படி னுகவத் தன்றார்
குடரு மூனையுஞ் சோரியுங் கொழுவுமவன் னாம்பின்
றொடரு மென்புமற் றுள்ளவுக் துவையலே யாகப்
படருங் கால்வலித் தேர்சிலை யாவயிற் பலவால்.

(கங)

வீ ர ரீ நு கீ கை.

கண்ணி மைத்திடார் வேலெதிர் கணன் றுமே விடினும்
கண்ணி முன்வைத்த கால்பின்வை யாக்கழல் வீரர்
கண்ணி வப்புறு தும்பைரு தெல்கண மேனும்
கண்ணி வாகையே ருடலென் றும்மவர் கற்றோள்.

(கௌ)

ஆசை யெட்டினு நிறுஉம்பிர தாபத்தி னமைத்தார்
மாசை கேர்வது வரினுயிர் பொருளென வைவார்
தேசை யார்கழ லார்பகை யெதிரினங் கழலா
ரீசை பாலின னிளமுனை யெனத்தரு மியல்பார்.

(௧௮)

சிலைவ ணக்குழு னெதிர்ப்படு மாற்றலர் திண்டோண்
மலைவ ணக்குவர் வாங்கொடு வீசமுன் மாற்றா
ரலைக டற்புவி யவர்கொள வீசுவ ரனையர்
சிலையு டைத்திற லிற்றென நிகழ்த்துவா ரெவரே.

(௧௯)

இனைய வீரர்த மேவலா ளருமிகல் யானை
துனைவ யப்பரி சயந்தனக் கருவிதோற் றுகரு
முனைய வாயுதஞ் செய்கரு மாப்ப்பலர் முற்றி
நினைய மேவிய விருக்கைக ளாவயி னெருங்கும்.

(௨௦)

வருவ செல்வன கரிபரி முழக்கமு மணித்தேர்
தருவ தாகிய முழக்கமும் பகனெடுஞ் சலகி
பொருவ மிக்கெழும் புறநகர் வளஞ்சில ஷுணத்தாரம்
பொருவ தொன்றிலா விடைககர் வளஞ்சில புகல்வாரம்.

(௨௧)

இடைநகர். வேறு.

தொகுபொன் மாடமுஞ் சுடர்செய் கூடமுங்
தருபல் சோலையுங் தடநன் மாலையுங்
புகுந ரியாவரும் பொருந்த கோக்குபு
நகுசு வர்க்கமு நாக மென்பரால்.

(௨௨)

பற்ற வானளி படருஞ் சோலைவாய்க்
கற்ற மங்கையர் கைதொட் டாட்டத்தோ
மற்ற மாதரா ருச லாடியாங்
குற்ற மைந்தனா யூச லாட்டுவார்.

(௨௩)

மாட மேலிவர் மங்கை மார்கைசற்
ரோட நீட்டிமே லுற்ற கற்பகப்
பாட வாங்கனி பறிப்ப ரிம்மையே
பீட வாமறு மையும்பெற் றாரரோ.

(௨௪)

பலவின் மாடமேற் பளிங்கை நீர்நிறை
தலமெ னாகபச் சுரபி தாவிடு
முலவு தேவுரு வுற்ற போதினு
மலம ருதெனின் மயக்கங் தீருமோ.

(௨௫)

கொடிய மாடமேற் கூடு வார்திற
கெடிய வானவர் நிரம்ப கோக்கியுட்
படிய வேராமுக் காறு பற்றலா
லடிய தாமக வாக்க நீத்தனர்.

(௨௬)

முகைசெய் உத்தலார் முறிசெய் கைகனாற்
றகைசெய் பந்தெத் தறைதாக்கொங்கை
யுகைசெய் தொண்டு னோக்கு மோரிடர்
பகைசெய் வார்த்துறிற் பார்ப்பு றுராவர்.

(௪௭)

தைய லார்முக்கு சரிகொ லோவெனாக்
கைய தாமதி காணை மைத்தர்கள்
செய்ய மாடமேற் சேர்ப்பக் கண்ணிடு
மைய னாவலான் மறுவென் றாயதே.

(௪௮)

கோல மாதனாக் கூடும் வாஞ்சையுட்
கோல மைத்தர்மேன் மாடங் கூடவைங்
கோலன் தேர்மிசைக் கொண்டு மென்றதக்
கோல னாய்ப்புகுங் குறங்க ணுடரோ.

(௪௯)

இலக்க மாயபா சவலி டிக்கும்போ
தலக்கை தாக்கலா லுதிர்வ மாங்கனி
நலக்க வொன்றனை கண்ணுங் காலையொன்
றலக்க ணீங்குற வடைத லுண்டரோ.

(௫௦)

வஞ்சி யந்தலார் மாட மீமிசைக்
கஞ்சி யார்துதிங் கமழ ஆட்டிய
வஞ்செ மும்புகை யடைத லாலன்றோ
மஞ்ச வான்புகை வண்ண மென்பால்.

(௫௧)

முல்லை மாதரார் முலைக்குத் தோற்றன்றோ
வொல்லை யம்புய றுறுக்கு டைத்திடும்
புல்லு றுதபங் கம்பு ரித்திடிற்
சொல்லு மீதொன்றோ பல்ல துன்னுமே.

(௫௨)

பீணைய னார்முலை பிறங்கு கைத்தழிஇ
யீணைய மைத்தர்த மார்ப முத்துவ
துணையி லாத்தமிழ் முணிகை தொட்டபோ
திணையி லாவலா யழுத்த லென்னவே.

(௫௩)

துங்க மைத்தர்தஞ் சிகையிற் றோகைமார்
பங்க யப்பதச் சவடு பாய்தலா
லங்க நான்மறை யாய்த வேதியர்
தங்கண் மைந்தொச் சாதி யாருமே.

(௫௪)

ஆலி வாயினி தாடு மாதா
ரோலி னுமீழி யிருனை மாரொனத்
துவி யோகிமக் தொடர்ந்து செல்லுவா
ரோலில் பேதைமை யொழிக்க வல்லரோ.

(௫௫)

ஈங்கை மாதரார் வாரி சம்பொருடஞ்
செங்கை மேவுவ கிள்ளை தேருங்கா
ஈங்கை யாவடி வந்த ஸரீர்தடங்
கொங்கை ஈந்தக மேவல் கூடுமே.

(௫௬)

நீடு தோள்வலி நிலைய மைந்தர்கள்
பாடு மாதிரைப் பரிந்து வேட்டொளி
யோடு பேர்மறு கூடு லாவுத
ஊடு மிந்திர னறுமு றப்பனல்.

(௫௭)

காவ ணத்திடைக் கதலி யாத்துமென்
பூவ ணத்தொடை புனைதல் செய்தபே
ராவ ணத்தெழில் கேட்ட டைந்தவர்
மாவ ணத்தவா னுலகம் வாஞ்சியார்.

(௫௮)

மண்டு தீஞ்சுவை வாய்ந்த சிற்றணுக்
கண்டு நெருளுக் கனியு மற்றவுள்
கொண்டு பேரெமெனக் கூறுந் தேமமு
துண்டு ளார்க்கும்வா பூற்றுண் டாக்குமே.

(௫௯)

நயம மைந்தசொன் னங்கை மார்முலை
வியலு மைந்தர்க ளியாவ ராயினும்
புயகெ ருங்குறப் புரியும் வீதிக்கு
சியம மென்றபேர் நீதி யாங்கொலோ.

(௬௦)

கடையு றப்படா வளங்க னிக்திடு
மிடைக கர்ச்சிறப் பென்னு னாத்தன
மடையும் விண்ணுல கதனை யென்றபு
மிடையு முண்ணகர் வளமும் வின்றவாம்.

(௬௧)

அகநகர். வேறு.

அ க ழி.

போழ்ந்தவண் குசைதுனி யனைய புந்தியர்
தாழ்ந்தபல் கலைகளு முணர்ந்த சான்றவர்
வீழ்ந்ததுண் புலமையர் மிளிரக் ருத்தினு
மாழ்ந்தது குழ்ந்தபே ரகழி யென்பவே.

(௬௨)

எண்ணிய கடலெலா மிந்த வண்ணமாப்
பண்ணிய வெனவிதிக் குணர்த்தம் பான்மைகொண்
டண்ணிய சிவபிரா னமைத்த வாழியா
நண்ணிய பெருந்துறை நகர்க்கி டங்கரோ.

(௬௩)

வாரியு ளொளித்தமை நாகம் வண்டமி
ழாரியன் குடிக்குத்தெங் வறியு மேயென்று
பேரிய லரணமாப் பிறங்கிப் பாம்புரி
சேரிய நினைக்குமேற் செப்ப வின்னுமென்.

(௬௪)

ஒருகடல் கண்டெம் றன்ன வாரியுந்
திருகறச் சேர்த்தறி வாஞ்சை தீர்த்தனஞ்
சுருகிசொ லிந்நகர் சூழ்கி டங்கெனும்
கருதருங் கடலினைக் கண்ட பின்னரே.

(௬௫)

வெளியுற மணவர விந்த மாதிலீ
களிகரா முன்னுறக் காணும் பேருடுத்
தெளிகல மகம்புறத் தீய தேற்றமை
யளிகலப் புத்தர்மா றாய மைந்ததே.

(௬௬)

ம தி ல்.

மும்மதில் வானவர் முனிய மேயதா
லம்மதி லிறைவனா லழலப் பட்டவென்
றும்மதின் மற்றவர் விரும்ப வெய்திமற்
றெம்மதி லிதற்கிணை யென்னக் காக்குமே.

(௬௭)

கொடியது கொடியது கோணை நாஞ்சில்சா
னெடியதென் பாரடிக் கன்று லீன்பொறிக்
கடியதா லொருபொருள் கண்ணிற் கண்டன
முடியதொன் றினவிழி முகந்த தில்லையால்.

(௬௮)

உயர்மதி லுயர்மதி லென்று னாக்குமிப்
பெயர்மதி லிதழற்றைப் பெரும திற்கெலா
முயர்மதி றுன்விதி யண்டத் துச்சியாம்
பெயரதி னுயர்மதி ம் பெற்ற தில்லையால்

(௬௯)

பொறியடக் குப்புனைப் புலங்க டந்தக்கு
செறிதர வுயர்பொருட் சிவமி யாவரு
மறிதர வுயர்தலா லிளைய மாமதி
னெறியமை முனிவரர் நிலைமை காட்டுமே.

(௭௦)

கதிர்மதி முதலவாக் களாயுங் கோளெலா
மதிர்வற வழங்குதற் காய கொச்சிவாய்
முதிர்பனைக் கஞ்சுபு மூடு ருப்புத
வுதிர்தலி லாத்கிறத் துற்ற வென்றுமே.

(௭௧)

பரத்தையர்வீதி.

இராப்பக லெனாகிணை விழைச்சி யற்றலால்
விராய்த்தழு வுநரிவ ரொனாத மெய்மையா
லராப்படக் கடிதடக் கணிகை யங்கலா
ரொராப்பெருஞ் சேரிமற் றம்பர் சேரியே.

(௭௨)

அடிநிலங் கூடில வணியல் வாழல
கெடியகண் னாழில நிற்ப வோவியங்
கடிமனைச் சுவர்ப்புறங் கணிகை யங்கலார்
படிநல நனைஇச்சுரர் படர்ந்த தொக்குமே.

(௭௩)

கைக்குறி கைக்குறி நயந்த லைத்திடல்
வகைப்பய னுறுசுவை யமுத மாந்திட
றகைத்திற முறுதுகை தட்ட லாகிய
முறைத்தலோ வியந்தெரி மாண்பின் முற்றுவ.

(௪௪)

பாடலாற் சிலர்பொருள் கருவி பம்பதின்
ரூடலாற் சிலர்பொரு ணவர்வி னோத்தி
னீடலாற் சிலர்பொரு ணேயம் போல்விசாய்க்
கூடலாற் சிலர்பொருள் கொன்னை கொள்வரே.

(௪௫)

முன்னவர் கலப்பினு மூரி நீர்ப்புவி
மன்னவர் கலப்பினும் வணிகர் கூடினும்
பின்னவர் கலப்பினும் பெட்டின் பாக்குவா
ரென்னவ ருக்குமின் பாக்கு மீசன்போல்.

(௪௬)

முன்னிய வெச்சிலியா வருமு கத்தலால்
வன்னியும் பொதுமட வாரு மொத்தன
ரென்னினு மிருவரு மீயும் வெப்பந்தான்
றுன்னிடி னீங்கிடிற் சுடுதல் வேற்றமை.

(௪௭)

கணிகையர் பொதுகலக் கருத்தி னென்னுநர்
தணிவரி தாகிய தரும மென்னுவா
ரணிதரு முருணி யறலை யென்னுவர்
பிணிதவிர் முத்தியின் பமுமுட் பேணலார்.

(௪௮)

வெள்ளணி செவ்வணி மேவி மற்றவ
ரொள்ளணி வீதிவா யுலாவு மங்கையர்
தன்னரு மவர்பெருந் தவத்திற் பூத்தளி
விள்ளரு மங்கையர் விராய தொக்குமே.

(௪௯)

கலையழுக் குறுமையாற் சிலிறி கைவிடார்
நிலைதிறத் துடம்பின்வே ரெழாத நீர்மையான்
மலைமலர் வாடுற வண்ணஞ் சூடலா
லலைகடற் புலியகத் தரம்பை மார்க்கனே.

(௫௦)

இப்புவி யரம்பைய ரென்ற தென்னெனினர்
றப்பில்பு சுரரெனு மொழியுத் தப்பதா
மொப்பரும் பரத்தைய ருறையுஞ் சேரியி
னப்பெரு வனந்தெரித் தனகை தோற்றதே.

(௫௧)

வேளாளர்விதி.

கணபொரு நதிகளுட் கங்கை மேலதவ்
வுணபெறு நதிகுலத் துதித்த வேதுவாற்
றணபுகழ் தூய்மைமுன் னைய சார்த்தசீர்
வணாவில்வே ளாளர் தத் தெருக்கண் மல்குவ.

(௫௨)

தினகரன் முனமிருள் செறிவ தாயினு
முனகரு ணல்லருண் முயங்கு மாயினு
மனகமெய்ச் சுருணவே னாண்மை மாக்கட
மினமனை யிடைப்பெ யில்லை யில்லையே.

(அக)

அருமருத் தனையவே னான ரோம்புவர்
வருவருத் திலரொனில் வாட்டத் தீர்வரோ
கருமுகில் வேண்டிய காலம் பெய்வதை
யொருவுறி னுய்குவ துலக மெய்நனம்.

(அச)

மின்னிய புலமையர் மேவி காடொறு
மன்னிய பொருட்கவி மாலை சூழவர்
துன்னிய வுற்பலத் தொடையின் வாட்டமுன்
ஞன்னிய திறத்தர்மற் றெதையு வப்பரே.

(அரு)

கொடையொடு முகமனுங் குறிக்கொன் னெகன்
னடையொடு ஞானமு நக்க வுற்பலத்
தொடையொடு செந்தமிழ்த் தொடையு காடொறு
முடையவர் தெருவன முணாக்க முற்றமே.

(அசு)

வைகியீர்விதி.

கணிதயில் வயிரமும் கமல ராகமு
மணிமணித் தாளமு மவிற்கோ மேதமும்
தணிவில்வித் தருமமும் தாம்ப ரம்பலால்
வணிகர்த செடுத்தெரு வலன வித்ததேம்.

(அஎ)

எதுபுகூஉ வினவினு மினஞ்சுட் டாமலே
யதுதர வல்லவ ரிம்மி யாயினு
முதுகணக் கிடையொழி யாமு யற்றியர்
கதுவுதல் விடுதலுட் கணித்துச் செய்வாரில்.

(அஅ)

கொள்ளுகாட் கொள்ளுங் கொண்ட யாவையுந்
தள்ளுகாட் டன்னலுந் தெரிந்த தன்மைய
ரள்ளுகா ளுவப்பதி னவைதம் பானின்றும்
விள்ளுகா ளுவப்பது மிக்க தாமன்றே.

(அஃ)

நிறையுயிர் புணர்தர முன்ன நின்றதாங்
குறையுயி ரொழிதரல் குறித்துக் கற்பவ
ருறைதரு ந்தொழி லொத்த தாமென
மறைதவி லாப்பெரு மகிழ்ச்சி பூப்பரே.

(அஃ)

ஒருபுணர்க் கிரண்டுமுன் றற்ற காலையுந்
கருதுறு தோன்றலி லுவத்தல் கைக்கொன்வா
ரருநிதிக் கிழவனி னாதுத் தாளினாற்
நீருவெனு மவர்தெருச் செப்ப முற்றமோ.

(அஃ)

அரசர்விதி.

மருவல ரொடுசமர் வலியச் செய்தவர்
திருவுறக் கவர்ந்துவிண் செல்ல வுய்த்துமண்
ஊருசில னாத்தடுத்தான் புய்த்திடும்
பெருமணிற் பொலிபவர் தெருப்பி றங்குவ.

(௧௨)

மகபதி யமர்த்தகான் மற்றிம் மன்னர்பார்
றகவடைக் கலம்புக றகவெ னுச்சில
நகமடைத் தெனப்பொலித் துயர்கன் மானிகை
யிகவரு மன்னர்த மியல்பென் சொல்லுகோ.

(௧௩)

வண்டுதொட்டி டுமுனம் வண்டு தொட்டிடா
மண்டுதார் தரியலர் மார்பிற் சூட்டவான்
கண்டுகேர் மொழியவர் கண்டு கொள்வரே
லண்டுமற் றவந்திற லறைபப் போவதோ.

(௧௪)

அரியுகைப் பவனைத்த மம்பு உங்கெடு
கரியுகைத் திடுதலுங் கலினம் பூண்டவாம்
பரியுகைத் திடுதலு முருளை பாய்பரிக்
கிரியுகைத் திடுதலும் வல்லர் கேடிலார்.

(௧௫)

ஆடலும் பாடலு மனுப வித்திரா
ஆடலுங் கூடலு மொருங்கு துய்த்துனைக்
தோடலும் வடலு முறுப்ப கைத்திற
நாடலு முனார்திற கவில முற்றமோ.

(௧௬)

மறையவர்விதி.

மிருமறை யங்கமோ நெனர்த்த மேன்மையார்
றகுமறைக் கொடியொரு கையிற் றுங்கினார்
நகுமறைப் பொருளுற கயத்த சித்தையார்
தொகுமறை யவர்தெருச் சொல்ல நின்றதே.

(௧௭)

தவமறை யவர்கைச் சாலை வானொளித்
ருவலயம் பயிலுமா கூட்டி ஆட்டலா
லிவர்தரு பெரும்புக ழித்தி ராதிய
ரவரையும் புகா ராக்கி னாரோ.

(௧௮)

முதல்வழி சார்பெனு முன்று துல்களு
மிதமுறத் தங்கணெஞ் சிருக்கு மென்பதைச்
சுதயின்முக் துல்களுந் தோயப் பூணலாற்
சுதமறக் காட்டுவர் கரிசின் முன்னவர்.

(௧௯)

விற்படை வாட்படை யாதி வேறு
கொற்படை சுமப்பவ சியாருங் கும்பிடப்
பொற்படை மத்திர மென்று போற்றிடுஞ்
சொற்படை சுமத்தனர் துன்ன லாரா.

(௨௦)

அதிதியர் பசித்தழ லலித்துக் கற்பெனும்
பொதிதழல் வளர்த்திடும் பொன்னக் கொம்பனார்
மதிதுதற் பார்ப்பன மடந்தை மார்செறி
துதிமறை யவர்தெருச் சொல்லத் திருமே.

(௧௦௧)

ஆதிசைவரீ மாளிகைகள்.

மறையுட னாகம முணர்ந்த மாட்சியர்
பொறையொடான் மார்த்தப ரார்த்தம் போற்றுவா
ரறைபெரும் புகழ்மிரு மாகி சைவர்வாழ்
நிறைவன மாளிகை நிலாமொர் சாரொலாம்.

(௧௦௨)

வைதீகசந்நிகாசிகள் மடங்கள்.

மறைமுடிப் பொருளுணர்ந் தவர்ம யக்கமோ
நிறையுமில் லவர்பகை யெறிம முப்பொருடங்
குறைவிறண் டியாத்தவெண் கோவ ணத்தின
ருறைநிரு மடங்களு முன்னவாங் கோர்சார்.

(௧௦௩)

சைவச்சாரியர்களுக்கை.

மேவரும் பக்குவம் விரும்பி கோக்குபு
மூவகைத் தீக்கைய முறையி னொற்றிமுன்
னேவருஞ் சரியைமுன் னியங்க வுய்த்துயர்
பாவனஞ் செய்பவ ரிருக்கை யும்பல.

(௧௦௪)

சைவசந்நியாசிகள் மடங்கள்.

பதிபசு பாசத்தின் பகுப்பு ணர்ந்தற
முநிர்தர வருவமுன் மூன்று முற்றரு
ளெநிறுறக் கண்டுமே லின்ப மார்சைவ
மதிமுனி வாருறை மடங்க ளும்பல.

(௧௦௫)

கல்விக்சாலையும் பிறவும்.

இலக்கண விலக்கிய மெலாமு ணர்த்துவார்
கலக்கமில் கழகமங் கவிமுன் னாவரு
முலக்கரும் வாநஞ்செய் துறையி டங்களும்
விலக்கரு மற்றவு மேய வோர்புறம்.

(௧௦௬)

அன்னசந்திரம்.

முரிவரு முல்லைவெண் முகைய மூரலுக்
தெரிசெழும் பொன்னிறப் பருப்புந் தீஞ்சுவை
யிரிதராக் கருணையும் பாகு மேனவும்
பரிவொடு மூட்டுசத் திரமும் பல்லவே.

(௧௦௭)

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

தினகர நெழுமுனீர் தெவ்வி மோரளா
யினிறை தோறும்பி பிலிசு சங்கலக்
துனலுற வாக்கியோர் கனியு மொப்பால்
கனபுனற் பந்தரு மனந்த முண்டரோ.

(௧௦௮)

திருக்கோயில்.

துயபல் வனப்பெருந் துறைசெம் பொற்றக
டையது பற்பன்மா ளிகைய தன்கணை
மேயபன் மணிசெு வறவி னங்கிடு
காயக மாமணி கம்பி ரான்றளி.

(௧௦௯)

மாணிக்கவாசககவாயிகள் மண்டபம்.

சிகரமுன் மேயதோர் தெய்வ மண்டபம்
ககனமார் விச்சுவ கன்ம னேயடைந்
துகறைப் புரிந்ததென் றோத லாமலா
லகனிலத் தாக்குக ரியர் போலுமே.

(௧௧௦)

கோடிய கொடுக்கையுந் குலவு தூண்டொறு
கீடிய விம்பமு நிகரி னுண்டொழில்
கூடிய யாவமுட் குறித்து கோக்கினு
மாடிய சேடனு மறைய வல்லனே.

(௧௧௧)

திருக்கோபுரம்.

யானன வுணப்பதற் கெளிய தாருமோ
வானன வுயர்ந்தபொன் மணிசெய் கோபுர
மீனன வோங்குபு மேலும் போக்கொழி.
கானன வதேடுகெவ் ககனக் தாங்குமால்.

(௧௧௨)

திருமதில்.

மதில்கடற் தவனென வயங்கு மையனிம்
மதில்கட வாணென வழங்க வோங்குபொன்
மதில்பல கதிரவன் மதிமுற் கோக்கணம்
மதிவென வோடொழும் வைக வைகுமே.

(௧௧௩)

குதிரைச்சேவகர்மண்டபம்.

ஒருபரிச் சேவக னுய வுத்தமன்
மருவுமற் புதப்பெரு மணிசெய் மண்டபம்
திருவமிக் கோக்குற தெய்வ நாட்டினு
மருமைய தெனிற்பிறி தறைவ தென்னையே.

(௧௧௪)

குருந்தவிருட்கம்.

மறைமுத லாகமம் பராணா வன்கவ
மறைதரு புராணம் திரங்க னொண்ணினை
யறையில யரும்பலர் வாசந் தேனைந்தாக்
குறைதவிர் ஞானடாக் குருந்த நிற்குமே.

(௧௧௫)

தருந்தழலச்சபை.

செழுமலர்க் குருந்தமேற் கவித்தல் செய்திடப்
பழுதில்பொற் றகடுதப் பாப்பு மோர்சபை
யெழுதரு மறைமுடிக் கெட்டு ருவொரு
முழுமுத ஓருவென முன்ன மேவுமே.

(௧௧௬)

சிவயோகாம்பிகைகோயில்.

ஒன்னிய வருந்தவ யோக நாயகி
வன்னிய வருவென வயங்கு மோர்தளித்
தென்னிய பொன்மயச் சிகர மாதிய
நன்னிய கவர்தரு கயனம் யாவையும.

(௧௧௭)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்கோயில்.

மன்னிய மாணிக்க வாச கப்பிரான்
றன்னிய பெருந்தளித் தொக்க பன்மணி
மின்னிய வினங்குதல் விழைந்து கோங்கிமிக்
குன்னிய சதிர்வெதுப் புற்றி யங்குமால்.

(௧௧௮)

படைகற்புகை.

ஆயபொற் படைகளின் ரூவி மேலெழு
வாயிலின் வெளிப்படல் வழுதி முன்னகா
ளையகொண் டலைச்சிறை யிட்டு விட்டிடத்
தாயது செலுமொரு தன்மை தேற்றமே.

(௧௧௯)

மகதியாழ் முனிவரன் வடித்த வீணையி
னிகரிலா வெரலிமறை நிகழ்த்து பேரொலி
குறையிலாத் தமிழ்மறை குலாய பேரொலி
முறையறு காலமு முழங்கு கின்றவே.

(௧௨௦)

இன்னவாம் பெருவள மியைந்த கோயிலு
ளுன்னரும் பெருந்தவ யோக மாசெனூ
மன்னமென் னடையொடு மான்ம நாயகர்
மன்னலத் தருணெறி ஈடாத்தி வைகுவார்.

(௧௨௧)

மறுவறு பெருந்துறை வளமெ ளாஞ்சொல
வுறுகைச யொருவிதத் தோதித் தீர்த்தன
மறுபகை யுத்தவீரக் தையர் வாழ்தரப்
பெறுவன கையிச வளமும் பேசுவாம்.

(௧௨௨)

திருநகரப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௮௦.

நைமிசப்படலம்.

மந்தி ரிப்பவர் மனத்துளாய் மற்றவ ருறகன்
மந்தி ரிப்பவ ரின்னும்வான் பேரரு ணனிச
மந்தி ரிப்பவ ரானத்தத் துய்ப்பவர் வழுதி
மந்தி ரிப்பவ ரவரெமைப் புரப்பவர் மன்னோ.

(௧)

மந்தி யாயிர கோடிவீழ் பகந்துழாய் மார்ப
னுந்தி யாகிய தாமரை முனைத்தெழு மொருவன்
முந்தி யாரையும் படைத்தார ளிடைத்தவா முயற்சிப்
புந்தி யாகிய விடங்களிற் றோன்றிய புனிதர்.

(௨)

அனையர் தம்புழித் தோன்றிய பற்பல வறிஞர்
நினைய வல்லமற் றவரரு ணிரம்பிய ரெறிசால்
வினையம் வல்லவ ராயபன் முனிவரு மேவித்
துனைய வேரிடைக் குழுமியுள் ளத்திது குழுவார்.

(௩)

வந்தி டத்துமை மணனன்மிக் காரருள் வழங்க
வெந்தி டத்தார மிருத்தருத் தவஞ்செய வியலு
மந்தி டத்திடை யூறா தென்றெடுத் தறைய
சந்தி டத்தவன் மதலையை கண்ணுவா மென்று.

(௪)

தண்ணந் தாமரைக் கிழவனை யடைந்தனர் தாழ்த்தார்
வண்ணம் பொன்னினும் வயங்குவா யருத்தவம் வயக்க
வெண்ண மெங்களுக் கதற்கியை தேமிதென் றிசைப்பாய்
வெண்ணத் தேத்தியோ னறிதரா னருளொடு விராவி.

(௫)

என்ற புண்ணிய முனிவர்கொ லஞ்செவி யேற்ற
கன்றெ கிண்கொடி யுயர்த்தியோ னுன்னத்து காடி
முன்ற யங்கொரு தருப்பையை மேயியா முடித்த
சென்ற லங்கிட விவர்க்கிடம் காட்டெனச் செப்பி.

(௬)

உருட்டி விட்டன னீதரு னாதுதங் கிடமே
தெருட்டி நின்றகீர் தவஞ்செய மிடமெனச் செப்ப
வருட்டி நங்குறித் தஞ்சலி செய்தன ரவனி
வருட்டி யேருமவ் வணவழி ழாதவர் சென்றார்.

(௭)

சென்ற மேயிவெண் டிளையெறி கங்கையக் தீரத்
தொன்ற மேவிய வுதக்குறு மொருவனத் துற்ற
கன்ற மைந்திடத் தங்கிய தாதலா னானும்
வென்ற வவ்வன கைமிச காமமே வியதால்.

(௮)

மன்னு மாதவர் தவத்தினுக் கூறவா னவுணர்
துன்னு மாசெய் னவர் தலை துணித்திடற் பொருட்டு
மின்னு மாமணி மார்பினான் விடுத்தசக் கரம்போ
ஹன்னு ஈன்முகன் விடுத்தசக் கரமவ ணுறையும். (௯)

அகைக்கும் வெம்பொறி யாகிய பகையைந்து மடக்கி
ககைக்கு முன்மைவா கியபெருஞ் செய்யகோ னடத்தி
முகைக்கு மாதவ வரசவ னமர்ந்துழ வுலகு
முகைக்கு தேயியொத் ததமல ரோணுய்த்த தேயி. (௧௦)

வான பாறதோய் தலின்மதி தவழ்தலின் மதலைக்
கான மேவலின் வில்லவல் கமழ்தலிற் கண்ணென்
றான தெற்றியான் சடாடவி கையிச வடவி
யேன மான்மகன் கான்பதோன் தெய்தில தொன்றே. (௧௧)

சிருக்கு மேவிய வலக்கைமா முனிவர்பென் றினைவத்
தருக்கு மேயமா னெருபறத் துரினுபு தவிர்க்க
மருக்கு ஸாமல சிடக்கையா லவரதை வருட
லிருக்கு மேருரு வெய்தினேன் திடத்தழா லெய்க்கும் (௧௨)

உரைக்குஞ் சேன மவ்வன முறப்பாப் புதலால்
வினைக்குத் தார்முடி வானை ரொடுதின மிளிந்தா
மரைக்கு காயகன் சருக்கொன மேவுவன் குமுத
கினைக்கு காயக னெயெனத் தோன்றுவ னிரம்ப, (௧௩)

கனிசெய் மாதவப் பெருமைய னைத்தழ னாப்பட்
கனிவி னான்பல வமர்ந்துளவ் கலங்குறா திருத்தல்
பனிய டர்ப்பவன் வெப்பமுட் புகாவகை பாற்றித்
தனிய யக்குமவ் வனந்தரு தண்மைவா லன்றே. (௧௪)

பெருகு மாதவர் புரிமக குண்டத்துப் பெருந்தி
யருகு தீர்கவைக் கொழுந்தெழீஇச் சுடுதலி னக்தோ
வுருகு கம்முல தெனச்சு ருள்ளஞ்சி யன்றே
கருது மாமுகில் வானவா றடியுறக் கண்டார். (௧௫)

யோக மாதவர் பலர்குழீஇ கனிமுயன் றருற்றும்
யாக சாலிப னெழும்புகை யிடைப்படித் தன்றே
மேக சாலகன் கறுத்தன மற்றவை விராவ
வாக மெங்கணவ் கறுத்ததா லுவர்கட லம்மா, (௧௬)

காத மேலவ னடிக்கலப் புறவது கயத்தா
ரோத மேவுற 'டிசெலெப் போதுநீத் திருத்தல்
போத வாய்பலா வினாவுயர் காவல்பூங் கதலி
குத மாகிய தருங்கனிச் சுவையுணர்ச் தன்றே. (௧௭)

கண்ட பேர்கத ரிசனமா னமக்கெனக் கலாயத்
தண்ட வாத்தளி ரிஸைலர் காய்கனி ததையக்
கொண்ட மேன்மைய தஃதுணர்ச் தேருல மலர்மே
லண்ட னேமிதன் பெயரியை யவட்டவிர்த் தன்றே.

(௧௮)

ஒளிக்கு மாறொரு முனிவான் வையவு முறந்து
களிக்குத் தானவ ரலைக்கவு மொருவன்னைக் கவர்ந்து
தெளிக்கு மாநில நிறுவவும் படாத்திரு வனத்தை
யளிக்கும் வன்மையி லாதயாம் புகழுதற் காமோ.

(௧௯)

இன்ன நைமிசப் பெருவன வாழ்க்கைய ரின்னு
மன்ன மேனமு முணர்தரா னலங்குவெண் ணீறும்
பன்ன வரம்புசுழ்க் கண்மணி மாநையும் பரிப்பார்
சொன்ன வைந்தெழுத் தோதுவ தலாற்பிற சொல்லார்.

(௨௦)

சதம கத்திறை வாழ்பத னெஞ்சத தனஞ்சா
ரிதம லர்ப்பொருட் டிறைபதங் கொடும்பகை பெறியுங்
கதமி குத்தசக் கரத்தவன் பதமெலாம் மமன
பதமெ னக்கருத் துறநிலைப் பவராகுட் பவரே.

(௨௧)

இன்ப மெய்தினு மெதிர்மறை யெய்தினு ஈமக்கு
முன்ப மைந்தன் வாழுட லாழென முன்னும்
வன்ப மைந்தவர் வரைபொரு குணத்தவர் வயங்கு
கன்ப யச்சுர தேனுலிற் பயன்படு ளெத்தார்.

(௨௨)

கொடியகா லெழுஉக் குலவரை யொன்றன்மே லொன்ற
படிய வீழ்தர வெறியினும் பரவையே றெழுந்த
முடிய மூடினும் பூதமைக் தடுக்கிய முறைமை
மடிய மேவினுக் தக்கிலை மடிதார வலியார்.

(௨௩)

மன்னு சங்கரன் மான்மியப் புகழ்ச்சிர வணத்தார்
பன்னு மற்றவ னருட்குறி பூசிக்கும் பண்பார்
துன்னு மாநிக மாகம வுணர்ச்சியிற் றோலார்
பின்னு மிப்பவஞ் சத்தியல் பெழித்தயர் பெரியார்.

(௨௪)

மாத வத்துயர் சவுனக னகத்தியன் வசிட்டன்
கோத மன்கதிக் கண்ணன்போ தாயனன் குசரு
காதல் வித்துகான் டில்லியன் சருச்சரன் கபிலன்
சாத நீர்புகழ் விச்சுவா யித்திரன் சங்கன்.

(௨௫)

ஆணி மாண்டவி யங்கருக் கன்னர பத்தன்
பாணி னிப்பெய ரான்பரா சரப்பயி லவனே
கோணி ரண்டுரா லீனன்பிர சண்டன்ருச் சகனே
மாணி ரப்பியன் புருகண்டி புலத்தியன் வச்சன்.

(௨௬)

கிருதன் பார்க்கவன் நிரணது மாக்னி கிசன்
நிருதன் சம்புச தானந்தன் சனகன்மா தேவன்
பிருகு ரோமசன் சனத்தன்மா தேசனே பிருங்கி
வருப ரத்துவா சம்புல கன்வாம தேவன்.

(௨௭)

ந்தி கூசுமான் டன்றத்தாத் திரேயனங் கிரசு
முத்தி சாஸனந் குமாரனா ஸப்பியன் முற்க
னத்தி ரிப்பெய ரான்கனப் புச்சனே யசுதன்
சித்தி சரலக மருடனன் புகழ்ச்சனச் சேபன்.

(௨௮)

இலகி தன்வசு காத்தியசு யனனிரும் பகவன்
வலசு கன்றி ரிப்பெய ராளிமார்த் கண்ட
னலசு ஞானகன் னுவன்விபன் டகனா சாதன்
மலமி லாபத்தம் பன்மிசி சான்றுரு வாகன்.

(௨௯)

கந்தி சந்திர ரூடன்கா ரிபனாருட் காணன்
முற்க லன்சம தக்கினி சரபங்கன் முழங்கு
கற்க லைச்சிருத் கன்சுனன் புகண்டா ரதன்சு
ரொற்க யில்லிலா தன்மாம பாணனென் சுதன்மன்.

(௩௦)

பதுமன் சீருப மனியன்சா தாதபன் பரவு
முதுபு லத்தசா பாலிபப் புருமொழி சுமந்து
சதும கன்சொலுக் கொவீசி யன்றவு யியனே
விதும முக்கன்பு சால்கவுன் டின்னிய மேலோன்.

(௩௧)

அரித கன்சவு பரிபருப் பதனா ன்மைந்து
பிரிய மார்தரு மாகவி லாயனன் பிறங்கி
விரியுஞ் சேச்சுன கன்ருணக் காலவன் மேன்மை
நிரித ராததே வலன்றிசு ணவீந்துமுற் செய்யோர்.

(௩௨)

நெத்த வோரிடைக் குழீஇயினர் திகழிம வரைத்தோன்
நறத்த வாக்கொடி பங்கின ருளந்தருன் கூர
வறத்த வாரிரன் டாண்டன வுருற்றமோ ரியாக
மறத்த பப்புரி வதற்குபக் கிரயித்தார் மன்னோ.

(௩௩)

விதிய மைத்தபுன் னியமகச் சாலையின் மிக்க
துதிய மைத்தபன் னியமகார் துவன்முமா னாக்க
சதிவி ருப்பினிற் நத்தமக் கெயல்பணி யாற்ற
மதியின் மிக்கவர் மனுப்புகன் நழல்வளர்த் திகோல்.

(௩௪)

முன்னு மாதவர் தங்குமாத் திற்கொரு முகமாப்
பன்னு பேராருட் சவுனக முனிமுகம் பாரா
மன்னு மாநில வரைப்பினி ணவின்மான் யியத்த
வின்னு மாலய னுணர்தரான் நவிபல வென்ப.

(௩௫)

அணைய மாத்தளி யருவுரு வுபயமென் றறையு
மினைய மூன்றனு ளுருவமு முபயமு மெய்திப்
புணைய கன்றமை தலம்பல வுள்ளன புந்தி
நினைய கோக்கியுக் கேட்டுயியா நிரம்பின முவகை.

(௩௯)

ஆதி யோதிய வுருபமாய்ப் பரசிவ மமருஞ்
சோதி யார்தல மின்றன வுணர்ந்திலந் தோன்றுங்
கோதி லாய்ஃ துனதில தென்பதற்கு குறியே
மோதி னின்னல துணர்ந்திடு வார்பிற ருளரோ.

(௪௦)

என்று கூறலுஞ் சவுனக னெடும்பொழு தெண்ணி
கன்று கூறினீர் காணுமோர் தருகசை யுடையே
னின்ற தெற்றுவார் ருதனை யன்றிமற் றியாரே
யன்று தீரவ னாற்றெளி வாமென வறைய.

(௪௧)

அந்த வேலையீ ரொன்பது புராணமு மனவாச்
சந்த வோருருக் கொண்டுமென் னீற்றொளி தயக்கப்
பந்த மேவிய கண்மணி மாலிகை பரிந்து
கந்த வைந்தெழுத் துளம்பதி தரகடத் தென்ன.

(௪௨)

இரவின் முன்செலல் பகலென்றிற் பின்செல லியைந்தார்
வரவு போக்கிலா னமக்கவ னையென மதித்தார்
புரவு பூண்டவன் வாழ்க்கையோர் பொருளெனப் போற்றார்
கரவு தீர்ந்தமா னுக்கீதார் தொடருபு கலப்ப.

(௪௩)

அருள மைந்திடு காட்டமும் விகசித மாய
பொருள மைந்திடு வதனமும் புண்ணியம் பொலிந்து
தெருள மைந்திடு சிந்தையும் வடிவமுஞ் சிறப்ப
மருள மைந்திடாச் சூதமா முனிவரன் வந்தான்.

(௪௪)

வந்த ருதனை மழைவர வெதிற்கொளு மயிலிற்
சந்த மேயபொன் வைப்பினை வெதிற்கொளுத் தணியாப்
பந்த மார்வறி னுனிற்றரு வெதிற்கொளும் பழுது
னந்த வோர்நரி லருந்தவ ரெதிற்கொள நயத்தார்.

(௪௫)

இருக்கை நின்றெழிஇ யாடினார் பாடின ரெதிர்சென்
றிருக்கை யோதினார் பணித்தன சியம்பினர் முகமன்
றிருக்கை நீத்தவ ரழைத்துவந் தாதனஞ் சேர்த்துத்
கிருக்கை யாலருக் கியமுதற் செய்வன செய்தார்.

(௪௬)

நின்ற காலையி னீயிடொல் லீருகே ரிருக்க
வென்ற தோர்ந்திரு மருங்கினு முவப்புட னிருந்தா
ரன்ற வேலையிற் சவுனகன் கைதொழு தறைவா
னன்ற வாமக மொன்றுகாட் தொடங்கின யெப்ப.

(௪௭)

ஆய வேலையெந் பார்த்து வரலொ மமல
காய னாரூ வாயமர் கற்றல முனதே
மேய பாரிடை யில்லதே சொல்லென வினவத்
துய கிற்கொடு தெரிதர ளாமெனச் சொற்றேன்.

(சடு)

கீயு மப்பொழு தெய்தினை யாமெலா கெடுகா
னாயு மாதவ மாற்றின மாலென வறித்தாம்
பாயு மால்விடைப் பகவனே யனைவநீ பரிவுந்
தேயு மெங்களுக் கிசைத்திடல் வேண்டுமென் றிரத்தான்.

(சக)

உணாவீ னாவீரு செவீக்கணு மமுதமுந் தியது
புணாய வேறலும் புத்தியு னுலப்புமீப் பொங்க
கணாகொ னேற்றினு னுள்கொலிவ் வினுவென கயந்து
கணாயு னத்துற கெடும்பொழு தென்னுபு கண்டு.

(சஃ)

இருக ரங்களுங் குவித்தனன் கண்கணி ரிடைப்ப
மருவு மன்புளச் சதும்பிட வாய்மலர்ச் தருன்வான்
பொருவி லீர்வினா விவதல முனதொன்று புதிதன்
மெருவு னுதுளத் துறத்தியின் பெருத்துறை யதன்பேர்.

(சஃ)

இத்த மாத்நலம் வேதவே தாத்தங்க ளெல்லா
முத்த வோகிடு மருபமா யமர்ந்துகம் முன்னேன்
பந்த மோக்கமாங் கருளுவ னதன்றிறம் பகர்வா
ரித்த மாசிலத் தில்லையெப் புலனத்து மிலையால்.

(சஃ)

அரிய வித்தல மான்மியங் காந்தத்தி னியார்க்குந்
தெரிய மேவிய வருத்திர கங்கைத செப்பும்
விரிய வோர்பவு டுகமுமுந் துணைக்கு மெய்த் தவத்தீர்
யிரிய மேவிய மத்தண மாமது பேசில்.

(சுடு)

முதுபு கழந்தவ முனிவீர்காண் முழங்குமிப் புராண
மிதுவ னாகீருகா மொருவர்க்கு முரைத்திடு மெனினுஞ்
சுதம றைப்பொரு னுணர்ந்ததுங் களுக்குறச் சாற்று
வதுகி றப்பென மனமெழு மாதலால் வகுப்பாம்.

(சுக)

பாங்கு மாதவர் பற்பலர் குழிஇத்தவம் பயில
வோங்கு கையிசச் சிறப்பினிற் சிறிதெதத் துணைத்தாம்
வீங்கு கீர்கெழு புராணத்தின் மினிர்வா லாற்றை
யீங்கு காமினி யாவருந் தெரிதர விசைப்பாம்.

(சுக)

நைமிசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௨.

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

சண்ணிய மூகை பேச எல்லரு னூட்டம் வைத்த
புண்ணிய வாத ஓரர் பொன்னடி சென்னி சேர்த்தா
மெண்ணிய விப்புராண மெழன்றகொ லெல்லாம் பாடத்
தண்ணிய வாக்கு முன்னு யாவையுந் தருவ ரன்றே.

(க)

வெள்ளிய வருவம் வாய்த்து வெள்ளிய வருவி போர்த்து
வெள்ளிய மதியத் தாங்கி வெள்ளிய பழக மேனி
வெள்ளிய நீறு பூசி வெள்ளிய பிறைரு டோர்பால்
வெள்ளிய முறுவ லானேர் வெள்ளிய கைலைக் குன்றில்.

(உ)

இனிதம ரந்தி வண்ணத் தெம்பிரான் பாதம் போற்றிப்
பனிமதி முகத்த னாய பருப்பத ராசன் செல்வி
கனிவொடு மருப மாய்நீ கலந்தமர் தலமற் றியாது
கனிசை யுடையேன் கேட்க நயந்தருள் புரிதி பென்றான்.

(ங)

என்றலு மூவகை பொங்க விரும்பெருந் துறையென் றோதி
யன்றதன் சிறப்பு முற்று மமைதர வருளிச் செய்தா
னன்றமை யுமையா னோடு நந்தியெம் பிராணு னோற்கும்
வென்றியம் புலிக்கா லண்ணன் மைந்தனும் விருப்பிற் றேர்ந்தார்.

(ச)

ஆயமா தவத்து நந்தி யண்ணறன் னடிகன் போற்றும்
தூயசீர்ச் சனற்கு மாரற் குறைத்தன னனைய தோன்றன்
மேயதன் னடிகன் போற்றும் வியாதனுக் குறைத்தா னன்னு
னையமோ டெனக்கு னைத்தா னிகழுமோர் வகையா லின்னும்.

(ஊ)

மலைமக னோடு நந்தி வானவன் கேட்ட காலத்
தலைவற வொருங்கு கேட்ட வடுபுலிக் காலோன் மைந்த
னிவையுப மன்னி யப்பேர் நிகழ்மழ முனிவன் சிந்தித்
துலைவிலற் புதத்த னாயாந் குறைந்தான் பன் முனிவ ரோடும்.

(ஈ)

உறைதரு நாளு னோர்நா னாய்சிதம் பாத்திற் றொல்லை
மறைமுத றந்தை காணப் புரியுமா நடனங் காண்பா
னிறைபெரும் வாஞ்சை மேவ நிறைத்தபன் முனிவ ரோடும்
குறைதவிர் தில்லை மூதூர் குறுகின னெடுஞ்சி னன்னான்.

(ஏ)

தெரிபெருந் தனியுட் புக்குச் சிவகங்கை கன்னீர் தோய்த்து
பரிதரு சபைநேர் சென்று பயில்பர மாகத் தக்கூத்
தரியவற் புதத்த தென்னு வமைதரத் தரிசித் தேத்திப்
பரியபிக் கவன்றன் றந்தை யடிகளும் பேணிப் போற்றி.

(அ)

செழுமுனி வரகுஞ் சூழத் தெய்வத சபையென் றோதும்
வழுவறு மாயி ரக்கான் மண்டப நாப்ப னெய்திக்
கொழுமணி பீடத் தேறி யிருந்தனன் சூற்றக் தீர்ப்பான்
முழுதுல கனந்த மாயோன் முடியடி வைத்த மூர்த்தி.

(க)

இந்தவா றிருக்குத் தெய்வ வியலுப மன்னி யப்பேர்ச்
சந்தமா முனிவன் பாத தாமரை வணங்கிப் போற்றி
நந்தவா தரவு பொங்கி நயப்புறக் கனிவு தோன்ற
வந்தண்மா முனிவ ரெல்லா மமைதர வினாவ ஹற்றார்.

(க௦)

மருவருங் கயிலா யத்து மருவுநாட் டென்பா லேயோர்
பொருவருஞ் சோதி தோன்றப் பொருக்கென வெழுந்து கும்பிட்
டொருவரும் புனகம் பொங்க விருவிழி யுறைப்ப நின்றும்
வெருவரு முளத்தி னேமீ தென்னென வினாத லோடும்.

(க௧)

துயமா தவத்தா லால சுந்தார் தென்பாற் றோன்றி
நேயவா தரவிற் றொண்டத் தொகையரு ணிரம்பப் பாடித்
தாயனார் பாக்கர் மீள்வா ரென்றவர் சரித மெல்லாக்
தோயநீ யருளிச் செய்தாய் சொல்லிய விரிவினாலே.

(க௨)

காழிநா டெடைய ராய கவுணிய ராமூர் வந்த
வாழிநா வளைய ராதி யறுபத்து மூவர் மாண்பு
மாழிகு முலகு போற்றுத் திராவிட வேத மாய
ஐழிகா யகனு வக்க வுற்றதே வாரச் சீரும்.

(க௩)

மற்றதுத் தெரிந்தே மின்னும் வாசக வேதச் சீருஞ்
சொற்றவர் சீரு மன்னார் வழிபடுதத் தூய மேன்மை
பெற்றமாத் தலத்தின் சீரும் பேசுகென் றுரைத்த லோடுங்
கற்றவர் புகழு மந்த முனிவரன் களிப்புத் தூங்க.

(க௪)

அருளமை யான்ம காதர் சிறப்புமற் றவர்வி ராய
பொருளமை தலச்சி ரப்பும் பொங்கழற் புனற்சி ரப்புத்
தெருளமை மறையோன் மாயோன் றிறலுருத் திரப்பே ரண்ணல்
வெருளமை யாது போற்றி மிக்கபே றுகி ரப்பும்.

(க௫)

மற்றவர் போற்றி வேண்டும் வரமெலாம் பெறுகி ரப்பு
மற்றயில் வாதவூர ரவதாரம் புரிசி ரப்புத்
கற்றவர் புகழு மைச்சாய்க் காரியம் புரிசி ரப்பு
முற்றவெம் பரிமாக் கொள்ளப் பொருளுட னுறுகி ரப்பும்.

(க௬)

பெருந்துறை யடைந்து ஞான வடிவமாய்ப் பிறங்கித் தெய்வக்
குருந்துறை குாவற் போற்றி யுபதேசங் கொஞ்சி ரப்பு
மிருந்துறை யெவர்க்கு மாய வாசக மெடுத்தி யம்பி
யருந்துறை யல்லாப் புத்த ராழித் திடுகி ரப்பும்.

(க௭)

பூரண வடிவ மாகிப் பொலிந்தினி தமர்சி ரப்பு
காரணன் முத்தலோ ரேத்த விழாக்கொண்ட கருசி ரப்பு
மாரண விசேட மாய வாசகத் தருஞ்சி ரப்பு
மேரண வெடுத்து னாத்தா னியாவரு மின்ப மெய்த.

(கஅ)

தெருளுப மனிய வள்ளல் சிவகண முனிவர்க் கிவ்வா
றருளுப தேசஞ் செய்தா னையருட் டெனயி யப்பேர்
மருடபு முனிசிந் தித்து மாற்றருந் தலைமை பெற்றா
னிருடப முனக டந்த திதுமே லுணாப்பா மன்றே.

(கக)

மருடரு மலந்து மிக்கும் வன்மைமே விடபு ராணத்
தருடரு வரலாற் றைத்தேர் தாவெடுத் தறைந்தா மப்பாற்
பொருடரு கல்வி கேன்விப் புண்ணிய முனிவீர் தேர்மின்
றெருடரு புகழ்ப்பு ராணச் சிறப்பினை யுணாப்பா மன்றே.

(கஉ)

புராணவரலாற்றுப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம் ௩௩௨.

புராணச்சிறப்புணாத்தபடலம்.

எந்தப் பிறப்புங் கொடியதென விம்மா நிலத்தி லெல்லாரு
முத்தப் புகல்வ ரதுநிற்க வாத லுரெம் முழுமுதலைச்
சந்தப் பனுவல் கொடுதுதிக்கச் சார்த் திறப்பெப் பிறப்போமற்
றந்தப் பிறப்பைப் பல்காலு மன்பிற் றெழுதஞ் சலிசெய்வாம்.

(க)

அருவா யருவா யருவுருவா யகாதி யாய்நித் தியமாயின்
புருவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தாய்மற் றென்றாய்ப் பலவாய் நிர்க்குணமாய்க்
கருவாய்ச் சருவ வியாபகமாய்க் கண்ணாய்க் கண்ணுட் கருமணிபாய்
மருவாய் மலராய் மணியொளியாய் வயங்கு மாண்ம காதகிவம்.

(உ)

மூல மலமாஞ் சகசமல மொழியா நின்ற வியாபகமே
யேல வமைந்த வியாப்பியமே யென்னு மிரண்டு மாகாது
சால வியாத்தி யாய்ப்பிணிக்கத் தழுவித் திடந்த வுயிரினைத்தும்
கோல வின்பம் பெறவாதி னெட்டி யாற்றக் குறித்தகான்.

(ஈ)

எல்லா வுயிரு முயுகியித்த மிலிங்க மூர்த்தி யாய்த்தலமாய்ச்
சொல்லா நின்ற தீர்த்தமாய்த் துவன்ற வுலகெக் கணுமாயிற்
றல்லா மலகோப் மருந்தாய வனைத்தாக் தலங்க னாமுன்னே
நல்லா தாவி னருபமாய் நயந்த திந்தப் பெருந்துறையை.

(ஐ)

எங்கு மருப வியாபகமா யிவைவ தெனினு முடம்பனைத்தர்
தங்கு கறம்பான் முலைத்தோற்றந் தகைபோ லான்ம காதகிவம்
பொங்கு வளஞ்சால் பெருந்துறைக்கட் டோற்றம் புகலிவ் வேதுவினாற்
கொங்கு மலிபூம் பொழிலதுகா ரணமாத் தலமாக் கூறுவார்.

(டு)

இதுகா ரணப்பேர் பெற்றதனா லெல்லாத் தலமுங் காரியமா
முதுபா ரிடைப்பேர் பெற்றமுனிவீர் மொழிந்த துண்மை யெத்தலத்து
மதுவார் கழுநீர் மாலிகைதோன் வயங்க வொளிர்கா ரணகுருவாய்ச்
சதுமா மறையத் தலத்தன்றி யமரா கிற்குந் தனிமுதலே.

(சு)

அன்ன தலத்தின் மான்மியமுற் றறையா நிற்கும் புராணமுமுண்
முன்ன வருளுங் காரணபு ராண மென்று மொழிந்திடுவா
ரென்ன புராணத் துளுஞ்சிறந்த வீது கரும ஞானமெனச்
சொன்ன காண்ட மாய்ப்பொதுமற் றுண்மை யென்றுஞ் சொலப்படுமால்.

(சு)

இன்னு மியலுந் தந்திரமே யியம்பா நின்ற மத்திரமே
மன்னு முபதே சம்மேயென் றுரைக்குங் கலைமு வகையுமாம்
பன்னு மிவற்புன் வாதஜூப் பனவர் பெற்ற துபதேச
முன்னு மிரண்டு மேனோர்பெற் றனவென் றுணர்மி னுணர்வுடையீர்.

(அ)

ஞான முண்மை யுபதேச கலையோ டொன்று கலத்தினவா
வேன விரண்டு மற்றுமுள விரண்டு கலையோ டொன்றுவன
வான விரைய பெருஞ்சிறப்பா லனவாப் புராணக் களிற்சிறந்து
கான விதழி புனைவாருக் குவகை செயுமுட் சருகிடுவீர்.

(க)

சத்தி பதியும் பரிபாகத் தங்கப் பிறந்தை வெறுத்தின்ப
முத்தி விரும்பு மவரேயிப் புராணக் கேட்டு முறைமையினார்
சித்தி யமைந்த புராணத்தின் சிறப்புச் சொற்றாந் தவுமியனைப்
பத்தி யமைந்த புராவா வடைந்த பரிசு பாடுவாம்.

(க0)

புராணச்சிறப்புணாத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௬௨.

.புருவா தவுமியரையடைந்தபடலம்.

ஒருவாத மலக்குரம்பை யேகாமென் றுணைப்பாரும்
பெருவாத வாகுகதம் பிடகமுதற் பெட்பாரும்
வெருவாதத் தோபகுதி மென்முத்தி யென்பாருக்
திருவாத ஜாடி. சித்திக்குத் தாத்தரோ.

(சு)

கண்ணின்மணி மமக்கென்று கலைமகனா லவாவுகரு
மெண்ணினனப் பரிபவன மியல்பமைந்த மாககாம்
விண்ணினம ராவதிதன் னிலைவழிஇ வீழ்ந்துவரி
மண்ணினமார் திருந்தென்ன வயங்குறும் தினககாம். (உ)

அந்தவன ககர்புரப்பா' னந்தவன நீறணிவா
னந்தவன வெணுங்கனத்தார் கந்தவனக் கருங்காம
முந்தவனத் துரும்பென்ன முயங்கினை வடிவழக
னெந்தவனக் கருமொவ்வா தெனப்பொலியு மிரும்படையான். (க)

கலைபலவுக் கற்றவர்க்கோர் கண்ணுய கல்வியின
னிலையெனவா யுரைத்தல்பெய ரொனக்கொடுக்கும் காதலத்தா
னலைகடல்குழ் தெடும்புடவி டனைத்துமொரு குடைநிழற்றிப்
புலையிடிவே தறக்கனைந்து போக்கிபெழும் விறல்வீரன். (ச)

உரைப்பார்வா யுரைப்பவைதன் புகழேயாம் படியுயர்ந்தான்
தரைப்பார்வா முயிர்க்கன்றித் தரிபலரே யானார்க்கும்
விடைப்பால்வன் கற்பகத்தார் மிலைச்சுவான் கொடுத்துவப்பான்
றிடைப்பான்மால் விழிவனரத் திசையுருட்டு கேமியினுன். (ரு)

ஒருபுடைவெவ் வராக்கொளினு மொருபுடையா லுலகனைத்துக்
கருகிருமீர் தரவிளக்குங் கடவுண்மதிக் குலத்துதித்தா
னிருநிலத்தி லுயிர்வருத்தத் தன்வருத்த மெனக்கொண்டே
பொருதளித்திட் டவையுயைப் பவுப்பெய்தும் புந்கியினுன். (க)

எண்ணியபல் பாசமயக் கலைகடலை யெடாதிடத்து
கண்ணியவன் பெருஞ்சைவப் பயிர்வனர்க்குக் காட்சியினுன்
றண்ணியதிப் பியருணத்தான் தந்துவமா தெறிநிற்பான்
புண்ணியமே வடிவென்னும் புராவா வெணும்பெயரான். (எ)

ஆன்றபல பெருங்கேன்வி யமைச்சர்புரோ கிதராதி
யேன்றவா கரிமையுடைச் சுற்றத்தா ரொலாஞ்சுழத்
தோன்றமதிக் குடைநிழற்றித் தன்னலர்வெம் பகைமுருக்கித்
தேன்றதும்பு வாகைகொளீஇச் செய்கோ னடாத்திவொன். (அ)

குணநிறைந்து பேரழகின் கொங்கலமா மனைவியருக்
தனவரிய தன்னேவற் றலைநிற்கு மைந்தர்களு
மனவரிய விருத்தினரு மொக்கலா மமைந்தாரு
மனமலியன் பொடுதழுத வாழுகான் கருனொருகான். (க)

அன்னல்வயற் பெருந்துறைவா ழான்மகா தப்பெருமான்
வின்னலமை யாதவருண் மேவுபரி பாகமுறத்
தன்னலமை யாச்சுற்றற் தனைநீங்க விடைகொடுத்தே
யென்னலமை யாததனி யிடத்திருத்தி தென்னுவான். (ஈ)

நீரிலெழு மொக்குளே நிகர்க்குமின மைப்பருவ
நீரிலெழுந் திரைபோலு நிரம்பவெழுந் தடைசெல்வ
நீரிலெழு தெழுத்தினையே நிகரவழி தருமுடம்பித்
நீரிலமை பெருவாழ்க்கை யென்னென்று நிகழ்த்திவோம்.

(௧௧)

குடருமெலும் புங்கொழுவுந் குருதியுமீ ருளுந்தசையுந்
தொடருநரம் பும்போர்த்த தோலுமு னையும்வரும்பு
மடருமுவர் நீருகனி யருவருக்கும் பவ்வீயும்
படருமுட லையும்பொருளா நினைப்பரோ பண்புடையோர்.

(௧௨)

இயங்குமிரன் டொழித்திடொ வெல்வனவின் பவ்வனவே
முயங்குமிகு மங்கையர்த மோகத்தால் வருமின்பம்
கயங்கவிது கருதாது காளுமவர்த் தோய்த்தவத்தல்
வியக்கருமின் பெணவ்வன்றி பவ்வீவீழ்த் துவத்தல்பொருடம்.

(௧௩)

மிதவையினோக் கமைத்துழலு மின்கொலைஞன் போற்கவரும்
பதமிதெனப் பார்த்துழலும் பாழ்க்குற்றன் மையினுலெவ்
விதமுமுடம் பொழியுமதன் மேற்புரிவ தொன்றுமிலை
விதமிதி மேயுயிர்க்குத் துணையாக வெய்திடமே.

(௧௪)

புண்ணியமே விழற்கவர்க்கம் புக்கனத்த காணமர்த்தே
யண்ணியபோ கங்கனிப்ப வனுபவித்து மதுதீர்ந்தா
லெண்ணியபா தகமிகையா விரவுரவ மாபியுற்றே
பண்ணியவெவ் வியபோக மனுபவிக்கும் பதைபதைப்ப.

(௧௫)

இந்தவித முழலுமுயிர் சுசமுறுவ தெக்கால
மந்தமினஞ் சிவபெருமா னருள்பதியப் பாகமரீஇப்
பந்தமறத் துண்மைகெறி பற்றிடுவ தெக்காலஞ்
சந்தமிகு மின்பமுத்தி சார்த்துவ தெக்காலம்.

(௧௬)

வெள்ளியநீ றறப்பூசி மேதருகண் மணிபூண்டே
யுள்ளியவஞ் செழுத்தினரா யுண்மைகெறி வியங்கடியார்
வள்ளியமா மலர்ப்பாத மரீஇப்பணிசெய் தொழுதினாற்
றெள்ளியனா னுசிரியற் சேர்த்தனைத்தும் பெறலாகும்.

(௧௭)

இத்தவர சாட்சியினோ ரணுத்துணையு மின்பமிலைச்
சந்தமுழுவ தவகெறியே சார்வேனென் னுனத்துணித்து
கத்தமலர் மாலைமுடி கா தலன்சென் னியிற்கவித்து
முத்தவமை யரகரிமை முழுதுமவன் வயமாக்கி.

(௧௮)

வேண்டபொருள் கைக்கொண்டு விடையுங்கொண் டியாரிடத்துக்
தாண்டபரி மண்ணப்பிரான் றலங்கன்பல சேவித்து
நீண்டுகளிப் பெழுவருவா னிறைபுவனத் துயிரடைத்து
மாண்டுகதி பெறுகாசி வனங்காழ்வந்தடைத்தான்.

(௧௯)

ஆனந்த வனத்தடைந்தாங் கனவிலுவப் பினனாமி
யானந்த முத்துயிர்க்க வாலோனிக் கடைந்தவித
னானந்தஞ் செருக்கொழிந்த தென்றாவின் தங்கவனீ
ரானந்தத் துறைக்கங்கை யாற்றினிடைப் படிந்தெழுந்து. (௨௦)

தொழுதார்த்கே யருங்காக்குத் துண்டியா னையைத்தொழுது
கழுதார்க்குங் காட்டகத்துக் களப்புறினுங் கனித்துகனிக்
தழுதார்க்கு முன்னிற்கு மகிலகா யகன்கழல்வண்
டுழுதார்க்குத் தளத்தடங்க னுமையம்மை பதம்போற்றி. (௨௧)

காலவயி ரவப்பெருமான் கழல்னைகை யாற்றெழுது
தாலகிகழ் பெருங்கீர்த்தித் தண்டபா ணியைவணங்கி
மாலமையப் பெருமுத்தி மண்டபத்தியா னாயும்போற்றிச்
சீலமிகு மன்னர்பிரான் சென்றனன்மற் றாக்கொருகார். (௨௨)

சென்றவிடத் தெகிர்தோன்றுத் திருமடத்திற் போப்புக்கா
னன்றமையத் தான்புரித்த கற்றவத்தின் பெரும்பயனை
யன்றமையக் கண்டான்போ லானந்தம் பொங்கியெழத்
தன்றகைமைக் குலகுருவாக் தவுமியனை யெகிர்கண்டான். (௨௩)

வனமாருஞ் சிதம்பரத்தில் வன்புலிக்கான் முனிமைத்தன்
கனமாருஞ் சித்தைகொணாக் காதுலுப மன்னியன்பாற்
றனமாரு மலர்த்தடஞ்சார் பெருந்துறைமான் மியமுழுது
முனமாரும் படியுணர்ந்தாங் குணர்த்திருக்குஞ் சித்தையனை. (௨௪)

வெள்ளியருப் பாயமென வெண்ணீறு சண்ணித்த
வொள்ளியமே னியிற்றிரிபுண் டாம்பொலிய வொளிர்வானைத்
தெள்ளியகண் மணிமாலை சிரங்கரமார் பாதியுறப்
புள்ளியதோ லாதனமேல் வீற்றிருக்கும் புண்ணியனை. (௨௫)

காண்டல்பர சிவகோசங் கேட்டலவ னருட்காதை
வேண்டலவ னருட்பேறு வேறின்றென் றிருப்பானைத்
துண்டல்செயா மணிவினக்கின் றேற்றகே ருறுவானைக்
கிண்டல்செய்மால் கிடையாத்தான் கிடைத்தமைந்த மனத்தானை. (௨௬)

கண்டபர வசனாகிக் கைகடலை மேற்குவிய
மண்டபுணல் விழிவார மயிர்ப்புனக மூடல்போர்ப்ப
விண்டுமொழி தழுதழுப்ப விம்மிநில மிசைவீழ்த்தா
னண்டுமடி யவர்க்கருளு மன்னமுனி வரனோக்கி. (௨௭)

மன்னாநீ பெழுதவென வாய்மலர்த்து வாழ்த்துதலு
முன்னாகான் செய்ததவ மொழியனவன் நென்றெழுத்தான்
றன்னாந் தவுசிறப்ப நீறளித்தான் நகவேற்ற
கன்னமம் புகன்றணித்தா னன்முனில னிருக்கென்றான். (௨௮)

என்றமொழி மறுதொருசா ரிருத்தமதிக் குலவேந்த
 னன்றமையு முககோக்கி கன்முனிவ னுணர்செய்வா
 னென்றமையின் னரசாதி பரிணமத் துற்றனவேர்
 வின்றெமக்கோ துகவெனநின் னருவினினி வளவுவென்றான். (௨௬)

இனிவனவென் றுணர்த்தவனை விரும்புகருணை யொடுகோக்கி
 முனிவரனம் பால்வந்த கருமமெவன் மொழிதிபெனப்
 பனிமதியக் குலவேந்த நெழுந்துபணித் தனனாய்
 புனிதமுனி வரற்கொருசா ரிருத்துபுக லுவதானான். (௩௦)

அரசுகிமைச் செயல்புரியு மதனிலெனக் காசைபிலை
 விசுபல பிறப்பாலு மேவுதுவர்க் கஞ்சினென்
 பரசுகக முத்தியுறப் பேராசை பதித்தடைத்தேன்
 வரசுகுணக் குன்றேயென் மனத்துவனின் னமுமுண்டால். (௩௧)

காரியமா முலகெத்தக் காரணநின் றுதித்ததுபே
 ராரியகன் றுக்கியளித் தழித்தமறைத் தருன்புரியுஞ்
 சீரியசா யகனியல்பென் சிறத்தகா ரணகுருவா
 யோரியவெத் தலத்தமர்வா னுணர்த்தருள வேண்டொல். (௩௨)

இத்தனையுத் தெரித்துமுத்தி யெய்துவான் சரணடைத்த
 பித்தனையென் னாதருள வேண்டுமெனப் பின்னுமெழுத்
 தத்தனையன் பருக்கன்ப னுயவனைத் தாயவனை
 முத்தனையா னைப்பணிந்து முன்னிருத்த விடத்திருத்தான். (௩௩)

இருத்தமதிக் குலவேந்த னியல்பினைத்து முனத்தெண்ணித்
 திருத்தவிரு வினையொப்புச் செறித்தபெருங் காரணத்தாற்
 பொருத்தமல பரிபாகம் புணர்ந்ததா லெனக்கருதி
 யருத்தவன்சாம் பவதிகை யாற்றினனவ் வாசனுகே. (௩௪)

காமலரொன் றுறவெடுத்தக் கடல்புடைருழ் புலியாண்ட
 புலவனன் னுதல்வினங்கப் புண்ணியசாந் தம்புனைத்து
 பரவுதன தருகிருத்திப் பவனவாய் மலர்த்தருள்வா
 னுரவுயிரு மழமுனிபா லுபதேசம்பெற் றுயர்த்தோன். (௩௫)

வெருவாத மலபத்தம் வீட்டுதற்காத் தவுயியனைப்
 பெருவாய்மைப் புராவா வடைத்ததிறம் பேசினு
 மருவாரு மலர்ப்பொய்கை வாய்த்ததிருப் பெருத்துறைவா
 முருவாண்ம காவகத்த மகாதிமூர்த் தம்புகலவாம். (௩௬)

புராவா தவுயியனையடைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௬௮.

ஆன்மநாதநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம். சக

ஆன்மநாதர் அநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம்.

வெருவாத பாசமயக் குறும்பெறிந்து சைவமென வினம்பா நிற்கும்
பெருவாய்மை யாசோங்கப் புலியிடைவே தாகமங்கள் பிறங்கச் செய்தே
யொருவாது குருந்துறையும் பெருந்துறையுற் றுண்த் வுதநி மூழ்குந்
திருவாத ஐராடி கித்திப்போ மும்மலமுஞ் கித்திப் போமே. (ச)

அரசகே னாகமஞ்சொ லகாதிமூர்த் தத்தினைமுன் பறைவா மெங்கும்
விரகபசக் களுக்கெல்லாம் பதியாகித் தனிமுதலாம் விமல மாகி
யுருவருவ மருவுருவ மில்லாதா யுணர்வினுக்கோ ருணர்வாய் நித்த
மருவுபரி பூரணமாய்ப் பராபரமா யுயிர்க்குயிராய் வயங்கு மொன்றே. (உ)

வாக்குமனா தீதகோ சரமாய வப்பொருடான் மலத்தைப் பற்றிப்
போக்குவா வுற்றமுலு மெவ்வுயிர்க்கு மிங்கிவின்பம் புணர்த்த வேண்டித்
தேக்கருணா லைத்தொழிலுஞ் செய்யுமதற் கைத்தொழிலாஞ் செயலுக் துன்பம்
போக்கரினைத் திடுமறியு முதன்மையுமே ரெருவர்தரப் புணர்த்த உன்றே. (ஈ)

இயல்பேயா மதற்குமே லொன்றுமிலை முடிவிலாதே யெவையு காச
மயமாகப் புரிந்துயினா மலத்தொடுக்கி மலபாகம் வருதற் காப்பின்
வியனாஞ் குக்குமசிட் டியைவிதித்துத் துலசிட் டி விதித்தற் காச
வயன்மாலைப் படைத்தவரா லுத்தமா யையைப்பிறப்பித் தளிக்கப் பண்ணி. (ஊ)

துதிமேய வருத்திரனா மகேச்சரனாச் சதாசிவனாச் சுத்த மாயைக்
கதிகார ராக்கியவ ரதிற்றுல கிருத்தியங்க ளாக்கச் செய்து
மதிமேலு மெல்லாக்கா ரியங்களுக்குந் காரணமாய் மன்னித் தானே
பதியாகி நிற்குமஓ கிச்சையினுற் கொளுமுருவின் பான்மை உறில். (ஐ)

ஆதிதொறு மாதிதொறு மிச்சாளு னக்கிரியை யாகி மூன்று
பேதமுற வளர்பரா சத்தியையே சுயம்புருவாப் பேணி நின்ற
சோகியடி வாய்வாக்கு னாக்கினையும் வித்துவினிற் றேன்றச் செய்து
மேதகவி னவற்றுதித்த வக்காத்தைச் சொற்பதமா விரித்துப் பின்னர். (அ)

போதமிகு வேதமா கமமங்க மிருகிபல பொருளுங் காட்டும்
பேதபுரா ணங்கலைகன மங்கிரதத் திரங்கனெல்லாம் பிறங்கப் பேசி
நீதமிகு மவைபொதுவுஞ் சிறப்புமாம் படிமுறையி னிறுவிப் பின்னர்த்
தீதனுக்காக் கண்மகாண் டமுஞான காண்டமுமாய்த் தெரிவித் தெற்கும். (ஐ)

திருவரச னாளுமுல கிணக்காணத் திருமுகங்கள் செலுத்தி யச்சொன்
மருவுகெறி கடப்பவருக் கின்பமுமக் கெறிகடவா மடமை யார்க்கு.
வெருவுபல தன்பமுமே வுறவிதித்தல் போவிரண்டா வினம்பு காண்டத்
தருமனன்னால் வழிகடப்போர் கடவார்க ளுறம்பலனுஞ் சாற்றிப் பின்னர். (அ)

காணகா ரியகுருவாய்த் திருமேனி கொண்டியிர்கள் கதிவி ராவச்
சீரணாகு முபதேசஞ் செய்வானவ் வுபதேசச் செயல்க டாறு
மேரணாகு சமயமுடன் விசேடகிரு வானமென வெடுத்துக் கூறச்
தாணியி னொருமூன்றச் சாற்றுவாத் திக்கைகொறி சார்வோர் தாரும். (க)

கருதுதிரி மலத்திலொரு மலமுடைய விஞ்ஞான கலர்க் கென்றும்
பெருகுமிரு மலமுடைய பிரளயா கலர்க்கென்றும் பிரித ராமே
மருவியமும் மலமுடைச்ச கலர்க்கென்ற மூவகையாய் மன்னு மித்தப்
பொருவருபல் லுயிர்களுக்குப் பக்குவமு காவ்வகையாய் பொருத்து மன்றே. (க௦)

மத்ததர மென்றமத்த மென்றுத்தி விரதரமென் றும்மா செல்லா
மத்தமுற வரும்பிதி விரமென்றம் பெயராமற் றவைக்கு வானைப்
பத்தமுற தன்மொசு விறகுலந்த விறகிருந்தைப் பண்பா மென்றே
நத்தலிசக் காவ்வகைப்பத் குவங்களுக்கு மூவமையென நவிலுவார் வல்லோர். (க௧)

வேறு.

இன்ன காண்கு வகைப்பாக மிளவத்தோர் கதியெய் துதற்றுகிர்த்தாய்
மன்னு மினிய மாரக்கமுநால் வகைக ளாகு மவைபகரி
துன்னு சரியை மிரியைமெ யோக ஞான மெனவுணாப்ப
தன்ன வகையும் பொதுவுண்மை யென்ன விரண்டா மவையுணாப்பாம். (க௨)

உலக போகத் தனக்காசை யுற்றுப் புரிதல் பொதுவாகு
மலி லதனை வமனபத மாக மதித்துப் பரசிவனுக்
கிலகு மாசை யொடுமியற்று மினிய தொழிலே யுண்மையாம்
பலபோ கமுந்தாழ் வுயர்வாகப் பரம னீவன் பலமிரண்டுள். (க௩)

உண்மைச் சரியை முதன்முடித்தோ ருயர்சா லோகா தியையடைவர்
வண்மைப் பொதுவுற் றோர்களால் றிணையாம் பதத்தில் வதிவாரத்
தின்மைப் பலன்கள் பெறுமுயிர்க்குச் செககா ரணஞ் சிவன்குருவாய்த்
தன்மைக் குணமெய் முபதேசஞ் சாற்றும் வகையுஞ் சாற்றுவாம். (க௪)

இயல்பு பொதுவுண் மையதாயெவ் வுயிர்க்கு மியையு மவ்விரண்டி
னயலின் மருவு குணம்பொதுவா மமல வுண்மை தன்னியல்பா
மயல்செய் பொதுவி னுறுமுயிர்க்கு வருகா ரியதே கிகனாகிப்
பயன்மே வமல வுயிருடலாய்ப் பதித்து செய்வ னுபதேசம். (க௫)

தனதா மியல்பிற் சாருயிர்க்குச் சத்தி யெனுந்த னியல்புருக்கொண்
டினிரா கியகா ரணகுருவா யியம்பி யிடுவ னுபதேச
முணரா முணர்த்த மகாமாயை முழுதும் புதித மாதவினாற்
கனிலோ டதில்வாழ் விஞ்ஞான கலரே பிரள யாகலரே. (க௬)

ஆய விவரு னொருவர்தமக் கறிவுக் கறிவா டொருமலத்தீர்த்
தேய வருவன் மற்ருருவர்க் கியைய முக்க னாற்புயல்கூர்
பாய மழுமான் காணகண்டம் பதித்து விடையின் மேற்றோன்றித்
தோய வமர்த்த விருமலமுத் துரத் தேக வருளுவனல். (க௭)

ஆன்மநாதாநாதிமூர்த்தச்செயலுணர்த்தப்படலம். ௫௧

அசத்த மாயைத் தனுவிடக்கொண் டமருஞ் சகலர்க் கவரேபோல்
விசத்த கருணைத் திருவுருத்தி பக்மாய் மேவி விரும்பிமுன்னின்
நிசித்துக் காந்த மிரும்பைவலித் திமொ போல விழுத்தானி
வசித்துப் பிடித்து கிநீஇயிருள மருளும் வெளியு மறமாற்றி. (௧௮)

கோக்காற் பரிசுத் தால்வாக்கா னுவல்பா வினையான் மிருதுலா
லாக்குஞ் சிவயோ கப்பயில்லா ளருஞ்சே ரினிய் வவுத்திரியாற்
நீக்கை புரிந்து பரிபாகஞ் செய்தவ் வுயிரைத் தானாக்கி
வாக்கு மனத்துக் கெட்டாத்தன் மலர்ச்சே வடிக்கீழ் வைத்திடுவன். (௧௯)

இன்ன வாறு காரியகா ரணதே சிகரா வியலியல்பின்
மன்னு மினிய சதாசிவமே மகேச மேகல் ஓருத்திரமே
யென்னு மிவைகா ரியவடிவா மிலகு மாகாதி மூர்த்தமொன்றே
முன்னு பரம காரணதே சிகரா மலர்கீர் மொழிவாக்கேன். (௨௦)

காண்டற் கரிதா சியபரிபூ ரணவா னந்தக் கடலாகிப்
பூண்டெவ் விடத்து மவரேயெப் பொருளு மாகி நிறைநரவும்
பாண்டி. காடே பழம்பதியாப் பகரு மாகாதி மூர்த்தவிட
மீண்டு மருவும் பெருந்துறையா யெவருங் காணும் படிக்காட்டி. (௨௧)

இனிதாஞ் சிவதீர்த் தங்கணவந் தருபே தங்க ளுறவியைத்துத்
தனது கருணை யாமருளே தழைத்த குருந்தா யிடவதன்பா
லுணுதற் கரிய கோயிலொன்று காட்டி. யோகாம் பிகையினொடும்
புனித வான்ம காதரணப் புலியேழ் போற்ற வீற்றிருப்பார். (௨௨)

அவரே யெவர்க்குங் காரணதே சிகரென் றறிநி யுலகெங்கு
மவரே யமர்கா ரியகுருவா யமர்ந்து வினையா வெரென்று
மவரே யகாதி மூர்த்தரென்று மகாதி மூர்த்தத் தலத்தீர்த்த
மவர்சே ரிடத்தே யமையுமென்று மறையு நிகமாகமனைத்தும். (௨௩)

இருஞ்சேர் மலஞ்சேர்க் தெவ்வுயிரு மிடர்ப்ப டாம செடுத்தாளு
மருஞ்சே ரான்ம நாயகர்த் மகாதி மூர்த்தச் செயலுணர்த்தாம்
வெருஞ்சே ராம வெவ்வுயிரும் புரந்து வீடு விரும்பினோம்
தெருஞ்சே ரருட்ச தாசிவமூர்த் தத்தின் றிறுனுஞ் செப்புவாம். (௨௪)

ஆன்மநாதாநாதிமூர்த்தச்செயலுணர்த்தப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௨௨.

சதாசிவமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

கல்லரு கெடுக்கப் புலிக்கமும் புகையு ககவிறு விழியினுக் தோற்றி
வெல்லரும் பகட்டு மிசைவரு மியமன் விறற்றடி யடிமுடிக் கொவ்வா
ரல்லருஞ் சுவண நகர்நிலை வழுக்கி யவனியில் வீழ்த்தமர்ந் தன்ன
சொல்லரு மொளிகால் வரதலு ராடக லேணயடி முடிக்கொனா தவரே. (௧)

வைவக்குங்கா ரணமா மராதிமூர்த் தத்தி னியலுமா யிரக்திலொன் றாக
சிவப்புற பணாயே யாகியே விருப்பே நிகழ்தரு ஞானமே தொழிலே
யுவப்புற சிவதத் துவத்தறச் சத்தி யுதித்தல்போ லொன்றினென் றுதித்துத்
தவத்தினுக் குரியோர் தொழுதுயு நீயித்தஞ் சதாசிவ மைக்கையுத் தருமால். (௨)

திகழ்பரா சத்தி யிடத்தினிற் சிவச தாக்கியர் திருத்துமா தியினிற்
புகழ்மிகு மழூர்த்தி சதாக்கியர் மிக்க புரிதவிச் சாசத்தி யிடத்தின்
மகிழ்தரு மூர்த்தி சதாக்கிய ரறிவின் மன்னாகத் தருசதாக் கியரோ
நிகழ்வுறுக் கிரியா சத்தியிற் கரும சதாக்கிய ரினிதுதித் திடுவார். (௩)

பத்திலொன் றாயச் சத்திக டொறுமுற் பவித்தமற் றவருருப் பகரிற்
சுத்தமா சிவநற் பாரபாம் பரஞ்சுக் குமத்துல குக்குமக் தூலம்
வைத்தவைத் திலிங்க மாய்வினல் கிடுவர் மன்னுமல் விலங்குகொன் வடிவும்
புத்தியி னுறக்கேன் சிவசதாக் கியர்தாம் புகழ்மிகு சுத்தமே வடிவாய். (௪)

அந்தமி லாத வதிகளுக் குமமா யளத்தறி வொண்ணிலா வொளியா
யுத்துமா காய மின்னென வளர்த்தெல் வுலகமும் வியாபித்து நிற்பர்
கத்தலி லுமூர்த்தி சதாக்கியர் சோதிச் சுதிர்கோடி தோன்றுதான் போன்று
கத்தலி லொளியு னறிவதற் கரிய கருகிரு மேனிகொண் டமர்வார். (௫)

மூர்த்தியா சிவநற் சதாக்கிய ரிச்சை முதிர்குணத் தொடுங்கலை யோடு
மாத்தமா யினையத்தக் கினிப்பிழும் பிலிங்க மாகியுச் சியினொரு முகமும்
கூர்த்தமும் கண்ணு முடையராய்ச் சிறந்த கொண்கையுற் றிருப்பர்கத் தருவுஞ்
சீர்த்திகொண் ஞானத் துதித்தலா லத்த ரொணுந்திரு காமமொன் றுற்று. (௬)

சிலமா சிவநற் குணமுறும் படிசுத் தேசுடை யிலிங்கமா யதன்மே
ஞலமை முகங்க ணுப்பணிற் றுலங்க நயனம்பன் னிரண்டுடை யவராய்ச்
குலமொன் மழுவா ளபயகால் வலக்கை சுமத்திடத் தரித்திட காற்கைக்
கோலா கம்பா சம்மொளிர் கண்டை கோதிலா வரதகன் கமைத்து. (௭)

சொணு சிவகல் லிலக்கணத் தோடு சிறத்துவீற் றிருப்பாரற் கருமப்
பேரணு சிவமெய்ச் சதாக்கியர் தாமும் பிறங்குறா கிரியையி னுதித்த
காரண மதனா னாதமே வடிவாய்க் கணாலிந்து பீடத்தின் மேலாற்
பெருந லிலாத தொழிலமர் பண்ட காயராய்ப் பிறங்குருக் கொண்டு. (௮)

முன்புரைத் திட்ட சதாக்கிய காண்கு முதிர்காத மாய்வத்து கூட
வன்புற வொன்றாய்த் திரண்டரு வருவ மாகிய சாணத்தற் புருட
யின்புற மகோரம் வாமதே வஞ்சி சிவைய சத்தியோ சாதம்
வன்பமை வையத்து முகங்கனா யிண்க மாட்சியிற் றெரித்துவீற் றிருப்பார். (௧)

இத்தகற் கரும சதாக்கியர் வடிவ மியம்புறிற் சகனகிட் கனமா
முத்ததிற் சகனம் பரவித்து காத கலைஞா முடிவிலா வபர
வித்துகா தத்தின் கலைஞாஞ் சத்தி கலைஞாம் விராய்முப்பத் தெட்டாய்ப்
பந்தமுற் றருவாய் மருவுரிட் கனமுன் பகர்த்தவைஞ் சத்தியே யாமால். (௧௦)

சத்தியா கியகிட் கனவெளி யதனிற் சகனகிட் திராணுப் போலுஞ்
சுத்தமா கியதர்ப் பணநிழல் போலுந் தோன்றிடு முத்தியை விழைந்தோர்
சித்தமா கியபங் கயத்தினி லிவனாத் தெளிதரு படிக்கன் னிறமும்
வித்துரு மச்செஞ் சடைமுதன் முடியும் வினக்குமா னனக்கனோ ளாத்தம். (௧௧)

மூவைந்து விழியு மீனாந்து காமு முண்டக மலர்ப்பத மிாண்டுக்
தாலிலாச் சூலம் பரசுவான் குவிசங் தயங்கப யம்பொலி வலமும்
வாவுபன் னகம்பா சாங்குசங் கண்டை வாதமே வியவிடப் புறமு
மேவிடச் சகலா பரணமுற் றவராய் மிகுமிலக் கனமுடை யவராய். (௧௨)

சுத்தன மொளிகூ ராடைபூ மாலை தரித்துநீன் கையுநிர் வினக்கச்
சிந்தையுண் மகிழ்புன் னகையொடுஞ் சாத்த குணத்தொடுக் திகழ்தரத் தியானித்
தந்தமி லாதே யகத்தினும் புறத்தி மருச்சீன புரிவர்மற் றவர்க்குப்
பந்தமா கியமும் மலத்தொடர் பறுத்துப் பாகதி யருளுவ ரென்றும். (௧௩)

இப்படி யடியா சிருதயங் தோறு மிருப்பது போலவெஞ் ஞான்ற
மொப்பறு கிலலோ கத்தின்வீற் றிருப்ப ருவர்செய லுரைத்தன மப்பாற்
செப்பருங் குணத்தி னுலகெலாஞ் செக்கோல் செலுத்திடு வேத்தர்தம் வேத்தே
தப்பற வடித்தார்க் கருண்மகேச் சார்தத் திறத்தையுஞ் சாற்றதுங் கேண்மோ. (௧௪)

சதாசிவமூர்த்தமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சகக.

மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

பதமமல சிருப்பாயும் பாக்டன்மேற் கிடப்பாயும் பகரக் கேன்யின்
விதுமுடியா கமஞ்சகல ரென்றதமைப் புகலுதலால் விழைந்தெக் காஞ்ஞ்
சதுமறைமும் வாதலு ஈடிக்கணிகர்த் தனமெனவுட் சற்று மெண்ணீர்
புதுமைபுற வெண்ணிலப் குவயாமு மெண்ணுவதிற் புகரோன் தின்பே. (௧)

காசியகா ரணவுருவாஞ் சதாசிவசிற் றோன்றியிரு கருணை யோடும்
பாசினம் வெள்ளிலே தண்டமே பெங்களும் பதியா வாழு
மேருறகன் மகேச்சார்தம் பெருமையை யா மறித்தமட்டு பியம்பு லோங்கேள்
போருறவேற் புரவலவென் றினியதவு யியமுனிவர் புகல்வ தானார். (உ)

கவந்தருபே தங்கடொறு மேகனாய் கடித்திடொல் லாண்ம காத
சிவன்றிகழுஞ் சதாசிவரின் மகேச்சாராய்த் திகழ்த்தெழுந்து சிறப்பி னித்தப்
புவனமுழு துயுழியித்தம் பொருத்திருபத் தைத்தருவிற் புணர்ந்த நின்றிவ்
வவனியிசை வினையாடு மற்புதந்தோர் தியாவொடுத் தறைய வல்லார். (க)

புண்ணியர்க ளறிவதலாற் புன்மையறி வுடையோர்கண் புத்திக் கென்ற
மெண்ணியறித் திடலரிதா மியாவரா வினுத்துணித்திவ் வுலகு தன்னி
லுண்ணிறைந்த வன்பிடுவெடு மோருருவை கிணத்திடி ந்பல் லாழி காலைம்
பண்ணுதவப் பலனக்கை செல்லியென வக்கணமே பலிக்கு மன்றே. (ச)

அன்பாநியித் தம்புகழ்சால் சிதம்பாமுற் புடலியிடத் தழிவி லாத
வின்பவுரு வாய்ப்பொலியு மாலயத்துஞ் சிவலோகத் திடத்தூற் றோன்றி
மின்பாவு பேரொளியின் வினக்குமகா கயிலாய மிசைவாழ் கின்ற
கன்புகழ்சேர் மகேச்சாரா கல்லோர்க டியானிக்கு கலமுங் கேளாய். (ரு)

கோடிகு றியப்பிரபைத் திருவுருவு மைம்முகமும் குழைகன் பத்து
காடுமூ வைத்துதிரு கயனமும் னாக்கரத்தி னலஞ்சேர் சத்தி
கீடுதிரி ருலம்பேல் கட்டுவாக் கம்வரத கிறைந்து காநல்
கூடுதம ருகக்கனிமா துளம்பாம்பு செபமாலை குளிரீடு லப்பூ. (க)

இவையுடைய ராய்த்தியா னித்தறிவ ரவருன்னத் திரக்க மேலித்
தவமலிபல் லுயிர்களுக்கும் வீடருனத் தமதாதி சத்தி தன்னு
லமனனுக்குத் திரோபவமாந் தொழில்புரித்தா னவமலனோ யகற்று பாக்குப்
பவமுறகற் சுவர்க்கமூகீ ணிரயமாமே மருந்தாகப் பண்ணி மேலால். (௭)

பண்டிதஞ்செய் வைத்தியராய்ப் பிணிதீர்த்தப் பலன்கொடுப்பர் பலனீ தற்கா
வெண்டிசையிற் கொண்டவுரு வெண்ணரிதா விழுனுமவற் றினிதாய் மேலாய்க்
கொண்டவினை யாடுமொரு குறியிருபத் தைத்தாமக் குறிகொண் டெவ்ரு
மண்டர்பிரா னுவந்தாடும் வினையாட லொவ்வொன்று வறையக் கேணீ. (அ)

வேறு.

மத்திரவா றியன்மையை மதியாது புணர்பிழையா
வித்திரா னியருடற் றவினைத்தபய மெனும்பொழுது
வத்திரவோ னடிமையென வெடுத்துமுடி வைத்திடலாற்
சத்திரசே காரொனும்பேர் தாங்கினார் சக்கரனார். (க)

பத்தர்தொழும் கேதாரப் பதியிலுமை தவம்புரித்து
சுத்தமுனி வரனெனையுஞ் சூழ்த்தொழும் படியின்னே
பொத்தின்மே னியிற்பாதி புதவுகென வுதவுதலா
லத்தா ரீச்சரவொன் றுயினார் தாயனார். (சௌ)

அளிப்பவர்காப் பவர்சென்னி யடங்கவறுத் துறக்கோத்து
வெளிப்படமா லிகையாக்கி விழித்திய லுலகனைத்து
மொளிப்பவழற் றபுகடன முமைகாண வியற்றதலாத்
தெளிப்படட ராசனென் சிறந்தாரொப் பிறந்தாரே.

(௧௧)

மெலியாத பனிவரையில் விமலையுதித் துறப்புரியு
மொலியாரு மருத்தவங்கண் வெணைமணம் புணர்ந்துலகு
சலியாது பெரும்போகத் தவப்பயில கல்குதலாத்
கலியாண சந்தாரா யினர்கனற்கட் பெருமாளார்.

(௧௨)

மிக்கவர்கா மெனுமுனிவர் மிடைதாரு வனத்துமக்குத்
தக்கவர்கா மெனவனையர் தையலார் நிலைநிலைவு
றுக்கவரா கப்பயிக்க முறவடைத லாற்பயிக்கம்
புக்கவரா யினர்சரணம் புக்கவரைப் புரப்பவரே.

(௧௩)

ஆயவுல கழிவுறுகா லறக்கடவுண் மேவுவதோ
மேயலிது கமக்குமென விடையுருவல் கொண்டடைத்து
துயமல ரடிபோற்றத் துவன்றுத்தி யாகென்றே
பேயவதன் மேற்கொனலா விடபவா கனராளார்.

(௧௪)

தனையடையு முனிவருக்கா னிழற்றங்கி மறைமுடிவார்
தனையுணர்த்தி யமருகாட் டண்டொய் மாலைவத்
தனையுணரா னுய்க்கருப்புத் தனுவனைத்தோர் கணைவிடுவே
டனையெரித்த லாற்காம தகனரா யினரம்மா.

(௧௫)

பாலமுனி தமைப்பூசை பண்ணியமர் திறங்குறியா
தேலமுனி கொடுபாச மெறித்துடற்றம் யமன்வெருவி
மாலவவன் மார்புதைத்து மாய்த்ததிறத் தாற்கால
காலரெனும் படியாளார் காலமெலாவ் கடத்தவரே.

(௧௬)

மேருகொரு கிலையாக வெய்தவரா காணாகத்
காருருமால் கணையாகத் தைக்கொடுசென் றேவின்னும்
பாருமுதல் புறப்புரமுன் தெரித்தருளும் பான்மையினால்
யாருமவ னாத்திரிபு ராத்தகரென் திசைப்பாரால்.

(௧௭)

கன்னிவினே தத்திந்முதக் கண்புதைத்து விடுத்தாட்
டுன்னிவிர லுருவோர்வை தொடுகடல்ரு முலகழிக்க
முன்னியதென் றமரர்கடு கெடுக்கவதை முடிக்கொனலான்
மன்னியமா மறையுரைத்து வயக்கெடுக்கத் தாறாப்பேர்.

(௧௮)

தீயவழற் கொழுந்தெழுத்து சேனைக்க மகம்புரிந்து
பாயமுனிக் கணம்பிறப்பித் தேவவினாஇப் படர்கரியை
யாயவிறற் சிங்கமென வடாந்துரித்த காரணத்தாற்
றுயவரை யானையுரித் தவொனச்சொல் லுயரின்னும்.

(௧௯)

கங்கா மொழிந்துகிற விதிநிறியோர் தமையகத்து
பங்கா வுதவேனென் றுணர்த்துமகம் பண்ணுங்க
லுங்காரத் தொடுதோன்றி யுதையழித்த லால்பாக
சங்காந் ராயினார் சங்கராந் மந்தரித்தார். (௨௦)

பாவிடத்தா னெப்போலப் பார்த்தனைப் பசியவிலை
யாவிடத்தான் றொழுதுதொழு தன்புருகி யருந்தவத்தான்
மேவிடத்தான் றோன்றியிடம் விராவவமைத் திடுகிறத்தான்
மாவிடத்தா னென்றொருபேர் மறையிடத்தான் றுங்கினான். (௨௧)

தராசலமீ தருக்கனன்செய் தவநிலையி லொருகேழல்
விராவுதல்கண் டொருவேட வேடமீஇ விகன்றவனங்
கிராமலெடுத் தெறித்தடிபட் டிரங்கியருள் செய்தவினாற்
கிராதவடி வத்தரெனக் கிண்ப்பனவா லென்றுலும். (௨௨)

சங்கரா காலமெலாக் தழலாக விழித்துவெளிச்
சங்கரா பீடமிசைச் சிருட்டிதிதி செயுமவந்தம்
பங்கான முழுவெலும்பு பரித்தமருங் காரணத்தாற்
கங்கான ராதரெனக் கற்றுணர்ந்தோ ரெடுத்துணர்பார். (௨௩)

வரசாத மலிசேய்ஞல் வளம்பதியாற் றாடியே
விரசாத னமாக்கொடமை விழைந்துபா லாட்டல்கண்டும்
பரசாத வனைத்தடிந்தார் பாலுவந்து தண்டசப்
பிரசாத ரெனுகாமம் பெற்றார்சத் தியோசாதர். (௨௪)

அண்டர்மக பதிமலர்மே லவனெடுமா லாதியராக்
தொண்டர்முறை யிடற்கொங்கிச் சுடுவிடமுண் டருமுறத்தால்
வண்டரிசைத் திடுகொன்றை மாலைவே னியர்கீல
கண்டரெனும் பெயர்பெற்றார் கைகுவித்தியா வருமிறைஞ்சு. (௨௫)

வக்காவு மில்லாது யினர்த்தழாய் மாணவா
லக்காமோ னாக்தோகி யடியிற்கண் ணப்பியன்பு
மிக்காவோ வெனகேமி விழைந்தளித்த காரணத்தாற்
சக்காதா னெசொணு மொருதிருப்பேர் தாங்கினார். (௨௬)

கோக்கத்த மெய்தாமே தூக்கருத்தி யாங்கியிர்த்தா
ராக்கத்தம் பாலாவா னனைத்துயிருத் தொழுதுய்யக்
காக்கத்தக் குழலுமையான் கத்தரொடு மமர்தலிறசோ
மாக்கத்த ரெனுகாமம் பெற்றுயவங் கினான்றே. (௨௭)

மதிக்கருங்குர் தும்பிழக வல்லகான் றனைமாட்டித்
துதிக்கருனா ரிடத்தேத்தத் துவன்றுபுகர் முகத்ததயா
ரிதிக்கருங்குர் தலிலுலகெங் கணுமிறைந்தார் கீடுகண
பதிக்கருங்கா னென்றுகி மாகமங்க ளினும்பகரும். (௨௮)

போதனெடு மாலொருகாற் புண்ணியா யகர்தம்மோ
டாதலுறு மொருவரெனு மகத்தைகெட வொருகான்மெய்
மோதலிரு பாவவரை முனைப்பித்த தாலேக
பாதவுருத் திரரென்று பகருவா ரொருகாமம்.

(௨௧)

அகாரமுருப் பலவாய வக்கரத்தோ றறுதலென
லிகாரமறப் பல்லுயிர்க ளிடத்தும்வியா பசுமாதி
யுகாமையுறப் பெரும்போக முதவுதிநத் தாலென்றுஞ்
சுகாசனத்த ரெனும்பெயருந் தோன்றவுரைத் திடுமறையே.

(௩௦)

ஒன்றுகிவா ஸயங்கடொறு முழிசெயுகிர் திகைகோக்கி
பென்றமியல் பதியொயேர் கலத்தலிது போலென்று
கன்றொருளின் முத்திகாக்கை கூறகயத் தமர்நலினு
லன்றலின்மு லாகிரிய ரென்றாக்கை மருமறையே.

(௩௧)

பாயமல ரிருப்பானும் பாவையிசைக் கெடப்பானுஞ்
சேயபற வையும்விலங்கு மாய்த்தேடித் திகைத்திடுகா
னையயிக வேளிலிவ்க தின்றுவெளிப் படுதலினுன்
மேயலிலிந் கோற்பவரென் றுரைத்தருளும் வேதமெலாம்.

(௩௨)

துணைத்தெழுந்த முலையுமையா யேபசு வாய்மதூ
மிணைத்தெழுந்த பாலாட்ட வெளிப்பட்டவ் வருவிரித்துப்
புணைத்தெழுந்த களிப்பினொடு மிணைத்திடலாற் பரமர்தமக்
கிணைத்தெழுந்தகாயகரென் றொருபெயர் கிவதம்மா.

(௩௩)

இந்தலித மோரிருபத் தைத்துருக்கொண் டினிதியன்று
பந்தலுயிர் களுக்கொழிக்கும் பண்புகர் மகேச்சுரந்தா
நத்தமது பெருந்துறையி னுடுகுருத் தடிவாழு
மந்தலில காதிரூர்த் தத்தானம் காயகரே.

(௩௪)

ஆதிசத்தி யாலுயிர்க ளுத்தனையுந் திரோபலித்துச்
சோதிமுத்தி யெளிதய்க்கு மகேச்சுரந்தத் திறஞ்சொற்றுவ்
கோதியற்ற லொழிந்தவுயி ரொவையுமுனல் குறித்தருளு
நீதியுற்ற வருத்திரசு கண்டாரு ணியையுரைப்பாம்.

(௩௫)

மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சவக.

உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

வெள்ளியபங் கலக்கிழத்தி லிம்மியிறு மாந்தமுலை வீக்கத் தாக்கத்
துள்ளியவெண் டோள்வரையான் வரைத்தவெழுத் துற்றபயன் னோன்ற வோரார்
எள்ளியகந் திருவாத லூழிகன் வாங்கமலர கம்மா னேருந்
நெஞ்சியகை வால்வரைத்த பலவெழுத்து னோரொழுத்தை போர்த்து னாரே. (க)

வாரிபுடை சூழ்புடவி ஈடுநிற்கு மாமேரு வரைக்கோர் பாங்கர்
மூரினெடுங் கைலைமகா கைலையது காரியமா மொழிய நிற்கு
மேரியலு மகேசாரு னேதுவுருத் திரராகக் கணிருத்து வாழ்வார்
சீரியகான் முகனெடுமா லிந்திரனா திவந்திமுஞ் சேவித் தேத்த. (உ)

அவரேபல் லுலகினுக்குஞ் சங்கரா காரணரா யசல மீன்ற
துவர்காய னுமையவனா யகராய்ப்பல் லுருத்திரர்க்கோர் தோன்ற லாராய்
கவமேய தலங்கடொறு மிறையவராய் விழுவாதி நலங்கொண் டென்றாக்
தவமேய வுயிர்க்கெல்லாந் தக்கபலன் கொடுத்தருளுக் தலைவ ராவார். (ங)

சுத்தவித்தைக் கதிபராய் மாலயனா தியரேவற் றொழில்கன் செய்ய
சித்தியரா யமர்வர்கனிந் தடியந்தியா னத்திலுறு நிலைமை கூறின்
மத்தமறு கெருஞ்சிதழி மதியரவு கதிசடைமேல் வைத்து காறு
கைத்தலத்து மான்மரூவு மபவவர தமுநீலக் களமும் காட்டி. (ச)

ஊபங்கனா மையினோடும் படர்கேழற் கோடுகெடும் பாம்பும் விண்னோ
ரங்கமா லையும்புயத்தி லணிந்துபுலி யதனாத்த வழகு தோன்றக்
சங்கணிந் தருழதோன்றக் கருணைமுகப் புன்முறுவ நயங்கிச் தோன்ற
கொங்கமையுங் குளிர்த்தமலர்ப் பதந்தோன்ற நின்றுகதி கொடுப்ப ரன்றே. (ரு)

ஆதிபூ கயிலாயப் பெருந்துறைப்பைப் குருந்தினம் ராண்ம காது
ரோதியலிச் சுத்தவித்தைக் கிறைமையுருத் திரராதி யுருத்தி ரப்பல்
பேதமெலாம் படைத்துமிகு சங்கரரத் தொழிலுறளும் பெருமை தன்னைச்
சேமநிக் குலவேந்தர் வேந்தனே யாருணக்குச் செப்பக் கேண்மோ. (ஊ)

வேறு.

கிவஞ்சத்தி சிறக்குஞ் சதாங்கிய மகேசக் திகழ்சுத்த வித்தையோ னாந்துக்
துவந்துவ மாண்ம காயகர் தமக்குச் சத்திர வடிவமா தலினு
லெவர்புரி தொழிலு மவர்புரி தொழிலா மிதற்குவே றையமொன் றுண்டோ
கவந்தரு வித்து மேககா யகனே கடிப்பனென் றாகமஞ் சொல்லால். (எ)

சுத்தமா யையினு மசுத்தமா யையினுத் தோன்றிய வண்டத்தின் றொகைக
னித்தனை யெனவெண் னுதலரி தாமா லியலுறு மைந்தொழி லியல்பும்
வைத்தனர் பலவா வவற்றிலிவ் வண்ட மாய்த்துபின் னுதித்திடுங் கால
சித்தரா கியசல் காரகா யகர்மூன் னிகழ்த்திய விலிங்கத்திற் றோன்றி. (அ)

ஒருசதா சிவராய் மகேச்சுர ராய்முற் றெழித்திடப் படுமுருத் திவரா
யிருவித மெனுமுன் பின்னென லொழிந்தே யெவ்வுரு வேண்டினு மியைந்த
மருவதி காரக் கைவிலையின் மேவி வயங்குமைம் முகப்பிரோ ரகத்தார்
பருவதி கார வைவரைப் படைத்துப் பஞ்சபூ தத்தினு றிறவி. (௧)

மந்திரம் பதம்வன் னம்புவ னந்தத் துவங்கலை யாரென வுருத்துத்
தந்திரம் புகலத் துவாவயன் முதலோர் தாமுறப் பகிர்ந்தளித் தவருக்
குத்துமைத் தொழிலி னெவ்வொன்றே மிகுமா றுதவியவ் வைவர்க டம்மி
னந்துபூ மிசையோ ஞாண வீங்க ளலமிகு மற்றைமூ வரையும் (௧௦)

சுமைதம தினமாக் கொண்டயன் மாலேத் தாம்புக லேவல்செய் வாரா
யமைவுசெய் தயனாற் றிசைபுரப் பவரை யமரரை வித்தியா தரனாக்
கமைமுனி விரராக் கதரியக் சனாக்கந் தருவர்கித் தர்க்கன்கு டர்கனைச்
சுமைபெறு யாழ்க்கிம் புருடர்கின் னாரைத் துவன்றுவிஞ் சையர்மருத் தவரை. (௧௧)

ஈரெழு மனுவை ளவக்கிர கனாமீ தெழுமுடுக் கணங்களைக் கடலைப்
பாருறு மலையை நுகிகளை வனத்வதப் பறைவையை நரர்களை மற்று
முருவ திருப்ப தியாவையும் படைக்க வுதவிசெய் தவையெலாம் புரக்கத்
தாருறு துழாய்ச் சுதற்கருள் புரிந்து சக்கரப் படையுநன் கருளி. (௧௨)

ஆணவ மயக்கா லிருவர்கெய் தொழிலு ளறம்பிறழ் தொழினட வாம
னீணிலன் கீழ்மே லெண்டிசை முழுது றினைத்துகாத் திடுவதற் காகப்
பேணுருத் திரப்போர்ச் சிவகண நாதப் பெருக்கையும் படைத்தல்கங் கமைப்பர்
மாணுமக் கணத்துத் தொகையினுட் சிறிது வுருத்திடக் கேட்டிமன் னவனே. (௧௩)

வெறு.

சோதி யாயருட் சுயம்பிர காசமாய்ச் சுடர்க்கயி லையின்மேவு
மாதி காரண ராமுருத் திரர்தமி லாயிரத் தொருடறு
நீதி சேரகா னுருதரைப் படைத்தபி னிகழுகா தனாமேலா
வோத னந்தனா லியோமரு பனாவியா பகனாயு முதிப்பித்து. (௧௪)

அருவி யாபக நிற்பிரித் தவரெனு மாடகே சுரர்க்கென்று
மருவு மோரெழு பாதலம் புரத்திடு மாண்புகல் கியபின்னறப்
பெருவி யோமரு பநிற்பிரித் தவரெனப் பேசுடச் மாண்டர்க்கு
வெருவு மாநர கனைத்தையும் புரத்திடும் வெற்றிசா றெழினல்கி. (௧௫)

அனந்த நிற்பிரி வானகா லாக்கினி யுருத்திரர் தமக்கன்பிற்
கனந்த ரும்பிர மாண்டத்தின் வனமெலால் கடிவதற் கருணல்கி
யினம்பொ ருந்தநா தநிற்பிரி வானவா தாராத் தியையென்று
மனங்க ளித்திலே சாகவண் டங்களைத் தாங்கென வரகல்கி. (௧௬)

அண்ணி லாவயி ரவர்களைத் தம்மிடத் திருத்துதித் திடப்பண்ணி
கண்ணு கேத்திர தீர்த்தங்காத் திடலெனு நயக்குமோர் தொழிலீந்து
வண்ண கண்ணுதற் கண்ணிடை வீரரை வரவழைத் தவர்மெய்யிற்
றிண்ண மாம்பல பூதகோ டுகள்வரச் செய்துசே வகராக்கி. (௧௭)

ஐய னார்தமை யரியெனு மோகினி யரிவையின் வரப்பண்ணிச்
செய்ய கேடியுஞ் சூலமும் பாய்பரித் திரளும்வெண் கயமாவும்
வெய்ய பல்படைப் பூசரும் பெற்றநீ மிக்கவுக் கிரத்தோடும்
வைப கத்தமர் பதியறம் வளர்த்திடென் றன்பொடும் வரகல்கி.

(கஅ)

மான்ம மூப்பெறு காத்தரா யிடபவா கனத்தராய்ச் சடைதாங்கிக்
கான்ம லிந்தபூங் கொன்றையு மரவமூங் கடவுட்கண் மணித்தாரும்
பான்ம லிந்தவெண் னீறமெய் யுறப்பெறு மீசர்பன் னெருபேர்கன்
வான்ம லிந்தநீ மூத்தர மூலையில் வளித்திடும் படிசெய்து.

(கக)

வேறு.

தனது சத்திய னுற்றகட னுச்சத்த மாத
ரினிய பத்திர காளியி டாகினி துர்க்கை
வனமு துங்கவு மாரிசண் டுகைபக வதியே
கனப டைக்கலத் தொடும்வரு மாகடைக் கணித்து.

(உ௦)

கோடி கோடிபல் கோடியா வியகுறட் பூதம்
பாடி யெங்கணு மாடிடப் பரப்பியெம் பரம
னேட லார்த்தபைத் தருப்பொலி கையிலையி னிருந்து
நீடு மைந்தொழில் புரிவனத் தொழில்செயு தெயியால்.

(உ௧)

நாளி லேபக புண்ணிய மிருத்தகண் ணலஞ்சார்ந்
தாளு மாசிவ புண்ணிய மபுத்திபுத் தியினுற்
றோளி நற்பொதுச் சிறப்பிரு வகையில்வந் துறுவன்
காளு லாயிருண் மலத்தினைப் பயப்பயக் கழித்து.

(உ௨)

பாக மேலிய வுயிர்கன்புன் சமயத்திற் பதியா
தியோக நாயகி தலைவனுட் சமயத்தி னுறுதித்
தாக மாய்க்குரு வருன்பெற நாடிடுந் தாகம்
போக மீதுறிற் பொதுவகைத் தீக்கைகள் புரிந்தும்.

(உ௩)

முத்தி யேபெறு வோமெனத் தாகமுண் முதிர்ந்து
பத்தி மேவுயிர்க் குண்மைத்தீக் கைகன்பண்பிற் செய்துங்
குத்தி சம்பிலாத் தலத்தொறுங் காரிய குருவா
யொத்தி ருத்திரு முத்தியன் பளவறிந் துதவி.

(உ௪)

திலங்கு காரண குருவுரு வாட்ப்பெருந் துறையு
ளிலங்கு நற்றிருச் செழுமலர்க் குருத்தடி யிருந்தே
புலன்கொ ளும்படி ஞானகோக் காலருன் புரிந்து
கலன்பொ ருத்துபே ஈன்பினாற் பெறுமின்ப நலத்தை.

(உ௫)

அகாதி மூர்த்தரா மான்மகா யகரினி தருஞ்செப்
தினா தவன்பவக் கடலுறு துயிர்களை யெடுத்து
மனாதி தானந்த வருட்பெருங் கடலினுண் மடுத்துப்
பினா தரம்பெறு பேரின்ப போகமவீ கிடுவார்.

(உ௬)

திருப்பெருந்தறைக் குருந்தில்வாழ் சிவனையே சிறந்த
கருத்தி. னுன்மிஞ்சுங் காரண குருவெனக் கழற
மருத்த மென்கொளோ வென்றுநீ கேட்டிடி. லாச
பொருத்த மாயுனக் கறித்திடும் வகையிங்குப் புகல்வாம்.

(௨௭)

கேனெனத்தவு மியர்சொல்வார் கேவல சகல
கீன வத்தையிற் படுமுயிர்த் துன்பெலா கீக்கி
கோளி லாதநற் சுத்தத்தி விருத்தமுன் குருவா
வாளு நற்சிவ விங்கமாச் சங்கம மாக.

(௨௮)

ஆதி யிற்பா சிவன்கொளு முருவமுன் றவற்று
ணீதி சேர்சிவ விங்கமுஞ் சங்கம விறைவம்
போத மேவுகா ரியகுரு வாயுருள் புரியும்
பேத மற்றகா ரணகுருத் தன்மையைப் பேசில்.

(௨௯)

தலத்தொ றுத்திகழ் தாபா சங்கம மாகி
மலங்க ணீக்கிட மாப்பெரும் பூசைகொண் டிருந்து
நலங்க ளீவதல் லாற்றணிக் கோயினற் குருவுக்
கிலங்கு மத்தலத் திராமையாற் காரிய வியல்பே.

(௩௦)

ஆத லாலவா் காரண குருவென்ப தறிதி
காத லாலுருத் திரார்பெருஞ் சிறப்பினைக் கணாந்தா
மோத லாலுன நினைத்தலாற் நீண்டலா லுறுகோய்
வீத லாலுயர் வென்னிய நதிப்புகழ் விரிப்பாம்.

(௩௧)

உருத்திரமூர்த்தமுணாத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிறுத்தம் ஞா௨.

வெள்ளாற்றுப்படலம்.

கடுவலிப் பாசம் வீசி யுயிரொலாங் கவர்த்து கொள்ளு
மடுதிறற் கூற்றஞ் சேற்றத் தடிபிடி யெனுஞ்சொற் கேனார்
கொடுமலத் தாற்றல் குன்றி முதலொடுங் குணைக் கொன்ற
வடுவினம் வாதுரார் வாசகத் தொருசொற் கேட்டார்.

(௧)

படுவன மிதப்பக் கொண்ட பாண்டிகா டாளும் வேந்தன்
வடுவறு குணத்தான் மிக்கான் மதிக்குலத் துதித்த தக்கான்
நெருகெழற் காலா னெல்லப் புரவலர் தொகைக்கு மேலான்
கெடுதலில் சேர்ச்சு வேத கேதுவென் றணாக்கும் பேரான்.

(௨)

தாயவென் னீற பூசித் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டு
சேவலைக் தெழுத்து மெண்ணி கிருமலன் பதம்பூ சிப்பா
ரூயபஃ றலங்க டோறு மணைத்திணைத் தறச்சே விப்பான்
பாயபஃ றமருஞ் சூழ வெழுத்தனன் பகர்கண் னாளில்.

(௩)

தழுவுதன் னாட்டி லுள்ள தலமெலாஞ் சென்று சென்று
வழுவுற வாங்காங் குன்ன தீர்த்தமு மாபி ஞாழ்த்
தொழுதுளங் களிக்கும் வேந்தன் றெக்கமா தவத்தின் பேற்றா
லுழுவலன் புடையோ னாகிப் பெருத்துறை யுற்றா னன்றே.

(௪)

மிக்கினி தடுத்து னார்தம் வெம்பவக் காடு தீர்த்தம்
கக்கினி யாயே மன்னு மக்கினி தீர்த்த மாடி.
நக்கினி யாச்சோ மூன்று மெரித்தார்கல் றெஞ்செய் பாக்குப்
புக்கினி வெயிலு வந்தார்ப் போற்றது மென்று போந்தான்.

(௫)

மாதவப் பிரிய மென்ன வயங்குதீ றாதி மெய்யம்
மாதவத் துலங்க வங்கை மலர்குவித் துளத்து வேறென்
னாதவத் திறம்போய் மாய வன்புழிக் கோங்க கேர்வக்
தாதவப் பிரியர் பாத மடைத்துதாழ்த் தெழுத்து போற்றி.

(௬)

அருத்தவ முனிவ ராலு மாரண னெடுமா லாலும்
பெருத்தலை மறைக ளாலு மனத்தின்னும் பேச வொண்ணா
திருத்தசெஞ் சுடரை யெங்கு மிருப்பினும் விசேட மாகக்
குருத்தடி யமரும் வாழ்வைக் கண்டுகும் பிட்டா னன்றே.

(௭)

ஏகநா யகியை யன்பர்க் கிருவினை யறத்தின் புய்க்கு
மோகநா யகியை யண்ட முழுதுமா வினுமெம் மாற்கோர்
பாகநா யகியைப் பாகம் பண்ணியெம் மையுமாட் கொண்ட
யோகநா யகியைக் கண்ணுற் றருகுபு பணித்தா னன்றே.

(௮)

எழுவுறழ் தடத்தோன் வேந்த னிரிதரா தித்த வண்ணஞ்
செழுமலர்க் குருத்த மேய சிவபராஞ் சுடரை யோக
முழுமுதல் வியைப்பூ சித்த முனிவிதத் தலத்து வாழ்காட்
செழுவொரு கதியி லாமை யெண்ணுபு கிலேசக் கொண்டான்.

(௯)

தலம்பல வினுமே லாமித் தலந்தனி றெஞ்சா தீர்த்தக்
குலம்பல விருக்கு மேனங் குலத்திழிந் தாரு மூழ்கி
சலம்பர மாக வெய்த கதியிலா திருத்த னன்றே
நிலம்பர விடுமா றென்று திருமித்தல் வேண்டு மென்று.

(௧௦)

செருருந் தடிவா ழான்ம காதர்தக் திருமுன் சென்று
செருமனங் களியக் கண்க னீருகுத் திடசேர் தாழ்த்து
சருபகல் லுடையா யெண்ணைக் கைக்கொணென் றெழுத்து நின்ற
புகுமுகம் புரியு மாறு போற்றின னீது வேண்டும்.

(௧௧)

கங்கையோர் பத்துஞ் சென்னி யொருசடைக் கரக்கச் செய்தாய்
மங்கையோர் பங்கா வித்த மாப்பெருந் தலத்தி யார்க்கு
மங்கையா மலக மென்ன வுஞ்செய்மா கதியென் றின்றே
சங்கையி லாது மேவத் தத்தரு டாசா யென்னில்.

(கஉ)

அடியனென் கண்ணீ ரேபல் லாறுகப் பெருகா நிற்கு
முடிவிலக் கீரு மோலிச் சடையெலா முகக்கு மாறு
கொடியதோர் வேலையுண்டா மதுகிகழ் வதற்கு முன்னே
கொடியனென் கவலை தீரக் கொடுத்தியோ ராற்றை யென்றான்.

(கங)

என்றலு மான்ம காத ரிரங்கியா காய வாக்கா
என்றறன் செய்வார் மன்னா கயத்தொரு சைய மெய்தி
நின்றறன் தவஞ்செய் வாயே னினைத்தவா முடித்து மென்றா
ரன்றறு கேட்ட வேந்த ணடங்கரு மகிழ்ச்சி யெய்தி.

(கச)

சையமால் வளையை யெய்தித் தவாவரு னான்ம காதர்
செய்யதா மரைத்தா னுள்ளஞ் செறிதரச் செறித்து நின்ற
மெய்யவா மன்ன ரோறு மெய்யவா வாது வாட்டி.
வெய்யவா தவமுன் யாவு மேவுறத் தவம்பு ரித்தான்.

(கரு)

அருத்தவஞ் செயுஞ்சு வேத கேதுமன் னன்பு கோக்கிக்
குருத்தடி யமரு மையர் கோலமா மறையோ ராகிப்
பொருத்தமற் றவன்முன் செல்லப் பொருக்கெனக் கண்டு தாழ்த்தான்
வருத்தலை பன்னா னஞ்செய் மாதவ மகிழ்ந்தே மென்றார்.

(கஸ)

என்றவ னெதிரோர் தீர்த்த யினிதினுண் டாக்கி யீது
கன்றிரு பாக மாடிக் காவிரி காப்ப னாகச்
சென்றிரு பாலு மோடித் தில்லையின் வடக்கோர் கூறும்
மன்றகா மெழுந் தெய்வப் பெருந்துறை வடக்கோர் கூறும்.

(கஊ)

ஓடுபு பாவை சாரு முரைத்தலிக் குடினா னாம
காடுகின் பெயர்முற் சொல்லா னுனிலம் புகல்வ தாக
வாடுகர் கம்பே ரின்பத் தாடுக ராகக் காட்டி
காடுகர் கமது காட்டி காடுக ராக வின்னும்.

(கஅ)

இருபருப் பாயி வங்கு மிந்தி யிரண்டு பாலும்
பொருவரு வளங்க னெல்லாம் பூப்பண வாக முழி
பொருவருஞ் சிராத்தஞ் செய்வோ ருலப்பினு னன்ற மூக்கி
வெருவுறும் பிதிரர் தம்மைக் கணாயேற்றி விடுவா ராக.

(கஆ)

ஆயவன் கயாசி சாத்த மாயிர மேனு நிற்பேர்
மேயகன் னதிக்கொத்த மொன்றனை வெல்ல வாகத்
துயமற் றிதனைக் கண்டார் தொட்டாருட் கொண்டா ரியாரும்
பாயகம் முகைஞ் சேரும் புண்ணியப் பால ராக.

(கஅ)

உலகுப காச மாக கொருகுருத் தடிவின் மேவு
மலகினம் மருங்கு நித்தே யலகினன் முயன்று கோற்று
வலனுடை யிவ்வ ரங்கன் மாட்சியிற் பெற்ற நீயு
யிலகுசம் மடிக்க ஸ்பி னெய்தியின் புறவா யாக. (உக)

என்றுபல் வரமு ள்வி மறைந்தன டொங்க னைய
சுன்றெதி றமைந்த தீர்த்த மலையெறிந் திருபா லாகி
வென்றுமேம் படுகா வேசிக் கிருபாலும் விராவி யோடிச்
சென்றுவான் பாவை தோய்த்து திருத்தமா னதியா யிற்றே. (உஉ)

அகிசயம் பயப்பப் பொன்னித் தென்றிசை யவாவிச் செல்லு
நிவழி வந்து மன்ன னகுபெருத் துறைக்கு தீசி
மதிபமை துறையின் முழிவி வயங்குவெண் னீறி பூசிப்
பதிபெனு மான்ம காதற் பணிந்துள முவந்தா னன்றே. (உங)

அற்றைநா னாதி யாக வமரரே முதல்யா வோருங்
கற்றைவார் சடையா னன்று கட்டின யிட்ட வாய்மைப்
பற்றையா தரித்து மன்னன் பெரும்புகழையும்பா ராட்டி
விறையா கிற்று காமம் வென்னாறென் றிசைத்தா னன்றே. (உச)

வானந்த மலைவி சாவ மாப்பெருக் கெடுத்து கோருங்
கானந்த முறப்பெ யர்த்துக் கெடுத்துமேல் வரும்வென் னாற்றை
யினந்தம் பாளிப் போர்தோய்த் தானந்த மெய்த லாலே
வானந்த வென்னா றென்று மறைருவ ரறிந்து னோரே. (உரு)

மணிபல கொழித்து வாரி வரையகில் சந்து ருட்டிக்
கணிதயின் மலர்ப ரப்பிக் கடுகுபு வருவென் னாற்றி
னணிகெழு மஞ்ச னங்கொண் டான்மகா யகரை யாட்டுந்
துணிவினர் பெறுமாப் பேற்றை யாமேயோ சொல்ல வல்லேம். (உ௧)

பொருவருஞ் சுவேத கேது மன்னவன் புரிந்த கோன்பால்
வருபெருந் திராவென் னாற்றின் மாட்சியை பெடுத்துச் சொற்று
யிருவரு முனரா வைய ரினிதம சிடமாய்ப் பாவர்
மருவரும் பெருத்து றைச்சிர் விசேடமும் வருப்பா மன்றே. (உ௨)

வே ள் ளா ற் று ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆகத்திருவீருத்தம் ௩௨௬.

பெருந்துறைவிசேடப்படலம்.

பாய மாமலர்க் கற்பக நீழல்வாழ் பவன்பதம் விழையார்கண்
காய தாமரை மலர்மிசை யிருப்பவ னரும்பதம் விழையார்கண்
பேய காடொறும் பாம்பிணக் கிடப்பவ னிரும்பதம் விழையார்கண்
ரோய வாலிருழ் வாதவூத் தம்பிரான் றுணைப்பதம் விழைந்தாரே. (௧)

அநாதி முத்தன மான்மகா யகப்பிரா ணைத்தொழி லினிதாற்ற்
வகாதி யேசெழும் பிரணவ பீடமா வவாயமர் திறத்தானு
மனாதி மேற்பரை குண்டலி வடிவமா மன்னிய திறத்தானு
மனாதி யொப்பவ காதிரூத் தத்தல மறைபெருந் துறையென்னும். (௨)

மேய மேன்மைசால் பிரணவ காதகல் வீந்துவக் காமற்று
மாய மாமறை யாகம மாகிய வனைத்துநாற் பொருளெல்லாக்
தூய யோகநற் பீடமாக் கொடுபரை தோன்றமே வுதலாலே
பாய சீர்த்தியத் தலமொன்றே யுலகெலாம் பரித்தமே விடுமம்மா. (௩)

விரிய வெப்புவ னங்கனும் வாழ்பவர் விண்ணவர் விண்ணுளி
யிரிய தாமரை மேலவன் மாலவ னனப்பிலா முனிவோர்க்
டெரிய வகதுவக் திறைஞ்சடி சினைபொரு டிருத்தகக் கொனக்கொண்ட
பெரிய தாயபண் டாரமொத் ததுதிருப் பெருந்துறைத் தலமம்மா. (௪)

திருவ மல்கிய திறத்தினுற் றிருமக டிருவநல் குறுகல்வி
மருவ மல்கிய திறத்தினுற் கலெமகண் மாண்டுகாண் மெய்துஞ்ஞான
வுருவ மல்கிய திறத்தினுற் பராபரை யொத்ததுற் றவர்க்கின்ப
மிருவ மல்கிய கருணைசால் பெருந்துறை யெனுத்திருத் தலமம்மா. (௫)

உயிர கத்தமர்க் தான்மகா யகரெனு மொருபெயர் பெற்றாராக்
கயிர்த பப்பிர சன்னமா யமர்தலி னனைத்துயிர் களும்பொலுஞ்
செயிர றுத்தடைத் தார்க்கன்பு செறித்தலாற் றிருவாத லூண்னல்
கயிர வத்திரு வாய்மலர் வார்த்தையுந் கடுக்குமத் தலமம்மா. (௬)

சரியை வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் றவிர்தரா தினிதாற்றுங்
கிரியை வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் கிளப்பெருஞ் சிவயோகம்
தெரிய வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் றிருத்திய சிவஞானம்
புரிய வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலா னான்மகா யகப்போலும். (௭)

வேறு.

வரவு ருத்திர காயகர் மன்னிய கயிலை
பரவு சீர்ப்பெருந் துவாதசாக் தத்தலம் பண்பின்
விரவு மான்மகா யகரம ரித்தலம் விளம்பிற்
கரவு தீர்தரு சோடசாக் தம்மெனக் கணவார். (௮)

சாகு திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

இன்னு மப்பெருந் கயிலையை யுலகமென் றிசைக்கு
மன்னு மாபுரு டனுக்குற விசுத்தியா மதித்துப்
பன்னு காண்மறை திருப்பெருந் துறையெனும் பதிதா
னுன்னு மாதிரி யாதீத மாஸென வுணைக்கும்.

(க)

சுகள ரூபமான் கயிலைமுன் னெவ்வகைத் தலத்து
மகள ரூபமான் திருப்பெருந் துறைப்பதி யதிக
நிகள மாகிய பந்தநீத் தின்பமா கிறைவொப்
புகள மாவறப் புணர்த்திடு திறத்தினுற் பொலியும்.

(க௦)

இந்த மாத்தலத் தனக்குயர் வொப்பதொன் றில்லை
யந்த மாதியு முளதென வறைவது மில்லை
யெந்த காளுந்த னியல்பினிற் றவிர்தலு மில்லை
யுந்த மேவினோ ருட்பிறப் புறநகு மில்லை.

(க௧)

கங்கை யாறுகூழ் காசியா தியதலங் கலப்புற்
றங்கை யாமல கம்பொர வாற்றுபுன் னியங்கள்
சங்கை தீருமா மேருவே யெனினுமித் தலத்து
மங்கை பாகர்முன் புரியனுத் துணையுமா னாதல்.

(க௨)

ஒருபெ ருந்துறைத் திருவிழாச் சேவிக்க வுறுவார்
மருவு தந்திடங் கொடுத்தவ ருணப்பதம் வழங்குந்
திருவ மிக்கவர் திருமடஞ் சமைத்தவர் தெய்வப்
பொருவில் சீர்த்தியு மவர்பெறும் பேறுமியார் புகல்வார்.

(க௩)

நந்த னப்பணி யியற்றநர் நாமலர் பறித்துப்
பந்த முற்றிடத் தொடுத்தணி பவர்தனிப் பரவ
முந்த நெய்விளக் கிடுபவர் பிறபணி முடிப்போ
ரெந்த வானருங் கீழ்ப்பட மேற்படு மியல்பார்.

(க௪)

அன்ன தானகன் காற்றினும் பிறிதறஞ் செயினு
மன்ன வற்பமு மேருவாய்ப் பெருத்திடு மரபாற்
சொன்ன வத்தலத் தடைத்தன ராற்றிடத் துணிவா
ரென்ன வேறுபடு றலத்துமெய் தாரறி யியல்பார்.

(க௫)

வேறு.

கலமலி யித்த லத்தி னாமக்கே னனாதி மூர்த்தத்
தலமருள் வடிவ மாய பெருந்துறை சான்றோ ரியாருஞ்
சொலவொளி மயமாய் மேய சிவபுரக் தோன்றெஞ் ஞான்றங்
கிலமில தாய ஞான கேத்திர மின்னுங் கேளாய்.

(க௬)

மன்னிய புகழ்க்கு ருந்த வனமேயோக வனமெஞ் ஞான்று
மின்னிய புகழான் மிக்க தென்கயி லாய மேன்மை
பன்னிய பொருகால் வேத புரம்பலித் திரமா ணிக்கக்
துன்னிய யோக பீடப் பதியின்னுஞ் சொல்வ துண்டால்.

(க௭)

பராசத்தி புரமெய்து ஞானத் தவமெனப் பகரி ரண்டும்
விராவுற்று நிறைந்த தேச வனம்வினங் காதி கைலை
யொராவற்பி னொளிரும் மூர்த்தி புரமுப தேச மூது
நிராவற்ற காம மின்னும் பலவகை யியம்பப் போமோ.

(௧௮)

பெயரிவைக் கேதுப் பின்பு பேசலாற் றெரிய லாகு
முயர்தலப் பெருமை சொற்றா மொருதரஞ் சொலினுஞ் சன்மத்
துயரத்துத் தின்ப வாரி தோய்த்திகெ் கருணை மூர்த்தி
மயலறு பெயருஞ் சற்றே வகுத்துரை யாடக் கேண்மோ.

(௧௯)

பெருந்துறைவிசேடப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௫௪௮.

மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலம்.

மறைபுகல் சரியை யாதி வயக்குகாற் பாதம் பற்றி
முறைமையி னொழுகல் வெண்கார் முதுவன வாத லுரெம்
மிறையிரு பாதம் பற்றி யியக்குதல் வெணிக் னொரோர் .
குறையில ரடுத்துனார்தல் குறைவினாய் முடிப்பான்றே.

(௧)

கலமலி யகாதி மூர்த்தி கயத்தலா லகாதி மூர்த்தத்
தவமென்ப ரகாதி மூர்த்தத் தலேசனென் றொருகா மம்பெற்
நிலகுவ னிறைவன் முன்ன மெகிர்வழக் காடி வெட்டு
நிலவடு வகத்தி னின்ற கீரொழு கீர்மை தன்னால்.

(2)

பெருந்துறை யென்றோர் காமம் பெற்றது கிவபி ரானும்
பெருந்துறை வீச நென்னப் பெரியவ ரெடுத்துச் சொல்வர்
திருந்துற கன்மை கல்கிச் சிவபுர மாய தாக்குத்
திருந்துற மமர்த லாலே சிவபுரே சப்பேர் பெற்றான்.

(௩)

ஞானகல் குதலான் ஞான கேத்திர மெனும்பேர் கண்ணிற்
நினமி நலமு ஞான கேத்திரே சப்பேர் பெற்றான்
வானவர் பிரானுங் குத்த மரீஇக்குருந் தவன மாயிற்
ஞானகா யகன்கு ருத்த வனேசனென் றறையப் பெற்றான்.

(௪)

பணாகிவ யோகஞ் செய்தல் பற்றியோ கவன மென்ன
வுணாசெய்வ ரிறைவன் றானும் யோகவ னேச னான
னிரைவட கைலை கோக்கித் தென்கயி லைய மென்பார்
கனையிலாப் பெருமா னுத்தென் கயிலாய நாத னானன்.

(௫)

பிரமனால் வேத மேற்கப் பேசுத லானால் வேத
புரமிறை யவனால் வேத புரோசனென் றொருபேர் பெற்றான்
வரபலித் திரமா யத்த மணிப்பெயர் பூண்ட தானத்
தான்பலித் திரமா ணிக்க வரசனென் றறையப் பெற்றான்.

(௬)

துதிபுரி யோக பீடத் தன்னலால் யோக பீடப்
பதியான் யோக பீடப் பதியவ னெனும்பேர் பெற்றான்
மகிபரை தவஞ்செ யாற்றாற் பாரசத்தி புரமாய் மன்னு
கிதிநிகர் பிராண மத்தப் புரவாச னென்னி கழ்த்தான்.

(௭)

வனமறை யொளியாற் நேச வனமெனு மொருபேர் பெற்ற
தனக்கா யகனுத் தேச உனேசனென் றறையப் பெற்றான்
மனமுறா ிட்டக னஞ்சார் வதைத்தாதி கைலை பெண்பர்
பனவர்கா யகனு மத்தக் கைலையம் பாம னான.

(௮)

அரன்முதன் மூவர் பேற்ற லாற்றிரி மூர்த்தி காமப்
புரமிறை யவன்மும் மூர்த்தி புரவாச னெனும்பேர் பெற்றான்
வாவுப தேசஞ் செய்யும் வலத்துப தேச மூதூர்
கரவினா னுபதே சப்பேர் கரைகா வலப்பேர் பெற்றான்.

(௯)

வரிபுரை சடையி னொரான் றிரித்தமூக் தாற்றி னாரோ
ரேமையி னனாலி மூத்தாற் றொருவரென் றொருபேர் பெற்றார்
தெரிதரு சதாமி வாதி யைவருத் தியானஞ் செய்து
பரிவொடு துதிக்கு கீராத் பாமக வாயி யானார்.

(௧௦)

சுகமெலாம் வணக்கக் கண்டு தக்கவா றுபதே சித்துச்
சுகருகு வெனும்பேர் பெற்றார் விப்பிரர் தமக்கி ரங்கி
கவழக் குரைத்து வென்று காயகத் தன்மை மேலி
கவலிங்கைக் கொண்ட வையர் விப்பிர காத ரானார்.

(௧௧)

அருமறை பவரா யத்தி பயனஞ்செய் வித்த லாலே
யொருவருஞ் சத்த காத ருபாத்தியா யருமா னார்மேல்
வருதிநல் வருதி முன்ன வாய்பரி யுனைக்கு மாண்பாற்
சுருதிசொ லுன்மை யாரச் சுவகாத ரெனும்பேர் பெற்றார்.

(௧௨)

அயன்முத லொருமு உக்கு மருளுப தேசஞ் செய்த
செயன்மரு வலின்மும் மூர்த்தி தேசிக ரெனும்பேர் பெற்றார்
பயனமை யான்ம காதர் காமக்கன் பகரி னின்னும்
விபனுள் வாகுல் கண்டு வினம்பிட வல்லா ரியாரோ.

(௧௩)

இத்திருப் பெயரு னொன்றை மறவாம லீவம்பு வொரு
முத்தம் மருவ லைத்தர்க் கிட்டற வதைத்தின் றொருஞ்
சத்தநி விபை ருபத் தனிமுத லொடுக லக்கு
முத்தரோ யாவ ரின்னு மொழியவும் வேண்டுங் கொல்லோ.

(௧௪)

அன்னிய யில்லா வான்ம காயக ருண மங்கன்
முன்னிய வெடுத்துச் சொற்ற முவுல குய்யு மாறு
மன்னிய மலையான் மங்கை வந்தன வளவு மேன்மை
துன்னிய யோகபீடச் சிறப்பினைச் சொல்ல வுற்றும்.

(௧௫)

மூர்த்திநாமவிசேடமுணாத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவீரத்தம் ௫௬௩.

யோகபீடச்சிறப்புணாத்தபடலம்.

ஞாலமிசைப் பயிலுவன சற்றேனு முணராது கருக வேதக்
கோலவுருக் கொண்டவளி முழுதிடத்து பாதலத்துக் குறுகி யாங்குஞ்
சாலமுயன் றனமக்தோ வெனசெயுமோ றனாவெய்தத் தாணி மேலச்
சீலமல ரடிபயிலத் தெரிவாத ஆரரடி சித்தித் துய்வாம்

(௧)

தோற்றமதி யுக்கிலையு மலருகறு மணமுமொன்றாய்த் தோன்ற மாபோற்
தேற்றதிகு வருளான்ம காநரியற் குணமாகிச் செல்வ மாகிச்
சாற்றிலய போகவதி காரமொலாஞ் செய்யுமொரு சத்தி யாகிப்
போற்றமுறை யாகமபு ராணவிதி காசமுதற் பொருணா ளாகி.

(௨)

தனாமுதலா மைம்பூத வடிவாகி யவற்றறுதத் துவக்க ளாகி
யுணசெயுஞ்செல் காலகிழ் காலமெதிர் காலமெனு மொருமூன் றாகி
வீராயவரு பரிதிமுத லொளியாகித் திசையாகித்தே மேலு மாகி
வரைவில்லா விரகோடி யண்டமா யவைவயின்ற மாதா வாகி.

(௩)

வன்னுக்கு ணெய்விருக்கு யியல்பேபோ லெவ்ருகிறைத் திருத்து போகல்
கொன்னுமுயிர்க் குறிப்பினைத்த முணாத்துசுவர்க் காதிபலன் கொடுத்துப் பின்பு
மென்னமென்ன வபுத்திபுத்தி பொதுமூன்றிற் சிவதரும மிருவித் துண்மை
தென்னுவிவ சரிவைமுதற் புண்ணியத்தா லினைத்தயிருஞ் சிவத்திற் சேர்த்து.

(௪)

தனாபுழங்கா ரியருப சத்திவடி வாயெல்லாத் தலத்து மேவு
முணாசிறத்த பெருமானுக் கிடப்புறமும் வலப்புறமு முற்ற மேவிப்
புணாயிலுயிர்க் கருஞ்செய்வா னோமைப்பான் பீடத்துப் பொலிவா ளாகி
வரையவற்று னூற்பத்தொன் பான்பீடம் காரியமா வயக்கக் கொண்டு.

(௫)

தமவலியும் பெருத்துறையிற் காரணசத் தியின்வடிவக் தானே யாகி
யுலமையிலாத் துரியபதத் தொளியேகா ரணயோக பீட மாக
வமொடதிற் சிவயோக காயகிபென் றொருகருணை காமத் தோடுஞ்
சிவபரா சத்தியென வீற்றிருப்ப னப்பீடச் சிறப்புக் கேண்மோ.

(௬)

தங்கா மெழுதோடி மந்திரத்தின் வடிவியை முட்கொண் டென்று
நீங்காத வடிப்பீட மாயிருப்ப வதன்மேலா னிலவு பீடம்
பாங்கான கால்வேதா கமமங்க முதாலாம்பல் கலைக னெல்லாங்
தாங்கோசை கொண்டமுப்பத் தென்கலையா மவற்றின்பேர் சாற்றக் கேண்மோ.)

நிவர்த்திபிர திட்டைவித்தை சாத்திராந் தியாதீத நிலைமை வாய்த்த
வுவப்புறால் லபரலித்து கலையைத்தா மொளிரபர காதத் தன்னுட்-
டுவட்பெவன ரித்திகைநீ யிகையுரோ சிகையினொடு துலங்கி யேயுற்
பலித்துயர்மோ சிகைவனரு மூர்த்துவகா யினிகைகள் பசரு மைந்தாம். (அ)

தலைபமைசு குக்குமைசுக் குமையமிர்தை மிருதைவிபா பினிதா மாய
கலைகன்பர வித்துகலை யாகவுரை பரகாத கலையு மைந்தா
நிலைவிபா பினிவியோ மருபையனத் தையன தைநி கழ்த்து
முலைவிபா சிருதைபென வொளிரகாத வித்திரண்டு மொருகாத் கூற்றில். (ஆ)

மதியிருபா னெடுகுக்குமை பைசத்தி மத்திமைவை கரியஞ் சோதி
பதிவாமை சேட்டைடாவுத் திரிசபையால் விரையயப ராசி தையேர்
பதிவடிவப் பிராமிமுத லெழுமாத ராம்பதினென் கலைக னோடுந்
திதிமுப்பத் தென்கலையும் பொற்புதமா சனமாகத் திகழ வாக்ரு. (க)

செரொன்று மினியகாற் பத்துமுக்கோ ணத்தமருஞ் செல்வி யாகிப்
பேரின்ப முதவுபிர மத்திழத்தி யாயிருப்பன் பிறைசேர் சென்னிக்
காரொன்று கறையிடற்றா ரெவ்வுருக்கொன் வினாமவர்கா தலியாய் வாசத்
தாரொன்று குமுலுமையான் முதலான சத்திகளாய்த் தயங்கி பென்றும். (க௧)

செவன்புரியா டலுக்கேற்குத் திருக்கோலங் கொண்டுலகக் தெரிசித் துய்ய
வுவத்துவினை யாடலினி தாற்றுவளிச் சிவபோக வுமையா டானே
யவம்புரியுத் தக்கன்மக னெனறவிர்க்க வணாக்குமக னாகி யந்த
நிவந்தவனா நின்றபெருந் துறையடைத்து தவம்புரித்த நீர்மை சொல்வாம். (க௨)

வேறு.

பெருவிதி பயத்த சிறுவிதி பென்பான் பிறங்குறச் செய்தமா தவத்தி
னிருமையி னண்ட பகாண்ட மனைத்து மீன்றதா பேபொரு மகனாய்
மருவினே கமர்காட் பாம்பரன் மனைத்து வன்கயி லாயத்தை படையத்
திருகுசா லைய சிறுவிதி கொடிய தியவா னவமலச் செருக்கால். (க௩)

மருகரு னொருவ னாகவெவ் வுலகும் வழுத்தமா தேவனை நினைத்தே
பெருகரு ணத்தி யதனையும் வேண்டான் பிறங்குவான் கயிலையின் மேலா
லொருகருந் கண்ட னுமைபொடு மமரு மோலக்க முற்றன னுங்குத்
திருகரு கமைக்கன் டெழுத்திலா னித்தச் சிவனைச் சினத்தனன் மீண்டு. (க௪)

ஒருமக மியற்றித் தாமத குணத்த னொருவனை விலக்கிமுற் றன்னார்
சருகனி துகாக் கொடுப்பனென் றெழுத்து சாலபொன் தியற்றின னாகுப்
பொருதழல் வளர்க்க விமலமா தேவன் பொன்னடி சென்னியிற் சேர்த்துத்
திருவிவி ராற்போய்த் திருத்துவ னென்று சேர்த்தன னவன்மகச் சாலை. (க௫)

கனிமனத் தமர ரெண்ணினான் முயன்றுக் கனவினுக் காணரு முதல்வி
தனியொரு தன்பா லெளிவரல் கண்டுத் தானங் மதித்தன னிருந்தான்
முனியொருங் கடைந்து புரிமகக் கெடுமா மொழித்தயோ கத்தழல் புருத்து
பனிவரை மகவாய்ப் படர்த்தன ளதுசெய் பண்டைகற் றவம்பழு தாமோ. (௧௬)

வனாயிறை மனைவி மேனைபா ராட்டி வளர்த்திட வுயிரெலாம் வளர்ப்பான்
புனாயற வளர்த்தம் மனைகழல் காதி புரிமுழன் மகளிரோ டாடி
வினாமலர் குற்றுச் சிற்சினுள் கழிய விமலனை மணப்பது கருதித்
திரையமு தனையா டவஞ்செயல் குறித்தா டிவலியாழ் காரத னடைந்தான். (௧௭)

கனிமனத் தடைந்த மககியாழ் முனிவன் கெனரிதன் றான்மல ரிறைஞ்சிப்
பனிமலர்க் குழலா யுலகெலாம் பயந்த பாவைகே டிருவுனத் தமைத்த
முனிவருங் கரும மியாதென வினவ மொய்குழல் வெண்ணிற முனிவா
தனிமுத லடைந்து மணஞ்செயற் காய தவம்புரிச் சிடுகிறல் குறித்தேன். (௧௮)

அதுபுரி வதற்கா மிடமெது வாமென் றுய்த்திருந் தன்னெலா முணர்ந்த
முதுபுகழ் முனிவா முன்னுபு நீயே மொழிபென மறவலும் வணங்கிச்
சதுமுகன் முதலா முயிரொலா மீன்ற தையனிற் குணர்த்திவ னியானே
கதுமென வினா திறத்தினுற் புகல்வேன் கருத்தற விருத்தெனப் புகல்வான். (௧௯)

குளிர்புனற் பொருளைப் பாண்டி. நன் னாட்டிற் குருத்துறை பெருத்துறை யென்றே
ரொளிர்பெருந் தலமுண் டத்தலப் பெருமை யுணர்த்துத் வியாவர்க்கு மொல்லா
னளிர்மலர் மிசையோ னுதிமு வருக்கு ஈயந்தருந் புரித்ததா னறமாந்
தனிரியன் மேனி யன்னையத் தலமே தவஞ்செயத் தருதல மென்றான். (௨௦)

எனமுனி மொழியக் கேட்டமாத் திரத்தே யெம்பிராட் டிக்கழன் மெழுகின்
மனகனி யுருகக் கண்கணீர் வார மதிப்பரு முவகையீக் கூர
வரைவ தமும்பான் டியவன னன்னு டாற்றமா தவப்பல னடையக்
கனகமா மதில்குழ் பெருத்துறை யடையுக் கருத்தறக் கொண்டன னன்றே. (௨௧)

தந்தையா வியையும் படிமொழிந் தெழுந்து தடவிமா னத்தின்மேற் கொண்டு
சுந்தைகூ றனவில் பரிசனஞ் சூழத் தெய்வதுந் துயிபல வியம்ப
வந்தையின் முனிவ ரரமுழக் கெடுப்ப வமார்கள் பூமுறை பொழிய
கிந்தையி றெய்வப் பெருத்துறை யடைந்தா னினையாரா ரிருதயத் தடையான் (௨௨)

மருவிய செம்பொன் விமானின் நிழிந்து மலர்க்காஞ் சென்னிமேற் குவித்துத்
திருவிய றளியுட் புருத்தழ னுமத் தீர்த்தகன் காடி. நீ ரணித்து
குருவிய னயன் மணித்தொடை பூண்டு கோதிலைத் தெழுத்துளல் குறித்தே
பொருவிய லாத வாதவப் பிரியப் புகர்முகக் களிற்றினைக் கண்டு. (௨௩)

தனிலவஞ் சூழ்த்து தம்பிரான் வடிவக் தன்னெனுக் குருத்தினை யருச்சித்
தொளிவன ரான்ம காயகர் திருமு னுற்றன்பு மிகப்பணித் தெழுத்து
கனிகொள மலர்க்கை தலைகிசைக் குவித்துக் காரண நிதவான் பொருளே
தெனியகா னின்னை மணப்பது வேட்டேன் திருவருங் புரியென கிற்ப். (௨௪)

மறைமுதற் பொருளுள் ளிரங்கியா காய வாணியா ளருள்செயு மணங்கே
கறையற மணியு மதனிடத் தொளியுக் கலத்தென நீயுமோர் காழு
முறைகுல மெனினு நீபுரி தவங்கண் ணெமணத் திடுவதற் குள்ள
நிறைதரு விருப்பங் கொடுநீனை வாலி பாம்படி நினைத்தன மன்றே. (௨௮)

நினைத்தவா றுதி யித்தலத் தடைந்தாய் நிட்கனஞ் சகனநிட் கனத்தோ
டனைத்தவாஞ் சகன மெனுமொரு மூன்ற ளாரும்பெறல் யோகரா யகியே
முனைத்தநிட் கனமாஞ் சகனநீ யிரண்டு முயங்கிய தியோகபீ டங்கா
ணனைத்ததா மனைய பீடமே லமர்ந்து டவின்றநிட் கனத்தொடுங் கலத்து. (௨௯)

மாதவம் புரிமோ புரியுநீ யுணரும் வண்ணநாக் காட்சிதத் தருளித்
திறநினைந்த விதமுடித் திடுவாஞ் சேறியென் றருள்செயக் கேட்டுக்
காதலக் கடலு ளழுந்திமே லெழுவான் கடுப்பத்தாழ்த் தணல்வினைத் தெழுந்தா
னோதலக் கமையா யோகபீ டத்தை யுற்றமர்க் தருந்தவம் புரிவான். (௩௦)

வே று.

குத்த னக்கருங் கூத்தல் சடி.லமாக்
கந்த ரத்தணி கண்டுகை யாரமாக்
கந்த ரத்திரு நீறுது னைத்தது
சந்தி ரக்கலை போலத்த யங்கிட. (௩௧)

சிறி டைக்கொடி தாக்குதல் ழோயாப்
பொற்ற ணைக்குழை பூண்டது சங்கமா
மற்றொ ரொப்பிலா மாதுமை கோயினு
ஶுற்ற போதத்த யோகபீ டத்தமர். (௩௨)

கருணை காயகி காதலொ டுந்தழீஇப்
பெருகு நீரொடு நீருநு பெற்றிற்போ
லொருவி லோருரு வற்றவ னோடொன்றாய்
மருவி னுன்யோக பீடத்தின் மாதவம். (௩௩)

ஒருப தம்மடித் தோர்பத மூரிமேன்
மருவ ளுன்றி மலர்க்கையி ரண்டையுக்
குரும ணிச்சடை மீதுகு வித்துமூக்
குருவ கன்னுதி மீதுகண் ணுற்றிட. (௩௪)

அவாவொ டுங்கும் பகத்தினுல் வாயுலை
யுவாம தித்தலத் தொன்றவொ டுக்கியே
சிலைய மந்திர காவிற்கெ பித்துமேற்
துவாத சாத்தத்திற் சோதியுக் தானுமாய். (௩௫)

ஏக போகமா பெங்கும்வி யாபக்
மாகி யின்பவ திதக கத்தொடு
மோக மாய்க்குருத் தத்துறை மூர்த்தியைப்
பாக வுட்கொடு பண்ணினன் மாதவம். (௩௬)

தந்த வேலையெம் மையன்கு ரோதனைச்
சந்த மாருமை செய்தவங் காத்திநீ
யெந்த வைப்புமய் பாக்கென் றியம்பலு
கந்த மற்றவ ணுந்நயந் தானதை.

(௩௪)

செய்யு மேன்மைத் தவத்தின் செயலுணர்ந்
தைய னங்கவட் கற்புத மாம்படித்
துய்ய வென்விடை மீமிசைத் தோன்றினின்
துய்ய யோகதி யானத்து ணர்த்துவான்.

(௩௫)

உன்றன் மாதவங் கண்டிங் குவப்பொடு
மன்றல் செய்திட வந்தனம் யாமென
வின்றி தென்கொலென் றெண்ணி விழித்தலு
மன்று மேலிம யாசலத் தங்கனோர்.

(௩௬)

யோக பீடத்திங் குற்ற வருவொடுந்
தாக மோடங்நன் றங்கிடக் கண்டன
னாக நாதனு முன்பிட பத்தின்மேற்
போக மேவுருக் காட்சி புரிந்தனன்.

(௩௭)

கண்டு நானோ டெழுந்துகை கூப்பிக்
லண்டர் கோன்மணஞ் செய்வதற் காமெயிற்
கொண்ட கொலமுட் கொண்டொரு கோயிலு
னொண்டொ டுககை யுமைபோ யிருத்தலும்.

(௩௮)

இமைய மன்னனு மேனையு மியாவரு
முமையங் குற்ற வநிசய முண்ணினைந்
தமைத ராமகிழ் வுற்ற வமைதியிற்
சமைய வாவவி னியாவருஞ் சாருவார்.

(௩௯)

புண்ட ரீகனு மாலும்புத் தேளிரு
மண்ட லச்சடை மாதவ ரியாவருங்
கொண்டன் மேயவே தண்டக்கு ழாங்களு
மெண்டி சைக்கண நாதரு மெய்தினார்.

(௪௦)

அற்பு தத்தொடு மண்ணன்முன் போய்த்தொழ
வெற்பு நாதனை கோக்கிவிண் னோரெலாம்
பொற்பு மேவுநின் பூவையை யண்ணல்வேட்
டிற்பு குந்தின மின்றென வோதலும்.

(௪௧)

மயன்வி தித்த மணப்பெரு மண்டபத்
துயர்ம ணப்பொலி வுற்ற வுமையைமெய்ப்
பயன்கொன் வெற்பன் பரமற்கு நன்மணச்
சயமு றப்புனற் றுரைய ளித்தனன்.

(௪௨)

துதிம ணம்புரி தோகையொ டம்பரன்
கதிகொண் மால்விடை யேறிக் கயிலையுற்
றதிக மால்வினை யாட்டின மர்த்தனன்
பதியு மன்பர் துதித்துப் பாவவே.

(௪௩)

அம்மை யோகான் காற்றிய பீடத்தின்
வெம்மை தீர்ச்சிறப் போதின்ம் வேந்தனே
யெம்மை யாளிறை யேவலி னாலடை
செம்மை வீரன் நிறமும் வினம்புராம்.

(௪௪)

யோகபீடச்சிறப்புணாத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௦௭.

வீ ர ப த் தி ர ப் ப ட ல ம்.

யாவரும் புகழ்சி வாணு பவமெவ்வா நிருக்கு மென்னின்
மேவரு முருவொன் றற்றப் பெருந்துறைக் கோயின் மேவித்
தாவரும் பூசை யோடு சாறுங்கொண் டடைத்தோர்க் கெல்லா
மோவருஞ் சோறு ஈல்கி யுவந்துவீற் நிருக்கு மன்றே.

(௧)

சிறுவிதி யென்பான் செய்த நிமகச் சாலை யெய்தி
மதுவறு முமையான் சிறித் திருவுரு மறைத்த பின்னர்த்
தெறவலிக் குறத்தாட் பூதச் சேனையோ னெற்றி காப்ப
னுறுவிழி நிறந்தா னந்நின் றுதித்தனன் வீர னென்பான்.

(2)

சடைமுடி யண்டத் துச்சி தடவரப் புயத்தி காந்த
முடைபட் கெருங்கக் கண்க ளுலப்பரும் புலிங்கக் கொட்ட
மிடைபுகைப் படலம் வாயின் வெளிப்படப் பிறையுந் தஞ்சென்
றடைதரு மெயிறு தோன்ற வாரமுற் சுவாலை வீங்க.

(௩)

பலகைவான் வைரம் வைவேல் படுதழற் கணிச்சி குல
மிலகுசக் கரந்து ரோண மங்குசம் பாச மின்னூங்
குலவுவன் றண்டத் திண்டோ மரமுதற் குலவ வேந்திக்
கலகமொன் றறத்து மிக்குங் கைபல பொலியா நிற்க.

(௪)

கொண்டமே னிவினுண் டாய குறவியர்ப் பிடைச்ச னித்த
புண்டவா வெயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் பூதவே தானக் கட்ட
மண்டரு கடுங்க வோரென் னாயிர கோடி சூழத்
தொண்டர்தம் பெருமான் முன்பு தொழுதெழுந் திதனைச் சொல்வான்.

(௫)

ஶ்ருடல் குடிக்கோ மேரு வரைபெயர்த் தெடுத்த மற்றை
முழுவரை யெலாந்தா னாக மோதுபு முடிக்கோ மாலைச்
செழுமல ரோனைக் கையாற் பிசைத்துபோட் டுடுகோ செந்தி
யொழுக்கெவக் கணும்வி றிக்கோ வுறதரை கவிழ்த்தல் செய்கோ. (௬)

திகைக்கடாக் களிற்றை யொன்றாச் சேர்த்தவால் பிடித்த டிக்கோ
முறைக்குமண் டங்க னாய முழுதுகைக் கொண்டு பத்தி
ஹைக்குமோ ராடல் செய்கோ பற்பல வுரைப்ப தென்றீ
கைக்கெலா முணவு செய்கோ வருனென கவின்று கின்றான். (௭)

மோகமார் மூடத் தக்கன் முதலியாரு கைக்கு கல்கும்
பாகமின் றென்று கூறிப் பண்ணுவான் மகமன் னான்பா
லேகிதீ பாக முண்டோ வில்லையோ வெண்க்கே டிய
னுதிய வவன்ம றுக்கி டைத்தவா வென்றா னையன். (௮)

இடுபணி யிதா தோவென் றெயிறெலா மிலங்க கக்குக்
கொடுவலிப் பூசஞ் சூழக் குறுகினன் யாக சாலை
விடுதல்செய் யாம னான்கு வாயிலுக் காவன் மேவத்
தொடுகழற் காலான் வைத்துத் துண்ணென வுட்புக் காலல். (௯)

வீரனுட் புருத லோடும் வெம்புலிப் போத்துக் கண்டு
சோருமான் குழாங்க னென்னத் துண்ணென கடுங்கி வீழ்த்தா
சியாருமற் றனை யவலை யழிதகைத் தக்கன் முன்போ
யோருமெம் பெருமான் பாக முண்டுகோ லிலைகொ ளென்றான். (௧௦)

இலைபென மொழியா னுண்டென் றியம்பிடா னிருப்ப வன்னான்
றையற வானால் வெட்டித் தழல்படு குண்டத் திட்டு
கிலைகூலக் தோடு மெச்சன் றிலையையு கேரோ வெட்டி
யலைபுரிக் தனன்மற் றுள்ள வமார்கன் பலரு மாய. (௧௧)

சிறுவிதி மனைவி முன்னாச் செறிந்தபன் மாதர் தம்பாற்
குறுகுபு முன்போ யம்மை கோபத்தில் வருபென் டெய்வ
கறுவினாக் குழல்வார் காது காலென் முலைமுன் னாகச்
செறுவலி கொண்டு கொய்து தெதுகின மொழித்த தன்றே. (௧௨)

கொடுவலிச் சுழலஞ் செங்கட் குறிபதாட் பூச மெல்லாக்
கடுகிமற் றமர மாதர் கையரை யறகெ கிழ்த்துப்
படுமுனைக் குவடு பற்றித் தழிஇத்தழிஇப் பருகி வாய்கீர்
விடுதலற் றிருத்த காம விடாய்தவிர்த் திருத்த வன்றே. (௧௩)

உடையபொய்க் குடம னைத்து முருட்டுபு பொசிலைச் சித்தி
மிடைதரக் குவித்த வேம விறகெலா மொன்று செய்து
புடையகக் குழியி னிட்டி கீர்வீர் புடட்டிப் போக்கி
கடைமழச் சிறுபு தஞ்செய் குறம்பினை கவிலவா சியாரே. (௧௪)

இவ்வண்ணங் கோபத் தியை யாகத்தி யோடு மாய்த்துச்
செவ்வண்ண மேனி வீர னின்றனன் சிவனை யுள்ளி
யவ்வண்ணம் போல வெங்கு மாயவ னதனை யோர்ந்த
கவ்வண்ண மறுப்பா னாகுத் தோன்றின னனாவென் னேற்றின். (௧௩)

விடைமிசை யமலற் கண்டு தாழ்த்தெழுட வீர னிற்ப
வுடையவ னிரங்கி யாரு முயிரடைக் தெழுமா செய்தி
சடையவ வெனலு மையன் சாற்றிய வாதெ முப்ப
கடைதளர்க் தெழுந்தெல் லாரு காணொடும் பிரானைத் தாழ்த்தார். (௧௪)

தாழ்த்தெழுந் தொதுங்கி நிற்குந் தண்டுழாய் முருக்த னாதிப்
போழ்த்தகிந் தையனா கோக்கிப் பொய்மனத் தக்கன் வார்த்தை
வீழ்த்தகீர் பட்ட பாடு விரிப்பதென் சிவத்து ரோகத்
தாழ்த்தமை திரு மாகம் பெருந்துறை யடையி னென்றான். (௧௫)

ஏற்றுநாத் தவணாப் போக்கி வீரனோ டுமில்வென் னேற்றுக்
தொருவே தண்டல் குறுகிவீற் றிருந்தா னம்மை
செல்லுங் செல்லுங் காலைச் சேறிநீ காவற் கென்று
காற்றிசைத் தடலால் வீர பத்திர கம்பன் போக்தே. (௧௬)

அம்மைசந் நிதியி னின்றே காவல்செய் தமரா நின்றான்
செம்மைகொ ணவற்றாழ்த் திட்ட சித்திகள் பெறுவா ரியாரு
கம்மையான் பவன்சொற் பற்றி காரணன் முதலோர் ஞால
மும்மையேத் தாங்கணெய்தி முருக்கினார் சிவத்து ரோகம். (௧௭)

பகலருத் திறல்சால் வீர பத்திரப் பெருமான் றேற்றத்
திகலருஞ் சிறப்பு மம்மை சங்கிதி யியைந்த வாறு
முகலருல் களிப்பிற் சொற்றா மொளிப்பெருக் துறையி லொன்று
தகவருத் தீர்த்த மேன்மை யினத்தையுஞ் சாற்று வாமால். (௧௮)

வீரபத்திரப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௨௪.

தீ ர் த் த ப் ப ட ல ம்.

அபனரிதாழ் தில்லை வாபிரா மையசே
பயனமையும் வாசகத்தின் வாச்சியகீர் பகருமென.
மயன்மருவார் சபைகேசே மரீஇச்சட்டி யுணர்த்தினு
ரியன்மருவு செஞ்சாண மெம்மனோ ருயிர்க்காணம். (௧)

கலமாகும் பெருந்துறையி னவதீர்த்த காளுமுன
வலமாகுஞ் சிவமாதி மலாவனீ ருக்கையுங்
குலமாகு கவபேத மவைபென்கூ றுவாறித்தோர்
சலமாகு மதில்பொடித்தா ரகாதியே சமைத்தனரால், (௨)

ஆயகவ தீர்த்தத்து னமலமாஞ் சிவதீர்த்த
மேயசபைக் கோன விதிக்கிலுமை தனிவாயிற்
பாவவெதி ரொருகூடப் படிவமா யினிதமருத்
தோயமதில் வானவருத் துணைத்தாட லரிதாரும், (௩)

அன்னசிவ தீர்த்தத்தி னொருதிவலை யருந்திவொர்
முன்னமை மலமாவை கன்மமுத லறமுருக்கிப்
பன்னமல ரணையான்முற் பல்லோரு கறமுதப்ப
கன்னலமார் சிவக்கலப்பு கண்ணியனு பவித்தமர்வார், (௪)

மலைவரைவன் மகன்யோகம் பவிலுதற்கு மருவிவநா
வலைவரிய வத்தீர்த்தத் ததிவிருப்பங் கொடுபுவனத்
தலைவனைத்தாழ்த் தொருதிவலை தலையினைக்கொண் டவச்சன்ம
கிலுருவியும் படிவரந்தா வெனக்கொண்டு நிறுவினான், (௫)

எண்ணரிய மகத்துவஞ்சால் சிவதீர்த்த மேனையநீர்
கண்ணரிய புகழான்ம காதகூ பப்பெயர்பெற்
றண்ணரிய வபிடேக மாட்டுதற்கே பாங்காரும்
கண்ணரிய வதன்பெருமை கட்டுகைக்க வல்லவரியார், (௬)

ஆதிசா பகன்கோயிற் நென்மேற்கி ளொருருவப்
பூதிசா பகன்றழற்கண் பொருத்தகோக் குறப்பாய்த்
கோதிலாத் தழலெழுபா தலமுருவக் குறித்தெழுத்த
திதிலாப் புனற்பெயரக் கினிதீர்த்த மெனப்புதல்வார், (௭)

ஆயநனை யறிஞர்சத்தி தீர்த்தமென வறைதருவார்
பாவவதன் மகத்துவத்தை பாமேயோ பகர்தருவோக்
தோயமதைத் தொடிந்பருகிற் றுணைத்தாடி னோக்குறிவு
னையநனைத் திடிற்றகவி னிவல்பவனை யனப்பவரார், (௮)

திருத்துபுகழ் மலாவன்புத் திரானை சுவாயம்பு
பொருத்துதவத் தாற்பிறத்த பத்திராரோ சிறுவருளர்
வருத்துதலி லொருவனா மம்பிரிய வந்தனனா
விருத்திறல்சான் மற்றொருவன் பெயருயினி யறைவக்கேள், (௯)

சத்தான குணமுடைபான் நண்ணளிக்கா காமானுன்
முத்தானக் கனிற்றாசர் முடிதேய்க்கு மொய்கழலான்
கொத்தான மலர்க்குழலார் மடலெழுதுங் குலக்காம
னுத்தான பாசனென வொருபெயர்பெற் றவனம்மா, (௧௦)

அன்னதை கா தீர்த்த மென்றறி வுடையோர் சொல்வார்
பொன்னலிர் கமலம் பூத்த புனலிற் படிவோ ரியாரும்
பன்னரு மிம்மையோடு மறுமையும் பண்பிற் றுய்த்து
மின்னலிர் சடையான் பா த மேலிவீற் திருப்ப ரீற்றில்.

(௨௬)

தென்றிசைச் கடற்றி ரத்திற் செல்வமும் கல்வி யுஞ்சேர்ச்
தொன்றிய வளத்தா னாளு மோங்கரி மத்தி ரப்பேர்
துன்றிய புரமொன் றுண்டு சுராகர் வாழ்க்கை யோரு
கன்றிய லாங்கு மேவ கண்ணுவர் வேட்டை மாதோ.

(௩௦)

அந்தகற் புரத்தி லெம்மா னுலய மொன்றுன் டென்ற
கத்தமக் கருளு மீச னாமமோ மத்தி ரோசன்
பித்தலி லருள்சா லம்மை பிரமகா யகியென் பேரான்
பத்தமி லிருவ ருக்கும் பண்ணினர் திருவி ழாவே.

(௩௧)

சாறுசெய் தினத்து னோர்சாட் டையலோ டைய னூர்நி
யேறுகொண் டலங்கா ரஞ்சா ரொழிற்றிரு வீதி யெய்திப்
பேறுதல் கடியார்க் கெல்லாம் பெறற்கருக் காட்சி கல்கித்
கூறுதன் கோயி லுன்னாற் குறுகிவீற் திருத்தா னன்றே.

(௩௨)

இருஞ்செறி கால மாக விற்புரு கடவை தேருச்
தெருளின்மித் திரனென் பானோர் மறைவவன் கிகரிக் கப்பாற்
பொருளிலை வெனக்க ழித்த திபத்துட் பொருத்து மொன்றை
மருனாக் கழியிற் கோத்து வழிக்கொடு கடந்து போனான்.

(௩௩)

அன்னவன் முன்பு செல்லச் சிலந்தொடர்க் தகத்துட் போவான்
மின்னரு திப கோக்கி வினாதாற் தொடர்ந்து சென்றார்
சொன்னவச் சிலால யத்தெண் டென்கவர் துரோக மேவ
வென்னரும் வறுமை முடப் பட்டிற் தளற்றி லாழ்த்து.

(௩௪)

கொறுகான் கழித்த பின்றை சிலத்திழி பிறப்பி னுற்றார்
கொடியமற் நிதற்கு மூல மெனக்கூறு மித்தி ரன்றான்
றடிதரா நிரப்பு மூடித் தரையிற்பன் னானு ழுன்ற
கடியவெக் கோய்க்கோட் பட்டுக் காலனா ரடைத்தா னன்றே.

(௩௫)

ஆவயி னிரய மெல்லா மனப்பின னனுப வீத்து
மேவருங் கிருமி யாதி வேறுவே றுதித்து மாய்த்த
பாவமன் னுமலி லாகிப் பல்லிடத் துழலுங் காலை
யோவரும் பெருத்து றைப்பாற் பிதிர்வன முற்ற னன்றே.

(௩௬)

கடுவனச் சாம்பர் வீழ்த்து புரனலுக் தாய ஞானம்
வடுவறச் சிறிதுண் டாக மற்றத்த வலியி னாலே
படுமலர்த் தேவ தீர்த்தம் படித்துபா தகத்த டித்து
கொடுமலக் குறம்பு மாய்த்துக் கூடுபே ரின்ப முற்றான்.

(௩௭)

அறத்தினை வேண்டி. னாலு மனப்பரும் பொருள்க ளாய
நிறத்தினை வேண்டி. னாலுந் திகழ்தரு மின்ப மென்னு
நிறத்தினை வேண்டி. னாலு நிகழும் மூன்ற னுக்கும்
புறத்தினை வேண்டி. னாலு ம் பொலியகல் கிடுமத் தீர்த்தம்.

(௩௮)

உமைமண வாள்ன் கோயி லுத்தா திசையின் கண்ணே
யமைசிறப் புடைய வீதிக் கருகொரு தீர்த்த முண்டாற்
கமைமுனி வரர்க ளாடி. களித்தருந் தவஞ்செய் நீராற்
சமைதரு முனிவர் தீர்த்த மென்மனார் தலைமை சான்றோர்.

(௩௯)

இன்னுமற் றதனை விந்து தீர்த்தமென் றெடுத்திச் சொல்வார்
பன்னுமற் றநீ ராடிற் பாதக மனைத்து மாயுந்
துன்னுமும் மலக்கி ழங்குந் தொட்டெறி வன்மை மேவு
மின்னுமஞ் சடையான் பாதக் கலப்புமே விடுவ துண்மை.

(௪௦)

கொழிதமிழ் மணக்குஞ் செவ்வாய்க் குறுமுனி வரனெங் கோமான்
பழிதபு பொதிய மேவும் படிவழி யியங்குந் காலைக்
கழிதவத் துருவா சன்றன் காலை ரிருவ ராய
வழிதகைக் கொடுவா தாவி வில்லவ னடுத்து மேவி.

(௪௧)

வஞ்சகத் தூட்டல் கண்டு மற்றவர் தமைநீ ருக்கி
வஞ்சகத் துறுவன் மைந்த ரிவரென நினைந்து நாளு
மஞ்சகத் தொழித் தாத பெருந்துறை மருங்கு வந்து
தஞ்சகக் கழுவா யாற்றத் தமிழ்முனி வரனி னைந்தான்.

(௪௨)

தண்ணிய முனிவர் தீர்த்தஞ் சார்ந்துசங் கற்பங் கூறிப்
புண்ணிய முனிவ னாடிப் போர்த்திய பழிய னைத்து
மண்ணிய விசேடம் பெற்றான் மற்றுமத் தீர்த்த மாடி
யெண்ணிய பேறு பெற்றா ரெண்ணிலா ருலகி னம்மா.

(௪௩)

அகத்திய முனிவன் பின்னு மமைந்தவென் னாற்றின் மூழ்கி
மகத்துவ மிகும்வென் னாற்றின் வடகரை யிலிங்க நடடுத்
தகத்திகழ் பூசை செய்து தன்பெயர் கிறுவிப் போன
னிகத்தியல் போக மாதி யெய்துவா ரதுபூ சிப்பார்.

(௪௪)

அங்கண ருபாத்தி யாய ராயமர் கழக மாகத்
தங்கிய வாங்கோர் தானத் தனக்குப்பச் சிமதிக் கின்கட்
பொங்குமோர் தீர்த்த முண்டாற் புகரற வகரர் தேய்த்து
பங்கியில் வரங்கள் பெற்றா ராதலாற் பாரி னுன்னோர்.

(௪௫)

வலிதரு மகர தீர்த்த மெனும்பெயர் வழங்கா நிற்ப்
சலிதரு தரமி லாத சநாசிவ தீர்த்த மென்றம்
பொலிதரு புலவர் சொல்வா ரங்கநிற் புருந்து மூழ்கின்
மெலிதரும் பரவ மெல்லாம் வீட்டின்ப மெய்து மன்றே.

(௪௬)

மருவிய குருத்தி னுக்கு வாயுமு லையிலோர் தீர்த்தம்
வெருவற வாயு மூழ்சி வயிற்றுகோய் விட்டி வாழ்த்தா
ஞெருவிஸத் திறத்தால் வாயு தீர்த்தமென் றனாயா நிற்பர்
திருவினர் மகேச தீர்த்த மென்னவுஞ் செப்பு வாரால்.

(௪௭)

உரைத்தவன் புனலா நின்னு முரைக்கவேன் டியவோர் மூன்று
நிரைத்தடம் பின்பு சொல்வார் திருப்பெருந் துறைய கத்து
வரைத்தடந் தோட்டு ராகி வாவரு மடிய மாட்டிப்
புரைத்ததீர்க் குமாரன் வந்து பொருத்திய திறமுஞ் சொல்வாம்.

(௪௮)

தீர்த்தப் படலமுற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம் ௬௭௭.

குமாரர் வருகைப்படலம்.

அதுமுத லுதுமுத லென்ற னைத்திடா
திதுமுத லெனத்துணி யியல்பு கல்கிடு
முதுமுத னுலென மொழியும் வரசுகப்
புதுமுதன் மலாடி புத்தி மன்னுமால்.

(௧)

ஒருநெ விதிமகச் சாலை யுற்றவன்
நருநக ருனுணச் சமைத்த வானவர்
வெருவறக் கடைபெலா மேனி கொண்டெனப்
பெருவலிச் சூர்முத லோர்பி நத்தனர்.

(௨)

எண்ணினு னருத்தவ யியற்றி நெற்றித்திக்
கண்ணினுல் பால்வா மனைத்தங் கைகொண்டா
சன்னுபே ரண்டமா பிரத்தெட்டாளுவா
ருண்ணிலா மருன்சிறி தேனு முற்றிலார்.

(௩)

அன்னவ லைத்திட வலையின் வாய்த்துரும்
பென்னவா வைரெலா மலை லேய்த்தனர்
சொன்னமா தேவர்க்குத் தரோக்கு் செய்பவ
னின்னதோ வின்னமு மெய்து மென்பாள்.

(௪)

சூலைவாய்க் கரும்பென வவுண ளாலுடை
மாலையன் முதலிய வானு னேரெலாம்
வேலைஞ் செழுத்தமைக் காத் வித்தகன்
சேலைசூழ் திருப்பெருந் துறைவக் கெய்தினார்.

(௫)

அய்யனே யபயம்வெவ் வரிண மேத்திய
கய்யனே யபயம்வெவ் காஸற் செற்றகாற்
செய்யனே யபயமா தவத்தர் சிந்தைவாழ்
மெய்யனே யபயமியா மெலிவு மேலினேம். (௬)

முத்தனே யோலமெம் முதல்வி கொண்டரு
ளத்தனே யோலம்வின் னவாம்பெ ருத்துறைக்
கத்தனே யோலமெவ் கனைக ணுகிய
நித்தனே யோலமென் றிறைஞ்சி நின்றனர். (௭)

ஆயவக் காலையி லான்ம காயகர்
கேயமுற் றவர்கூகம் பார்த்த நீரோலாவ்
காயமேற் போம்வட கயிலை யண்ணுமின்
பாயதும் பகைதடி பான்மை மேவவே. (௮)

என்றலும் வடகயி லாய மெய்தினு
ரன்றலி னந்தியெம் மண்ண ருடொழுஉ
மன்றமர் பிரானுக்கெம் வரவு செப்பென்ற
ரொன்றவ னனுளுபெற் றுன்பு கச்செய்தான். (௯)

உருத்திர மூர்த்தியை யுவந்து கண்டனர்
கருத்தமை தரவடிக் கடிப ணிந்தனர்
பருத்தெழு மகிழ்ச்சியிற் குடந்தம் பட்டனர்
நிருத்தக வவர்கூக கோக்கிச் செப்புவான். (௧௦)

ஒன்றுகீ ரஞ்சலி ரும்பர் கான்வனங்
ருன்றுறுப் பெருத்துறை கூடி மேவலா
லன்றுதும் பகையெலா மழிவ தாகுமா
லின்றகா மதற்குவே றியற்ற லுண்டென. (௧௧)

ஆறமா முகக்கன்கொண் டமர்த்துட் டாதுவை
வீறுவா னுதற்கணில் வெளிப்ப டெத்திடக்
கூறகா லழறலைச் சுமந்து கொண்டுபோய்த்
தேறமா கங்கையிற் செலுத்தக் கங்கையும். (௧௨)

மறவறு பெருஞ்சர வணத்தி னுய்த்திட
வறுபொறி களுமறு குழத்தை யாகியோங்
குறுதினத் துமையவ ளொன்று செய்தொளி
பெறுகயி லைக்கிரி பிறங்க வுய்த்தலும். (௧௩)

ஆறமா முகத்தவ னாய கம்பிரான்
வீறுசெய் தம்பிய ரொடும்வி ராவியே
மாறுதீர் பெருவினை யாட்டின் மன்னுத
தேறமா லயன்முதற் றேவர் கூடுபு. (௧௪)

மறைமுத லடித்தலம் வீழ்த்து வாழ்த்தியே
முறையிட விரங்கிய முக்க னாயக
னிறைபதி னொருவரை நிகழ்தன் சத்தியை
யறைபடை யாகச்செய் தங்கை நல்குபு.

(௧௫)

இன்னும்வேண் டுவெவலா மினிதி நீத்திவட்
டுன்னும்வா னவர்பகை தொலைத்து வாவென
மின்னுதம் பியரொடும் பூத ரோடுமேய்
மன்னுதா ரகனுவிர் மடிய மாய்த்தபின்.

(௧௬)

வழியமர் தலமெலாம் வழுத்தி யாவரு
மொழியில வாயிலை யமர்த்து முந்துபொன்
பழியவு ணர்கணிலை பகர வோர்த்தட
லொழிவரு மினவல்கு ருருந் நெய்யென.

(௧௭)

மீண்டபி னியாவரு மேலிப் பின்வர
மாண்டசீர் வீரமா மகேந்தி ரம்புகுந்
தாண்டவ னவுணர்த மனிக மாய்தரத்
தூண்டடு படையெலாந் தூண்டல் செய்யுகான்.

(௧௮)

அரிமுகத் தவுண்ணே யாதி யாகிய
வெரிமுகத் தவரெலா மிறத்து போம்படி
தெரிபடை செலுத்திமேற் றிகழுஞ் சட்டியி
லுரிபகு ராயமா வுடல்பி னந்தனன்.

(௧௯)

கோழியு மயிலுமாந் குலவ னோக்கியாங்
கூழிகா ணிருங்கொடி யூர்நி யாக்குபு
வாழிவா னவர்கிறை விடுத்தொர் மாலவரைச்
குழியா னையின்பிடி தோஷபு ணர்த்தரோ.

(௨௦)

ஏலும்வா னகங்குடி யேற்றி மாமறை
காலமோர் பெருத்துறை நன்னி யப்பரை
யாலமே தகவுசா லன்பிற் போற்றிட
மாலுமா நிலரொடும் வந்த னன்னரோ.

(௨௧)

அம்மையப் பரைத்தொழு தடிவ னங்குபு
வெம்மையில் பெருக்களி மேவு சிந்தையான்
கொம்மையொன் மயின்மிசைக் கொண்டு கோபுரச்
செம்மைசே ருத்தர திசையி் சானத்தில.

(௨௨)

வடதிசை கோக்குபு மகிழ்ந்து வைகினு
லுடனடைந் தவரெலா மொருங்கு கோக்கியாங்
கிடமிரு பெருத்துறைக் குமார வென்றன
மடனிகு மன்பொடு வணங்கி வாழ்த்தினார்.

(௨௩)

கூறிய பெருந்துறைக் குமாரர் சேவடி
கூறிய மலர்பறித் தணியு கல்லவ
சேறிய சன்னபா தகமெ லாயிரித்
கூறிய சிவானந்தத் துவந்து மன்னுவார்.

(௨௪)

கொடிமதிற் பெருந்துறைக் குமாரர் வந்தவா
கொடிவற வுரைத்தன மோங்கற் றோளினாய்
கடிதலில் பெருந்துறை யெனற்குக் காரணம்
படியற வினம்புவாம் பண்பிற் கேட்டியால்.

(௨௫)

குமாரர்வருகைப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௦௦.

பெருந்துறைப்படலம்.

கதிரழல் கண்ணே மெய்யே கஞ்சமே விருப்பான் பாகே
யதிர்வனைக் கரணம் பேறில் லேயினு மாவதாக
வெதிரில்வான் பரமா காரென் றியற்றமி முன்மை சொற்ற
முதிர்புகழ் வாத ஆரெம் முதல்வரே யெமையாட் கொண்டார்.

(௧)

இறையவ நொருமா தேவ னெயெனத் துணிந்த நீரார்
மறைமுழு வதுமு ணர்ந்து வைதிகத் துறையி னின்றார்
குறையற வங்க மாதி யாவமுட் கொண்ட சீலர்
பொறையுரு வமைமூக் துறு மறையவர் புகழான் மிக்கார்.

(௨)

ஆற்றீத் தொழிலே யின்னு மறைபகக் கொலையே யேனு
மேற்றலோர் பழியு மில்லா ரியாவருக் தொழும்பே றற்றார்
சூற்றலென் னெம்பி ரானைத் தங்களு னொருவ னாகப்
பொற்றல்கொண் டெப்பா ரென்னி லியாமேயோ புகழ வல்லேம்.

(௩)

தங்களு னொருவ னாகத் தம்பிரான் றன்னைப் பெற்ற
துங்கமார் கதையென னென்னிற் சொல்லவா மன்ன கேண்மோ
திங்கனங் குலத்த னாய செழியர்கோ மகனொ ருத்தன்
பங்கமி லான்ம னாதர் பணிசெயற் றுரிமை யாய்க்து.

(௪)

கங்கைகுழி காசி நின்றங் கற்றமூக் துறு வாய்மைத்
துங்கமா மறையோர் தம்மை வருவித்தான் றோலா மேன்மை
யங்கவர் பாண்டி காட்டி னவிழ்மலர்க் குருந்த காளுக்
தங்கிய வனத்தை மேவச் சுருணபாண் டியனஞ் சார்ந்தான்.

(௫)

வழுதியர் பெருமாற் காக்கல் கூறினர் மறையோ ரெல்லாங்
தொழுதன னிருக்கை கல்கித் தூஉபொற் கலிங்க மூந்து
றொழுதொளித் தட்ட மேலா லெண்ணின னெருங்கு வைத்திச்
செழுமுகத் தொவ்வொன் றுகச் சிறப்புறக் கொடுத்தா னன்றே.

(௬)

எஞ்சிய தொன்றேற் பாரிங் கில்லாத னுறைவான் னென்றான்
விஞ்சிய புகழார் தம்மை மேதகப் பலகா லெண்ணி
யஞ்சிய மனத்த ராடி யையமுற் றெருவர்க் காணேக்
துஞ்சிய புகழா யென்ன செய்குவாஞ் சொற்றி யென்றார்.

(௭)

வழுதியு மறைவ லாரு மயங்கின ரிருக்குங் காலை
யெழுதரு மறைக டேரு விறையவன் குருத்தி னின்ற
முழுமறை யவனாத் தோன்றிப் பூழியன் முன்ன ராய்ச்
செழுமுக்தார் துவரெம் மோடென் றுணர்த்தனர் தியக்கக் தீர்த்தார்.

(௮)

இழுதையர் தலைச்சா ராகா மெஞ்ஞான்று யிவகா நீங்கேக்
தழுவுவ மெனநீ றள்ளி வழுதிதன் னுதலிற் சாத்திப்
பழுதறு மாக்கல் கூறிப் பரவுபொற் கலையு மேற்றாத்
தொழுதரு மறையோர் கூட்டத் தொருவராத் துன்னி னாரால்

(௯)

மதிலைம் பொலிமுக் தூற்ற வருளிவ ரொருவ ரென்றே
யதிசயம் பயப்ப வான்ம காதருக் கறைத்தா ரோர்பேர்
திதிபுரி தென்னர் கோமான் மறையவர் செய்யு மன்புச்
துதியிறை யவர்தாஞ் செய்யு மருளுஞ்சீர் துக்கி கின்றான்.

(௧௦)

யின்னரு வேலான் செம்பொன் மாளிகை வெவ்வே ருக்கி
யன்னவர்க் குதலி யவ்வுர் மானிய மாக கல்கி
யின்னமும் வேண்டுஞ் செல்வ யியாவையு நிரப்பிப் பின்னர்த்
தன்னக ரடைத்தா னான்ம காதர்தா டலைமேற் கொண்டே.

(௧௧)

ஒதிய மறையோர் தம்மு னொருவரா யான்ம காத
ராதியில் வந்த வாரி தலைத்தன மப்பாற் கேண்மோ
சோதியை யான்ம காதச் சுயம்புவை யருச்சித் தேத்திப்
போதியன் மறைவ லானும் புகழ்மறை யவர்கன் வாழ்கான்.

(௧௨)

எண்ணிய மறையோ ரெல்லா யிராப்பக லன்பு பொங்கப்
புண்ணிய வான்ம காதர் பூசனை முயலு மாற்றா
லண்ணிய சிறுவர்க் கத்தி யயனஞ்செய் விப்ப தற்கோர்
தண்ணியர் வேறி லாமைத் தளர்வுனத் தடைத்தா னன்றே.

(௧௩)

இருமுது குாவர் கோயிற் பணிவிடை கமக்கெஞ் ஞான்று
மொருவரும் வேலை யாகு மொருபெரும் பேறு பெற்றோம்
வெருவறு சிறுக்கு வேதம் பயில்விப்பார் வேறு காணேக்
நிருவரு ஞானசா மென்று சிந்தைசெய் திருக்குங் காலை.

(௧௪)

மான்றசித் தையராய் வந்து மாலயன் முதலி யோர்க்
டோன்றசின் நிரத்தல் செய்யச் சுவேட மமுதாக்கொண்டார்
சான்றமா மறையோ ருன்னத் தனர்வினை யொழியார் கொல்லோ
வான்றதா மேயு பாத்தி யாயராய் வெளிக்கொள் வாரால்.

(௧௫)

வக்கணும் வியாபித் துன்ன வழகெனப் பட்ட வெல்லா
மக்கணுற் றெருவி ருத்த வடிவமா யமைத்த தென்னத்
திங்கணன் கமரா நின்ற செஞ்சடை யான்ம நாநர்
கக்கணன் தினன்வேன் டாவோர் கிழவுருக் கைக்கொண் டாரால்.

(௧௬)

மன்னிய துமையின் வேணு வணத்திடைப் பெற்ற தேயோ
வன்னிய மில்லாப் பாரு ரதனிடைப் பெற்ற தேயோ
மின்னிய வின்னு மெங்குப் பெற்றதோ வினம்பீ ரென்னத்
துன்னிய வேணுத் தண்டஞ் கடரொரு கரக்கொண் டேறி.

(௧௭)

அரைக்கலை முடியி னின்ற மரைக்கலை யாய தென்னப்
புரைத்தவென் கலிக்கம் பின்பு போக்குகோ வணத்தி னோடு
வரைத்தமுன் கொய்செ ருக்கு மடித்தெடுஉச் செருகி மேலா
ஹரைக்குமே கலைவி ளங்க வுடுத்தது சரியக் காட்டி.

(௧௮)

மதியமூ தொழுக்கி யாங்கு வயங்குமூப் புரிதூற் றிட்ட
பொதிதரு முறைகொ லென்னப் பொற்றமேற் கலிங்கஞ் சாத்தித்
துதியபாற் கடலி னாப்பட் டோன்றிய மொக்குன் மேலோர்
பொதியபுண் டீர்க்கு சார்த்தாற் போணை முடிபின் னூல.

(௧௯)

வவ்வுருக் கொண்ட போது மிதுவிடே மெனக்கொண் டாங்குச்
செவ்விய துதலின் மெய்யிற் செறித்தவுத் துன னத்தோ
டவ்விய மனுக்கு நீற்றுப் புண்டர மழகு செய்து
கவ்விய தாய வெள்ளிக் குப்பாயக் கட்டிற் றேன்ற.

(௨௦)

திருத்தகக் கொண்டு மெய்யிற் சிவமணங் கழுவ தோர்த்து
பருத்தகார் வண்டி னங்கன் பற்பல வந்து வீழ்த்தால்
கருத்தகான் மறைக னேத்த வலிருங்கண் மணிகன் பல்ல
பொருத்தமார் சென்னி யாதி யிடமெலாம் பொலியா கிற்ப.

(௨௧)

வணையுருத் திரித்து வேரோர் வணையுருக் கொண்ட தென்னக்
கணையவிர் செவியிற் செம்பொற் குண்டலங் கவினச் சோத்தே
யினமதுத் துழாயி னான்க னெனும்து பிணங்கா நிற்கத்
தண்பலித் திரமோ ரங்கை விரற்றலைத் தயக்கப் பூண்டு.

செழுதுதற் கரிய தாமி யிலைத்ததோர் பாதக் காப்புச்
செழுமல ரடியிற் சோத் திகழ்வலக் கண்ணின் வெப்பப்
தழுவுதன் மறைக்கு மாறோர் தடங்கரங் கவினை தாங்க
முழுமுத லவரிவ் வாறோர் முதுவடி வுற்று ரன்றே.

(௨௨)

தனர்கடை தனக்கு மோராற் றலைச்செயுத் தண்ட மென்று
கிளருல குரைத்த நேற்றக் கேடிலஃ தூன்றிக் கொண்டு
வினர்குடை சிழலி யங்கி வேதிய ரவைமூன் னாக
வனரொளி மறையோர் வந்தார் வாய்சில சிவவென் றூர்ப்ப.

(௨௪)

வந்தமா மறையோர் தம்மை யிருந்தமா மறையோர் கண்டு
மூத்தகே ரொழுந்து சென்று முகமலர்ந் தினிது போற்றிச்
சந்தமார் தமதி ருக்கை கொடுவந்து தாழ்த்தி ருத்தி
யெத்தலு ரிருந்தும் போந்தி னாயரோ யியம்பு மென்றார்.

(௨௫)

எங்குநா யிருப்போ மூரென் றிசைப்பதொன் றில்லை யேனூந்
தங்குவாஞ் சிவபு ரத்துந் தவாதவன் பினர்த மாட்டு
கங்குதிர் மறைவல் லீர காதர்க்கோ ரிடமு முண்டோ
பொங்குதூல் சிறுவ ருக்குப் போதித்தல் வல்லே மென்றார்.

(௨௬)

ஐயரிம் மாற்றங் கூற வந்தன ராகி யுள்ள
செய்யருண் மிகம கிழ்த்து சிறுவர்போ தனையில் வல்ல
மெய்யரோ லோரி ருக்கு வினம்புலீ ரென்றார் கடலெண்
கையர்க ளுதார் செவ்வாய் மலர்ந்தனா கருணை செய்வார்.

(௨௭)

வன்னமே பதமே யாரும் வகுத்துரை கிரம மேமேற்
கிசான்னவான் சடையி ருக்கே தூயபஞ் சாதி யேமற்
றுன்னரும் பிறவே யெல்லா முதாத்தமுற் காத்நி னோடு
மன்னவெத் திறங்க ளுக்கார் மழையெனப் பொழிந்தா ரன்றே.

(௨௮)

அந்தகா ளுரைத்தா ரிந்நா ளுறைவதோ ரருமைத் தாமோ
பந்தமா மறவி யாதி யுயிர்க்குணம் பரிந்து ளாரோ
சந்தமா ரனைத்துத் கேட்டுச் சதுமறை வல்லா ரென்றே
கந்தமா மறையோ ரெல்லா கவிலொண டுவகை பூத்தார்.

(௨௯)

சிறுவரீங் குன்னரீக் கத்தி யபனஞ்செய் வித்தல் வேண்டு
மறுவறு துமக்கென் வேண்டும் வகுத்துரை செய்வீ ரென்னப்
பெறுவதும் பிரிய மல்லாற் பிறிதெவ னமக்கு வேண்டு
முறுபிக் கன்னக் தம்மி னுதுவொன்றே போது மென்றார்.

(௩௦)

அன்னதே லைய ரோயெம் மகத்தொறு மொவ்வோர் காணா
வின்னமு தருத்து வீரென் றிசைத்தன ரிசைந்தா ராகிச்
சொன்னபன் மகாராக் கூட்டித் தூயவோ ரிடத்த மர்த்து
கன்னலம் பெருக வோது வித்தலை கடாத்த லுற்றார்.

(௩௧)

தொழுருதை தவர்கி றுர்மேற் றாயதால் கருணை காட்டம்
பழுதறு முபாத்தி யாயர் செலுத்துபு பாடஞ் சொல்லச்
செழுமகிப் பிறைபோற் கல்வி தினத்தொறும் வளர்த னோக்கி
யெழுதரு முவகை பொங்க விருபிறப் பாளர் வாழ்காள்.

(௩௨)

மன்னிய மதுரை மேய வாதங்க வழுதி யூழற்
 றன்னிய சுவர்க்க முற்ற னுவன்மகன் கெனமா ரன்றான்
 மின்னிய மவுலி குடி மேதினி புரக்கு காளிற்
 றன்னிய குறும்பர் தங்க டோன்றலா கியலுன் டாக்கன். (௩௩)

கலையுணர் வழுதி யாய கெனமார னட்புப் பெற்று
 கிலையுரி மையும்பெற் றானாய் நிகழ்பவன் கொடிய தீமை
 யலெசெயற் கஞ்சா னென்க னான்மகா யகரைப் போற்றுந்
 தலைமையந் தணர்தம் பூமி தலைக்கவ ரெண்ணல் கொண்டான். (௩௪)

தன்னுடை கதர்க்க தெத்த காரமாத் தங்க லாலே
 மன்னுடை மறையோர் வைகுஞ் சிவபுர வளப்பார் முற்ற
 மென்னுடை நிலமா மென்றே பெண்ணுது கவர்ந்து கொண்டான்
 முன்னுடை வழுதி நல்கு முறிவிலா வணத்தி னோடும். (௩௫)

பரம்பர வான்ம காதர் பணிவிடை செய்வா ரென்று
 நிரம்பமை மறையோ ரென்று கொஞ்சத்துச் சற்று மெண்ண
 வரம்பறு கொடியோ னெல்லால் கவர்ந்தனன் மறையோ ரெல்லா
 முரம்பயில் செயலொன் றில்லா ரொய்யென வாட்ட முற்றார். (௩௬)

வழுதியோ வினைய னன்னுன் மாட்டி கட்டிப் பெற்றான்
 பழுதுசெய் குறும்பர் தோன்றற் பாதகம் புரினுன் டாக்க
 நெழுதரும் புகழான் முன்னு ளியைநர நமக்க ளித்த
 முழுவதுங் கவர்ந்தா னியாஞ்செய் முறையிற் தென்று தேமோம். (௩௭)

மறையவர் நிலமென் றோதா வணமுங்கைக் கொண்டா னாட்சி
 முறைதன் தாகச் செய்தான் முற்றிய வயலார் காட்சித்
 துறையையுந் தவிர்ப்பா னென்ன செய்யலாக் துணிபென் னெயெம்
 மிறையவ ரான்ம காதர் திருவுன் மென்னோ வென்பார். (௩௮)

மறையவழி யியற்றுஞ் சத்தி வந்தனை தவிர்த்து னோமோ
 குறைபளி பென்ற டைத்த குணத்தனா விளக்கி னோமோ
 வறைபா தனன்கொண் டோமோ வான்மகா யகர்தம் பத்தித்
 துறையினிற் றப்பி னோமோ சூழ்த்ததித் தீமை பென்பார். (௩௯)

அய்யரே பெம்மை யானு மான்மகா யகரே மேனிச்
 செய்யரே பென்றந் தீராக் செல்வரே மழுமா னேத்துங்
 கையரே காலநகாய்த் காலரே பெக்கா லத்த
 மெய்யரே பெளியே மென்னோ பிழைத்தனம் விளம்பீ ரென்பார். (௪௦)

வழுதியந் காண மக்கு வருவாயோர் குறையின் றாகத்
 தொழுதுத வியலி தத்தாற் றபாறத் திய்த்தல் செய்து
 பழுதற வான்ம காதர் பணிவிடை செய்து வந்தோ
 முழுவதுங் கவர்ந்தான் பாவி முன்னியென் னாவ தென்பார். (௪௧)

உயிர்முழு துவந்து காக்கு மொருத்தியோ காம்பி கைத்தாய்
செயிரற நம்மைக் காத்தல் செய்யாது விடுமோ வென்பார்
கயிரவப் பகைவி டிக்கு மாதவன் களிப்பிற் கொண்டார்
பயிர்நிலன் கவர்ந்தான் நீங்கும் பரித்துவன் தனரோ வென்பார். (௪௨)

அத்தனர் தம்மு ளியாமு மொருவரென் றன்ற வந்து
சந்தன வெற்ப னல்குஞ் சன்மான மும்பெற் றுன்னார்
கத்தமை யானா தெங்கு கடந்தனர் போலு மென்பா
ரித்தவன் னம்பல் லோரு மிரக்கமுற் றிதுது ணித்தார். (௪௩)

செழியன்மற் றினைய னாக விருக்கினுஞ் செழிய னுக்குக்
கழியுட்ப் பாள னாக விருக்கினுங் கடிய பாலி
யொழிவினச் செழியன் முன்போ யுற்றதை யுணர்ப்போ மாசில்
வழிவிடுந் தெய்வ மென்னு மறையவ ரொருப்பட் டாரே. (௪௪)

அன்னதோர் பொழுது பாத்தி யாயரா விருக்கு மையர்
பன்னகா பரணர் கூடற் பதிவயி னடைந்து தென்னன்
முன்னர்கீ ருணர்ப் தென்னே மொழியினு மறிய வென்றார்
தன்னமும் வஞ்ச மில்லார் சாற்றிட லுற்ற ரன்றே. (௪௫)

அரசனாக் காக்கல் கூறி யருஞ்சென் றிருந்து கொண்ட
பரசுநான் மறைய ருத்தம் பகர்துமென் றொருவர் சொற்றார்
விரகப் பிடந் மெல்லாம் விரித்தெடுத்த னுணர்ப்போ மந்த
வரசுரு ணத்தோ னுய மன்முனென் றொருவர் சொற்றார். (௪௬)

ஒருவரா கமங்க னெல்லா முணர்த்துதுக் தெரிய வென்று
ரொருவரா கமசா ரத்தை யுணர்த்திடி லுவக்கு மென்று
ரொருவர்கு சத்த னால லுலகெலா முவக்கு மென்று
ரொருவர்மீ மாஞ்சை யுன்னு முத்தர முணர்ப்போ மென்றார். (௪௭)

ஒருவர்கு ளெழு ரத்தின் மான்மிய முணர்ப்போ மென்று
ரொருவரக் கினிதீர்த் தத்தின் பெருவன் முணர்ப்போ மென்று
ரொருவர்க் மான்ம காத ருன்மைபை யுணர்ப்போ மென்று
ரொருவரையோ காம்பி கைத்தாய் மகத்துவ முணர்ப்போ மென்றார். (௪௮)

ஒருவர்பல் புராணத் தன்ன வுண்மையைத் தெரிப்போ மென்று
ரொருவர்பல் விதிகா சங்க னுள்ளன வுணர்ப்போ மென்று
ரொருவர்கன் மிருதி பெல்லா மொழிவற வுணர்ப்போ மென்று
ரொருவர்தம் நிவற்று லென்னை சிபாயியா முணர்ப்போ மென்றார். (௪௯)

ஒருவர்தம் திரகன் னாலி னுள்ளவை யுணர்ப்போ மென்று
ரொருவர்காற் பத்து முக்கோ ணத்தியல் புணர்ப்போ மென்று
ரொருவர்கீ ரளித்த லோடாக் கமுமினி துணர்ப்போ மென்று
ரொருவர்கா மந்த னாதி பவத்தென வுணர்ப்போ மென்றார். (௫௦)

இவ்வித முறைத்தல் கேட்டே யினகை வாயிற் றோன்றச்
செவ்விய மறையீ ரியாமும் வருதல்சிக் தித்தோ மென்ற
சவ்விய மில்லீ ரத்தி யயனஞ்செய் வித்தல் வல்லீர்
கவ்விய நீருங் கூடிற் காரிய சித்தி யென்றார். (௫௪)

என்றறா யாடி யாரு மினர்மலர்க் குருந்த மூல
மொன்றற வடைந்து போற்றி யுலப்புறு மனுளை பெற்றுத்
துன்றுமின் சுவையான் மிக்க தோட்கோப்புப் பொதிசோ நேந்தி
யன்றலின் மதுரை கோக்கி யடைதர வழிக்கொண் டாரால். (௫௨)

தண்டமொன் றொருகை யூன்றித் தளர்கடைக் கிகலுண் டாக்கிப்
பண்டரி யுணராப் பாதம் பார்மக ளுடம்பு தோயக்
கண்டவ ரதிச யித்துக் கனித்துகெஞ் சுருகா கிற்க
வண்டர்நா யகோ யாய வையருந் தொடர்ந்து சென்றார். (௫௩)

வழிப்படு தலங்க டோறும் வழிபடு கியமத் தோரா
விழிப்பருக் திர்த்த மாடி யிலிங்கநா யகணாப் போற்றிக்
கழிப்பரும் பொதிசோ றுண்டு தண்ணீரும் பருகிக் காதல்
செழிப்புற வன்று பார்ப்பார் சேரியிற் றங்கிப் போவார். (௫௪)

மலையன் கலுழி பண்ணை வரம்பில கடந்து சென்று
கலையென வாடல் செய்த கண்ணுதன் மதுரை சார்ந்தால்
குலையரும் விமானக் கோயி லுட்புகூடப் பணிந்து போற்றித்,
தலையறை யவர்க ளியாரும் பாண்டிய னவையறன் சார்வார். (௫௫)

பாதகக் கொடியோன் செய்த படிஞெழித் தருள்வீ ராயின் .
மோதகத் தொடுத்தெல் கங்காய் முத்துறு முத்து றுக
வாதவப் பிரிய ரேகீ ரமுதுசெய் திடுவீ ரென்று
போதகத் தலைமை யானர் புகன்றனர் போற்றிப் போவார். (௫௬)

செழியர்தம் பெருமான் கோயிற் கடைத்தலை சென்று கின்றே
யொழிவருங் காவ லோர்ப்பார்த் துறையினெம் வரவை யுட்கன்
பழிதபு மரசன் கென்றார் நீவிர்யார் பகர்மி னென்னக்
கழிவன்ச் சிவபு ரத்து மறையவர் காணு மென்றார். (௫௭)

காவல ரரசன் முன்போய்க் கைகுவித் திறைஞ்சி நின்ற
மேவலர் புரங்கள் சென்றார் சிவபுர மேலி வாடும்
பாவலர் சேர்த்தி மிக்க பனவர்க ணின்னைக் காணு
மாவல ராகி வந்து கடைத்தலை யடைந்தா ரென்றார். (௫௮)

மேவலந் தணர்க ணம்முன் வீரவுமா விடுக்க வென்ற
ஞயபொற் கடைகாப் பாள ரத்தனர் முன்ன றொய்தி
கேயகம் மரசன் முன்னா நீவிர்சென் றடையி னென்னப்
யாவபன் மறையுக் தேரூப் பனவரோ டடைந்தா ரியாரும். (௫௯)

தென்னவன் முன்ன ரெய்தித் திருத்தரு மாக்கல் கூறி -
கன்னுத னீறு சாத்த கயந்துளங் களித்து போற்றி
யன்னவ னிருக்கை கல்க லீனவரு மிருத்தா ருங்கள்
பன்னரு மொழுக்க மெல்லா ஸூறின்றிப் படர்வ தேயோ.

(கூ௦)

குறையிலை யாதி வாழ்தல் கூடுங்கொ லெனவி னுவ
விறைவநின் னூணை யாலெங் கெழினெவன் ஞாயி மென்ற
முறைமையி னிருந்தோம் வந்து முனைத்ததோ ரிடைபூ றைய
வறையுமற் றதுவி னுவி னதிகசயம் வினைக்கு மென்றார்.

(கூ௧)

அன்னதென் னெனவி னுவி னான்மகா யகா நாதி
முன்னவர் பணிசெய் பாக்குன முன்னவ டொமக்கு விட்ட
கன்னில மனைத்து நின்னை கட்டலுண் டாக்கன் கொண்டா
னின்னதே யிடைபூ றன்பா லிசைத்திட வந்தோ மென்றார்.

(கூஉ)

இவரம்மை யனைத்தும் வல்லா ரிவருப திடதம் வல்லா
ரிவர்கலா கமங்கள் வல்லா ரிவர்புரா ணங்கள் வல்லா
ரிவரலியா கரணம் வல்லா ரிவர்தருக் கத்தின் வல்லா
ரிவரிதி காசம் வல்லா ரென்றமீ னவுரு னாதார்.

(கூ௩)

வல்லாம்வல் லவரென் னுது மெடுத்தவிவ் வழக்கிற் கென்னும்
பொல்லானெந் நிலங்க வர்த்தா னெண்புகன் றுள்ளீ ருங்கள்
சொல்லார்கள் னிலமென் றற்கு வணத்தொட ராட்சி மற்ற
கல்லாத்தல் காட்சி மூன்று னொன்றேனு காட்டு மென்றான்.

(கூ௪)

மூன்றனு ளொன்றை காட்டு மென்றிறை மொழியக் கேட்டார்
தோன்றவொய் வொன்றில் வல்லே மென்றமை துணியு மாறு
சான்றவங் வரசன் முன்னு வினக்கிடச் சமைந்தார் கேட்ட
மீன்றவீர் கொடியா னென்னு மிவைபென கைகத்து விண்டான்.

(கூ௫)

ஆளுகை யவன தாயிற் றமைமுறி யையுங்க வர்த்தா
னீளுறு மயலார் காட்சி யுண்டவர் கேரே சொல்லார்
கோளுறு குறும்பர் தோன்றல் கொல்லுவா னெனவுன் ளஞ்சி
வாளுவர் மன்ன ரேறே பென்செய வல்லோ மென்றார்.

(கூ௬)

வன்றலங் குறும்பர் தோன்றா லிம்மை யவர்தம் பூரி
யொன்றீர் கவர்த்த துண்டோ வில்லையோ ஷுணாத்தி யென்றான்
மன்றமற் றவன்கும் பிட்டு மன்னவா மறையோ ரென்பார்
முன்றம தென்பா ராயின் முயலுக்குக் கோண் டென்றான்.

(கூ௭)

இத்தவா றிசைப்பா யாதி லெனதுபா ரென்ப தற்கு
முத்தவா தாரம் யாது மொழியெனத் தொன்று தொட்டு
கத்தவா னுதலா தாரம் வேறிலை கவிற்ற் கென்று
னத்தமா நிலத்திற் குன்ன வடையான முணாத்தி யென்றான்.

(கூ௮)

இருபனை யனவ கழ்த்த போதுநீ ருறா தத்தப்
பெருகில மென்று ஐங்க ணிலமெனிற் பெருமை மிக்கீர்
மருவடை யாளஞ் சொல்லீ ரென்றலு மறையோ ரெல்லாச்
தெருமா லுற்றா னையர் தெரியயாஞ் சொல்வே மென்றார். (௬௧)

மண்டொடு கருவி கொண்டு வெட்டிடிண் வெட்டு வாயி
னென்படு குமிழி தோன்று மென்றாகை யெடுத்துச் சொற்றார்
திண்படு மனலுண் டாக்கன் சிந்தையு ளுலப்புக் கொண்டா
னண்புசான் மறையோ ரெல்லா கடுங்குபு சாம்பு கின்றார். (௬௦)

கெடுகாணங் கிருகம் தோறு நிரம்பவுண் டிருந்த விந்தத்
தடுமாறு மறையோ னென்ன சாற்றினு ண்தோ விச்சொல்
வடுவாகும் வெட்டு வாப்பீர் காட்டிட வல்லான் கொல்லோ
படுமாறென் னென்று சிந்தை பதைபதைத் திருந்தா ரன்றே. (௬௧)

உண்மைகொ லைய ரேநீ ருரைத்ததென் றரசன் கேட்ப
வுண்மையே யுண்மை யேமற் றுண்மையே யென்றார் மீட்டு
முண்மையே யெனிலுண் டாக்கா வுருற்றுவ தென்னை யென்று
ஐண்மையே யவர்பா ரேயென் றுரைத்தன னுலைய வில்லான். (௬௨)

மொழியுமந் தணர்கா னீவிர் முன்செல்லீ ரென்று பேசுக்கிப்
பழியிலான் பரிமேற் கொண்டு பரிசனத் தொழிப்பின் சென்றான்
கொழிகளிப் புடையா னுய குறம்பனுங் கூடச் சென்றான்
கழியெலாம் கடத்தி யாருஞ் சிவபுர மருவி னாசால். (௬௩)

கன்னலம் பயக்கு மான்ம காதனைத் தொழுது பேசுற்றி
மன்னனோ ரிடத்து மேலி மறையவர் தம்முண் ணுத்தீர்
சொன்னவா காட்டு மென்றான் றதிகவு மரச மனனா
வின்னபோ தகழ்தற் காய கருவியிங் கிலையே யென்றார். (௬௪)

கருவியா யிரத்தின் மேலுங் காண்வர வரவ னைத்தான்
வெருவின்கற் றவனைக் கொண்டே வெட்டுவித் திடுதி யென்றார்
பொருவிலா வெங்க ளையர் புரவலன் றிலைய சைத்தான்
கொருவிலுண் டாக்கா கைக்கொண் டோரிடத் தகழ்வா யென்றான். (௬௫)

அன்னவன் கருவி கைக்கொண் டவனொரீஇ மேடு கோக்கிப்
பன்னருங் களிப்பி னோடு மகழ்தரப் படருங் காலை
முன்னவ ரறுபத் தாறா மொழிகோடி தீர்த்த மெல்லா
மன்னவாங் குள்ளங் கொண்டார் நினைத்தவா மரீஇய யாவும். (௬௬)

ஒரிடத் தொருகொட் டீன்றி வரங்கலு முறநீர் தோன்றிக்
காரிடர் மறையோர் நீங்க வனமுமுகம் கலங்க மோதிற்
றோரிட கோக்கிப் பின்னும் வெட்டினா னுங்கு மிக்க
காரிடர் தனக்குண் டாக வெழுத்தது கடுகி நீத்தம். (௬௭)

உறுபுனல் வெட்டுத் தோறு முறவெழுத் தவன்மு கத்தி
ஊறுவித மறையா நிற்கப் பற்பல்கா லுறத்து டைத்தே
பறுதியில் லாது பின்னும் வெட்டுத்தோ றவ்வா ராக
வறுதியுற் றதுபா ரென்றன் னாளு மு திறம்போன் மன்றே.

(௭௮)

ஒழிதரான் வெட்டுத் தோறு முறுபுனல் பெருகி யெங்கும்
வழிதரப் பரவ லாலே பெருத்துறை பெணும்பேர் வாய்த்த
தழிவிலக் காரம் கண்டோ சியாவரு மதிச வித்தார்
பிழிமலர் வேப்பச் தாரான் பேருவப் புடைய னானே.

(௭௯)

அந்தண ரொலங்கி கைத்தா ரமரர்பூ மாரி துர்த்தார்
சந்தன மலய வெற்பன் மறையவர் தம்மை கோக்கி
யிந்தவா றறிவித் தாரா யிங்கழைத் திடுமி னென்றான்
முத்தமற் றவர்கள் சென்று முண்டக மலர்த்தான் போற்றி.

(௮௦)

மன்னவ னழைத்தா னாங்கு வருவது வேண்டு மென்ன
அன்னவன் பாடெ மக்கிங் காவதென னென்று கூறி
முன்னரு மொருகு ருத்த மூலத்துட் போயொ ளித்தார்
தன்னமு முணர்த ராவக் தனருளக் திகைத்தா ரன்றே.

(௮௧)

உறவகி சயம்வி னுத்தே யொருருருத் தத்தொ ளித்த
வறவனு ரான்ம காத றேயென வறித்தார் கம்பான்
மறமறப் பன்னாண் மேலி மனைதொறு முண்டி ருத்த
பெறலரும் பேறுத் தேர்த்தோ மென்பபெரி துவந்தா ரன்றே.

(௮௨)

பெருவிறல் வழுதி முன்போய்ப் பெருவழக் காடி வென்ற
வொருவர்தம் மான்ம காத ரொளித்தனர் குருந்தி லென்ற
மருவுற வுணாபப வன்னான் மலர்க்காஞ் சென்னி கூப்பிப்
பொருவிலார் செயலோ வென்று புத்தியி லுவகை பூத்தான்.

(௮௩)

பாயதன் னுரிமை பெல்லாம் பறித்தனன் மிகச்சி னந்து
நியலுண் டாக்கன் றன்னைச் சிறைக்கனம் புகச்செ லுத்தி
கேயவக் தனருக் கத்தச் சிவபுர சிலத்தி னோடு
மேயபற் பலவு கெல்வி ருப்பொடு போற்றி விட்டான்.

(௮௪)

தன்னவைக் கனத்தி னெய்தித் தகவழக் காடி வென்ற
முன்னவர் தமக்கா மாறு மொழிபல வனமு கல்கிப்
பொன்னடி தொழுது யோகாம் பிகையையும் போற்றிச் செய்ய
கன்னலக் கழனித் கூடற் பதிசவு மாரன் புக்கான்.

(௮௫)

மறையவர் பலருக் தக்கன் மறைமுத லாட லுன்னிக்
குறையறு செல்வக் துய்த்துக் கோவிலி னகத்துச் செய்யு
சிறைபணி தலைமேற் கொண்டு சிரம்புவா னவர்க விறறி
னுறைபரி யலித்து வாழ்த்தா ரொன்னமுற் கருமத் தாலே

(௮௬)

பொருளினக் கடுக்கன் யானைப் புரவன புகழான் மிக்க
பெருவனச் சிவபுரத்தான் பெருத்துறை பெனும்பேர் பெற்ற
தொருவற வெடுத்துச் சொற்ற முபதேச மலரோன் பெற்ற
வருமைசா நிறமு னைப்பா மற்புதம் பயப்பக் கேண்மோ.

(அல)

பெருத்துறைப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் எஅஎ.

பிரமனுபதேசப்படலம்.

சேஷ. யான்செய் நிகழையில் வென்றை திருத்தக நாடொறு முண்டார்
பாரடி யுன்னாக் கியகெடு மால்கொன் பாகமுன் னார்க்குமீ னவனா
லோரடி. கொடுப்பித் தார்தொடு மால்கொன் பாகமில் லேற்கொரு நாமே
யீரடி. கொடுத்தார் ஞாயிறென் கெழினு மெவனென வீருப்பனியா னினியே. (அ)

திரிபுவ னத்தும் வாழ்பவர் மூன்றாக் செப்புகா லத்தொடு வாழ்வர்
தெரிதரு மவற்றுட் கிருதக மொன்று திகழ்கிரு தாகிரு தகமொன்
றுரியகிரு தக மென்பதொன் ருதி யுரைத்தகா லத்தன வையினி
னரியரா மனுக்க னொருபதி னால்வ ரழிவரென் றுரைக்குமென் னாலும். (உ)

துருபதி னால்வ ரழிகிரு தகத்திற் குரைத்திடு மனவையா தென்னி
னிருசகத் திரமா மீரண் டுகமென் றியம்புவ ரிவையொரு காணா
மருவுமிக் கானோர் பதினைத்தோர் பக்க மதியிரு பக்கமா நயனங்
கருதிரண் டாண்டைப் படுதொரு பரார்த்தங் களாயிரு பரார்த்தமு மொழியின். (ங)

விதியவன் றடியிக் காட்பெயர் கிருதா கிருதக மெனவிளம் பிடுவார்
மதியிது பிரமப் பிரனய மாகு மலரவர் கோடியோ ரிறப்பிற்
றுதிருமுக் தனுக்கோர் காண்காட் கணக்கிற் றொக்கது ருண்டன வொழியிற்
றிதிபுரி யனையா னிறப்பனக் காண கிருதக மென்றுசெப் பிடுவார். (ச)

சுறுவசங் கார மாவதக் கானே சாற்றமுக் காலத்திற் றேற்ற
முறுவன வெவையு சொடிப்பவன் காலாக் கினியுருத் திரனொடித் துயிரா
மறவொழித் திடுவான் கேவலத் தொடுக்கி மறுவலஞ் சிருட்டியா திகைப்
பெறம்வகை விடுப்ப வவனென னென்னிற் பெருத்துறை யான்மகா வகனே. (ரு)

உரைத்தலில் வண்ணத் தோற்றமுற் றெடுக்கு மும்பர்கன் பலருனெவ் விடத்தும்
விடைத்தலைப் துளவோ னுக்கிய னுதித்த விதியொரு கற்பத்தி னுரைக்கு
கரைத்தருண் டையினு னருள்பெறல் கருதி காணிலத் தெத்தலம் புகலென்
விடைத்தலிற் றையினே டெக்கணுத் தருவி யெய்த்தன னாகியே வருவான். (க)

அடைதரு தொழிலை வெறுத்தவ னாகி யானந்த முத்தியை யடைவா
ஊடைதிரை யொழியாக் குணகடற் கணையே யுறவழி யாலியல் கிடவான்
படைபரித் துயர்தோட் பாண்டியன் புரக்கும் பைதிரம் புக்கன னோக்கத்
தடைவற மேல்பா லிரண்டோ வதத்திற் றங்குமோ ரடலியைக் கண்டான். (௭)

கண்டவங் வடவி பேரொளி மயமாக் கட்புலப் பதென மூவந்து
கொண்டவா தாத்தின் வினாத்துவக் தாங்குக் குறகன மவ்வுழி மறைந்த
தண்டமு றெருவு மொளிமறைத் ததுகம் மபக்குவத் தாலெனக் கலங்கிப்
பண்டவா வின்சொற் கலைமகன் மனனன் பதைபதைத் தவனியின் வீழ்தான். (8)

அய்யகோ வைய கோவெனக் கதறி யலரவ னிரங்குத னோக்கிச்
செய்யமே னியின்வெண் ணீற்றொளி வினங்கத் திருவகா வெண்ணில் பொலிய
வையமா தரிக்குங் கண்மணி வினங்க வண்குழை யிருசெவி யுறவோர்
கையமெஞ் ஞான புத்தகத் தொடுமோர் கையிற்சின் முத்திரை கவின. (9)

வேதபா துகைமேற் கொண்டெமை யாளும் வித்தகர் பெருந்துறை யான்ம
காதர்தாவ் காட்டி கொடுத்தனர் கண்ட கான்முக னவர்முனஞ் சென்று
காதர மடைகா னொரு கீயார் கவினாறப் பொலியுழிங் வனமா
காதரம் பயப்பத் தோன்றிய வொளியா ரறைதர வேண்டுமென் றிரத்தான். (10)

அன்னபோ தணையான் முதுகுதை வந்தெம் மாண்மகா யகர்பெருங் கருணை
துன்னமா வையினின் றவனவே ழுக்கித் தோன்றாநீ சிருட்டிசெய் பவனியா
முன்னமே யுன்ன வான்மகா யகரிம் முளியிலா வணக்குந் தவன
மென்னவோ துவர்பூ லோககை லாய மென்றமோர் பெயரொடுத் துரைப்பார். (11)

ஒளியுற வாகி யண்டமு றெருவி யுனக்கெதிர் நின்றதும் யாமே
தெளியென கவின்று சாம்பவ திகைக செய்தெழுத் தைத்துமுன் னவின்னாங்
களிவன்ர்சமய திகையாற் சரீர மடக்கொஞ் சுத்திசெய் தருளிக்
களிவிசே டத்தாற் பிரமமத் திரத்தைக் கனிவொடு மருள்செயக் கணித்து. (12)

அழல்விழி நோக்கி யேழுபா தலக்கீ முமைத்தன் பாததிர்த் தத்தைக்
கழலுறா தெழுப்பி முன்னமே வைத்த கடுத்தழற் றீர்த்தத்துண் மேல்பா
லுழறவிர் கிணற்று கீர்மலர் யிசையோ னுவப்புட னாடிப் பண்ணி
யெழுலுற சிறப்பி னினியதா யிலங்கு பிரமகா யத்திரி யிசைத்து. (13)

தத்துவ ஞான மார்க்கமே சாரத் தவாக்கரு ணையிற் பின்பு முன்னமைச்
சுத்தவைக் தெழுத்தைத் துகளா கவின்று தோன்றியித் தலத்துநின் வாழ்கா
னொத்தவோர் வருடக் தவம்புரித் தனையே லுண்கரு தியதளிப் போமென்
றத்தனா மறைத்தார் மறைதலு மலகோ னங்கனக் தவஞ்செயல் குறித்தான். (14)

அல்லியங் கமல மனப்பறப் பூத்தே யலங்குறா சிறப்பமை சேர்த்தார்
கொல்லியம் புனலுக் கழற்றிசை யமருங் குடவயிற் றுதவ மூவக்கு
கல்லினங் களிறை வணங்கிநீ ராட்டி கறியமோ தகமுத லாட்டிக்
கல்லிய வினையா னல்வரம் பெற்றுக் கணாத்தவத் தீர்த்தத்தின் மேல்பால். (15)

தவம்புரி சாலை யினிதறச் சமைத்துத் தனக்குப் தேசஞ்செய் பரம
சிவன்றிரு மேனி காணுத லவாவீத் தியானஞ்செய் தசைவற விருந்தா
னு வந்துமுன் னுணர்த்த நான்கழித் ததற்பி னுணமயொடும் விடையிசைத் தோன்றி
நிவந்தபல் கணமுஞ் சூழ்தரக் காட்சி கொடுத்தன னிம்மலப் பெருமான். (௧௬)

சடையினம் பிறையுங் கங்கையு டெஹோ நங்கையு மாடுனுடு மழுவு
மிடையற விலலாச் செங்கைய தெற்றி யிலக்குமுப் புண்டர ிது
முடையென முயங்கு பெரும்புலித் தோலு முரகமா கியமலிப் பூணுத்
தடையில்குற் றுயிருண் டொளிகெழு தாளாக் தயங்கநேர் கண்டன னெழுந்தான்.

எழுந்தனன் குழைத்து விழுந்தனன் மீட்டு மெழுந்தனன் நிருமுன நின்ற
செழுத்தனை மலர்க்கை சென்னிமேற் கூப்பிச் சிந்தைநெக் குருகவெண் கண்ணுங்
கொழுந்துவிட் டோங்கு மருவினீ பொழியக் குறிக்கொளாச் சிறியனேற் கிருகாற்
றெழுந்தகைக் காட்சி கொடுத்தருள் பெருமை சொற்றிடுத் தரத்ததோ வென்பான்.

பனிமழை வெயிலால் வருந்துபு பன்னாள் படர்புனல் காலுணாக் கொண்டு
முனிவவற் றமைத்தும் புதலொடு மிலதை மொய்த்தபுற் றெழுவத னுப்பட்
டனிமா மெழுந்து வானளாய் நிற்பத் தம்முரு வதனுனா வமர்த்து
மினியமா தவஞ்செய் பவர்க்கருங் காட்சி யெளியதோ சிறியனேற் கென்பான். (1)

எண்ணிலா மறையும் உச்சிய ராக விருப்பினு மெண்ணிலா வடியா
ருண்ணிலா வன்பிற் றுநிலனி புரிவ துலகெலா மாய்வனைத் திடினுத்
தண்ணிலா மொலி வேணியா யடியேன் சாற்றிநிக் துதியுனோர் சார
மண்ணிலா தெனினுங் கொள்ளுதல் கடனென் றட்டகம் புதலுவ தானான். (20)

வேறு.

சத்து ரூபசெ ரூப நிர்க்குண தற்ப ரச்சக வற்புத
சித்து ரூபக துரிய மேற்படு சிற்ப ரச்சிவ பேரகமு
நித்தி யுத்தனி யின்ப சாகர நின்ம லப்பத முத்தியு
மத்த சுத்தவ காதி முத்தக லான்ம நாதவெம் மையநீ. (௨௧)

இம்ப ரேத்திடு சத்தி பேதமி சைத்த நிடுகன பேதமும்
தம்ப மாய்த்திகழ் சகன நிடுகன தன்மை மேவுத டத்தமு
மும்பா் போற் றுச தாசி வாதிப வுத்த யுத்தர்கள் பேதமு
மம்ப ரந்தபெ ருத்து றைச்சிவ வான்ம நாதவெம் மையநீ. (௨௨)

ஏரி ணங்கும கேசு ரப்பிர வுத்த ரொண்ணதி காரமுன்
சடரி ணங்கயில் கொள்ளு ருத்திர கோடி யீசர்கன் வாசமு
நார ணன்கொன்வை ருத்த மேயகன் னலமுஞ் சத்திய வுலகமு
மார ணம்புகழ் சிவபு ரப்பர வான்ம நாதவெம் மையநீ. (௨௩)

மாக முற்றபு ரந்த ரன்பெறு வாழ்வும் வானவர் வாழ்க்கையும்
பாக முற்றிரு கான்கு திக்கும் பரித்த. ஶாரணை வீட்டமு
மோக மற்றவ ேக சித்தர்கண் முனிவு பெற்றாந் சித்தியு
மாக மச்சது வேதமாபுர வான்ம நாதவெம் மையநீ. (௨௪)

சோர்ந்தி டாவலி கொண்ட சந்திர சூரி யர்க்குது சோதியுஞ்
சார்ந்த செய்புத னாசன் வென்னிச னிக்கி ணங்குரு ணங்களுஞ்
சோர்ந்த சத்தமு கிற்றி றங்களுக் திகழு டெக்கண ராசியு
மார்ந்த ருந்தவ னத்து மேவுத லான்ம காதலெம் மையநீ.

(௨௫)

வழிப் பெக்கலை கற்ற பன்னக மன்ன வன்சிர பாரமு
மெழில்கொ ணேழுல கேழ்ச முத்திர மென்ப ருப்பத நிலைகளுக்
தழிய மைத்தபல் கோடி யண்டமுக் தாங்கு தாபர மாவது
மழிவில் பூகவி லாய மேவுத லான்ம காதலெம் மையநீ.

(௨௬)

படிக்கு மாகம வேத சாத்திரப் பங்க னைப்பொரு ளாவது
முடிக்கு கால்வகை கடைக ளாற்பெறு முத்தி யின்பமு திர்ச்சியுங்
கடக்கொ ணுப்பவ சாக ரக்கரை காணு தற்கொரு மிதவையு
மடக்கொ ணுதெழு தேச சால்வன வான்ம காதலெம் மையநீ

(௨௭)

சீர்பொ றத்தெழு கோடி மத்திர தேச மிக்கவோக் காரமு
மேர்ப ரித்தபஞ் சாக்க ரப்பொரு ளாகி யெங்குமி ருப்பது
மோர்தி றத்தமை பிரம மத்திர வுறுதி யோமெற் றன்னவு
மார்ப ரச்சிவ கேத்தி ரப்புர வான்ம காதலெம் மையநீ.

(௨௮)

இன்ன கற்றறி யட்ட கம்புகன் நேத்து மின்னிசை கேட்டனர்
சென்னி கம்பித மாக வுள்ளு வந்து செங்கம லத்தனுக்
ருன்ன முற்புரி வினைக வியாவுமொ ழித்து கல்லுரு னாதலியே
கன்ன வத்தினெ டுத்த மெய்ப்பய னன்னு மாறபொ ருத்தினார்.

(௨௯)

வேறு.

எண்ணியகா ரியமுடித்த தென்றுவிதி மிகமகிழ்த்தா
எண்ணியகா வகர்மறைத்தார் கான்முகனும் வெருக்கொண்டே
யண்ணியமுன் கண்டவிடத் தனுக்கொக் கினனியாரும்
கண்ணியபைங் குருத்தொன்றே கண்டுதொழு தின்புற்றான்.

(௩௦)

குருத்தருவப் பெருமானார் விடைகொண்டு கோகனகத்
திருத்துலகம் படைப்பானே திமத்திவர்த்து கண்களுக்கு
விரும்புதெய்தன் னாலகடைத்த வெண்கமலப் பெண்ணோடும்
பெருத்துறையா ரடிக்கமலம் பேணிவாழ்த் திருத்தனனே.

(௩௧)

தனக்கமைத்த கான்முழுதுத் தான்புரியும் படைப்பியற்றி
மணக்கினிய பெருமானா ருபதேச மறவானுய்
கினக்கடுமை முதலொழித்த சேவன்முத்த னாயிற்றிற்
கணக்கருக்கண் டனைக்கடிப் பாமுத்த னாய்க்களித்தான்.

(௩௨)

எழுகாவோன் புனலகமேற் கிணைத்திணற் றறுவாகீர்
முழுதாய மறைத்தீர்த்த மெனமொழிவ ரகின்முழுகிச்
செழுவேத முழுதுணர்ந்து வாதார யணன்றிகழ்த்தான்
பழுதாரா வதன்மேல்பாற் பண்ணினனல் விதிபொருகீர்.

(௩௩)

தீயவெலாந் தவிர்பிரம தீர்த்தத்துக் குடைந்தாடி.
மேயசெபந் தபந்தானஞ் சிராத்தம்விதிப் படிச்செய்வோ
ராயவந்தாம் பெறும்பேற்றை யாமேயோ சொலவல்லோம்
பாயதலை யாவிறையும் பகரமாட் டானென்னில்.

(௩௪)

மருத்தவிரா மலர்வாவி மருங்குடுத்து வனமோங்கும்
விருத்தபுரி யெனுநகரில் விருத்தேச ராலயத்திற்
பொருத்தமுறப் பணிசெய்து போற்றிவரும் விருப்புடைபான்
றருத்தகையந் நகர்வாழ்வான் சம்புவெனு மொருமறையோன்.

(௩௫)

அந்தமறை யவனொருதேண் மதிமதிவா ரத்தமையப்
பந்தமறந் திருவினக்குப் பணிசெய்ய வொருகின்ண்
நந்தற வினாயான செய்கொண்டு நயந்தேய்ச்
சந்தவிருத் தேசர்நிருச் சந்திதியிற் போய்ப்புக்கான்.

(௩௬)

புக்கவன்பஃ றகழிதொறும் பொருந்தவாக் குபுதிசியிட்
டக்கணிமா லையருவக்கச் சுடர்பொருத்தி யவிர்தார்க்கண்
டுக்கவினை யவனாகி யுவந்துபணிந் துறத்துதித்துத்
தக்கமனை யகம்புகுந்தான் கின்ண்முத்தன் கைக்கொண்டே.

(௩௭)

மட்டி.யலுங் கொன்றையார் மாத்தனிப்போய் வருகின்ண்ந்
தொட்டி.யகெய் சிறிதுணரா னிருந்தனனங் வொருமறையோ
னெட்டி.யலு மூர்த்தியார் பொருள்கவர்த்தா னெனுந்தோடங்
கிட்டி.யதோ ரணுத்துணையா யினுங்கேடு பயக்குமே.

(௩௮)

அனந்தகான் கழிந்திறந்தா னந்தகனா ரிடைப்புருந்தா
னுனந்தவாத் துயர்பெருக வுறகாகே லாந்துணைந்தான்
கினந்தபா தகசேடங் கெழுவலாற் கடலுடுத்து
வளந்தவாப் புவிவகத்தும் வந்துபுரு வாச்சுனித்தான்.

(௩௯)

அந்தவருப் பலநீங்கி யழகியப வானியொடு
சந்தயிருங் காவேரி சங்கமமாம் பதரிவனத்
துந்தவொரு மண்டேத் துருக்கொண்டா னங்காலை
முத்தவொரு கிழப்பருந்து முன்னியதைக் கவர்த்ததால்.

(௪௦)

உண்ணமுடி யாமனனி தூரமுறப்பறக்குங்கா
லெண்ணமுனம் புரியறத்தா லேற்றமாம் பெருத்துறைக்கட்
செண்ணமலர் நிறைபிரம தீர்த்தகேர் செலுங்காலை
யண்ணவினைத் ததுபருந்தாங் கப்புனல்வீழ்த் ததுதவனை.

(௪௧)

அந்தகெடும் புனல்வீழ்த் த வச்சமயத் தொருபாம்பு
முந்தவிழுங் கியததனை முயங்குறுபூ னுக்கொண்டு
கத்தமலர் வின்பொழியக் கணஞ்செலுத்தும் விமானயிசைச்
சத்தமறை யவனிவர்த்து தன்கயிலா யம்புகுந்தான்.

(௪௨)

தெரியாது கவர்ந்தபொருள் சிறியதினுஞ் சிறியதன்
பரிசார் மிதுவென்னிற் றெரிந்துகவர் பாதகத்தோர்
விரியாய் நாகமெலாம் விதியாய் ஞானமட்டுஞ்
சரியாது துணந்தாலுந் துயர்நீங்குந் தரத்தரோ.

(௯)

செறிபுமொய்த் தெழுபிரம தீர்த்தத்தின் பெருஞ்சிறப்போ
டறிவேதற் குபதேச மானதுரைத் தாமிதுமுற்
குறிஞான காண்டமெனக் கூறுவர் திருமால்வக்
தெறிபாசத் தவனாக வுருள்பெற்ற தியம்புகாரம்.

(௧௦)

பிரமனுபதேசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அநக.

திருமாலுபதேசப்படலம்.

*தென்றிசை கொன்னுந் கொன்கை செனனிகாட் ளேத லத்து
கொன்றிசை யன்பெ ழுச்சி யுற்றவைம் பெயரி னுப்ப
ணின்றிசை பெழுத்தால் வேத னிருமித்த வெழுத்தை மாய்ப்பாள்
முன்றிசை பவஞ்ச நிர்மே லெழுத்தெனத் துணிந்து ளோமே.

(௧)

தனர்விலா வனந்த கோடி சருவசக கார காலத்
தனர்விலாக் கனெப ரங்கக் கானமா வநாதி முர்த்தர்
வனர்புயத் தனிய மாய்த்த மாயவ ரன்றிப் பின்போர்
வினர்தபு மாதி காலத் தயன்பெறு வின்கு வென்போர்

(2)

தன்றிருப் பதும் நாபி தனில்வரும் பிரமர் கோடி
பொன்றிடு கால மட்டும் பொலிதரப் புவன மெல்லா
நன்றறத் திதிசெய் நன்ன காணெனக் கழித்துக் கஞ்
முன்றிய விரவு முற்றந் துயில்கொளீஇ விழுத்த பின்றை

(௩)

பொருத்துகண் விழித்துப் பார்க்கும் பொருதன் புண்டரீக
வருத்தரு நாபி மீதோ ரந்தனன் டேன்றி மேலா
வருத்தலச் சிவபு ரத்தின் மாதவ மியற்றி விட்பந்
திருத்துமெய்து ஞானத் தேடு செட்டியும் வீடாது பெற்ற

(௪)

சத்திய வுலக மேவித் தாமரைத் தவின னேறிப்
பத்தெனப் பரிமு டம்பு பவித்திடத் தனக்கு கல்விச்
சித்தமெய்ப் பொருள்கால் சிவன் முத்தனயத் திகழக் கண்டு
புத்தியி னவன்பான் மேவிப் புயன்றித் தன்னல கேட்பான்.

(5)

* தென்றிசை - அவாசி; கொன்கை - மதம்; தலத்துனொன்று - ஆலூர்;
அன்பு - ஈரம்; ஓழுச்சி - ஏர்வு; இவற்றின் இடையேயுள்ள எழுத்துக்கள் வாசலூர்.

மைத்தனும் பிரம வந்த வாழ்வுனக் கார்கொ டுத்தார்
புத்திசெய் துரைத்தி யென்னப் புயனிற் தவனை கோக்கித்
தந்தையாய் நீயெ னக்கு யான்நத்தை யாயு னக்கு
வந்திட வருளு முக்கண் வன்னலார் தந்த தென்றான்.

(௬)

கன்றுரை செய்தா யென்று களினயோ னியையு வந்தே
யுன்றனக் கருன்பு ரிந்த வுத்தமத் தலையா தென்னத்
தென்றிசைப் பெருந்து றைக்கேத் திரமென்று செப்பக் கேட்டால்
கின்றுநான் சென்றன போல வின்னருள் பெறுவே னென்றான்.

(௭)

வாகமையுனது வேத வாக்கரு ளென்று பெற்றுக்
தாகமோ டகாதி மூர்த்தத் தலமென விளங்கா நிற்கும்
பூசுயி லாய ஞான புரமடைந் திரவோன் மேய
சேகரர் துதற்கண் ணாற்செய் திர்த்தீ ரன்பிற் ரெய்ந்து.

(௮)

வெள்ளிய கீறு மேலோர் விரும்புகண் மணிதன் மேனி
கொள்ளிய வணிந்து கீழ் லுவவாக்குஞ் சாத்தைப் போற்றி
வள்ளிய பீட மேவும் யோகநா யகியை வாழ்த்தி
கள்ளிய மால்கு ருத்த மூலத்தி னயந்து உந்து.

(௯)

அட்டாங்க பஞ்சாங் கத்தோ டவனிமேற் பணிந்து போற்றி
யெட்டான முர்த்தி யேயெண் குணத்தனே யிமைசோர் வாழ்வே
சிட்டான வான்ம காத தேசிகா சிவனே காவென்
றுட்டாகம் பெருக னையு முரிமைகண் டெவந்து நாதன்.

(௧0)

குருத்தமர் கோலக் கண்டு கொள்ளுநா னக்க ணல்கிப்
பொருந்திய சமயா சாரப் பொருள்பெறு விசேட தீக்கை
பரிந்தருள் செய்து நீநற் பத்தியோ டுத்த ரத்தி
விருத்தபிப் பிலத்தின் தெச்சென் றிருத்தவ மியற்றின் உந்து.

(௧௧)

வேண்டிய வரங்க ளெல்லா மிகமகிழ்த் தருள்வோம் போவென்
றாண்டவன் புகலக் கேட்டே யாவயின் மகிழ்ச்சி யோடு
நீண்டசெஞ் சடையார் பாத நெஞ்சுற ஸ்னைந்து கொண்டு
மாண்டரு மரசின் பாற்போய் மாதவம் புரிய லுற்றான்.

(௧2)

அஞ்சொழுத் தோங்கா ரத்தோ டன்பொடு சபித்து நெஞ்சக்
கஞ்சய் தான்ம காய கனையிடுந் புலங்கண் மாற்றித்
துஞ்சலோ னைர்வி லாது சகாசன மிசையி ருந்து
விஞ்சகல் யோக மாய மெய்த்தவஞ் செய்ய லுற்றான்.

(௧௩)

கீலவெற் பசைபா தொன்று நிலமிசை யிருத்தல் போல
மாலமை யோகத் தன்மை மலர்க்குருக் திறைவ னொர்த்து
சாலவு மகிழ்த்தம் மாயோன் நவம்புரி வைப்ப டைத்து
மேலெலாங் குளிர்ச்சி பொங்க மென்னைவாற் நடவும் போது.

(௧௪)

அமிழ்தசி தனக டற்க னழுந்திமே லெழுவான் போலுட்
டமிழுற வுணர்ந்தெ முந்து சரோருக கோக்கா னேக்கி
யிமிழுயின் மொழியான் பாகன் குருவடி வியைபத் கண்டாங்
கெமிதயத் துற்ற கோல மிதுவென விறைஞ்சிச் சொல்வான்.

(௧௫)

வேறு.

பானே கணங்கண் முதல்வா புரங்கொல் பகைவா புயங்க மணியாய்
வரனே சிவந்த வடிவா துலங்கு மழுமா னமர்த்த பிரியாக்
கரனே காந்தை சிரமால கொன்றை கமழார்பொ ருந்து சடையா
பரனே குருந்த வனகாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய்.

(௧௬)

இமைவாரொ டியாணு னனியஞ்ச வேலை யெழுஞ்ச முண்ட நிறலாய்
கமைபாது மின்றி வருகாலன் மாள விறைகீன் கமழ்த்த சரணு
வுமைபான் மணந்த மணவான தத்தி யுரிபோர்வை கொண்ட வொருவா
வமைவார் குருந்த வனகாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய்.

(௧௭)

தொழுவேயம் வஞ்ச மறமேய வன்பர் துர்த்தி நின்ற சுடரே
தழன்மாழ்கு கின்ற திருமேனி கொண்ட தருவேதெ ருண்ட குருவே
பழகார ணங்கண் மிகுமாக மங்கன் பன்னலி னுஞ்சொன் முதலே
யழகார்கு ருந்த வனகாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய்.

(௧௮)

பொருமார ணங்க மன்னமுழ்கி வெந்து பொடியாக வென்ற விழியாய்
வருமோர் விலங்கி னுரியாடை கொண்ட வாதாலி லங்கை ககரா
னொருபாத கன்றன் வலிபோய டங்க வொருநாண் கங்கொ டடர்வோ
பருமாகு ருந்த வனகாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய்.

(௧௯)

பெண்ணை ரஞ்செ யொருபாக வங்கி பிணையேந்தி சண்ட னெனுமுக்
கண்ணலி ருண்ட கனகாத வன்பர் கருதுன்ன மோவ ரியசெவ்
வண்ணம தப்பெய் துறவாசம் வீச மதலைத்தொ டைக்கு ரியனே
பண்ணுரு ருந்த வனகாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய்.

(௨0)

வேறு.

இவ்வண மாவன் மிகத்துதி செய்திட வெழின்மேய
மைவண நீல மிடற்றிறை போக்கரு மகிழ்வெய்தி
யுய்வகை பெற்றிடு பஞ்ச தசாக்கரி யுபதேசத்
திவ்விப மாவருள் செய்தலி னைப்பகை தீர்த்திட்டு.

(௨௧)

வகையுய் வெற்றிகொ ளுத்திற முத்திரு வென்சத்தி
பவமினி தத்தக வாமலி ருக்கவு முழகார்த்த
புவனமே லாத்திதி பாணைக டாத்தவும் பொருவில்காத்
தவமிகை பாலுறு மாதவ னென்னொர்த னிப்பேரும்.

(௨௨)

சுந்தையி னன்பொடு தம்மை கிணைத்திடு செயலுத்தத்
தத்தயி விற்பகி னைத்தமர் வாழ்க்கையு மருவாகஞ்
சத்திர சேகர காதர்ம னைத்துயர் சதுவேத
மத்திர மாதகர் மேலிய மர்த்தனர் மாபோன்பின்.

(௨௩)

ஈசன னுக்கிர கித்தசெல் வத்தொடு மிதமேவ
வாசக ஞன்றவ மாற்றிய தேத்தொர ருக்கோயின்
மாசமை யாதவை ருத்தவி டத்தினும் வனமேவத்
தேசமை யும்படி செய்தமர் வற்றான் திருவோடும். (௨௪)

வேறு.

மாயவன் நவஞ்செய் தேத்து வைகிய தீர்த்தத் தானு
ராயண தீர்த்த மென்ப ரறித்தவ ரதனிற் றேய்வார்
பாயமுப் பகையுஞ் செற்ற பண்பின லுயர்மெய்த் ஞான
மேயவ ராகி யெல்லா வினைகளும் வீட்டி வாழ்வார். (௨௫)

கடாபொரு மணிமுத் தாற்றல் கடைக்கனோர் ககர முண்டா
லுண்பெறு குடிச னான்கு மக்க ரொருங்கு வாழும்
வடாவில்சம் பத்தி னோடு வைணவ வணிகனீர்குழ்
தனாவெறுத் திடவுன் னான்கே சுவனென்பா னவ்வூர் வாழ்வான். (௨௬)

அணையவன் கொடிய பாவக் குழிசியா யறிஞ ராகி
நினைபவுள் எவராய்ச் சைவ தெறிதிற்து மேலோர் தம்னுமத்
துணையநிக் திப்பான் சைவ துரோகத்திற் றிலையின் றன்னான்
புணையவாஞ் சிவால யத்துப் பொருளெலாக் கரவிற் கொள்வான் (௨௭)

தீயமா பாலி யிந்தச் செய்கையி னொழுது காளின்
மேயசம் பத்த னைத்தும் வீத்தன சுவாச காச
மாயதீப் பிணிமுன் னான வடார்த்தன வமைத்த வாழ்நா
டேயவில வுலக நீத்துத் தீகர ருலகத் தற்றான். (௨௮)

ஆக்குவெக் கிரய மெல்லா மனப்பின னனுப வீத்துக்
கோங்கின முலையான் பாக னுலையப் பொருட்கோ னாப
நிக்குநின் நிமித லாலச் சேடமுக் கழிப்பான் மண்மே
லெக்கும்வெம் புலையர் சேரி யிடைபொரு ருமலி யானான். (௨௯)

இழிதரு ருமலி யானோன் பெரும்பரி யெழுந்த பற்றி
பொழிவற வருத்த வெய்ய புலையரு மொருங்கு மொத்த
வழிவுறிவி யாக்து கின்ற மடுத்தோர் வேடச் சேரி
கெழியின னுக்குச் சற்றான் கிடைத்துவி ரோம்பு காளில். (௩௦)

அணையகெஞ் சேரி வாழ்ந ரடவியொன் றடுத்து வேட்ட
வினைசெய றுணித்தார் மேவும் வெய்யகாய்க் குலக்க ணோடு
துணையமற் றிதுவுஞ் சேர்த்து சொல்லொனா விடுக்க னுற்றுக்
கணைரான் மிருகம் வாழும் காட்டகத் தற்ற தன்றே. (௩௧)

செறியுமக் காட்டோர் கெழல் சினத்திதை முடுக்க வோடி
கெறிபல கட்டத்தெய்த் தேகா கீனவிட் டிலக மெல்லா
மறிபெருக் துறைக்கண் ணேகா ராயண தீர்த்தத் கோட்டு
முறிவற உத்தக் கீரின் முயக்குற வீழ்த்த தன்றே. (௩௨)

வராகமு மொக்க வீழ மாய்ந்தன விரண்டு மப்போ
தராவணி கைலை பெய்மான் கணங்களை வண்ப வாய்கு
விராவிய கணங்க டெய்வ வருச்செய்து விமானத் தேற்றிப்
புராதன கைலை யுய்ப்பப் பொன்னெனப் போகும் கலை. (௩௩)

நன்றியின் நிழிந்த தீயகாயுரு வொழித்த தேவன்
பன்றிய னுருவ நீத்த பண்ணவன் முகத்தை நோக்கி
யொன்றிய நமக்கச் சென்ம மொழித்தயர் புற்ற தெவ்வா
நின்றியா னுணரு மாறிங் கியம்புவாய் கொல்லோ வென்றான். (௩௪)

தெரிந்தனன் புகல்வே னென்று செப்புவான் வராத தேவன்
விரிந்தநீர் தரங்க மார்கா விரிப்பெருந் தீரத் தோர்பார்
புரிந்தபல் வனமார்த் தாண்ட புமென்றோர் கருண டாங்குப்
பரிந்தபன் மறையோ ருன்னோர் பனவன்யான் பாவி யானேன். (௩௫)

தினநகைது யோடி யோடிச் சிரத்தபோ சனமே செய்வேன்
கனநிகர் கண்டன் கோயிற் பொருளெலாங் கரவிற் கொள்வான்
மனமனமர் தொருகாட் கஞ்ச பாதிர மொன்று வவ்வித்
தபைதி யுணைய நின்னைத் தந்தன னீயுங் கொண்டாய். (௩௬)

அத்தவே துவினு லியான்செத் தனவினா னாகத் துய்த்து
முத்தவெங் கேழு லாகி முட்பயில் காட்டு முன்றேன்
றத்தது மஹம் லேற்ற வணிகனாந் தகவி னீயு
நத்தவெந் நிரயத் தாழ்ந்து நாயுரு வாளு யன்றே. (௩௭)

இருவரு மகேச கால மெரிபுனா துன்பத் துய்த்துப்
பொருவரும் பெருந்து றைக்கட் பொருந்துநா ராய னப்பே
ரொருவருந் தீர்த்தத் தாழ்த்தல் வருத்துறந் திவ்வா னானேன்
வெருவருங் கைலை சார்வா மினியென வினம்பி னானால். (௩௮)

எண்ணருங் கோடி கால மிருந்தவ மியற்றி னாவு
கண்ணருங் கயிலா யத்து நாயும்பன் நியுமா யுள்ள
தண்ணரு முருவ நீத்தார் சாத்தவாழ்த் திருந்தா ரென்றிற்
பண்ணரு மரிதீர்த் தத்தின் பெருமையார் பகர வல்லார். (௩௯)

வாசித்த மலர்த்தார் மார்ப மன்னவ திருமால் வந்து
பூசித்த வண்ணஞ் சொற்றும் புத்தியு ணினைப்பார் பாவ
மோசித்த கருணைக் காலாக் கிணியுருத் திரந்தா முற்றி
கேசித்த திறத்துப் பூசை நிகழ்த்திய திறமுஞ் சொல்வாம். (௪௦)

திருமாலுபதேசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அகை.

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம்.

*புதல்வியே சேய்மை தனக்கெதிர் மறையே பொருந்தவென் னிலைபுணர் கழுநெய்
விதர்விலி ளினியே திரட்சியே செவ்வா யென்றுரை செயுநில மகனே
முதல்விதம் மிறைமே னியிற்கொளும் பங்கே முகத்தலங் காரமாங் கண்ணே[டே.
சுதமியில் வெண்பேர் காப்பணைட் டெழுத்தெட் டெழுத்தெனீர் றேற்றமு முண்

வேறு.

சங்கார காலமரி வயன்வாழ் வைப்புந் தருவுலகுத் திசைப்பாலர் தங்கு வைப்
பும், பொங்கோத வுததிவரை புலிமற் றியாவும் பொடியாக்கி வெள்ளியநீ ரெடுத்திப்
பூசிச், சிங்கார வருவமாய் நிற்குங் காலச் செத்தழற்பே ருருத்திரரா சிரியற்
கண்டு, பொங்கார்வத் தொழ்ப்பூசித் தருன்கொள் வான்மம் போனூற்றெட் டெருத்தி
ரர்கள் புடையிற் குறு.

(உ)

செஞ்சடா மருடம்விரிந் தொளிர காகச் செம்மணிக்கல் கணம்வினங்கச் செறி
பூங் குல்லை, கஞ்சநா றியபஞ்ச வடிவி ளங்கக் கரும்பன்றிக் கோடாமை யோடு
தூங்க, விஞ்சுதலை மாலைபெலும் பணிசூ லாவ வேன்மஸூவா ணையிதண்டு சூலந்.
தோட்டி, வஞ்சரோ ருக்கையமை தராச்சி லம்பொன் னடிவலம்ப முத்தன்னும்
விராவி நிற்க.

(க)

நெடுவகழுத்திங் குறந்தாளும் பருத்த கையு நீளுஞ்ஞம் பிறைவெயிறு நான்
வாயு, மொடுங்கலில்பல் கித்தலையுங் குழிந்த கண்ணு முயர்மார்பும் பெருவயிறு மொ
ன்ன ரஞ்சங், கொடுங்கொலைச்சு லமுங்கபா லமுமலி ளங்கக் குழையசைவ வுடை
துவளக் குதித்துத் துள்ளி, யடுங்கனத்தி னிடிமுழக்கு மஞ்சப் பாடி யாடியெண்ணி
லாப்பூதப் படைக ளெய்த.

(ச)

துத்தபிகா களம்பூரி மணிசே கண்டி துடிமுரசு பம்பைபின்னைத் தடாரி பேரி,
மொந்தைகல்ல வடத்தக்கை முழவு வீணை முருடுமுதற் பல்லியமு மியம்பா நிற்கச்,
சுந்தரவென் லிடைக்கொடிமுன் போத மற்றஞ் சொல்லாத சின்னமெலாந் துவ
ன்றி மொய்ப்பச், கொந்தலாப்பும் பொழில்புடைகுழ் சிவபு ரத்தைக் குறுகியர்கண்
முன்னமைந்த கோல நீங்கி.

(இ)

சாந்தருணத் தவவுருவங் கொண்டு நீறு தரித்துருத்தி ராக்கமணி தலதோண்
மாப்பு, வாய்ந்தகரத் திடைமருவப் பூண்டு ருந்த வனத்தினுக்கு மாறனிகும் வட
கீழ்த் திங்கி, லெய்ந்துவளர் மகிழ்வனத்திற் சாலை செய்தாங் கிருத்தபஞ்சாக் காசெப
த்தோ டிடைவி டாமற், பாத்தனனி பெருத்துறைச்சிற் பரன்ற னெஞ்சிற் பதித்து
மிரு தவஞ்சிலநாட் பண்ணுங் காலே.

(ஈ)

* புதல்வி - குமாரி; சேய்மைதனக்கு எதிர்மறை - அணிமை; வெள்ளியை
புணர்கமுரு - பாக்கு; கினி - சகம்; திரட்சி - கவான்; நிலமகன் - சூசன்; பங்கு -
பாகம்; கண் - பார்வை; இப்பெயர்களினிடையேயுள்ள எழுத்துக்கள் மாணிக்க
வாசகர்.

சதுவேத புரமேஷு மாண்ம நாதர் தவம்புரிசீ லத்தமைகா லாக்கி னிப்பேர், முது வாய்மை யுருத்திரருக் கருள்வா யென்று முத்துபுதம் பெருங்கருணை யுந்த லாலே, கதிமேய லிடைவேறி யொருபால் யோகக் கன்னியமர்ந் திடச்சடைமேற் கலை வெண் டிங்க, னதிபோகி தலைமலை கொன்றை தம்பை நக்ககூ வின்தூர்வை யெருக்க னாவ.

(ஏ)

திருவிறிரு முகக்கருணை யொழுதச் செவ்வாய்ச் சிறுமுதுவ லொளிரமிளிர் வளைத்தோ டாட, வரியரவும் புரினா லு யிதழித் தாரு மணிகேழு பொற் பணிபலவு மார்பின் மின்னக், கரியவிடத் திருகீல கண்ட மியாருங் கைகுவிக்கும் படிவிளங்கக் கரக்க ணுஞ்சு, தெரிமறிமான் மழுவபய வாதத் தங்கத் திண்புவித்தோ றிருவரை மேற் செறிந்து நால.

(அ)

வேதமுருத் திரிந்தபரி புரம்பொற் றுண்மேல் வீழ்ந்தலற மலாவன்மால் வின் னோ ரேத்தப், பேதயிலா முனிவரர்சிம் புருடர் சித்தர் பிறங்கூர ரதர்முதலோர் புகழ்ந்து பாடச், சீதமதிக்குடைகவிப்பப் பதங்க ரொக்குஞ் சிறந்தவொளி விளக் கெடுப்பத் திசைகாப் பாளர், போதமணி யடைப்பைமுதற் பலவுந் தங்கிப் போத நறங் கற்பகம்பூ மாரி பெய்ய.

(ஆ)

தணநாதர் தொண்டரெலா மிருகை கூப்பக் கனிந்துணாக்கு மாவொலியேழ் கடலிற் பொங்க, மணநாறு மிளந்தென்றல் வந்து லாவ மாமுகில்கள் விதானமிட மகிழ்ந்து நத்தி, குணமார்கட் டியங்குற வெயிலு வந்தகுஞ்சரமா முகக்கன்றுங் குமா வேளூர், தணவாமு டிகமயின்மே லிவர்த்து முன்போ தாவெளியே வழியாகச் சார் ந்து வந்து.

(க௦)

மகிழ்வனத்திற் தவம்புரியு முருத்தி ரேசர் மனமகிழுந் திருக்காட்சி வழங்குங் காலே, கெகிழ்தருகண் மலர்ஞளிரக் கண்டெ முத்து நிலமிது வீழ்த்திறைஞ்சி லிகர்த ராவன், புதிழியலிழ்த் தெவைவர வாடிப் பாடிப் பொலிந்திருகண் மழைபொழியப் புனகம் போர்ப்ப, முகிழுதுகை செஞ்சடா முடிமேற் செல்ல முன்னின்று தோத்தி ரங்கண் மொழிய தானார்.

(க௧)

அடிநிலை றென்றுமிலா முதலே போற்றி யகண்டபூ ரணஞான வமுதே போற்றி, முடிவிலவெளி யெனநிறைந்த வெளியே போற்றி முத்திக்கு வித்தாய வொளியே போற்றி, வடிவெழுத ஸரியபெரும் பொருளே போற்றி மறைமுடிவு மெட்டாத மணியே போற்றி, நடிவெனவன் பினர்வேண்ட நடிப்பாய் போற்றி கறுமலர்ப்பூங் குருத்தவன னாதா போற்றி.

(க௨)

காதமருங் வன்சங்கக் குழையாய் போற்றி கைலாய மலமேய கடலே போ ற்றி, சீதமதிக்குடைமூத்தணிந்த சடையாய் போற்றி திரிபுரமு நீறெழுமுன் சிரித் தாய் போற்றி, பாதமலர் கொடுகணை யுதைத்தாய் போற்றி பங்கயத்தோன் றையரி ந்தபாசே போற்றி, காதவுரு வேதவுரு வானாய் போற்றி கறுமலர்ப்பூங் குருத்தவன னாதா போற்றி.

(க௩)

தேனமருங் கொன்றைமலர்த் தாசாய் போற்றி சித்தசுனை யழற்குணவு செய் தாய் போற்றி, மாணமர்செய் மழுவிருகை பொறுத்தாய் போற்றி வரிசிலையா மா மேரு வளைத்தாய் போற்றி, போனகமா விடமுண்மே பொலியாய் போற்றி பொற்

பொதுவி னின்றூடம் புரிவாய் போற்றி, ஞானவொளி யாய்வினங்கு கடரே போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருத்தவன நாதா போற்றி. (க௪)

இச்சையின்றிப் பிச்சைகொண்ட விறைவா போற்றி யேழுலகும் கடந்துகின்ற வெரியே போற்றி, கச்சையென வரவசைத்த கடவுள் போற்றி கதிகெழுவுவன் விடைவருமுக் கண்ணு போற்றி, பச்சையொடும் பவனகிறம் படைத்தாய் போற்றி பகபகியா மகாதிருத்தப் பானே போற்றி, கச்சையமு தாக்கியன்பர்ப் புரப்பாய் போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருத்தவன நாதா போற்றி. (க௫)

ஓமவழற் கிறையோமூட் பொருளே போற்றி யோகநா யகிபுணருத் தமனே போற்றி, தாமனாக்க னுண்ணந்த சாணு போற்றி சக்காமால் வேண்டவரு டலைவா போற்றி, மாமனென விமாசலத்தை மகிழ்வாய் போற்றி மலைமகளை மணம் புணர்ந்த மணியே போற்றி, நாமவெழுத் தைத்துணர்ந்துங் ஞாவா போற்றி நறு மலர்ப்பூங் குருத்தவன நாதா போற்றி. (க௬)

வேறு.

இப்படிநற் றுகிபுரியு மிசைகேட்டு மனமகிழ்த்து
செப்புமழு லுருத்திரர்க்குத் திருகோக்காற் றீக்கைபுரிந்
தற்புதச்ச டாக்கரத்தோ டகோரவுருத் திராமனுவு
மொப்புயர்வொன் றில்லாத வுபதேசஞ் செய்தருளி. (க௭)

ஐந்தமையுக் தொழிவினடு வாயதொழி லுணக்குமுனந்
தத்ததுவர்த் தித்திருக்கச் சகலவா முங்கொடுத்தோ
மெத்தமருட் பதத்திலுதித் திறசெய்கா னொடுங்குதலா
லுத்துணக்கு மலமாயை பொடுக்கமில் யென்றுணர்ந்தி. (க௮)

நீயேநாம் பேதமென நிகழ்த்துதலொன் றிலையுனக்குத்
தாயான திரோதவருட் சத்தியே யுன்கோப
மாயாத பேர்கடமோ குணமென்ப ரத்தனையும்
வீயாத பல்லுயிர்கண் மேவுமலம் வீடுப்பதற்கா. (க௯)

களிம்பகற்றப் பொன்கடுவோர் கணக்கெனநீ கொண்டதுவாம்
வினம்புமல மற்றவுயிர் மேற்கருணை யுனக்குமுண்டா
மனத்தறியா மலவுயிர்கட் கதிகாரி நீயேயாக்
துனங்கலிலாச் சங்காரத் தொழிலொடுவாழ்த் திருக்கத்தே. (௨௦)

கச்சுமவா மினியுனக்கு கம்பால்வேண் வேதுண்டே
லச்சமற வுரைத்தியென வஞ்சலித்தென் னுளத்துன்றான்
வைச்சிருக்கும் வாம்வேண்டு மஃதென்றி மாண்புடையாய்
சிச்சமரா வினுமொன்று வேண்மேது கிழ்த்தவன்கேன். (௨௧)

அடியனென் றவம்புரிந்த வித்தானத் தடிகேணன்
கொடிதராச் சிவலிங்க வருவாதல் வேண்மிய
விடியவோர் சிவகங்கை யெனப்புக்கநீர்த் தழும்வேண்டுங்
கடியபூ வாதிக்கொண்டியான் கனிந்தருச்சித் திடல்வேண்டும். (௨௨)

கலம்பொலியுங் கயிலாய காதரென வொருதிருப்பேர்
நிலம்பொலியும் படியடிக்கே ணீர்பூண்டு கொளல்வேண்டும்
வலம்பொலியு முமைக்கண்டு வணங்கிவாழ்த் துகரொல்லாம்
பலம்பொலியும் யாவையுடன் கணுபவிக்கும் படிவேண்டும்.

(௨௩)

இந்தவர மருளுகென விலிங்கமுந்தீர்த் தமுமாவஞ்ச்
சந்தமுறத் தோற்றிமறைத் தொருருருத்த வனஞ்சார்த்தா
ரந்தமிலாப் பெருக்கருணை யான்மறா யகரிப்பாற்
கத்தமல ராதிக்கொடு பூசிக்குங் கடன்பூண்டார்.

(௨௪)

வளைத்தபுகழ்ச் சிவகங்கைப் புனலாடி மகிழடியின்
முனைத்தவொரு சிவக்கொழுந்தை யத்தீர்த்த முகத்தாட்டி.
விளைத்தமது மலர்கூட்டி விரும்புநிவே தனமுட்டித்
திளைத்தமகிழ்ச் சியிற்றுப தீபமங்கோட் டினர்மாதோ.

(௨௫)

பிரியாம லுடனவந்த பெருக்கணை யகர்மலர்மா
தரியகதி வுடனவர்க் காராயு முனிவரர்க
ளுரியாராஞ் சித்தர்முத லோதுபெருந் தவத்தொலாஞ்
சரியாத வன்பினராய்த் தாந்தொழுது பூசித்தார்.

(௨௬)

வந்துதிரு மகிழடிக்கே ழிவ்வண்ணம் பூசித்துச்
சேர்த்துனடி யோமென்று ருருத்தடியும் போய்த்தொழுது
வாய்த்தவருத் திரரண்ட முகட்டினிற்போய் வாழ்த்திருந்தார்
சாய்த்தவினை மற்றோருந் தத்தமிடம் போயமர்த்தார்.

(௨௭)

வினாத்தமலர் மகிழடியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை
யுணர்த்தவிதிப் படிபூசை யுபகாணத் தியற்றுகளும்
புணர்த்துதி புரிசுகளும் புத்தியுற நினைக்குகருந்
தினாத்தவினைக் கடல்கடந்து சிவலோகத் தின்புறவார்.

(௨௮)

மதியுதய மதிவார மதிநதினா யராக்கவர்கா
னதிபலஞ்செய் பிரதோட மாதியவாய்ப் பூசிப்போர்
துதிகயிலை புகுவர்சிவ கங்கையுறத் தோய்வாரும்
பதிகருணைக் கிலக்காகிப் பாலோகத் தின்புறவார்.

(௨௯)

கணசவுராட் டிரதேயக் காளித்திக் கணாவில்வ
வனமெனுங்கேத் திரம்வில்வ வணகாத ரெனப்புகலு
மனகருண ரவாமரு மாலயத்திற் பணிபுரிவான்
றனமுனெவற் றினும்வாஞ்சை சற்றேனு மில்லாதான்.

(௩௦)

அத்தகை ரிடையேற்கு மையத்தாற் பசியொழிப்பான்
பத்தமென லணுகாத படியொழுகும் படிமத்தான்
சித்தலிலாச் சிவகேயஞ் செறிபண்டா ரம்பொருவான்
வெத்தமடி போலமர்வான் விருபாக்க னெனும்பெயரான்.

(௩௧)

அன்னவன்றன் சேழுமு தறித்தகா டினிதோம்பு
மன்னவனேர் வாவழைத்த மறைவந்தம் குலமணியே
கன்னயமார் வில்வவன காயகர்கோ யிலையோம்ப
வென்னருநின் போலாகா ரென்றுறெப் புறத்தறித்த.

(௧௨)

அன்னதளி முழுதோம்பு மதிகார கடத்திவர
னின்னதெனக் கொடுத்தனம்பா கோத்துகாக் கோடியென
மன்னவன்பல் காலிரப்ப மறத்தனன்மற் றமைச்சர்முனோ
ரென்னருஞ்சொல் வார்த்தையினு னேற்றுமீன் டனன்மாதோ.

(௧௩)

கதிருதய மெழுமுனமைக் கன்னலெனத் துயிலுணர்ந்த
பிதித்தலின்மெய்ச் சுரியாற்றிப் பிறங்கியவெண் ணீறணித்த
மதியமையுக் தலத்தடைத்து மலசலகீத் தருநூல்சொல்
விதியமையுக் கோன்மென்று மெனறுமிழ்த்த துயவனாய்.

(௧௪)

தளிமுனூறு மிலக்குமிதீர்த் தம்படித்து நீறணித்து
கனிசெயுக்கண் மணிபூண்டைத் தெழுத்துமுனத் துறக்கணித்தே
தெளிதருமா லயம்புகுத்து வில்வவனச் சிற்பாரீன
யெளியவர்பல் காக்காருண் ணியவவியைப் பூசித்த.

(௧௫)

தழையவநி காரஞ்செய் தானத்தி னினிதமர்த்த
வீழையவரு சிவத்துவிசர் முதலோணா விளித்தமனல்
குழையவவர் முககோக்கிக் குறைவினா ஷுபமுடித்துப்
பிழையமையா விதகடத்தும் பெருத்தொழிலிற் றலென்றான்.

(௧௬)

பொறையொன்று திருமனத்தான் வில்வவனப் புராதனராம்
பிறையொன்று சடையார்த மாலயத்துப் பேணுதொழிற்
குறையொன்றும் வாராது கடாத்துபுகொன் பொருளின
விறையொன்றும் கொணானீறே யேற்றைய மேற்றன்பான்.

(௧௭)

சிலர்பாற்போய்ப் பாற்பசுக்க டெவ்வுபுசேர்த் தனன்றளிக்காச்
சிலர்பாற்போய் கத்தவனஞ் செயநிலஞ்சேர்த் தனன்கவர்த்து
சிலர்பாற்போய்ச் சோலையனஞ் செறிதரக்கைக் கொடுவிட்டான்
சிலர்பாற்போய்க் கொணடுவினை நிலமென்மே லுஞ்செறித்தான்.

(௧௮)

சிலங்கொன் விருபாக்கன் நிறத்தவநி காரத்திற்
காலங்கொன் பூசையினற் கருதுபல விழாவினு
லாலங்கொன் மிடற்றாருக கமுதாருஞ் சிறப்பினற்
கோலங்கொ னொன்று லுக் குறையிலையென் றிறைமமிழ்த்தான்.

(௧௯)

மிக்கமகிழ் மேவுதலால் விருபாக்கன் றணயழைத்துத்
தக்கமணிப் பணிகாம்பு தாணிபுகழ் தேத்திரங்க
டொக்கப்பாத்த திரம்வினைகள் னிலமாநி தன்னுநர்
கக்கழலாக் கினர்க்கென்றே யிறைகொடுத்து கலஞ்செய்தான்.

(௨0)

இந்தவித மொழுருகா னெக்குஞ்சென் றையமெயிபு
பந்தமற வுண்ணும்விரு பாக்கனுக்கு மூப்புலா
கந்தவுட லந்தளர்ந்து கரம்பெலும்பு வெளிப்பட்டுச்
சந்தமுற நடக்குநடை தடுமாறக் கோல்கொண்டான்.

(சக)

உணவொழியத் தளர்காலை யுமாபதியா லயத்துள்ளா
லணவுசுவத் துவிசனத்தி யயனஞ்செய் வான்காணன்
பணமலிகோ சங்காப்பான் பாகஞ்செய் வாளுகத்
தணவருமை வருங்குடி விருபாக்கன் றனைச்சார்ந்தார்.

(சக2)

ஐயரே மூப்பினு லலசினீ ஈலைந்தமுது
செய்யமுடி யாதினிமேற் சிகரிமடத் திடையமர்ந்தா
லுய்யகா மொவ்வொருகாட் கொவ்வொருவ ராக்கொணர்ந்து
வெய்யதா வமுதுசெய விரும்பியுத வுலமென்றார்.

(சக3)

ஆயவிரு பாக்கனும்ற் றவ்வார்த்தை தனக்கிசைந்து
பாயமடத் தமர்ந்தான்மேற் பன்னியவை வருமிக்க
கேயமுட னெவ்வொருகாட் கொவ்வொருவ ராபிரம்பத்
துயவமு தளித்துவந்தார் தொலத்தனவிப் படிப்பண்ணான்.

(சக4)

சோறகமந் தலுத்தாரித் தொழினமக்கே லாதென்று
மாறுபடு மனத்தாராய் மற்றொருகா ளவன்பால்வந்
துறுதவிர் தாயாகக் ஞாநவுதி லொருகான்போ
லேறுதவத் திரீடடக்க வருத்தமுறு மாலின்னும்.

(சக5)

ஆறிப்போம் சமைத்தவெலா மதுதகரி னேயின்மை
மாறிப்போம் பிணிவந்து மூப்பினிடை வருத்துமேல்
வீறிப்போம் பெருத்தவத்தீர் மேன்மேலு மபராத
மேறிப்போ மென்களுக்கொன் றியம்புதல்கொன் லீரென்றார்.

(சக6)

நீர்தேடி வைத்தவினை நிலமுழுதுத் துரோணமலர்
கார்போலு மெனவெண்ணெ னனிவினையுந் கழஞ்சோலை
யேர்சாவின் கனிகாய்மற் றினுமுதவும் பனக்கனெலாம்
பாரசோரப் பால்பொழியும் பாயமடைப் பள்ளியிடை.

(சக7)

ஒருவனைவைத் தெண்ணியவா நடப்புரிவித் துன்பதுவே
பெருகலெனன் றூர்கேட்ட விருபாக்க னதுபேணி
வெருவலிலா முன்புரிந் திணையினு லுடன்பட்டான்
மருவியமற் றவர்போனார் மதிவழிச்செய் துண்டிருந்தான்.

(சக8)

சின்னாசிப் படியுண்டு திராகோய்க் கோட்பட்டு
முன்னுவெந் துயரமுத்தி முதுமறையோ னிறத்தொழிந்தான்
தென்னாமக் கடுங்குற்றின் நமர்கொடுபோய்த் திவிடமு
மன்னுவெந் திரயமெலாம் புருத்திவருத் தினர்மாதோ.

(சக9)

எண்ணினு ணிரயமெலா மனுபவித்த மீரகாக்
கண்ணிலபா தகத்தாலே காவிரிகாட் டொருகிளியூர்ப்
புண்ணில்வாய் வைத்துழலும் புலையச்சே ரிபினுழனாய்ப்
பெண்ணிலோர் பெண்ணாயாய்ப் பிறத்தனன்வா தனைப்படுவான்.

(௫௦)

புலையர்மனை யுட்புகுத்து புலாற்பாண்டம் வாய்வைத்து
நிலைகுலைய வவரமொத்த கெடுத்தாங்கு குரைத்தகன்றே
யுலையுமிக வ்வவண்ண முழிதருகாட் கருக்கொன்ன
வலைமுனவி லைவர்களு மடித்துபற முடியுதித்தார்.

(௫௧)

முதலவல்பற முடியுதித்த வறவருளு முதுமறையோன்
வய்வமையு மிழிசென்ம துறெடுத்த மாய்த்தமாய்க்
திருகுமொரு புலைய்சேரி யிடைப்புலைய னாய்ப்பிறத்தான்
கடுமுதலே யாய்ச்செவகல் கையிற்பிறத்தா னாவர்களும்.

(௫௨)

புலையுருக்கொண் டவனெடுகாட் போகாத துயரமுழக்
தலைபுனனு டகன்றதென்னு டணையவரு காலனவா
விமைலர்செந் தியருருந்த வனகோக்கி பெய்தவான்
மலைவின்முனல் வினைதழுவ மெழுவனத்தி னிடைப்புருத்தான்.

(௫௩)

முதுகேளில் வருத்தமுற மூச்செறித்து வருபுலையன்
சுதுவே புரவடழித் தங்குமகிழ் வனத்தருகு
மதுவேயு மலர்ப்பொய்கைச் செவகங்கை வந்தவீழ்ந்
திதுவேகம் முயிர்காப்ப தென்றுதுனை தருகாலே.

(௫௪)

ஐத்துபொறி யலைப்பதுபோ லைத்துமுத லையும்பற்றி
கைத்துசெ திடவுறுப்பு கலியவவ ணுயிர்மாய்த்தான்
வந்துபா செவனருனாற் கணகாதர் மாணியைச்
'கத்துகா வருகல்கி யேற்றிகடத் தனாம்மா.

(௫௫)

மாணியிசைச் சென்றவவன் வண்கயிலா யம்புகுத்தாங்க்
கெளமில்பல் போகமுத்துய்த் தினிதிருத்தான் செவகங்கை
யானதத் துதித்தசெறப் பான்முதலே யானவருத்
தானவுல கடைத்தாங்குத் தவிர்போகக் துய்த்திருத்தார்.

(௫௬)

இரும்புலைய னானது மென்னுது படித்தாலும்
பெரும்புணை மேத்துகயி லாயபதம் பெறக்கொடுத்த
தரும்புலையர் செவகங்கை யடிமட்டோ முதலாகக்குஞ்
சுரும்படையாக் கற்பகப்பூஞ் சோலையுல களித்ததால்.

(௫௭)

பத்தியட னடைத்தொருவர் பகரும்விதிப் படிமுழுகிச்
சுத்திதரு நீரணித்து துய்தாங்கண் மணிபுனைத்து
சத்தியனைத் தெழுத்தென்னி மெழுகுயரத் தமைப்போற்றின்
முத்தியடை குவொன்றே மொழியவும்கேண் டெதேபோ.

(௫௮)

பேர்தவருத் திராடைத்து போற்றுகிற மெடுத்தனாத்தா
மோதவனம் புலியுலப்ப வொன்னியசெத் தமிழ்பொலியப்
பாதகங்கள் பறத்தோடப் பரசமயத் தடுமாற
வாதாக ரடி கனவ தரித்ததிறம் வருத்துணாப்பாம்.

(டுக)

காலாக்கினியுருத்திரபுதேசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௩௦.

திருவாதவூரர் திருவவதாரப்படலம்.

முடியார்கொள் பெருமானும் வாதவூர் முனிவாரு
மடியாரு மாண்டானு மாயமுறை யினாவனாக்
கடியாரா யடைதருவார் கலத்துக ரிணபத்தோர்
படியாரே யெனிலவருத் கென்னமுறை பகர்வாம்பாம்.

(க)

வடைவலைய னடுப்பொலியு மாகிலமா மடக்கொழுக்குப்
புணாவிறு முகமாகும் பூழியர்கோ மான்றிருகா
டுகாசெயுமம் முகக்கண்ணு பொளித்தருங்கா விரியினுநீர்
கலையறமே லெழும்வையைத் தகையுனதாம் வாதவூர்.

(உ)

இழைகாட்டு தண்ணிடைபா ரெழில்காட்டும் பொழிலெங்குத்
குழைகாட்டு னெஞ்சுதல் குயில்காட்டு மயில்காட்டிற்
தழைகாட்டு மற்றுமுன தடைஞ்சினைகள் வயலனைத்தும்
கழைகாட்டும் பொய்கையினுள் கண்காட்டும் கயல்காட்டும்.

(ங)

கடுத்தவரு புனல்வையைத் களையுயரக் கடிதலை
னெடுத்தெறியு மணியஞ்சி யிரித்தோடி மோட்டெருமை
யடுத்தொருவா வியிற்பாய வாக்ருவாரல் முட்டிடப்பால்
விடுத்தமிதத் திடுமொருபால் வென்னமிதத் திடுமாஸ்போல்.

(ஈ)

வேலிபென மிடைகரும்பி னடுப்பாகம் வினைகதிர்ச்சொஞ்
சாலியறை தாச்சுரி தாத்தனைத்த தண்டனைத்தாய்
வாலியசா ரெழுசுவீடப் பெருகியது மடையுடைத்துத்
கோலியவெல் கும்பாவுள் குறிக்குமொரு கடலேபோல்.

(ஐ)

மழைபொழிவ தெனகாளு மதுப்பொழிவ மலர்ச்சோலை
தழையுமுநிற் கொடிபென்னத் துதிக்கொடிதன் குவகொச்சி
விறையுமலை மாறுபடுஞ் சோறுபடும் வியன்மாடம்
கழைவின்த நெனப்பொலிவார் வனப்பொலிவார் கழன்மைத்தர்.

(ஊ)

இழையணிமங் கையர்கடையு மிட்டிடையு மொருபிடியே
குழைகிசர்வ துஞ்செவ்வாய்க் கொழும்பாட்டும் வன்னியே
மழைநீக்காம் பன்னுன்கை மருவியொலிப் பணவண்டே
விழைதொடர்மா லையுமுன்னம் விரும்புமா லையுங்கற்பே.

(௭)

இருங்காட்டுங் கரியகுழ லெரிமணிப்பூண் கிழக்குதயப்
பொருங்காட்டு மறையோர்முற் புந்திசெய்கால் வரும்புனைத்
மருங்காட்டுங் தாமுணரா மாநீறு மதிக்கிரணத்
தெருங்காட்டு மெனிலிரவுந் தினகாணு மதியுமிகை.

அ)

ஊடலெடுத் தெறிமுத்த மொன்வயிர மாணிக்கங்
கூடல்கொள்வீ திகளுவரீரீர் கூடாத கடலொக்கும்
வாடலின்மா லையுஞ்சாந்து மாண்மதமு முறல்கொள்வா
னூடலமை தாப்பரப்ப னயந்தவா வணம்பொருவும்.

(க)

வேதகனி முழங்கொலிக்கு மிக்கவா கமமாய்பல்
பேதகனி முழங்கொலிக்கும் பெருமகனு சிவவொலிக்குங்
தேதகனி முழங்கொலிக்குங் கெழுகனிநு திகனொலிக்கு
மோதகனி முழங்குமொலி யொவ்வாதா லொவ்வாதால்.

(க௦)

வாதவூர் மறையொழுக்க மல்லான்மற் றென்றுமரு
வாதவூ ரடைந்தானா மலக்குரம்பை யகத்தினிரு
வாதவூர் சிவானந்த வாரியிடை யழுத்தலொரு
வாதவூ ரெனப்புதலும் வார்த்தைவா னிடத்துமுன.

(க௧)

ஒளிகெழுதற் குறுபெயர்கொண் டலகமெலாம் வழங்குமொரு
வளியுதவ விரன்டெனவுண் மதித்துதவல் கற்றென்ன
வளிமருவ விம்மைமறு மையுமடைந்தார்க் களித்துவக்குங்
தெளிமருவு பன்மறையோர் செறித்ததிரு வாதவூர்.

(க௨)

சோனாடு தலைசிறப்பத் துதைபிரம புரமெனவும்
வேனாடும் வனப்புடையார் மிடைந்ததிரு கடுகாட்டிங்
வானாடு நாவுகார் உளர்திருவா மூரொனவு
காணாடு மதிவழியோ னாட்டுனதங் வாதவூர்.

(க௩)

புத்தர்முதற் பல்சமயப் பொய்க்குழிவீழ்ந் துழங்கின்ற
மத்தர்நினை தோறுநினை தோறும்வாய் வெரிஇத்தாழ
வத்தர்நொழும் பியற்றியாங்க ணினைதோறு மகமகிழ்த்து
முத்தரினங் களித்தயா ரமுனைத்துனதங் வாதவூர்.

(க௪)

சிறவாத தெறியகற்றிச் சிறத்ததெறி யினைநிறத்தி
மறவாத வன்புகொடு மன்னெனடுவான் றுதித்துய்யப்
பிறவாத தெறியடைந்த பெருந்தகைமு னவதரித்த
வறவாத வூர்ப்புகழை யாமேயோ வறைசிற்போம்.

(க௫)

இந்தகை ரகம்வாழு மிருபிறப்போர் தங்குமுவு
ளந்தமிலாப் புகழ்பெறுமா மாத்தியர்தன் குலத்துதித்தார்
சத்தமிரு மறையொழுக்கத் தலைநின்ற பெருங்குணத்தார்
பந்தமகற் றிடுஞ்சைவப் பற்றுவுழி வழியமைந்தார்.

(கச)

தன்னமுமா சில்லாதார் சம்புபா தாகிருத
ரென்னநவி னுமத்தா றொல்லாருக் தொழப்பொலிவா
ரன்னவரில் லறக்கிழமை யமைந்தொழுகு கடன்பூண்டார்
மின்னவிருஞ் சிவஞான வதியெனும்பேர் மேஸ்னார்.

(கௌ)

இத்தகைய மனையாரோ டியைந்துவாழ் தருமறையோ
ருத்தமர்வெம் பரசமயக் குறும்பொழிக்கு மொருமதலை
யத்தாரு ளாற்பெறுவா னாதரித்த கருத்தினராய்ச்
சித்தமொரு வார்தினமுஞ் சிவாலயத்தில் வழிபடுவார்.

(கஅ)

கதிருதய மெழுமுனைமல் கடிக்கையெனத் துயிலொருவி
யதிர்புனலின் முழுருபுநீ ரணித்துவிழி மணிபூண்டு
சதிருறமைந் தெழுத்தெண்ணித் தழைதருந் தனம்புகுந்து
பித்தலிலா மலர்குற்றுப் பிறங்குதொடை தொடுத்தணிந்தும்.

(கக)

ஆனதொ செய்வாக்கித் திருவிளக்கு களையமைத்து
மோனவடி யவர்க்காணின் முத்துபுசென் றுபசரித்து
மாணவமு தூட்டியுமல் வாதலு ரிணைவர்விழா
வீனமறச் சிறப்பித்து மினும்பலசெய் தியலுகை.

(கங)

நெடுந்துயிலே முத்தியென கிணத்து லுணாத்துமேற்
படுத்திறமொன் றேனுமுண ராதபா தகாடர்ந்து
விடுத்திறமில் வேதகெறி யறமேற்றி வெய்யபெருந்
கொடுத்துயா ரெறியமைந்தார் குலவுதமிழ் காடனைத்தும்.

(கச)

அததெரிமா முனிவாரு மமாரும்ற் றவர்க்கிறையுஞ்
சதுமுகனு கெடுமொ லுத் தாக்கரிய கவலையராய்
முதுபுகழ்சா றிருக்கயிலை முன்னுபுகை தியைவணக்கித்
கதுமெனபா மிறையவன்பொற் கழுஞெழுவந் தனமென்றார்.

(கௌ)

கத்திபுகுத் திடப்புகுந்து கம்பெருமான் கழல்வணங்கிப்
பத்தியினின் றணர்வந்த கருமமெவன் பகர்மினென
வத்திமதி முடித்தபிரை னருளுதலு மாருமுது
முத்திமொழி குவன்பிடகர் முயன்றுசெய்தி வீணைவனைத்தும்.

(கங)

தினாக்கடல்கு முலகமெலாஞ் சிவரப்போர் வைவாடர்ந்து
வரைக்கரும்வை திகைசைவ மார்க்கமொழித் தனாதலு
லுரைக்கருத்தித் கருமயிலை யும்பப்பசித் தனம்மெலிந்தா
ரரைக்கலைதிக் காகவுனா யடியேவர்கள் செய்வதெவன்.

(கச)

என்றுருழைத் திஃதடி யேம் விண்ணப்ப மென்றிசைப்பப்
ருன்றுகவித் தவன்முதலீர் கொடியசாக் சிவர்வலியை
வென்றுகண் ருவநீவீர் போதிரென விடைகொடுத்து
மன்றுகடிப் பவனவர்கோண் மஃற்றன்மனை கொண்டிருந்தான். (2௫)

அதுகருகி யமர்தருநா ளாயிரவர் கணகோதர்
சதுமறையும் புகழ்நாலாஞ் சத்திபகித் தவர்குழியிப்
புதுமதிய முடித்தபிரான் பொன்னடிதாழ்ந் தனரெழுந்தார்
முதுபுகழா கமத்துண்மை மொழிந்தருள்வேண்டுமென. (2௬)

இரந்தருளத் திருவுன்ன யிரங்கியிதுப் பெறவேண்டின்
வாந்தருமுத் தாகோச மங்கையிடை லீலிரொலாம்
பாந்துசெலீஇ னமைத்தொழுது பணிவிடைசெய் திருப்பீரேற்
புரந்தருளு மாங்கருள்வோம் போயினென விடைகொடுத்தார். (2௭)

அடிபணிந்து கணகோத ராயிரரு மக்கின்ற
படிபுகழும் பெருவளஞ்சால் பாண்டிகாட் டகம்புகுந்து
கொடிமதினுத் தாகோச மங்கையிடைக் குறுகினார்
முடிவில்பா மாணந்தக் கடற்றினையு முதுக்குறைவார். (2௮)

வலனமையுத் தாகோச மங்கையுந் தவர்தீர்த்தக்
குலருடனும் படிந்தாடிக் கோமனவெண் ணீறணிந்து
நலமருவு மைந்தெழுத்து ந ாமய மனத்தெண்ணிப்
புலனமையுத் தம்பிரான் நிருமுன்னர்ப் போப்ப்பணிந்தார். (2௯)

இரவுபக லிவ்வாறு தொழுதுருகி லிருக்குமவர்
கரவதவீர் செயல்கண்டு கண்ணுதரு யகன்கருணை
விரவுமுளத் தொடுமறையோர் வேடங்கொண டாங்குற்றான்
வரவுதெரித் தாயிரரு மலாடிக்கீழ்ப் பணிந்தெழுந்தார். (௩0)

எழுகணகா யகர்தமையோ கிடத்திருத்தித் தானுயிருந்
துழுபமரம் பசியவிய கொழுக்குதேத் கொன்றையினுன்
முழுவலுடை மற்றவர்தம் முகநோக்கி யாகமத்தின்
செழுமயமா முண்மைசொல வுபக்கிரமஞ் செயல்குறித்தான். (௩௧)

அப்போது முப்பத்து முக்கோடி யமரர்களுங்
கைப்போது குவித்தணித்தாக் கலந்துகூழ்ந் தன்போத
வெப்போது கொடுந்தொழிலின் விராயிரட்டி யவுணர்களுந்
துப்போது துரத்தே சூழ்ந்துசே வித்தவர. (௩௨)

அரம்பையருப் பசிடிலோத் தமையாதி யாமோதர்
வரட்டி யு முழுவாதி மாண்புதழிஇ பெகிர்கடிப்பப்
பரம்புபலர் வெண்கலரி யெடுத்திருபக் கமும்வீச
விரம்புவனா மிசைமகிபோ னிசொழுவெண் குடைகீழற்ற. (௩௩)

கொழுங்கதலித் துடவையெனக் கொடிக்காடு முன்போதச்
செழுந்தரனத் தாலிசைத்த சிலிநிபல வளியெழுப்ப
கொழுங்குறதன் டமுக்கோணற் றண்டமுமுன் னுறகடப்ப
வழுங்கலிலா னொலியன்முத லாம்விருதா வளிசெறியு.

(௩௪)

சங்கநிதி பதமநிதி தயக்குசிந்தா மணியனவாத்
துங்கவளம் பொலிகாம தேனுமுதற் சொலுமனைத்தம்
பங்கமற வெழுக்கடைக்கட் பார்வையெதிர் கோக்கிவா
வங்கனகத் தருவைந்து மமையநிழ னல்கிவா.

(௩௫)

வெள்ளியமா மலைமேலோர் மின்னலொடோர் கருமேகம்
வள்ளியசெந் தாமனாயா யிரம்பூத்து வைகுதல்போற்
றெள்ளியவென் யானையின்மேற் நிகழ்புலோ மசைவினெடு
முள்ளியவா யிரங்கண்மலர்க் துறுவராக் கம்புகல.

(௩௬)

வெளியாய கடவையிடை விளங்கவரு மிக்திரினைக்
களியாய கருத்தினெடுவ் கண்டுவந்தொல் லையின்மறந்தார்
தெளியாய கணநாத ராயிராடச் சேரொருவர்
வளியாய வுணவுனுழ்முண் மாதேவ னஃதுணர்க்து.

(௩௭)

திருவாத ஐரினிடைத் தினந்தோறும் பணிவிடைசெ
யொருவாத தவமறையோ ருள்ளியகா ரியமுடிய
வெருவாத தோரொலாம் வேரற்றா ரென்றுகில்
பொருவாத மேனியன்முற் புலவரொலா மகிழ்தூங்க.

(௩௮)

உண்மையுணாத் திடகாமே யுபக்கிரமஞ் செயுக்காலே
வண்மையிது வெனவேரோர் விடயத்து மனமுய்த்தாய்
தண்மையின்மற் றிதனாவித் தரணியிலோர் பிறப்புற்றே
யண்மையினச் செல்வமனு பவித்தநமை யடைகென்றான்.

(௩௯)

என்றுசொல நடுகடுங்கி யென்செய்கே னெனக்கதறு
நன்றுதெரி கணநாதர் முககோக்கி ஈம்பெருமா
னென்றும்வெரு வலைமே யுன்றலைமே லடிசூட்டிக்
கொன்றுமல மின்பநிலை கொளச்செய்வோ மெனப்புகன்றான்.

(௪௦)

விடைகொண்டு பாமனருண் மேற்கொண்ட கணநாத
ருடைகொண்ட கடன்மடங்கை யுலப்பெய்த வாதஞர்
கடைகொண்ட சம்புபா தாசிருதர் கன்மனையா
லடைகொண்ட திருவயிற்றி னங்குரிக்குங் கருவானார்.

(௪௧)

கற்றதிரு மறையவர்தங் காதலியார் பாற்கருப்ப
முற்றதிறங் குறிப்பின லுணர்ந்துபிரா னருன்போற்றி
மற்றதிடை பூதடையா வண்ணமுற மமமறையால்
சொற்றகடங் குகளைத்துத் துகளரச்செய் தனர்முடித்தார.

(௪௨)

மதியமொரு பதஞ்செல்ல மாமறைநா றிவெய்யெப்
விதியமையு மாமங்கண் மேன்மேலும் சனிசிறப்பத்
துதியமையு ராணமெலாக் தொக்கொருங்கு கடத்தாடத்
திதியமையல் பாடையுளுந் திராவிடயிக் குவப்பெய்த.

(௪௩)

சதுவிதமாய் பாதங்க டனித்தனியுண் மகிழ்ச்சிபெறக்
குதவலித்து வைதிக்முஞ் சைவமுமேன் மேற்குலவப்
புதமலர்கற் பகராடு பொழித்துதவர் கழித்திருப்ப
வதுபெர்ருண்மற் றிதுபொருளென் பாருளத்து மையமற.

(௪௪)

அருகாத பாசமய மத்தனையுந் தரிமாற
வுருகாத கன்மனமு முடைந்துகெழிந் தொருங்குருக்க
கருகாத பொய்யுணாவாய் கருமெய்ம்மை சொலத்தொடக்கப்
பெருகாத நதியனைத்தும் பெருவெள்ளங் கொடுபெருக.

(௪௫)

கணவகத்து மறமறியார் கருமதனிற் றிலிநிற்
மனமொழிமெய் யொருமூன்று யியாவருமா றுறராக
வனகபர சிவபத்தி யடியேமைப் போல்வார்க்குக்
தனமணிவா தியிற்சிறப்பக் காப்பாற்றஞ் செயறழைப்ப.

(௪௬)

வெய்யவன்முற் கோளனைத்தும் விரோதமிலா கிலிநிற்க
வைவகமெல் லாம்பரத்து மந்தமா ருதமுலவக்
கையமையாக் குறும்பனைத்தங் கினைத்துலகம் புரப்பவர்தஞ்
செய்யகெடுந் கோல்பொலியத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

(௪௭)

தந்தையா ரதுகண்டு தாவாத மகிழ்ச்சிறப்புந்
நெற்றையார் திருவருளா லியைத்தெனப் பாராட்டி.
நிந்தையார் பாசமய நீறுபட்ட தெனத்தணிந்து
முந்தையார் குதவினை முதலியன முடிப்பாரால்.

(௪௮)

ஒருகாம மேனமிலா வுத்தமருக் கெண்ணிறந்த
வருகாம மெடுத்தோத வல்லாரா யெல்லார்க்குந்
கருகாம மொழித்தருளக் கடவார்க்குக் கடவாத
திருகாமத் திருவாத ளூரெனச் செப்பினார்.

(௪௯)

பாசானர் முதலாக வியம்புபதி னொருவகையு
மாசான கனிசெய்து மழவிடைபூ ருகிவரு
மாசான பவகதற் றி யருளுவீ னொனப்போற்றித்
தேசான பெருங்கருணை செழித்திடக்காப் பியற்றினார்.

(௫௦)

பாசமயர் வாயிலிடப் பற்றியெடுப் பவர்போலக்
காமலரோ ரிரண்டினையுந் காசினியின் மிகைப்பதியா
வாமுழந்தா னொன்றெடுத்த வயங்குதிரு முகமெடுத்துத்
திரமுறபொற் குழையாடச் செங்கோ வரடினார்.

(௫௧)

விரவுகருங் கன்மனமும் வெந்தழல்வெண் னெயினுருக
 வுரவுடைய ரியாவோரு முவப்புறத்தா ளைசத்திடுவா
 ரரவுமணித் தொட்டினமிசைச் சிடக்கவரு மையிற்சிடத்திப்
 பரவுபல ருள்ளுருகித் தாலசைப்பப் பரிந்துவந்தார்.

(௫௨)

திருவாத ஶ்ரீனமர் செஞ்சடையொண் கருமிடந்நூர்
 பொருவாத நடகவிலும் போதினடிப் போதினவனைத்
 தொருவாத சிலம்பினாலிக் கொப்பந்தாக் குதல்பொருவத்
 தருவாத ஶ்ரீர்க்கையாற் சப்பாணி கொட்டினார்.

(௫௩)

வித்தமெனப் பாராட்டி மேயவிறு முதுதூவார்
 சித்தமுங் திடப்பிணங்குஞ் செயன்மார்க்கத் தகப்பட்டுத்
 தத்தமனம் புண்படுவார் தாம்விருப்புற் றறிற்பவஞ்ச
 முத்தமளித் தருளுவார் முத்தமளித் தருளினார்.

(௫௪)

அருகர்ப்புத் தனாயாதி யாஞ்சமயர் தமொற்றம்
 பெருகவினி தவதரித்தாய் பெருமாண் னருட்பேறே
 திருகமையாக் குணவாமாத் தியர்குலசிக் தாமணியே
 வருகவரு கெனவழைப்ப வந்துதழீஇ யுவப்பிப்பார்.

(௫௫)

மூகைவா யாம்பன்மலர்த் தலினொத்தாய் முத்தஞ்ஞாவ
 னோகைகூ ருன்பெறலா ளொவ்வாய்வங் தனைவேற்பாம்
 பிகைசா னட்புறவா யிலையே லிறப்புறவா
 யாகையா லம்புலிநீ யாடவா வெனவுவப்பார்.

(௫௬)

வெருக்கழலத் தமையடைத்தார் மேவியபல் சிற்றிலொலா
 மருக்கமழுங் திருவடியாற் சிதைத்தல்வயக் கியதென்னப்
 பெருக்கமிகு புழுதியெலாம் பிறக்குறசெற் றடிபடியத்
 தெருக்கடொறும் பேதையர்செய் சிற்றில்சிறைத் தருளினார்.

(௫௭)

விரவுபர சமயமெனும் விடவாவுக் கிடிமுழுக்கா
 வரவுமிகு சைவமெனும் மயில்களுக்கு முகின்முழுக்கா
 வரவுகெழு வழுதிபகை யும்பல்களுக் கரிமுழுக்காப்
 பரவுருணில் கொண்டுசிறு பறைமுழுக்கி யருளினார்.

(௫௮)

சேயவினம் பரிதிவினுக் திகழுமினம் குழவிவா
 ராயவரி மருத்தனனா மடல்வழுநிக் கமைச்சாகிப்
 பாயவவ னேமிதிசை திசையுருளப் பண்ணுதல்போ
 லேயமணி பலபதித்த வெழிநீசிறுதே ருருட்டினார்.

(௫௯)

முகையினத்து மலர்காலை முன்னவன்பொன் னடிக்காக்கிப்
 பகையனைத்து மறமாற்றிப் பாமசெவ நெறிவனர்த்து
 ககையனைத்துத் திரண்டெண் ககப்பொலித்து கால்வேதச்
 சிகையனைத்துத் தெரிவார்த்தோர் சிகையமைத்தார் திருவேளில்.

(௬௦)

மறையாதி யெக்கையு மயங்குமுதல் வழிசார்பென்
றறையார்கண் மூவகையா யத்தகைய முந்துறு
நிறையாய மனத்தொன் கேர்வெசிப்பார் போலமறை
முறையாலே திருமார்பின் முந்துறும் கப்புரிந்தார்.

(கக)

பிறையெனகா டொழும்வளர்ந்து பிறங்கியா வேருமெத்
தறையதின நகவையுன ளாரணமே யாகமமே
நிறைதருபு ராணமே நிகழ்த்திமற் றுளவணத்தல்
குறையறக்கற் றுணர்ந்தாரெல் குடிமுழுது மடிமைகொள்வார்.

(கஉ)

திருவயிரு குடிப்பிறந்த செயலானு மதர்வனது
லொருவவுணர்ந் தவரல்ல குதனது கசிபரிதேர்
மருவவுகைத் தலுந்தெரிந்தார் தெரியாத வகையாதே
பருவமுரு வெமக்குமுருள் பாவிக்கும் பெருந்தகையார்.

(கங)

வேதமுத லெக்கையு மேதினியி ணுணர்வார்தம்
போதமொரு சங்கையுநிற் றிருவாத லுர்புகுந்து
காதவெனத் தொழுதேத்தி கவின்றதெனிக் தேருவரேற்
சாதமிவர் கல்லிவிட யெவரைக்கத் தக்காரே.

(கச)

போதமார் தரப்பொலியும் புருரவா மன்னவனே
வாதலு நிறையவந்தா மவதரித்த மாண்புணர்த்தா
மேதமார் மறையவர்குழ் வியன்மறையாப் பாண்டியன்பா
லேதமோ உமைச்சுகி யியலுமுறை யெடுத்தாப்பாம்.

(கடு)

திருவாதலுநர் திருவவதாரப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ககரு.

அமைச்சுரிமைபூண்டபடலம்.

அட்டொழித் தருளு மைய ராரரு டலமேற் கொண்டு
மட்டொழி யாது பெய்யு மலர்க்குழன் மூகை கொல்வாய்க்
கட்டொழித் தவரே கத்தல் கட்டொழித் தினொ ரென்று
விட்டொழி யாம லன்னோர் விமைமலர்ப் பதம்பூண் டேமால்.

(க)

வெரினம் யிறைகு ளத்து முதலிலல் கிரதந் தோற்றல்
கதிப்பொரா தினைத்துக் கணுங் கைக்கொடு கைத்துவானத்
ததிர்வற வியங்குத் தாங்க ளைமென மாட முன்னாற்
பிதிர்வறத் தாங்கி யுங்கும் பெரும்புகழ் மதுரை முனார்.

(உ)

இருத்தவர் துதிமு முக்கு மிகற்கரி பரிமு முக்கும்
பொருத்தவின் னாவர்கள் வந்து போதலிற் பரிமு முக்கும்
திருத்தமற் றெழுமு முக்குஞ் செயிராதத் தஞ்சம் போது
மருத்தமிழ் முழக்கத் தஞ்சா தாலவா பென்னு மூதூர். (௩)

விழுவோலி கண்ப டாது வீதியின் மிளிறும் வண்டு
முழுவோலி கண்ப டாது தொங்கலி னுவக்குஞ் செவ்வாய்
மழுவோலி கண்ப டாது மாடத்தி னாங்கத் தோறு
முழுவோலி கண்ப டாது முத்திகண் படுக்கும் கூடல். (௪)

திகழ்பெரும் பாண்டி நாட்டின் றிருமுத மாகி பென்றும்
புகழ்மிகு மனைய கூடல் புரப்பவ னூற்ற றூறு
திகழ்தரு தன்மை நீங்கா நிலாங்கித் குலத்து வந்தா
னகழ்மறத் தினன்கு லேச னருத்தவத் துதித்த நீரான். (௫)

அருளுரு வாய செல்லி யங்கயற் கண்ணி யோடுத்
தெருளுற வமருஞ் சுத்த ரோசர்தத் திருத்தாட் கண்பும்
பொருள்பெறு தமிழ் மோவாப் புகழுதன் னீதி யாவு
மருளாதத் தவஞ்செய் தீன்ற மகவுபோல் வளர்க்க வல்லான். (௬)

எங்கணும் வியாபித் துள்ளா னிவனெனவறியா ராகித்
தங்களுள் வேறு வேறு பிதற்றுவார் தவாகாண் கொள்ள
வங்கையிற் பிரம்பு கொண்டே யறிவிக்கு மறிவான் மிக்கான்
கங்கையிற் பொலியுத் தூய்மை கருத்திறத் திருத்தி னூளுல். (௭)

திரிபற வனைத்து தூலுத் தெரித்தவன் பகைவர் தம்மைப்
புரிசினத் களிற்றிற் சிங்கம் புகுந்தெனப் புடைக்கு மாற்று
லரிமருத் தனனெ னும்பேர் பெற்றவ னவனி யெல்லாம்
பரிவறச் செங்கோ லுய்த்துப் பன்பொடு வாழு காளில். (௮)

அறிவுடை மாந்தர் சிவ்லோ ரடுத்தன ரொருகா னன்னுள்
செறிவா வுலப்பி னேற்று நிலவிய கக்காட் டேனுங்
குறிகெழு பிறகாட் டேனுங் குலவதி சயமென் னென்னுள்
செறிமலர்த் தொடையி னாய் தென்றவர் செப்ப லுற்றார். (௯)

இத்தமா கர்க்க தெத்த விரும்பொழில் வாத ஶ்ரி
லத்தமா தியினம் பெம்மா னருட்பெருத் திறத்தி னூலே
வத்தவா றுரு மாமாத் தியமறை யவர்கு லத்தின்
முத்தவா தரித்து தித்தா சொருவிரிய மொழிவ தென்னே. (௧௦)

அவர்பெயர் வாத ஶ்ர சகைவய் சொட்டுந் தூர்மற்
றவாதி மதிதுட்பத்தைத் கல்லியை யனப்பா ரியாவ
ரவந்திற முகை மூன்றம் வேட்பதா யமைத்த தைப
வவந்திற மொருகீ காணத் தக்கதென் றறந்தது போனார். (௧௧)

சான்றவர் வார்த்தை கேட்ட தார்த்தம் புயக்கோ மாற
 னான்றவ ரவனாக் காணு மதிவிருப் புடைய னுதி
 யேன்றவர் லெனா விட்டா நெய்தியாக் கவர மைப்ப
 மான்தவர் கருதா வையர் வழுதிமு னடைந்தா ளன்றே.

(கஉ)

இனக்கதி ருதய மேயென் றிசைதிரு மேனிப் பண்புங்
 களங்கமின் மதியந் தோன்றிற் றெனுங்கலின் முகமுங் கம
 ருனங்கெழு செய்ய வாயு மொன்றிய கருணைக் கண்ணும்
 வனங்கெழு மார்புக் தோளு மனக்களி பயப்பக் கண்டான்.

(கங)

மறைமுதற் கலை கெல்லா மாண்புற வினாவுக் தோறுங்
 குறைதவிர் விடைகொ டிக்கக் கொற்றவ னுவகை பூத்து
 நிறையெது வினாவி னாறு நிகழ்த்திடு மிவர்க்கின் ருதி
 யறைகுதிர் பிரம சாய ரென்றமைச் சனாப்பார்த் தோதி.

(கச)

ஊனிட ஈற்றிங் கல்வி யொருங்குணர்க் திருத்த வையர்
 மானிட ரல்லர் மற்றை வானவர் தம்மு ளியாரோ
 கானிட கட்ட மாடுங் கடவுடன் னருளேர பன்ன
 னானிட சறர்குழிக் தாலுந் துணிவதில் லெனா யத்தான்.

(கரு)

கற்றமற் றிவனா யுன்னான் கருவிக ளில்லா னேனு
 மற்றமின் ருக வுன்னா னவையிக வுன்னா னேனுஞ்
 செற்றமில் லிவனா வில்லா னில்லாநெத் திறத்தி னேனும்
 பொற்றமற் றிவனாக் கொண்கை பொருனெனப் புலத்தி னாய்த்தான்.

(கசு)

பழுதற கமக்குக் கண்ணய்க் கவசமாய்ப் பாது காக்கு
 முழுதுண ரமைச்சு ருங்க டமக்கெலா முதன்மை யாகச்
 செழுமறைப் பிரம சாயர் தமைச்செய்தோஞ் செய்தோ மென்றான்
 வழுதியங் வமைச்ச ரெல்லா மகிழ்த்தன மகிழ்த்தோ மென்றார்.

(கஊ)

மிக்கதுங் குறைத்த துஞ்சீர் தூக்கிமெ விறல்சால் வேந்தன்
 நக்கது செய்து னென்னாத் தத்தமி னமைச்சர் கொற்றார்
 புக்கது கமக்கோர் செல்வ மெனமற்றோ ருவகை பூத்தா
 ரக்கது பூன்பெம் மான்செ யருனென வைய ரேற்றார்.

(கசு)

வழுதியர் பெருமா னிங்கான் வாது லு ரணைய மைப்பித்
 தெழுதருங் கல்வி யாராய்க் தினியலோர் பேர்பு னைத்து
 தொழுதரு முதல மைக்கின் பாரமுஞ் சூட்டி னான
 முழுதுல ருய்ய வென்று மொழித்தன வுலக மெல்லாம்.

(கஃ)

பெருவிசைச் செம்பொ னுடை பிறங்குருப் பாயக் தேச
 தருதலைச் சாத்து மாயோன் ருனும்வெஃ குத்த ரீய
 மருமணி மதானி யாழி யாரமொன் டடகம் பொன்னுன்
 டருமணித் குழைமுன் மற்றஞ் செயிரற வழங்கிப் பின்னர்.

(கௌ)

மணழமதக் களிது பாய்மா வாவுமான் பூண்ட பொற்றே
சிணழமணிச் சிலிகை மற்றும் வருகினிக் கிபல கல்கிக்
குணழயுடற் கவரி வெற்றிக் கொடிருடை பால வட்டக்
தணழதரு மொலிய லாதிச் சம்பத்தம் பெருக கல்கி.

(உக)

குடமுழா முருடு மொந்தை கொக்கரை தடாரி பேரி
படகமுற் பளவு கல்கிப் பகம்பொழி லுறையுள் செக்கெ
விடனற வினைகி ராம மெண்ணில கல்கிச் சந்துக்
தொடலையு கல்கி மறறத் தொகுதிறப் பனைத்துஞ் செய்தான்.

(உஉ)

பெருஞ்சிறப் பனைத்தம் பெற்று ஞாயிற்றிற் பிறங்கா நின்ற
வருத்தவப் பிரம ராய ரசிமருத் தனனாக் தென்னன்
றரும்புற விடைபெற் றெல்லாச் சம்பத்தம் புறத்தே குழ
வீருஞ்சிலி கைவின்மேற் கொண்டாக் கிபமெல்லா மியம்பப் போனார்.

(உங)

வரிமணி யிமைக்கு வோச்சி யிங்கிர விமானக் கோயிற்
பரிவொடு புருத்து சோம கத்தார் பாதம் போற்றிப்
புரிகருக் கூத்தற் செவ்வா யக்கயற் கண்ணி பொற்றா
ஞரிமைபிற் போற்றி கீறெற் துவத்தனர் மீண்டா ரன்றே.

(உஈ)

இருமுது குரவ ராய வீருத்தவ ராச னல்கப்
பொருவரு மமைச்சின் பாரம் புதல்வனாற் பூண்ட தோர்த்து
வெருவரும் பரமாரிக் கல்கன் வெல்லுதற் கிதுவுக் தானோர்
கருவியா வீருக்கு மென்று கருகின ருவகை பூத்தார்.

(உஊ)

நிறைகுடக் தீப முன்னு கெருங்குமங் கல்கை னேக்திப்
பிறைததன் மடவார் கோப் பிறங்குபல் வியமு மார்ப்ப
மறைபவச் வாழ்த்த மல்க வனமலி யுறையுள் புக்கார்
கறைமலி நாயே நெஞ்சுக் காணியாப் புக்க வையர்.

(உச)

அவரவ சிருக்கை செல்ல வனைவர்க்கும் விடைகொ டித்துப்
பவர்படு சடில மோலிப் பண்ணவற் கப்ப ரோடுங்
கவர்மன மில்லா வையர் கலத்தன ரமுது கொண்டு
தவர்புக முமைச்சின் பராக் தரித்ததற் காய தோர்வார்.

(உௌ)

மறகின் முறையு ணின்றம் வருகியர் பெருமாற் காண
வுறபெருஞ் சிறப்பி னோடு மூர்திமேற் கொண்டு போத்து
தெறுவலி யவனைக் கண்டு கிகழுத்தன் னிருக்கை மேலி
தறுமுறு பகைவ ராச்ச கண்ணுமே நெண்ணு வாரால்.

(உஅ)

பெருவெளி மேல்பா லாகப் பெருங்கடல் சீழ்பா லாக
வொருவரும் புனல்சால் வெள்ளா துத்தா மாகத் தெற்குப்
பொருவருக் குமரி யாகப் போத்தகான் கெல்ல யுஞ்ஞ
மருவிய குடிச னல்கு மிறைப்பொருள் வருவாய் தேர்த்தம்.

(உக)

பொலிதா வெய்தா மூல்கு பொருளுடை வருவாய் தேர்த்தும்
வலிமரு வலா எக்கு மான்பொருள் வருவாய் தேர்த்து
மெலிலிவா காக்க ணல்கு மிகுபொருள் வருவாய் தேர்த்து
கலிவற வகாதர் கல்கு கடுபொருள் வருவாய் தேர்த்தும். (க௦)

இன்னமு தருத்துஞ் சாலை யினியநீர் வாக்குஞ் சாலை
கன்னலம் பயக்குங் கோயி னுறந் கல்விச் சாலை
சொன்னமற் றறப்பு றத்து வழிச்செலுந் தொகையு காணும்
பன்னரும் படைக்கு கல்குந் தொகையும்பார்த் தறம தித்தும். (க௧)

பல்வகை வரவு தம்முட் பல்வகைச் செலவும் போக
வொல்வகை யெச்ச மாகிப் பண்டாரத் துறையப் பொரு
கல்வகைப் பொருளரி ருப்பிவ் வனவென கன்கு தேர்த்துஞ்
சொல்வகை வல்ல வைய ராசனுக் குறுதி குழுவார். (க௨)

ஒருவினை தொடங்குங் காலை யுறபொருள் படையி ரண்டவ்
வருவினை தொடங்குங் கால மதுதொடவ் ருபாய மற்று
மருவிடை யூறு நீக்கி முடித்திடு வண்ண மாகப்
பொருவரு மங்க மைத்தும் பொருந்தவா ராய்ச்சி செய்வார். (க௩)

வினைபுரி திறத்தெஞ் ஞான்று மேவசை விஸாமை காணும்
புனைகுடி காத்த னீதி நூல்களைப் பொருத்த வாய்த்து
கிணைவிதி விலக்குற் றேர்த னிகழ்த்திய வைந்த னோடு
மிணையவுந் கைக்கொண் டென்றார் முயற்சியை யிகவா ரென்றும். (க௪)

பொருதொழி னேர்ந்த காலைப் பொருகிடு பகைஞர்க் கோகை
தருதுணை யாயி னுளைப் பிரித்தலுந் தம்மைச் சார்த்தார்
மருவலர்ச் சாரா தின்சொல் கொடையினுல் வசமாக் கல்லும்
வெருவறப் பொருத்த வேண்டிற் பொருத்தலு மிகத்தேர்ந் துன்னார். (க௫)

காரியச் செய்கை யொன்று பலவித மாகக் காணி
லோரிய வவற்று ளாவ தொப்பவா ராய்த்து தேர்வார்
சீரிய வதுசெய் போது பலிப்பது நாடிச் செய்வார்
வீரியம் பெறப்பி ரித்தல் பொருத்தலில் வேட்பச் சொல்வார். (க௬)

அறிந்துசொற் றிடவல் லார்த மறிவையுஞ் சிதைத்துத் தானு
மறித்திட வில்லா னேனு மாசனுக் குறுதி யொன்றே
யறிந்ததைந் திடுதல் வல்லா ராசனுன் வெருண்ட போது
மறிந்தவர் தமக்கூ றெண்ணு தாசனுக் கூறுநீர்த்தல். (க௭)

பலவுரைத் திடலென் முன்னுட் பகைவரா யுன்னா ரியாரும்
விலகுறா தாசன் பாங்கர் மேலினர் கட்டிப் பூண்டார்
வலமிரு செங்கோல் செல்லாத் தீபத்து வாழ்கின் றுரு
கிலவரும் பொருள்வி டத்து கேசிப்ப வியற்றி வாழ்கான். (க௮)

அழிபொரு ஞ்ணர்வு மென்ற மழிவதின் றுகி யின்பப்
கொழிபொரு ஞ்ணர்வும் போதின் மண்மெனை மனத்துட் கூடப்
பழிபடு மிம்மை யாசை பந்தமா மறமை யாசை
யொழிதர வெச்சு மாகி யுன்னது பெறதல் வேட்பார்.

(௩௬)

படிமுழு வதும னந்த பைந்துழாய்ப் படலை மார்பன்
படிமுழு வதுயில் லென்னும் படியொரு கேழ லாகிப்
படிமுழு வதுயி டந்துத் கானொணப் பதும பாதம்
படிமுழு வதுக்கொண் டாடும் பத்திகொண் ணோர வேண்டில்.

(௪௦)

வேறு.

கறையடி முதலா வறவியீ றாகக் கணாபல யோனியிற் பிழைத்த
நிறைதரு மக்கட் பிறப்புறல் வேண்டு நிகழ்தரு மப்பிறப் புள்ளுங்
குறைவரு மாயுட் டாய்வயிற் கருவாக் கூடுறல் வேண்டுமற் றதனு
ஞ்றைகொடுங் கிருமிச் செருமுத லாக வுணப்பவை பிழைத்திடல் வேண்டும்.(௪௧)

ஒருபது மதியுஞ் சென்றவக் காலத் துறுதுயர் பிழைத்தமண் மேலால்
வருதிறம் வேண்டும் வந்தவக் காலும் வருடந்தோ றடைதுயர் பிழைத்துப்
பெருசெய ளாலை மலம்பகற் பசிரித் திரைபிறல் கிருளிலை பிழைத்தும்
வெருவற வெழுங்கா லினமுலை மடவார் விழிக்கடை பெணும்வலை பிழைத்தும்.(௪௨)

கலையெனப் புகலும் வாரிதி பிழைத்துத் காமரு திருவெனப் பட்ட
நிலையுற செல்லற் பிழைத்தாகல் ஞ்றவா நிகழ்பெருந் கொடுவிடம் பிழைத்து
மலைசெய்புன் லரம்பாம் பலதுறை பிழைத்தி மாதரங் கூரமா மேருச்
சிலையுடைப் பெருமா னுனனென கிணையுஞ் சித்தமுண் டாகுதல் வேண்டும்.(௪௩)

கடவுண்மற் றொருவ னுனனெனுஞ் சித்தங் காதலிற் றேன்றிய பொழுதே
மடனமை கற்ற முழுமையுங் கூடி வாய்திறந் தாற்றிமே தான்று
திடமியி டென்று நாத்திகந் பலருஞ் செறிந்தனர் பிதற்றுவ ரின்னு
மிடனமை விரதம் பரமெனப் புகல்வ ரிவனையும் பிழைத்திடல் வேண்டும். (௪௪)

உணாசெய்யு றனைத்துத் கடப்பினுங் கரும முயிரிற் றை யுண்டெனப் புகற
றிணாசெய்நீர் ஞாலத் திவ்வழக் காகுந் திருந்துட லலாதுயி ருண்டோ
வணாசெய்ப்புண் முலைவா ரொடுகலக் துவக்க வாய்த்திடு மின்பமே யின்பம்
புணாசெய்மற் றோர்கள் புன்மையிற் புகலும் புகழ்ச்சியென் னொருவ தின்னும்.(௪௫)

இளமுலை மடவா ரொபெரி யங்கத் திவையத்தவைத் தமளிமே லிவந்தது
வனமிகு விணாசால் பாகடை மென்று மருக்குற ளுணையற கெகிழ்த்தாக்
குணவெகக் கலச முலைமுகம் வருடி யுலப்பவா யுறன்மிக் குண்ணுங்
தனர்வறு புணர்வே யின்பென வுணாப்பான் சாற்றலோ காயதன் மன்னோ. (௪௬)

பகரலீ காரக் குழியிலை யழுத்தும் பன்றிறம் றைவையங் திடல்போற்
செரமா முலையார் மயலகத் தழுத்துஞ் சிதடர்மற் றைவையங் திரிவார்
புகரவாக் தோணெய்த் தோரென்பு கிணமுட் பொருந்திய முனையே மச்சை
விகரமாஞ் சிதநீ ரிலைவிரன் டசத்த மேயது சத்தமெவ் விதத்தால். (௪௭)

இறைகொலை யிலன்மற் றவனலா லுயிரி லீயையுமைக் கந்தமு மவிலே
நிறைபெறு முத்தி யெனப்பவுத் தன்சொ னெறிகொளா ரறிவுடை யவந்தா
மறைவறத் தோன்றும் பொழுதுதாய்க் கொலைசார் வழுவின் னிறந்தொழி காலத்
தறைதரு முத்தி பெறுநரியா ரென்னி எதற்கொரு விடையிலா மையினால். (௪௮)

தலைமயிர் பறித்துப் பாயுடை யுடுத்தித் தழைசுமக் துடல்வருத் திடலே
நிலைதவம் பழைய கருமமுண் டொழியி னிலவிய பொன்னெயில் வட்ட
மலைவற வமர்வா னருகமர்க் திடலே மான்முறு முத்தியென் றுணாப்பா
ரலைதர வத்தி னாத்தியென் றுணாத்த லமைத்ததால் கொடுபயி லமணர். (௪௯)

உடம்பினை வருத்த லேதவ மென்னி லுறைகழித் தொளிறவா னேந்தி
யடம்படச் சேகித் திடுதலுக் தவமா மடருமுற் கருமமுண் டொழிவுற்
றிடம்பட லமைந்த பொன்னெயில் வட்டத் தெய்ததல் கூவத்துட் படித்த
கடம்படிந் தொருவ ரெடாமன்மே லெழுமோர் காரியம் போலுமான் மாதோ. (௫௦)

நிகழ்தரு மாயா வாதத்தோர் பேத நிரீச்சுர சாங்கிய னென்றே
யிசழ்வருஞ் சுத்த னுயிர்திரி ருணமு யிரிதலே முத்தியென் றிசைப்பன்
புகழ்தரு சுத்த னெனின்மறைப் புண்ணுண் பொலிதரு பிரகிரு தியினுற்
நிகழ்தரு முத்தி பெற்றுளா னெனினுஞ் சேர்ப்பதற் கோரிறை வேண்டும். (௫௧)

புரிவினை முடிவின் ஞானமொன் றுண்டாய்ப் பொருத்துற மாதொழிந் பட்டே
யிரிதர வவைவகற் போலுயிர் கிடத்த லெணல்பிர வாகரன் முத்தி
தெளிவினை மறமைப் பயன்றாச தொழியா சிலையென வுயிர்கிடத் திட்டாந்
பரியுமல் விடத்தோர் பேறிலா மையினுற் பழிபடு முத்தியே யாமால். (௫௨)

ருளிகைதாக் குதலுக் காளிதஞ் செம்பு குலைத்துபொன் னுளவா போல
வொளியறன் வலியான் மலக்கெடன் முத்தி யென்னவோ துவன்பேத வாகி
தெளியுமா கமங்க ணித்திய மெனலாந் செறிமலைக் காளிதம் போல
வ்ளிதரா தென்றும் பேறெடு பெறுவான் மேவுத லெங்கன மாமால். (௫௩)

புழுவினை வேட்டு வாளிசெய் திடல்போற் பொருத்துயி ரிணையரு னெடுத்த
வழுவுறு மாயா சரீரமே லுக்க மற்றது நித்திய மாகிப்
பழுதற வீருக்கை முத்தியென் றுணாப்பான் பகர்தரு சிவசம வாகி
முழுதுமா மதுசா ரூபமே யன்றி முத்தியென் றுணாத்தலு மாமோ. (௫௪)

நிராமல வெளியை முகின்மறைத் தாங்கு லீலாவிய சுத்தமா யிருக்கு
மொருபிர மத்தை மறைத்திடு மாயா வுபாகியங் வேதுவி னாலே
பெருகிய சிலான் மாவெனப் பதிங்காந் பெருகெளி யுதிப்பப்போ முகின்போ
லொருவறி வுதிப்ப வுபாகிபோ முத்தி யுதுவென்ப னுன்மாயா வாகி. (௫௫)

இத்தந்தி வான்மா வினுக்குள தாகி யிலங்கிய விவேகஞா னந்தான்
முத்தத்தா னேயுன் னொதெனின் மாயா மேகத்தான் மூடப்பட்ட டிடாளு
ணத்தப்பின் புன்ன தாயதென் றெடுத்து கவின்றிடி னிலைத தாகா
தெத்தப்பான் மையினு லீதனையு முத்தி யென்றெடுத்த கிசைப்பர்மற் றவரே. (௫௬)

பாயமா யாவா தத்திப்பாற் கரிபன் பாமொன்றே பவஞ்சமா யுயிராய்
கேயமா கிசமு ஞானமாம் பொழுதே கிறைபாஞ் சாத்திய ரழியு
மாயதே முத்தி பெண்பன்வான் பிரம மாகாது பவஞ்சமோ டான்மா
துயவான் மாக்கெட் டுதெலிற் பெறுவான் சொல்லுதற் கியாருளர் மாதோ. (௫௭)

மேயசங் கிராத்த வாதியென் றுணைப்பான் விமலனார் திருநாடு பதித்த
தேயமிக் கமைத்த பகரை ணம்போய்ச் சிவகா ணங்களாய்க் காட்டத்
தாயவக் கினிபோ லென்றபட் டிடுத லாகதே முத்தியென் றுணைப்பான்
துயவக் கினியுங் காட்டமு மொன்னுத் தொக்குகின் றிடுதிற மின்றே. (௫௮)

ஆதியால் கடவு ளாய்வழி பாட்டி னமைத்தபல் லுயிரையு மழியாச்
சோதியை குண்டத் திருத்தமா லென்று சொல்லுவர் பாஞ்சராற் திரந்தா
நீதியை குண்டத் திருத்துவ னென்று கிகழ்த்துத னிற்கவங் வாதித்
கோதிய வத்த முறுமெனின் முத்தி யுண்மையை யுரைக்கவேண் டெவதோ. (௫௯)

இயம்பிய விவைமுற் பல்லவுக் திருத்தி யில்லன வுன்னது வாதி
கயம்படு முத்தி யுணர்தரல வேண்டு நாடிது கன்னுளர்த் திடுவார்
வியம்படு புலவத் தெவனெனத் தெரிவான் விடாதுகல வாரடை தோறும்
பலம்பட வினாவி யுன்னது பெருத பண்பின ராய்த்தனார் தமர்வார். (௬௦)

பொதுமையிற் புகலும் வேதமுஞ் சிறப்பிற் புகலுமா கமங்களுக் தென்னி
முதுதலப் பெரியோ ராய்த்தமர்க் தனந்தா முறையுற கடாத்தமைச் சியலென்
பதுகுறை யுறும் புராவா வேத்தே பகர்ந்தன மங்கிரி யாய
புதுமைமற் றவரே பெருந்துறை மருவப் போந்தகா தையுமெடுத்த னுணைப்பாம். (௬௧)

அமைச்சரிமைபுண்டபடலமுற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம் ௧௦௫௬.

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலம்.

திருவா சகத்திற் கொருமுதல்வா செல்வா செல்வச் போரேறே
தருவா சகத்து மென்முறைகே னென்று புல்லர் தமைத்தாழ்த்து
மருவா சகத்து மிகக்கொண்டு மாழாந் தலைந்து மறைபாதி
பொருவா சகத்து முருகாதார் திருவா சகத்து ஞானகாரே. (௬௨)

வெளிமுன் னுருவெட் டாய்ச்சிலமுன் னுருவொன் பாணப் வினங்கிநெ
ரொளியஞ் சாண மிரவுடக லொழியா துன்னத் திருத்தலொடு
மளிதுன் றியதாற்ப் புயவமுடி யமைச்சின் றெழிலும் கருவாமற்
றெளிவொன் றியபல் கலையின்வலார் சிறப்ப கடாத்தி வருகாளில். (௬௩)

இந்த வுலக போகவெறப் பெய்திற் றென்ப தெவனமார்
முந்த வணங்க விண்முழுதான் முதல்வன் மலர்மே வவன்றிருமா
னந்த வமையும் போகமெலா காடா வமன பதமாகச்
சந்த மருவு மொருகாலாஞ் சத்தி பதிந்த தையர்பால்.

(௩)

சத்தி பதிந்த மாத்திரத்தே தக்கோர் புதுமக் திரியார்க்கு
முத்தி விருப்ப மேன்மேலு மூனா நிற்க வதுகல்குஞ்
சித்தி யமைந்த வாசிரியற் றேடித் தேடி வருந்துவார்
பத்தி யமைந்தோ ருருக்கொண்டு பயின்ற லன்ன பான்மையார்.

(௪)

ஞான சிரிய னென்றவரு கம்மு ஞானையுஞ் சங்கையெலா
மான விருப்பின் வினாவ்வினு யறையத் தெளிவ தெப்போது
மான வவன்பே ருருட்சிலக்காய் வயக்கி யடிக்கீழ் வைப்பதென்று
தேனா தரிக்குஞ் சிவானந்தக் தினைத்தின் புறலென் றெனகினைப்பார்.

(௫)

பொருப்பா லென்னுஞ் சுமைபரித்தோன் போகட் டிடவென் னுதல்போலு
கெருப்பால் வணையப் படுமொருவ னீங்க நினைக்கு மதுபோலுங்
கருப்பா லுறுத்தும் பிரபஞ்சக் கலப்பின் வீடு கருதுவார்
திருப்பா லுறவ தென்றென்ற தெரிந்து தெரிந்து முயலுவார்.

(௬)

வேறு.

அருள்பெற வணிய ராய வன்புரு வாத லூர்
பொருள்பெறு மொருகான் வில்லும் புலியுத்தல் கொடியு யர்த்தார்
தெருள்பெறு மற்றை மன்ன ரியாவருந் திரண்டு சூழ
மருளற விருக்கும் பாண்டி மன்னவ னவைவயிற் புக்கார்.

(௭)

புக்கவர் வருதிக் கென்றும் புரிவது போல வன்றும்
தக்கது செய்தன் னான்கை காட்டிய தவிச மர்க்கார்
மிக்கவ ரிவர்தஞ் சூழ்ச்சி வியாழமு மடையா னென்று
தொக்கமன் வைரெல் லாருக் துதித்தன ரமைச்ச னானா.

(௮)

அதுபொழு தத்தில் வாவு மடுபரித் தொகுதி பேணு
முதுதொழி லானர் வேம்பன் முன்புவந் தடியில் வீழ்த்து
கதுமென வெழுந்து நின்று காலுறக் குடந்தம் பட்டாங்
சிதுசெய்வின் ணப்ப மென்றே யிணையன் புகற லுற்றார்.

(௯)

சிறத்தவாம் பரிகண் மேய திராபொரு மிலையத் துன்னா
விறத்தவாம் பரிகண் போக வெஞ்சிய பரிக ஞன்னாம்
விறத்தமூப் படைத்த பல்ல மேயகோ யடைந்த பல்ல
மறத்தவா வேலாய் கல்ல தரிதென வகுத்தா ரன்றே.

(௧௦)

இவரிஃ துணைத்த லோடு மிரும்புலி யுயர்த்த வேத்துக்
தவர்கொடி யுயர்த்த வேத்துக் தண்மதிக் குலத்து வேந்தே
யுயர்படு குணக டர்பா லுறுதுறை யனைத்தும் வந்த
வவரவர் தேயத் துன்ன வடுபரி யனைத்து மென்றார்.

(௧௧)

என்றலும் வாத வூர் திருமுக மிறைவ னோக்கி
யொன்றகம் பண்டா ரத்தின் வேண்டுவ வொருங்கு கொண்டு
சன்றல்செய் காடு காடுங் கடந்துழீழ் கடற்க னைக்கட்
சென்றுவாம் பரிசு னெல்லாம் கொள்ளுதிர் சிறப்ப வென்றான், (கஉ)

விடையது பெற்றெ முந்த மீனவன் பண்டா ரத்தி
னடைதரு புதவ னைத்துத் திறத்தன ராங்குட் புக்கு
மிடைதர வேழேழ் கோடி பசும்பொருள் மிதப்பக் கொண்டு
கடைமுனம் போல டைத்துக் கயலிசச் சினைபொ றித்து, (கங)

வெளிவந்து செங்க முத்தல் வெரிக்கிசைப் பொதிசெய் தேற்றித்
தெளிவந்த காவலான ரோடுமுன் செல்ல வேலி
யொளிவந்த கோயி லுன்புக் கும்பரீரா வகனை பேத்தி
யளிவந்த சிந்தை யாளர் செல்லுதற் கமைந்தா ரன்றே, (கச)

மேயபாற் கடலெ முந்த வெண்டிணா காப்ப ணுன்னாற்
றுயமா மதிவி னங்குக் தோற்றமே யென்ன முத்தத
தாயவான் சிலிகை காப்ப ணலங்குற வமர்த்தார் மேனிப்
பாயநீற் றொளிவி ராவ வெண்ணுளத் தமரும் பண்பார், (கரு)

குழையொளி மதாணி மின்னுக் கொளுத்தலைச் சாத்தி யாரும்
விழைமணிக் கடக மாதி வினங்கினங் கதிரைச் செய்யத்
தழைமணிக் சிலிகை மார்பிற் றங்குமுத் தார மற்றும்
பிழையற வொளிகால் வீசிப் பெருமதி யுதயஞ் செய்ய, (கசு)

சல்லரி முருடு மொந்தை தருணிச்சங் குடமு ழாவே
கல்லவ டஞ்சின் னங்கர களம்பெரி பீலி தாண
மல்லலம் பம்பை வண்டொக் கணாமற்ற முன்ன வாய
பல்லவுங் கடலு டைத்த பான்மையி னியம்பா ரிந்த, (கஃ)

குடைகொடி யால வட்டங் கோணுறுத் தண்டங் கோண
லடைதரு தண்டம் பிச்ச மலர்மணித் தோர னங்கண்
மிடைதரு மொலிய லாகி மேவவா வளிக னெல்லா
முடைகட லுதிக்கும் வெய்யோ னொளியற மறைத்துச் செல்ல, (கௌ)

இடியுன முட்க வார்த்து முழுக்கின வெழிலி மாண்பு
மடிதரப் பொழியா நிற்கு மதத்தின புடவி யஞ்சு
மடியின பெருங்கா லஞ்சு மஞ்செவி வினவெஞ் ஞான்றம்
படிதுழால் கைய வெங்கும் பரத்துஞ் சரம்பல் செல்ல, (கக)

நிலமக னுடலக் தோய்த்துக் தோய்வில வெனகேர் போகும்
வலமிரு கதிய மாற்றார் மணிமுடி யுறுகு ரத்த
கலகல வார்த்துத் தார கழிதராக் கடிவா னத்த
பலபல வாக மொய்த்த பரித்திர னொருங்கு செல்ல, (கஃ)

கிரியைப் பெயர்தோற் றத்த னெனவான் மேற்சென் மேல
பரிபல முழக்கப் பூண்ட பார்த்திழித் தோடுங் கால
வரிவயப் போத்து நேரு மடங்கலார்க் கசனி யேற்றிற்
றெரிதாழ்முழக்கஞ் செய்யுந் தோர்பல செல்லா நிற்க.

(உச)

படைபல மின்னுக் காட்டப் பரிசைமா மேகங் காட்ட
வுடைதிரையுட்கத் தோன்று மொலியுரு மொலியைக் காட்ட
மிடையுட லொழுதும் வேர்வை மிகுமழை பொழிதல் காட்ட
வடையவும் வான மேவந் தடர்ந்தென வீரர் செல்ல.

(உஉ)

பரிமிசை யிவர்த்து னாரும் பாய்மதம் பொழிக போலக்
கரிமிசை யிவர்த்து னாரங் காற்றெனச் செல்லும் பொற்றோர்க்
கிரிமிசை யிவர்த்து னாரு மாங்கினர் வீரர் காளு
மரிமிசை யிவர்த்து னாங் சிற் றடிமுடி.க் கொடுஞ் போத.

(உ௩)

எண்ணிய தெண்ணி யாங்கே யெய்துதல் குறித்துப் பெம்மான்
மண்ணிய மணியே நேரும் வாளுன் செலுத்தச் செல்லம்
புண்ணியர் தாமி வந்த சிவிகையைப் பொதுக்கப் பெற்றார்
கண்ணிய வியக்கா நிற்ப வியங்கினர் காடு வாழ்த்த.

(உ௪)

புண்ணிய வாத ஆரர் பொங்கெழின் மதுரை மூதார்
கண்ணிய கோட்டை வாய்தல் தடத்தனர் கண்ணுங் காலை
யெண்ணிய குமர வேளக் கிருப்பிட மாசி யாருங்
கண்ணிய வயர்கு நின்னித் தினைசென்று கலந்தா ரன்றே.

(உ௫)

ஆசக மில்லா வைய ராரரு ணிரம்பப் பெற்ற
வாசக மென்னுந் தேறல் வழங்குதல் காட்டி யாங்குப்
பேசுப லீனா லு மேலார் பிறைக்கோட்டி னாலு டைத்து
வீசுபல் லருவி யாக விடுவன சுவையந் தீத்தேன்.

(உ௬)

இவரளப் பரிய செம்பொன் கொண்டன ரெய்து கின்றார்
கவர்மன மில்லா ராகிக் கண்ணுதற் சார்பி னினுரு
ரவர்கொளக் கொடுப்ப வன்னா கையேற்ப தறிவித் தாங்குப்
பவர்படா துயருங் காந்தன் பரவுற மலர்த்த வெங்கும்.

(உ௭)

ஆனவ மலமென் றோது மடுகெனக் களிற்றை காளு
மேனமை யருளென் றோது மிகற்றோட்டி கொண்டி யாருங்
காணவென் றுள்ளார் கம்மை யென்செயக் கடவ ரென்ற
நாணமுட் கிடப்ப வஞ்சி யிரிவன கருமா லியாணை.

(உ௮)

கன்புல மறையோ ரென்ற காளிலம் புகழ்ப் பட்டா
ரன்பொரு வடிவ மாநி யாராருந் பெற்ற போதே
யென்பெலா முருகா நிற்க விருவிழி பொழிதல் காட்டும்
வன்புல வனாக னென்கு மருதிழியருவி வீட்டம்.

(உ௯)

இனையன நிகழா நின்ற விரும்பெருந் குறிஞ்சி நீந்திப்
புணைகட லனீகத் தோடு புண்ணிய வாத லூர்
கணைமலர்க் கடுக்கை யாதி நலந்திகழ் தருக்க மென்றித்
தனைநிகர் வளத்தான் மிக்குத் தவலருந் காடு சார்ந்தார்.

(க0)

எண்ணரும் பொருள்கைக் கொண்டு வாது நிறைவர் செல்வா
ரெண்ணருந் குதினா கொள்வா ரெய்துவ வெருங்கிக் கென்றே
யெண்ணரும் புகழ்சால் வேம்ப னெண்ணிய தென்னு மென்றே
யெண்ணருந் தனவ மெல்லா கைத்தன விடங்க னெங்கும்.

(க1)

இவரிடை யிருந்த கம்பேர் பெற்றதொன் றிசிந்து போய்
திவர்வர ஷணந்த காயிந் தெதிர்ப்பட லொல்லா தென்ற
தவர்பயில் காட்டி னூடு தங்கிய மான்க னெல்லாந்
தவர்விடு கணையெ திர்த்த தன்மையிற் றுவி யோடும்.

(க2)

வாசக கவினுக் காலை வயங்கிய தமைச்சி றப்பித்
தாசற கவினு கன்றி யறிந்தன மகிழ்த லேய்ப்பப்
பாசடைத் தருக்க டோறும் பயில்செழுந் குழைப்பான் மேவித்
கூசமொன் றின்றிச் செங்கட் கோதிலத் தொழிக்கு மாலோ.

(க3)

மேயமற் றிவர்பெம் மான்பால் விடாவீருப் புடையா ரென்ப
தாயவெவ் வுலகுத் தேற்றற் கமைந்தவோர் சான்று போன்ற
பாயபுற் கறிக்கக் கல்லாப் பச்சினங் கன்றை நீத்து
யேயமை யாம லெங்குந் கதறுபு லிராய சேதா.

(க4)

அந்தமில் புதழான் மிக்கா ரடைந்தனர் நம்பா லென்ற
கந்தமென் மலர்க டிவி கழிபடு காண நீங்கி
முத்தவன் னனதா யாசை முதலிய வொருங்கு மாய்த்த
பந்தமில் லவர்ம னம்போற் பசையறு பாலை சார்ந்தார்.

(க5)

கழல்கின்ற குறை மோதத் துங்குகோங் லெலின் பஞ்சி
யுழல்கின்ற தன்மைத் தாகி யொய்யெனப் பறக்குந் தோற்றங்
கழல்கின்ற காமத் தையர் கருதிவா தாடு காலத்
தழல்கின்ற சினவெம் புந்த ரலேதிறந் காட்டிற் றம்மா.

(க6)

வெடியவான் முதுவா யோரி விராயெதிர் பயிலுந் காட்சி
கெடியவாம் புரவி கொள்ள மிதியக்கொண் டீணவீ ரேனும்
கடியகா மணவோ மன்றிக் கடும்பரி யணையா வென்று
படியவாந் தன்மை காட்டும் படியவென லாயிற் றன்றே.

(க7)

சேவமா லந்த ணீர்தந் நிகழ்வினைக் காடு முற்றங்
துயவாம் பெருந்து றைக்கட் சுடுதலெவ் வாறு கூடுந்
தீயவாந் தழற்கொ முத்தாய்ச் சிவனுமென் னிடத்தல் தொல்லும்
பாயதுந் தருதி தேர்த்தி ரொன்பபாம் புலவெந் தியே.

(க8)

கயப்பெரும் புகழ்சா லெங்க னாலினுக் கரசர் முன்னுள்
வியப்பரு மமண ராய வீணர்தக் கலப்பு நீங்கி
யுயப்படுஞ் சைவஞ் சார்ந்த தொப்பவெம் பாலை நீங்கிக்
கயப்பிலா மருதஞ் சார்ந்தார் கருதவென் னுளத்துஞ் சார்ந்தார். (கக)

தனியனு யமரு ஞான சாரியற் றேடிச் செல்வி
நினியவ னெதிர்வா னும்மை யெதிர்ப்படுங் காலத் தெம்மை
முனியலா காமை வேண்டு மெனல்பொர முழங்கி வண்டா
னனியலர் கழுநீர் வாலி கயப்பவெவ் விடத்து மல்கும். (ச௦)

புறவிரு ளகலத் தோன்றும் பொங்கொளி ஞாயி றென்ன
வுறவக விருள கற்று மொருஞான பாணு வெய்தத்
திறமுறஞ் சைவ ரியாருத் திருமுக மலர்வ தேய்ப்ப
நறவெழு மலர்ச்சி காட்டி கக்கபங் கேரு கங்கன். (சக)

மாரவே ளக்கை மேவி வரிசிலை யாகி யேவு
மாரமா மலர னைத்து மருச்சனை மலராக் கொண்ட
வீரர்தா மனைந்தார் காண வென்குது மெனவ னைந்தாங்
கீரமார் சுவைத்தண் டெல்லா மிடத்தொறும் வளைத்து டின்ற. (சஉ)

கருபுகழ் வழுதி காடு காடுமக் திரியாய்த் தொன்னூற்
புருமுறை கடாத்த லாலே பொழிதரு முகின்மற் றியாவு
மிருவிழை வற்றா மன்ன மேன்மையார் தமைவ ணக்கத்
தருமென வணக்கல் போலத் தலைவணங் கினசெஞ் சாலி. (சக)

கீறணி வேணிப் பெம்மா னிருமல வுமையா னோடு
பேறணி யன்பர் கெஞ்சப் பிறங்குபோ தமர்த லேய்ப்ப
வீறணி புண்ட ரீக மிசைப்பேட்டோ டன்ன மேய
சேறணி மருதத் தீர்த்து தினையெறி கெய்தல் சார்ந்தார். (சச)

அரசிய ளமைச்சின் மேயு மதிற்கிற பற்று மின்றிப்
பரசமே வியகம் மையர் திறமெனப் பரந்த வாரி
விரசழல் கொழுந்து கொள்ள மேவுவர் நீருட் டோய்த்து
முரவவுப் புறைத்த வின்றிப் பயிலுவ னுமீ னெல்லாம். (சடு)

மலிதரு புகழான் மிக்க வாதவூ ரடிக னானு
மொலிதரு சுத்த முற்று ருற்றன ரிங்கி லத்திற்
பொலிதரு புலவ னைத்தும் போக்குவா மென்று தாழை
கலிதரப் பூத்து துற்றக் காவதம் வாசம் வீசும். (சச)

கரிமுதற் படைக னோடுங் காணவிக் கிலத்தி யங்கும்
பெரியவ சிதற்கோர் பங்கர்ப் பெருந்துறை மருங்கு வந்தார்
தெரியுமங் வெல்லை வந்து சேர்தலு செக்கு செக்குப்
பரிவுள முருகிற் றெண்டிப் படுமெழு சினும்வி னைத்தே. (சஎ)

பொறுக்கலா காத பாரம் பொறுத்தவ னிறக்கி யாங்குக்
குறுக்கலா காத வாதை யாவையுங் குலைந்து போக
வெறுக்கலா காத வின்ப மேவிய திரண்டு கண்ணு
மறுக்கலா காத வாரி பொழிந்தன வறுவி மான.

(சஅ)

இங்கிய மைந்த னுக்கு மினியன வெய்தா நிற்கச்
சந்திய றேளும் கண்ணுக் துடித்தன தகவ லத்தே
கந்திய விவற்றா லென்னை யான்பவ னயந்து வைகு
முந்திய விடமி தென்றே முன்னின ருவப்புக் கொள்வார்.

(சக)

சிவிகைநின் நிழிந்தா ரித்தத் தேமடைத் தார்தஞ் செம்ம
மலிகைசெய் திடுத லாகு மாதலா லமர்வா மென்றார்
ருவிகைய ராகிப் பக்க நின்றவர் குறித்த வாரே
கலிகையீர் செய்வ தென்று காரியஞ் செய்ய லுற்றார்.

(சௌ)

கரிபரி யிரதஞ் சூழ நிறுத்தியக் கடையி னுன்னால்
வரிகழல் வீரர் சூழ்ந்த வைகிட லிருக்கை செய்து
தெரிதர வதனுக் குன்னாற் நிகழ்பட மாடஞ் செய்து
புரியுடை முந்தான் மார்பர் பொருந்தினன் கமரச் செய்தார்.

(சுக)

அணிபட மாடத் துன்னா லமர்பவர் வேத காளுக்கு
துணிபொரு னான்ம காதர் துணையடி வணங்க வெண்ணிக்
கணியதில் சணங்க னோடுங் கைகுவித் தெழுந்த வல்லே
மணிமதிற் கோயிற் புகார் வாரழந் தீர்த்தத் தோய்த்தார்.

(சுஉ)

நீறுகண் மணிபு ணைத்து நிழலுவ வாத வைக்கை
யாறுசெய் தான மோனப் பின்னைய யடிவ ணங்கி
யேறுவந் தேறு மான்ம காதர்ந்தத் திருமு னெய்திப்
பேறுவந் தளிப்பா யென்று பேசடி வணங்க ஞரால்.

(சுக)

வெள்ளிய நீறு வரங்கி விளக்கெந் நியிற்பு ணைத்தே
யொள்ளிய கருணைத் தரயாம் யோககா யகிமுன் சென்ற
வள்ளிய வன்பு பொக்க மனகெழிற் துடையத் தாழ்ந்து
தெள்ளிய கருணை பெற்றுச் சென்றனர் குருத்தஞ் சூழ்த்தே.

(சுக)

பரிசன முன்னும் பின்னும் படர்தர வந்து தாழ்த்து
தரிசனஞ் செய்த செல்வார் தமையறித் தாங்க ணுன்ன
புரிமறை யுணர்முக் துறு பூசார் கருத்தொ டர்த்தார்
வரிகழ லாச மைச்சர் தமக்கிது வகுக்க லுற்றார்.

(சுகி)

இத்தல மகாதி மூர்த்தத் தலமிதி னடைத்து போற்றி
முத்தலம் படைப்பேன் முன்னு மூவரும் பேறு பெற்றார்
கைத்தல கெல்லி பெண்ணப் பலத்தரும் கருதி னுறு
மேத்தல மிதனுக் கொப்பென் நெடுத்துரை யாட வள்ளேம்.

(சுக)

வன்றுபற் பலவு னாத்துத் தொடர்ந்தரு மினை யரோடு
கன்றுதம் மிருக்கை யெய்தி கவவவர்க் கிருக்கை கல்கித்
குன்றுத வில்லாச் செம்பொன் கோடிசன் மானஞ் செய்து
பொன்றுத் வில்லா வன்பிற் போக்கினர் தனிய மர்ந்தார்.

(௫௭)

மறையவர் போன பின்பு மஞ்சனஞ் செய்து கொண்டு
பிறைமுடிப் பெருமான் பூசை பேணுபு பிறங்கச் செய்து
கிறைசுவை யமுத முண்டு நிலவவாய் பூசிப் பின்றை
யறையயர் வுயிர்த்த மர்ந்தா ரடிபனென் மனத்த மர்ந்தார்.

(௫௮)

வழியியல் குதலால் வெப்பம் வாதுவு ரடிகட் காய
தழியகா மறையே மென்னி ளரும்பழி யாகு மென்று
பழியறத் தன்னு னோர்த்தோர் பசும்பொழில் புருத்து னான்போற்
கொழிகதிர்த் செல்வ னோடிச் குடகட லழுவம் புக்கான்.

(௫௯)

தாவா மாகி யுன்ன சைவந்தா பிக்க வல்லார்
மேவா வோரார் நின்றும் வேரோரு ரடைந்தா லென்ன
மாவா வொளியோன் றென்பா லொரீஇவட பாலிற் சாரச்
சீவரப் போர்வை யென்னச் செக்கர்வா னெழுந்த தன்றே.

(௬௦)

ஒருங்குவா தாட வல்லா ரொருவரு மில்லை யென்று
கொருங்குபல் பவுத்த ராய நிறையிலார் வணைந்தாற் போல
மருங்குரு ரியனு மில்லை மதியலை யுடுவு மில்லென்
றிருங்கடல் சூழ்வைப் பெங்கு மிறத்தன வந்த காரம்.

(௬௧)

இரவுமே லிட்ட தந்தோ வென்செய்வா ருலகத் துன்னார்
கரவுமே லிடுமே யென்று கண்ணோட்ட ரனிய டைத்த
புரவுசெய் மதிக்கு முன்னம் போயுப கரிப்போ மென்றா
தரவுகூர் தரமு னைத்த தாரகைக் கணங்க னெல்லாம்.

(௬௨)

இவைகொலோ கமையி ரிக்கு மெண்ணாமை யொன்று செய்த
னவைபடா ததுவோ வென்று கத்தமென் னுற்ற காலைச்
செவையுரு வதுபொ ருனாய்ச் செழுமதி யுதயஞ் செய்தான்
ருவையுரு வரும் ஸம்ம கொடிசெடி யகத்தொ துங்க.

(௬௩)

இன்னன நிகழுங் காலை விரவுசெய் கடன்கன் முற்றி
கன்னலத் தழுது செய்து கருபுக முமைச்ச னார்தா
மின்னரு மமளி மேலான் மேவினா ரான்ம நாத
ருன்னரு மருனா லாக்கோர் சிறுதுயி ழற்றா னன்றே.

(௬௪)

கனவிடை யான்ம நாதர் கதிர்ருமோ ருருவத் தாங்கி
யனகமார் குருத்த நீழ லமரவும் விடாது சூழ்ந்து
வினவுமா ணக்கர் பல்லோர் மேவவுத் தாமெ திர்த்து
மனகெரு மாறு மேன்மேல் வணங்கவுங் கண்டா னன்றே.

(௬௫)

அருந்தவத் தினரில் வாறு கண்டழு தழுதி ரங்கிப்
பொருத்தமுன் காணக் காட்சி கண்டனம் பொய்யா காறு
திருத்தமற் றவனே யென்னை யாட்கொளுத் திறத்தோ னென்று
வருத்தலற் றிருத்தார் வெய்யோன் வருதலை கோக்கி மாறோ.

(௧௬)

தேநீர் வளத்தான் மிக்க திருப்பெருத் துறையை காடி
வாதலு ரடி கன் வந்து சார்த்தமை வருத்தச் சொற்றும்
போதகா யகனே யான் பொங்கொளிக் குரவற் கண்டு
காதலி னுபதே சம்பெற் றிடுதிருத் துறைய ஹற்றும்.

(௧௭)

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௨௩.

உ ப தே ச ப் ப ட ல ம்.

பரம்பான் செவ்வாய்ப் பாடல் பத்தத்தை கல்க லோடு
நிஃபுமுத் தியையு கல்கு நிகழ்திரு வாத லூர்
வார்த்தை செவ்வாய்ப் பாடன் மயக்கறத் தெத்த ஞான்று
முரம்பெறு முத்தி யொன்றே கல்கிடி னுணாப்ப தென்னே.

(௧)

கதிரவன் வரவு கோக்கிக் கண்டுவி லாம லைய
ரதிப்புன லிருகண் வார வழுதழு திரங்குங் காலை
முதிராருட் குரவன் காட்சி முத்துபு தானுங் காண
வெதிரற வருவான் போலல் வினன்குணக் குதயஞ் செய்தான்.

(௨)

சிவப்பிர காசத் தோன்றஞ் செவிரறு காலத் தேமுன்
னவப்பிர காச மாசி யமைத்தன மாய்த்தாற் போலத்
தவப்பிர காசஞ் செய்த சந்திர னுடுக்க னெல்லா
மெவப்பிர காச மெய்திற் றென்றுபோய் மாய்த்த வன்றே.

(௩)

கருமல மென்னப் பேசுங் காரிருட் டடைவுற் றுங்குப்
பொருமிருன் வணியப் பட்டுப் போதற்றே மதபோய் மான
வொருகதி குதித்த துறொன் றுனதுகொ வினியென் றையர்
திருமு கமலத்த தென்னைச் செய்யதா மணை மலத்த.

(௪)

தன்னிய வாத லூர ருபதேசம் பெறுவா ரின்ற
தன்னிய கமக்கென் னுக்கொ ளெனப்பா சமய சொல்லா
தன்னிய வாய்கு வித்த தோற்றம்போ லோடை யெல்லா
தென்னிய வாய்ப் பாதி செய்பவாய் குவித்த வன்றே.

(௫)

இன்னண கிதழுங் காலை யெங்களை யாளு மையர்
சொன்னதக் கரும மாற்ற வெழுந்தொரு துறைக்கட் சென்ற
ரன்னவர் வருமு னான்ம காதரா சியராய்ப் பல்லோர்
துன்னவொண் குருந்த நீழ மைந்திறஞ் சொல்ல லுற்றும்.

(௬)

கதிரொரு கோடி யொன்றாய்த் திரண்டெழு காட்சி யென்ன
முதிரொளி மேனி காட்ட மூவுல கத்து மொய்த்த
பித்திலி லழகெ லாமிப் பிறங்குருக் கொண்ட தென்ன
வதிர்மறைக் கப்பா லாரோ ரந்தன வடிவங் கொண்டார்.

(௭)

வீழ்சிக ழிகைக்கு மேலான் மிலைச்சிய வருத்தி ராக்கத்
தாழ்வட மிலைக் கெற்றி தடம்புய நிறமுற் பாவம்
போழ்திரு நீற்றி னோடக் கண்மணி பெரலிய வுத்தி
யாழ்திரு வகையில் வெண்டு சன்னொளி நிலவு வீச.

(௮)

துலக்குமில் வருக்கொண் முன்னத் துதைமுடி மதியொ முக்கு
மிலைக்கு தொருவு றும லியைத்தென முந்துல் பொற்ப
வலக்கிள ரிருசெ விக்கண் வனைக்குழை பிணங்கா சிற்ப
நலக்கிளர் பொன்செய் வேற்றுக் குழைமரிடு நயப்பத் துங்க.

(௯)

வந்துபைங் குருந்த நீழல் யோகவா சனம்வ லத்தா
ணத்துறக் கீழ மைத்தால் கிடத்தான்மே கைவ னைத்து
முத்துமுத் தரியம் யோக பட்டத்தின் முயங்கப் பூண்டு
கத்துசெய் கூற்ற முட்கக் கருதவ னைச கோக்கி.

(௧௦)

தெருளிர வுரவ மாய சிவஞான போதத் தாங்கி
யருளிடக் கரங்க வித்து ஞானமுத் திரைய மைந்த
பொருள்வலக் கைவி ள்க்கப் புன்னகை முகத்த ரும்ப
மருளு வீற்றி ருந்தார் மாலயன் நேடிக் காணார்.

(௧௧)

இவர்கிலை யின்ன தாக வொருவரி லீனாஞ் ஞாற்ற
ருவரிலா மனத்தார் முன்சொ லுத்தர கோச மங்கைத்
தவர்கொநே மிருந்தா றெல்லா மாணிட ராசிச் சார்ந்து
கவரிலார் வளைந்து வைகி யாற்றலங் கழறி யுய்வாம்.

(௧௨)

வேதன லுரைப்பார் சில்லோ ருரைத்தவை வினக்க மிக்குப்
போதமாம் படிப குத்துப் பொருளுரைத் திவோர் சில்லோ
ராதரம் பயப்பக் கண் காண்டத்தை யறைவார் சில்லோர்
மேதக வமைத்த ஞான காண்டமே விரிப்பார் சில்லோர்.

(௧௩)

உரைத்ததன் சென்னி யாய வுபசிட முரைப்பார் சில்லோர்
வரைத்தலிப் பொதுமை நிற்கச் சிறப்பென வருக்கப் பட்ட
வினைத்தவா கமக்கண் மேலு மேலுமோ திவோர் சில்லோ
ரினைத்தமற் நவற்றி னுள்ள முண்மையேற் நினைப்பார் சில்லோர்.

(௧௪)

பரசம யத்தின் ரோடம் பருத்தெடுத் துணைப்பார் சில்லோர்
தரமிரு சைவ மொன்றே சான்றதென் நினைப்பார் சில்லோர்
விரவது வுளுஞ்சித் தந்தை சைவமே விட்ட காலே
யுரனு மென்பார் சில்லோ ருண்மையென் றுணைப்பார் சில்லோர். (௧௫)

சரியையே முதலு னூலுங் தனித்தனி யோதி யோதி
விரிதரு பொருளு மாய்ந்து மேதகப் புகல்வார் சில்லோர்
தெரிதரு புராண மெல்லாங் தெரிந்தெடுத் தினைப்பார் சில்லோர்
பரிதரு முப்பு ராணத் தனித்தனி பகாவார் சில்லோர். (௧௬)

உடைவெண்கோ வணமே இனே யுணவுகைப் பலியே யொண்கண்
படையக விடமே சாந்தாப் பரிப்பது தெய்வ நீறே
மிடைகல னுருத்தி ராக்க மாலையே வேறு வேண்டா
நடையினர் தனித்தி ருக்கை நயந்தவ ரானார் சில்லோர். (௧௭)

திருவிய நங்க னுள்ளாற் றிகழ்ஞான பானு விற்கு
மருவிய வதய மத்த மயமென்ப தின்மை யாலே
கருவிய லிருளு மில்லார் காண்டரு பகலு மில்லா
சருவிய லென்னுந் தானத் தமர்த்துவாழ் கின்றார் சில்லோர். (௧௮)

ஆடுவர் சிலர்கை கொட்டி யாடுதற் கிசையா வண்ணம்
பாடுவர் சிலருன் மத்தர் பாலர்பை சாசர் போல
நீடுவர் சிலர்கை கூப்பி னோருறத் தொழுவார் சில்லோர்
கூடுவர் சிலர்நி ணைந்து குழைததுணைத் தழுவார் சில்லோர். (௧௯)

இத்தகை யடியா ரானு ரொருவரி லீனாஞ் ஞாறு
வித்தகர் விருப்பிற் குழு நடுமிளிர் குருத்தி னீழ்
லுத்தம ரமருல் காட்சி யொளிர்ந்தாரா கணங்கன் குழு
முத்தவெண் மதிய காப்பண் முயங்கிய தோற்றங் காட்டும். (௨௦)

வழிபடு நால்வ ருக்கா வடநிழ லமர்ந்த காட்சி
மொழிபடு வாத லுமா முனிவரற் காகப் பைத்தேன்
கொழிபடு மலர்க்கு ருத்தக் கொழுநிழல் மேவ வோவென்
றொழிபடு திறமில் காட்சி யுறுவர ருவகை பூத்தார். (௨௧)

அழகிய துறைக்கட் சென்ற ராவயிற் கரும முற்றி
முழவிளங் கன்றை காடி மணம்பதைத் தணையாப் போன்று
குழகர்தங் கோயில் வாயில் குறுகினுந் தெடுக்க ணீர்த
வழுவகன் மார்பின் மேனி மயிர்க்கிலிற் பொருங்கு மேவ. (௨௨)

செஞ்சகைக் குருகா நிற்க கோப்பணித் தெழுத்தங் புக்கார்
வஞ்சமி லாண்ம காதர் சந்நிதி வந்து உடிக்
கஞ்சமென் கரங்கள் கூப்பிக் கரைந்துயோ காம்பி கைத்தாய்
செஞ்சரன் டொழுது சூழ்ந்து சென்றன இகைத்து கின்றார். (௨௩)

நின்று மதித்த லோடு கெடியமா லயன்முன் னானோர்
சென்றுசென் றணுருத் தோறுஞ் செயனாய்ச் சிந்திப் போருத்
கன்றவர் சிந்தை யுள்ளே யணியனாய்ச் சடரோர் மூன்றும்
வென்றழிக் கொளிலிட் டோங்கு சோதியை வினங்கக் கண்டார்.

(உச)

மறைமூழு மையுமென் கோலம் மாமறைச் சென்னி யென்கோ
நிறைபெருந் தொண்ட்ராணர் நெஞ்சகக் கோயி லென்கோ
நறைசெயிக் குருந்த நீழ னாயுறு குறைவ ரேலோர்
குறைவிலா விதையா தென்றுகுறித்துளங் கூறு கிற்பேம்.

(உடு)

பைங்கன்வார் குருந்த நீழ் னென்னனும் பார்த்த தில்லை
கங்குலன் குடைய தேவுங் காணுமாழ்வமும் னானோ
செங்கண்மா லிடந்துங் காணத் திருவடி மலர்மண் டோய
வெங்கனை யான வென்றோடுவெழுந்தரு ளியலிவ் கென்பார்.

(உசு)

வெள்ளிய நீற்றி னோடு வெள்ளிய முறுவ னாயேவ்
கொள்ளிய வமைந்த மூல மலம்விளர்த்து டிடக்கு மைக்குத்
தெள்ளிய மேனித் தேசே சிந்தையுட் டேசு செய்யு
மள்ளிய தொழிதற் கெண்ணிலடி யர்த்தம் குழுவே சாலும்.

(உ௪)

நெருசலிற் கணவிற் கண்ட வண்ணமே நிரம்ப வின்று
கருதுதற் கரிய காட்சி நனவினும் கண்டே னீறு
பெருகொளி யமர ரோனும் கனவினும் பெறுவ ரோவென்
றுறுகுவர் நெக்கு நெக்குள் ளுடைவரோ வியம்போ னிற்பார்.

(உ௫)

மறையவ ராகி யிங்கண் வைகுவார் காந்தீமொத்தார்
பொறையவ ருணைர் நின்று பொருத்திடு வாரா யொத்த
நிறையுமன் பில்லா காயே மனமிரும் பொத்த தென்றார்
குறையெவ னுய்யுங் காலங் குறுவிய தென்று வப்பார்.

(உ௬)

இவ்வண்ண மெண்ணி மற்று மெண்ணுவ தொன்ற யில்லை
செவ்வண்ண விவரே நம்மை யாட்கொள நேற்றற் தீரா
நவ்வண்ண மவ்வண் ணம்போய் கசித்தவென் னோடிச் சென்றே
யவ்வண்ண மாயி னார்த மடிவண்ண மலர்க்கீழ் வீழ்த்தார்.

(௬௦)

வீழ்த்தவ ரெழுத்தி ராமல் வீழ்த்தவா திடப்ப கோக்கி
யாழ்த்தவான் கருணைச் சோதி யெழுகவென் றருள் நேர்ந்து
வாழ்த்தனென் வாழ்த்த னெனென் றெழுந்திரு மலர்க்கை கூப்பித்
தாழ்த்தடி மலரின் பாங்கர்ச் சார்த்துணைத் துருகி நின்றார்.

(௬௧)

ஆயவப் பொழுதாங் குன்ன வடியவ ரொருங்கு கூடித்
துயதம் பெருமான் செம்பொற் றுணைப்பதக் தொழுது வாழ்த்தி
கேயமிக் கண்ணு ளானா யாட்கொள னெறியே யாரு
கையனே பென்று வேண்ட நகைமுகக் கருணை பூத்தார்.

(௬௨)

கண்ணிய காலம் வேண்டேன் கனவிய துணர்தல் வேண்டேன்
புண்ணியந் திரண்டு வந்தாற் போன்றமற் றிவர்பொ ருட்டியா
மெண்ணிய தெண்ணி யாங்கே முடித்துமின் றிரவே யென்றாற்
தண்ணிய வடியா ரெல்லாந் தாழ்ந்தா முழக்கஞ் செய்தார்.

(௩௩)

ஐந்தொழி னடாத்துத் தேமா யான்மகா யகர்வி ளங்கு
மைந்தெழிற் சபைக்குப் பின்னர் வண்குருத் தடியொன் றேயவ்
வைந்தொழி லுங்க டத்த வனுக்கா கத்தே மென்ற
மைந்தடி யவர்பல் லோரு மதித்தன ரலங்க ரிப்பார்.

(௩௪)

விரிமலர்க் குருந்தஞ் சூழ வெண்பனிக் குள்ளு மப்போ
தரிபனிக் கெடுத்தோர் வேதி யாக்கிமற் றதற்கு மேலாப்
புரிசெய்காற் றாணி நீஇமேற் போகட லனைத்தும் போகட்
டுரியபைம் பொன்ப ரப்பி யொருசபை வினக்கச் செய்தார்.

(௩௫)

தேசிக னமருந் தான மென்பதுதேற்றி யாக்குத்
தேசிக மமரா நின்ற செம்பட்டு விதானஞ் செய்து
கோசிகப் பிரியர் வைப்பா மிதுவெனல் குறிப்பிப் பாற்போற்
கோசிகங் கொய்தெ டத்துச் சூழவுங் குலவத் தூக்கி.

(௩௬)

அரும்புவெண் டாள மாலையலங்காற் புறத்துத் தூக்கி
விரும்புகப் புரசாந் தத்தால் வேதிமே லிடத்தை சீவி
வரும்புது ஞாயி ரென்ன மணிவினக் கணந்த மேற்றி
விரும்புளுங் களாய மந்து மியல்புற வலங்க ரித்தார்.

(௩௭)

செய்யசீ ரடியார் கூடி யின்னன செய்யும் வேலை
வையமுற் றுய்ய வந்த வாதலு ரடிகண் முத்தித்
தைவலைப் புணருங் காலஞ் சாந்தரே யுறத லன்றி
வெய்யயா முறல்கூ டாதென் பானில்வெய் யோனெ ழுத்தான்.

(௩௮)

கதிரவன் மறைத லோடுக்-காரிருன் வான னாய
ததிர்தர வுடுக்க ளாங்காங் கரும்பின வவைக்கு காப்பட்
பிதிர்தலில் லைகன் வீசிப் பிறங்கினன் மதிநீ லப்பட்
டெதிர்வின்முத் துறகட் குஞ்ச யினையந்தமேற் கட்டி மாணும்.

(௩௯)

பூவினுட் சிறந்தா மேனும் பௌமூதுபோ குற்ற கால
மேவுந் தமக்கென் னுமென் னாவித்த மொருங்கு வீத்த
தேவினுட் சிறந்தார் பாதஞ் சிவனுத வியாமே யென்ற
வாலியுட் பொலிந்த முத்தி மண்டசெங் கழுநீ ரெல்லாம்.

(௪௦)

அளிவின ஈந்தி யாதி யத்தயா மத்தின் கறைத்
தளியமை பணிசெய் வாருந் தகச்செய்து கழித்த பிண்டைத்
தெளிவினர் மூன்றாம் யாமத் தீர்த்தது காலம் யாம
மொளிகெழத் தேன்றிற் றுங்கண் வாதலு ரருமுற் றுரால்.

(௪௧)

நனிமலர் குருத்தி னீழ னக்கவா சனத்தின் மேலாற்
றனிமுத றென்பா னோக்கி முன்புபோற் சார்த்தி ருந்து
புனிதமிக் கமைந்து வந்த வாதவூர்ப் புலமை யோரைக்
கனிவுற வெதிரி ருத்திக் கனித்துப் கிரமஞ் செய்வார். (சஉ)

அருள்கொடு மனுமான் னுமா றத்துவா னையுஞ்சோ தித்து
வெருள்கொடு பனதத்து நீங்க வவற்றினை வேறு செய்து
தெருள்கொடு பயிலா நிற்குஞ் செய்விய திருகோக் கத்தான்
மருள்கொடு மறைத்து தின்ற மாமலஞ் சிதைய கோக்கி. (சங)

கரமலர் சென்னி சூட்டி மாயையுங் கருமங் தானும்
விரவுறா வண்ணம் போக்கி விளங்குபொற் கலையான் மூடி
யுரமிரு குக்க பஞ்சாக் கரவுப தேசஞ் செய்து
வரமிரு முயிர்தா மாகும் வண்ணம்பா உணையி யற்றி. (சச)

உனத்தொடு முயிலா வவ்வி யுற்றதோர் பிரம காடி
வளப்பெரு நெறியே போய்த்து வாதசாக் தத்தின் மேலா
வளப்பரு மிருப குப்பற் றுனத்தக் தயக்க வய்த்து
கொளப்படு மொருபற் றின்றிக் கோதிலா வொருதா மாக்கி. (சடி)

உடல்பொரு ளாவி மூன்று மொழுக்குநீ ரொடுக வர்த்து
விடலரும் விருப்பிற் பாத பூசனை வினைத்தி யென்ன
மடலவிழ் கழுநீர் சாந்த மாண்மத மாதி யாவ
கெடவில்பல் பொருளுங் கொண்டு கேழ்கினர் தரப்பூ சித்து. (சஈ)

மறைபுகன் முகம செல்லா மரபுனி முடிந்த பின்னர்
நிறைவருட் குரவர் தாட்டீழ் கேர்பணித் தெழுவார் சென்னிக்
குறைவிறம் பாதஞ் சூட்டிக் குறிக்கொளு ததலின் மீது
கறையிலவெண் னீறு சாத்திக் கழுநீர்மா லையுந்த ரித்தார். (சஉ)

ஐரிய னடிப்பூ மாலை யணிமுடி புணையப் பெற்ற
ஐரிய வாத வூர் செவ்விய வான்ம காத
ரேரியற் கருணை யோகாம் பிகைவிவர் பதம்ப ணித்து
மூரியம் பரம ஞான முர்த்தியா உமர்த்தா ளன்றே. (சஅ)

புறவருண் மாறு மாறு போதரு மென்னைப் போல
மறவிரு ளாய தீய வகவருண் மாறு மாறே
யறவுரு விவர்வாய் நின்றோ ருருக்கதி ருதிக்கு மென்று
நிறமுறத் தெரிக்க வந்தான் போற்றின கானே மூந்தான். (சஈ)

தினகர னுதயத் கண்டு திருவருள் பெற்ற வையர்
மனகெக வெழுந்து போந்தக் கினிப்புணன் மருவி யாடி
முனைக்கொள் ளாத நீறு கண்மணி முயல்கத் தாங்கி
யனகவா ரியன்பொற் றூட்டிழ்ப் பணித்தெழுந் தருகு நின்றார். (இஃ)

வேறு.

நின்றமையும் வாதவூர் முனிவரை யருணைக்கா னிரம்ப கோக்கி
நன்றமைய கேரிருத்திச் சிவஞான போதமெனு நன்னூல் கைக்கொண்
முன்றமைய வுலகோப காரமாக் கைக்கொண்டி னென்று கல்கி
யன்றமைய வதனகத்துப் பொருளனைத்துந் தொகுத்தருளி னறைவ தானார். (௫௧)

புறமகமா மதத்துழன்றும் புகல்வருணச் சிரமநிலை போற்றி நின்று
மற்றிருதி மறைபகரு மாற்றவழு வாதமக மனைத்துஞ் செய்து
முறவுயரும் வேதாந்தப் பொருடேர்த்து முற்றியபி னுணர்வான் மிக்கோர்
சிறமருவு பெருஞ்சைவ கெறித்தீக்கைக் கிழமையுறு நேய ராவார். (௫௨)

புரிதருமத் தீக்கைபல திறனாகு கோக்கறு புகற லெண்ணல்
விரிதருதா லியோகமவுத் திரியெனவே ழிவற்றீற்று வினம்புந் தீக்கை
பரிதருமா றமைகிரியை ஞானமொரோ வொன்றேழும் பால தாகு
முரிதருமா றமைசமய விசேடநீரு வாணமென வுஞ்ற்ற லானே. (௫௩)

எண்ணியவீத் தீக்கையடைந் தவர்கம்மைச் சேர்தவமீ ரிாண்டே யாகு
மண்ணியவன் சரியையெனக் கிரியையென யோகமென வமல மாக
கண்ணியமெய்த் ஞானமென வவைகொடுத்த னம்முலக நண்ண லாதிச்
கண்ணியகம் மொகெலத்த லீராக நூற்றிறனும் கரைத்த நான்குன். (௫௪)

அறிவுருகா மமர்கோலி லலகிடுதன் மெழுகன்மல ரடவி மேலிச்
செறிமலர்குற் றெண்ணிறுடை செய்தணிதல் வினக்கமிகத் தீப மேற்றன்
முறிவினம தடியலாகா மெனக்கருகிப் பணிபுரிதன் முதலாக் தாத
கெறியமையுஞ் சரியையினை யாற்றுவா ரெம்முலக சிலவி வாழ்வார். (௫௫)

தூயமக கெறிக்காகும் விசேடமெய்கிப் பூசைசெயச் சொற்ற கொண்டே
யாயகிற லாதார சத்திமுதற் சத்தியெனு மம்பு யத்து
மாயயிலா தனமுதலாப் பாலித்தா வாடித்தா வாண மாதி
யேயவியற் றபுதியோம் பிடுகிரியைப் புத்திரொம் மருகி ருப்பார். (௫௬)

இயமாதி பெட்டொப்பி னியல்படைத்தே யிருவளியி னியக்க மோப்பி
வயமாரு ககோடி யுறப்பயின்று றுதார மரீஇய வேளர்த்து
கயமாக மதிவரைப்பி னெய்தியமு தருத்தியொளிர் கம்மோ டொன்றும்
வியமாய சகமார்க்க யோசுழப்போ ரெம்முருவ மேவி வாழ்வார். (௫௭)

பழியிலவை முற்றியருள் பதித்துவினை பொப்பெய்தும் பருவத் தியாமே
சுழிமகிழ்வீற் றேற்றமுறிந் திருவானத் தத்துவாக் கழலப் போக்கி
யழிவிலரு ஞறுக்குமெழுத் தைத்துவின் றைம்பாச மகற்றி வின்ப
மொழிவரிதா யுய்த்திடுதல் சன்மார்க்க மென்பதஃ துணைக்க ளற்றும். (௫௮)

உருவருவல் குறிருணக்கன் கட்டுவீ டொரீஇயனைத்து முயிர்க்கு கல்கி
மருவியுடன் றெழிற்படுத்துப் புலன்கொளுவி வீடுதவு மாட்சித் தாகி
சிருமலமா யழிவறகின் றேய்கொளியாய் எனிவினக்கி நிகழும் வேதத்
தொருமுதலாம் பதியொன்றே யன்னதா மேவுயிரி னுண்மை கூறில். (௫௯)

அரிபளிக்கிற் பற்றியவை தாமாய்ச்சத் தசத்தம்பாத் தறிசத் தாகித்
தெரிவரிப்ப வருகிறைவாய் மூலகையென் னிசையாய்சித் தியமாய் காளும்
பரிவிறுளு மொளியுமலாக் கண்ணியல்பா யுறாம்மாற் பசுருஞ் சத்தி
விரியவமைத் தின்பமொன்றே யுறுவனகிற் துணர்வினவாம் வெம்பா சந்தான். (க௦)

ஒன்றையென் னருமாற்ற லுடைத்தாய்சித் தியமாய்ச்செம் புறமா சொப்பாய்த்
தொன்றாய்கம் மருளினு னீங்குவதிக் கருமலத்தின் றொடர்ச்சி நீங்க
கன்றாய தனுவாதி தருமாயை யுணவாக கவினுக் கன்ம
மென்றாய மூன்றொடுமா யேயகிகழ் திரோதாலி யிரண்டும் கூட்ட. (க௧)

ஆயமல மைத்தாரு மவற்றினொடு பழவினையு மாண வத்தின்
மேயவொரு முதனுமக் கில்லையான் மாலிற்கே விரியு மாயை
யேயகன்ம கமதருளல் லாமலா விக்கென்று யியங்கா வாகுக்
தாயமல பத்தவுயிர்க் கிப்பந்தம் பொருத்தலப்பத் தத்தீர்த் தற்கே. (க௨)

மாககழித் திடப்புடைவைக் குவருட்டு திறம்போலும் வைப மாதி
வீசுபடைப் பளிப்பழிப்பு மறைப்பதுகீக் குதலாய வினையோ ளாக்துத்
தேசுமலர் மிகையுறைவான் முதலியவை வகாக்கொடுகாஞ் செயவு மோர்நா
மேகவிகா ரம்படையே மவிகார வியல்பினுக்கேர ரீரின் ருமால். (க௩)

விடமரவை யெவன்செய்யுந் தீயினெஞ்ஞு டெவன்செய்யில் விதமே போல
வடருகெடு மாயையெம துடைமைபா வினுமயக்க மாற்றா தெம்மைத்
தொடர்தருயிக் திரளுலம் புரிபவினை மயக்குவதோ தொடங்கான் மாவை
யிடர்செய்மல மயக்காதேன் மாயையுங்கன் மமுமயக்கா திரிந்து போகும். (க௪)

தெளிசெவமா கியகாரு கமைநீங்கா வருனாஞ்சத் தியுமான் மாலுன்
களிதிரோ தாயியும்பிற் படுமாறும் படுமலத்தின் கருமை தேய
வளிகெழுநாஞ் சத்திகலப் புறங்கலப்பப் புண்ணியமே லாகு மாக
வுளிமலபா சமும்பிறக்குஞ் சத்திபதி தரும்பின்வினை பொப்பு மேவும். (க௫)

அன்னதுகார் தாமலமென் றறைத்திரோ தாயியரு னாயே கிற்ரு
மன்னவத னுன்மூல மலத்தொலை தல்லாமன் மற்றொன் றுண்டோ
சொன்னவெம திச்சைமுதன் மூன்றுமாயி ரிச்சைமுதற் றெக்க மூன்றம்
பன்னவினக் கம்புரிந்து வியாப்பியமாக் குபுமேலாய்ப் படரு யன்றே. (க௬)

அருளினெமை யுத்தினையு மறித்தவுயிர் கிரொடுகன் னண்ணத்தாற் போலத்
தெருளினெம துன்னடங்கி யானத்த மொன்றுமே திண்பா கிற்ரு
மருளில்யான் முதலென்ற ளருளின்யான் முதலென்றன் மாறி மாறப்
பொருளினருன் முதலென்ற லகிலமுத்த றவிர்த்தெம்மைப் புணர்தன் முத்தி. (க௭)

முன்னமே வழித்ததுசஞ் சிதமேற வினையுனதேன் முற்றா தாருஞ்
சொன்னவா ரருளினுன் வாதனைமெய் யியங்கனவுந் தோன்றா கிற்ரு
மன்னதுமஞ் செழுத்தைவிதிப் படிசுணிக்கப் போகமைபா லையுன் முன்றிற்
பின்னற வழிபடுதல் வேன்முத்தி பாமுத்திப் பேற மீண்டே. (க௮)

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்த தொகுத்தவைத்த வுணத்தும்விரித் தியம்பிற் ருக்
 னன்றுபலித் திகெவென கைகழுத்தி னருளுட்ட லக் லோடும்
 வென்றுயிரிர் திருவாத லுர்முனிவர் மணக்கைந்து மெய்ப்பொ டிப்பத்
 துன்றமல ரடியின்முடி தோய்தாவீழ்ந் தெழுந்தநின்று துதிப்ப தானர். (சுசு)

வேறு.

தொழுபவ ரொருபாற் றுதிப்பவ ரொருபாற் றுதித்துன றெக்குகெக் குருகி
 யழுபவ ரொருபா லிவரொலா நிற்க வடியுனென் றிணைப்பிடித் தாண்டாய்
 பழுதினின் கருணைத் திறத்தையென் புகல்கோ பாண்டிகா டியற்றிய தவத்தாற்
 கொழுமலர்ச் சோலைத் திருப்பெருக் துறையிற் குருத்தடி யிருந்தருள் பரணே. (எடு)

உன்னுதோ நிழிபை யுன்னுபு பவஞ்சத் துழிதருஉ வொதுங்கிய வெனைக்கு
 மன்னுதோ மன்பு ருக்கையொன் றருளி யாண்டுகொண் டுணையிது தருமே
 வின்னுதோ றப்பா லாய்ப்பொலித் தோங்கும் விமலனே விமலமார் சித்தை
 கொன்னுதோ றுவக்குத் திருப்பெருக் துறையிற் குருத்தடி யிருந்தருள் பரணே. (எக)

வழிவழி யடிமை யுவந்திலென் மலடு மலர்க்கரல் கன்றிடக் கறந்து
 கழிதுவ ரடைந்து கிடக்கின்ற வெணையுக் கண்டுகொண் டாண்டதெத் திறமோ
 மொழிதடு மாற லெஞ்சுகெக் குருக முனிவறத் தொடர்பவர் முதலே
 கொழிமலர்ப் பொழில்சூழ் திருப்பெருக் துறையிற் குருத்தடி யிருந்தருள் பரணே. (ஏ)

ஏலவே யொருப்பட் டெற்றைக்கும் பாழுக் கிறைத்தொரு பயனுயிள் லேனைச்
 லேமா முனிவர் திருக்குறார் தோடுஞ் சேர்த்துநீ யாண்டது தருமே
 காலகர லாகக் காலவே தான கணம்புடை சூழ்தர நடிப்பாய்
 கோலமார் செல்வத் திருப்பெருக் துறையிற் குருத்தடி யிருந்தருள் பரணே. (எங்)

கனிவிள விருக்கக் காய்கவர்ந் துண்ட கவனா மெண்ணையும் பற்றி
 முனிவரு முனிவர் கூட்டத்து னொருசார் முனிவறக் கடுமா றளித்தாய்
 புனிதமென் கணியே புன்கியூ றமுதே பொக்குமா னத்தவான் பெருக்கே
 குனிகொடி மாடத் திருப்பெருக் துறையிற் குருத்தடி யிருந்தருள் பரணே. (எசு)

சுவைபடு மவனித் துயியுணுக் கொள்ளுத் தொழுத்தையென் றிணைவின் திழுத்து
 கவையில னத்த வமுதமுட் டினைபா னைகவினைத் திடுமடி யெற்குங்
 கவையழ லடைந்த மெழுகென வுருக்க் கற்றகற் றவருளத் துணையே
 குவைமலர்ப் பொழில்சூழ் திருப்பெருக் துறையிற் குருத்தடி யிருந்தருள் பரணே. (இ)

திருவெ மலன் றெருகரு மாவாய்த் தின்புலி பாதல யிடப்புந்
 றெருகவ றமுயன்றல் காணரு மலர்த்த னுத்தையென் றலைக்கெளி தாமோ
 வருமணி வினக்கே யாணத்தப் பிழம்பே யளிகளித் தெழுசுவைக் கணியே
 குருமணி மாடத் திருப்பெருக் துறையிற் குருத்தடி யிருந்தருள் பரணே. (ஈ)

அண்டரு முனிவர் கணங்களு மன்றை யவர்களு கறமுறப் படைய
 வண்டரு மலர்த்த னென்கருக் தலைக்கு மணிமுடி யாயுதற் புதமே
 பண்டரு மொழியான் பங்கவோ மேலாம் பரமவோ பாவிவெஞ் ஞான்றல்
 கொண்டவின் முழுவார் திருப்பெருக் துறையிற் குருத்தடி யிருந்தருள் பரணே. (ஊ)

எண்ணை நறியே னையகோ பதலோ டிரவெனப் படுவது மறியேன்
முண்ணை நான் செய்த தவமெவ னெண்ணை முழுமதோன் மத்தனாக் கிணைய
லன்னையே யப்பா வொப்பிலா மணியே யடி யவர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பே
கொண்ணைமா மதில்குழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருத்தடி யிருத்தருள் பானே. (௭௮)

செம்மையொன் றில்லாச் சிறியனென் கவலை தீர்தர யோககா யகியா
மம்மையோ டெழுத்து வந்தினி தாண்டா யான்மகா யகவதற் கடியே
னிம்மையே செய்யுங்கை மாறெவன் மறுமை யெனுமொன் றில்லையென் செய்கோ
கொம்மைமா மதில்குழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருத்தடி யிருத்தருள் பானே. (௭௯)

இன்னனன் துதிக்கும் வாடவூர் முனிவ ரிருந்துதி திருச்செலி யேற்று
முன்னவர் மலர்ப்பைப் குருத்தடி யமர்த்தார் முனிவிலாப் போருள் பொங்க
மன்னன் மணியே வார்த்தையாய்த் திரண்டு வருமொரு காரணக் குறியா
லன்னமா ணிக்க வாசக றொணும்பே ராகவின் றுதியென் றறைத்தார். (௮௦)

அதுசெலி யேற்று கெஞ்சகெக் குருதி யடிக்கடி தாண்மிசைப் பணிந்தே
யிதுபெறுத் தரத்த னோவடி கையே னெரிமணிப் பொலன்றவி சொன்று
கதுமென குமலிக் கிடுவது மியல்போ கடையன்பா லெஞ்ஞன் கண்டாய்
மதுமலர்க் கழுதீர் மாலிகைத் தடந்தோள் வன்னலே யெனப்பணிக் தெழுத்தார். ()

அடியனென் கொணர்ந்த செம்பொருண் முழுது மையகின் னுலையத் திணுக்கு
முடிவின் னிடப்பால் வீற்றிருத் தருள்வான் முனிவிலா தமர்நிறுத் தனிக்குள்
கடிவின் னடியார் குழாத்திற்கு மாகக் கைக்கொனல் வேண்டுமென் றிரப்ப
கடியமா லின்னு முணர்தார ரதற்கு கேர்த்தன ராயருள் செய்தார். (௮௨)

வேண்டுவார் வேண்டு வதனையே நல்கும் விமலனார் திருவருள் பெற்றத்
தாண்டுவார் புரவி கொணக்கொடு வந்த சாற்றரும் பெரும்பொரு ளெல்லா
மீண்டுமா தனிதுண் பணிசெய வல்லா ரியாவருள் கொண்கவென் றிறைத்துப்
பாண்டுதீர் றொளியெம் மண்ணலாச் கோயிற் பணிசெய முயற்சிய ரானார். (௮௩)

உருக்கிவார்த் தன்ன தூணு நெடிதா யோடுபு திகழ்கொடுங் கையுக்
தருக்கிமே லெழல்போற் றலையெடுப் பமைந்த தம்பலிம் பங்களு மழகு
பெருக்கியோர் படித்தா யிடந்தோறு மமைத்து பிறங்குமுத் தாங்களு மாச
கருக்கிவார் பலகை பரப்பிய தென்னக் கவினுறப் பாவுபல் கல்லும். (௮௪)

இவைமுத லமைத்துக் குருத்தகன் னீழ விருத்தபொற் சபைமுதற் புதக்கிக்
குவைமலர்க் குழல்யோ கம்பிகை யமருந் கோயிலும் புதக்கிமற் றிவைகுழ்
கவையின்மண் டபமு கருதிரு மதினு க்கப்பொன் செய்தகோ புரமுஞ்
செவையுறச் செய்து முடித்தன ரழிப்பேர்த் தீர்த்தத்தின் படிக்கரு மமைத்தார். ()

புனிதராய்த் தொண்டு புரியும்க் தாறு பூசுரர்க் கிருக்கையுஞ் சைவ
முனிவா றுறையத் தக்கமா மடமு முனிவிலா லயப்பணிக் குரிய
வினியரா யுள்ள மந்தைய ரமரு மிருக்கையு மினிதுற வமைத்துப்
பனிமலர்ப் பொழிது நத்தன வனமும் பவலினை கிலங்களு மாக்கி. (௮௬)

எஞ்சிய பொருளை யாபைத் தன்னா லிபைத்திடு மொருகு ளுலம்
துஞ்சிய விருத்தி யான்மகா பகர்தர் தொக்கவைப் பாலிஃ தெவரு
மஞ்சிய காவல் வீரபத் திரரோ யன்னதல் காக்கவென் றோதி
விஞ்சிய புகழெழ் வாதலு ரடிக்கன் வேறிடத் தமர்த்தயோ கிருந்தார். (அ௮)

ஆயவக் காலிப் பாண்டியன் தமரா படைத்தவர் யாவருங் கூடி
மேயமற் றிவரென் செய்தன ரத்தோ வேத்தர்தம் பொருள்விட மன்றோ
துயகற் புரவி கொண்டதெல் கெனிலென் சொல்லுவார் மிகத்தெரியிவரே
பாபவீத் தகாத தொழிறலை கின்றூற் பரிப்பவ ஞர்மனு நீதி. (அ௯)

என்றனைக் தருஞ்சி சென்றவ ரடிதாழ்த் தியாவரு மெழுத்தனை குவித்து
என்றசெய் தில்லி னாயரே யரசர் கருபொரு ணமனிலுக் கொடிதால்
வென்றமேம் படுபல் குதிகாக்கொன் னாகதெல் விதமெனப் பன்முறை விளம்ப
வொன்றுமால் குணரா திருத்தன ரினவா ருரைப்பதிற் பயனிலை யென்று. (அ௧)

மீண்டுதம் மிருக்கை புக்கன ரின்றே வேத்தனுக் கறிவியோ மென்னி
லீண்டுமிக் குற்ற கம்மதே யாமென் றென்னுபு வாதலு ரமைச்சர்
தாண்டிவெம் பரிமரக் கொள்கொடு வந்த தனமெலாம் வேறுறப் போக்கித்
துண்டுமோ னத்தி னிருப்பொன் றெழுதித் துதுபோக் கினரர சனுக்கே. (அ௦)

சென்றது துவர்வெல் காலினுல் கடிது சென்றுபாண் டியனவை புருத்து
என்றவாய் வணங்கி முடங்கன்முன் னைப்பக்கைமுடி வேத்தனு மதனை
யொன்றவோர்க் துறையென் றொருவனை யெவ வுவனிரு கைகுவித் தேத்தி
வென்றசி ரமைச்சர் தஞ்செய ல்னைத்தும் விரித்துரை செய்தனன் மாதோ. (அ௧)

பழிதப வரசர் காலிய கடாத்தம் பண்புசால் வாதலு ரமைச்சர்
செழிபொருண் முழுதும் வேறவே ருக்கச் செலவுசெய் தாரெனல் தேட்டுக்
கழிசினம் பெருக்கக் கன்செய் பேறக் கடுமொழி யுடையவ னாகி
யொழிவரு மற்றை பமைச்சரை றோக்கி யுறத்தடி துடித்திவை பகர்வான். (அ௨)

வாதலு ரமைச்சர் செய்கையிற் றென்னின் மற்றினி யானாகம் பிடலா
மேதமே யொருவர் தம்மைகம் பிடுகை பெணவவர் ஞானமுற் தகன்றார்
போதவல் குன்னா ரியாவரும் விலகிப் போயின ரச்சமேற் கொண்டே
காதர முறமற் றொருவனின் ருனைக் கடிதொரு முடங்கரீட் டென்றான். (அ௩)

வழுதியர் பெருமா னெழுதிய முடங்கல் வாதலு ரமைச்சர்கண் காண்க
முழுதிதிக் குகையோ டெய்தினீ ரதற்கு மொப்பரி கொண்டுளீ ரெனிலச்
செழுவயப் பரியோ டெய்தலா மின்றேற் செம்பொனோ டெய்தலா மொன்று
தழுவி லீ ரெனின்மேல் வருவது தமக்குச் சாற்றவும் வேண்டிடுக் கொல்லோ. (அ)

என்றெடுத் தெழுதித் கயலில் சின்னையு மிட்டொரு துதுகைக் கொடுத்துச்
சென்றீ வாத ளுர்பார் சேர்த்துத் திருமுடென் துரைத்தன னுரைப்ப
வன்றவன் றெழுது வங்குபு காலே யாமியன் காலென வினாத்து
மன்றலக் குருத்தப் பெருத்துறை படைத்தான் வாதலு ரமைச்சரைக் கண்டான். (அ)

மதுரையையடைந்து விடைபெற்றபடலம். கசடு

திருமுகல் கொடுத்தான் வாங்கிமுற் றுணர்ந்த சிவானந்தச் செல்வரான் கெழுந்த
குருமணி முன்போய்ப் பணிந்துகை தலைமேற் குவித்தெதிர் சின்றெனை யாண்ட
வொருபாளு சுடரே பாண்டிய னோலை யுய்த்தனன் கடுஞ்சினத் தினனாய்
வருமிதற் கடியே நென்செய்கோ வென்ன வன்னலார் வாய்மலர்ச் சருள்வார். (கசு)

ஒன்றமஞ் சற்க வாவணி மூலத் துறபரி யனைத்துக்கொண் டணைவா
ன்றவை காண் வழுதியர் பெருமா னனியுள் மகிழ்தரு மின்னும்
வென்றமை பரிகட் சிலாயமும் பிறவும் விசாலமா யமைத்திடல் வேண்டு
மென்றனாத் திடுமுற் றெற்பொடு மதுரைக் கேருமின் னெயென வுரைத்தார். (1)

உரைத்தசொற் தலைமேற் கொடுபணித் தைய ரொப்பென வான்மரா யகரை
வினாத்தழுவ் குழல்யோ காம்பிகைத் தாயை மேவுபு தாழ்த்துதாழ்த் தெழுந்து
புரைத்தபொன் மாட மாளிகை சூழ்த்து புத்தியை யாவயி னிறுவி
வினாத்தபல் லியமு மியம்பத்தன் படைதல் கியவிடத் தடைத்தனர் மன்னோ. (2)

பரிகரி முதலாம் படைகடல் கிடத்துப் படர்த்தகம் வாதலு னாயர்
தெரிதர வனைத்துந் திருக்களு னோக்கிச் சேனைகா வலையு நோக்கி
விரிபுகழ் மதுரை மீனவன் முன்ன மேவுவா மியாமின்னே நீருத்
தெரிதர வினாவி னெழுநகை வெடுத்துச் செப்பினர் போக்கொருப் பட்டார். (3)

பொருதொழிற் பகைஞ் சூடறுனைத் தெழுவேற் புருரவா மன்னவ ரேறே
கருமலச் செருக்கு வாதலு னாயர் காமரு பெருத்துறை நகர்சார்ச்
தொருலிகல் லுபதே சம்பெறு திறத்தை யுரைத்தன மதுரையை யடைத்த
வெருவரும் பரிகன் செலுத்தியி னவன்பால் விடைபெற்ற திறனுமே லுரைப்பாம்.

உ ப் தே ச ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

சூகத்திருவிருத்தம் ௧௨௨௬.

மதுரையையடைந்து விடைபெற்றபடலம்.

துளிவனர் கண்ணீர் மல்கத் தொழுதகை தலைமே லேற
வளிவனர் குருத்த நீழ லடைத்துப் தேசம் பெற்றே
யொளிவனர் மூர்த்தி யாகி யுரைக்குமப் பாடும் போக்கித்
தெளிவனர் முழுப்பாழ் பெற்ற செல்வரைச் சித்தித் தய்வாம். (௧)

குடைகொடிக் காடு மல்கக் குஞ்சர முழக்கம் பொங்க
வடைபரி மாவுத் தேரு மார்த்தன முன்பின் போத
விடைவெளி யின்றி வீர ரொக்கனு செருக்கிச் செல்ல
வுடையவ ரன்ப ரம்பொற் சிவிகையூர்ச் தாடு சென்றார். (2)

நினாயம ருலகுங் கொற்றி செறித்தம ருலகுங் கான
நினாயம ருலகுங் வானத் தடவிட நீண்டு போய
வனாயம ருலகு மோடை மடுக்குளம் பழனி மாகிப்
புனாயம ருலகு நீத்துப் பொருக்கென மதுரை சார்ந்தார்.

(௩)

செங்கன கத்தாற் செய்த திருப்பெருங் கோயி லுட்புக்
கெங்கணு மொளிப ரப்பு மிங்கிர விமலைத் துன்னா
லங்கயற் கண்ணி யோடு மமர்த்தவர் பாதம் போற்றி
மங்கன வழுதி கோயி லடைந்தனர் வாத ஜார்.

(௪)

மீனவர் பிராண முன்னங் காணுமர கண்டார் மேன்மே
லானபே ருவப்ப னாதி யனவனா யிருக்கை கல்வி
மானமா வருமோ பொன்னே வந்ததோ வெனவி னாவத்
தேனவா மொழிய மைச்ச ரின்னன செப்ப லுற்றார்.

(௫)

கொண்டுபோம் பொன்னெ லாமாக் கொடுவரு வார்த்கே யீத்தேன்
கண்டுபா ரிரவி சிங்கக் கண்டுசென் மதிமூ லத்தில்
வண்டுசா ராரா யீண்டு வரும்பரி யனைத்தும் வேறு
வண்டுநீ ரோடை மற்ற மங்கிர மமைக்க வென்றார்.

(௬)

என்றலு முன்மை யன்றி யியம்பிடார் வேறென் றென்று
கன்றலின் மனத்த னாகிக் கவுரிய னாவகை பூத்தான்
முன்றமர் வரைத்த தேற்ற முறைக்குள காணம் பூண்டா
னன்றமை மெய்ம்மை கூறி னியாவரே நயக்கி லாதார்.

(௭)

ஆவணி மூல காளு மணித்தாக வீணயா நிற்கு
மாவணி காண்பா மென்னு மறுப்பெரு மகிழ்ச்சி பூத்துக்
கோவணி செம்பொ னுடைக் குருமணிப் பதக்க கல்நிச்
சேவணி கொடியா ரன்பர் தமைச்செலச் செலுத்தி னானால்.

(௮)

கொழுதிவண் டெனர்த்து பைத்தேன் கூட்டுணு மலங்கற் றிண்டேன்
வழுதிபால் வரிசை பெற்று மாமணிச் சிவிகை யேறி
பெழுதியா வரும்ப டிக்கு மிரும்புகழ் வாத ஜார்
பழுதிதம் மிருக்கை புக்கார் பாவுமெம் முனத்தும் புக்கார்.

(௯)

இசைபடு மூல முன்னு ளென்னுயித் திரனான் மேவ
வசைபடு மொருவன் றென்றார் மன்னவன் முன்ன ரெய்திக்
குசைபடு பரிசு ணை யெய்துதல் கூடுங் கொல்லோ
கசைபடு மொழியே சொன்னார் நயம்பட வமைச்ச ரென்றான்.

(௧௦)

அன்னவ னச்சொற் கூற வரிமருத் தனனாக் தென்னர்
மன்னவன் மனத்தி ரித்து வன்கனார் சிலரைக். கூவிச்
சொன்னசொற் பிழைத்த வாத ஜாரைத் தொடர்ந்து பற்றிப்
பன்னரும் பாடி காவற் படுத்திப்பொன் வாக்கு மென்றான்.

(௧௧)

வகாசெய்தோன் வழுதி யீவ்வா றுரைத்தலும் வன்க னுள
ருகாசெய்தும் மடிக டம்மை புரைத்தவப் பழியே செய்தார்
திகாசெய்தீர் ஞாலம் காணத் தேசிக னாகி யாண்டார்
புராசெய்தன் மலர்ப்பொற் பாதம் போற்றினர் துதிக்க லுற்றார். (கஉ)

வேறு.

பஞ்சாதி மறைபகர்த்த பரமவோ பைஞ்சுலகெந்
செஞ்சாதி வினாபழனப் பெருத்துறைமா தேவவோ
நஞ்சாதி யுண்டயன்மா வினப்புரந்த நம்பவோ
வஞ்சாதி யென்றளித்தாய் கைவிடுத லழகேயோ. (கங)

விடையேனை முகிலூரும் பெருத்துறைவாழ் விமலவோ
வடையேனை யடைக்கலமென் றையையோ பெரும்பொய்யே
யுடையேனைக் கிறிசற்று முடையேனை நாயான
கடையேனை யாட்கொண்டு கைவிடுத லழகேயோ. (கச)

எண்ணுவோ வரும்வளஞ்சால் பெருத்துறைவா தீசுவோ
வண்ணுவோ வரியயனு மணுகரிய வொருபாகம்
பெண்ணுவோ கழைகுழைத்தான் பிறங்குடல நீருக்குங்
கண்ணுவோ வாட்கொண்டு கைவிடுத லழகேயோ. (கரு)

மைவிடா விழியுமைவான் வாமத்தாய் வளச்சாலி
செய்விடாப் பெருவளஞ்சால் பெருத்துறைவாழ் செல்வத்தாய்
பைவிடாப் பூணணிவாய் பற்றின்றிக் கலத்தானாக்
கைவிடா யுடையேனைக் கைவிடுத லழகேயோ. (கசு)

திருவழகுட் டிடப்பெற்றஞ் செம்மையிலாத் தென்றிசைக்கோன்
பொருவுவே னாயினேன் புகல்வதெவன் பெருத்துறையா
யருவருக்கும் பிரபஞ்சத் தலைமாமே யடைத்தார்தம்
கருவறுப்பாய் நாயேனைக் கைவிடுத லழகேயோ. (கஐ)

வேறு.

என்றுகைக் திரங்கு மோதை பிருசெவி யேற லோடு
மன்றுபைப் குருந்த நீழ லாண்டவர் தரியா ராகிக்
கன்றிரங் கோதை கேட்ட கறவைபோற் பதைப தைத்துத்
துன்றுதங் கணத்தி னோரைப் பார்த்திது சொல்ல லுற்றார். (கௌ)

முலகா ளின்று மேய தன்பரை முடிக்கோ மாறன்
சாலவுண் முனியா முன்னத் தாம்பரி செலுத்தல் வேண்டு
ஞாலம் துன்ன வாய நரியெலா மொருங்கு சேர்த்துக்
கோலவாங் குதிரை யாக்கிக் கொண்டுபின் னீவீர் யாரும். (கக)

வாம்பரி மன்ன ராகி மற்றமப் பரிமேற் கொண்டே
தேம்புத லின்றிச் சென்மின் செழுமறைப் பரிமேற் கொண்டு
தோம்படா காழு காப்பட் டோன்றுவோ மென்ன லோடு
மாம்பரி சென்றெல் லோரு மங்வுண்ண மமைத்தா னன்றே. (கஃ)

கரிசனைப் பரிசு னாக்கி நாடுபல் கணத்தி னோரும்
பரியுகைத் திடுவா ராகிப் படர்ந்தமை பார்த்தெம் மையர்
தெரிமறைப் புரவி மேலாற் திகழ்தலைச் சாத்து முன்னு
விரிதரப் புனைந்து தாமோர் வீரராய் கடுவட் போவார். (2க)

கூற்றருக் கொண்டா லன்ன கொடுமைய கொடிய தாய
காற்றருக் கொண்டா லன்ன கடுப்பின வடவைத் தீயே
வேற்றருக் கொண்டா லன்ன விழியின வசனி யாய
வேற்றருக் கொண்டா லன்ன முழக்கின விஷுரி பெல்லாம். (2உ)

ஒள்ளிய கரிய பல்ல வுறகிவப் புற்ற பல்ல
தெள்ளிய பொன்னி றத்திற் சிவணிமேற் றாய பல்ல
வெள்ளிய நிறத்த பல்ல மிச்சிரம் வாய்ந்த பல்ல
புள்ளிய பஞ்ச வன்னம் பொலிதர வடைந்த பல்ல. (2ங)

வல்லிய முட்கப் பாய்வ மல்லர்கெஞ் சுட்கப் பாய்வ
சொல்லிய முயல்க னெல்லாந் தோற்றன வுட்கப் பாய்வ
கொல்லிய வெழுந்த கூற்றிற் கொழுவிடை யுட்கப் பாய்வ
புல்லிய மற்ற முள்ள கதியவிண் போகப் பாய்வ. (2ச)

வெய்யவான் கொடுமு கத்து வெட்டினு மெதிர்த்துச் செல்வ
வையமே லுள்ள கோட்டை மதிலெலாந் தாண்டிச் செல்வ
மெய்யவாய்த் துறந்தோ ருள்ளின் விடைத்தொரு நெறியே செல்வ
செய்யபோர்க் கனத்து மாற்றார் திருமுடி யிடறிச் செல்வ. (2ரு)

நிரையெழு குதிரைக் கூட்ட நிமிர்ந்தடி வைக்குந் தோறும்
வண்பால் பட்ட கான மாந்துகள் பட்ட பண்ணைத்
தரைமுழு வதும்வெம் பாலைத் தரையெனப் பட்ட தாளா
லுணர்செய்வ தென்னை மேல்விண் ணுலகமண் ணுலகா யிற்றே. (2ஈ)

அடுபரிக் கூட்ட மிவ்வா றணைத்தொரு மதுரை சூழ்போ
யடுவொடு மதிலுந் தாண்டி யுள்வயிற் புக்க சில்ல
கொடுமில் வாயி லாடு கெருக்குபு புருந்த சில்ல
கொடுவரி யெனமேற் றாவி மாடமேற் குதித்த சில்ல. (2ஏ)

தளியக வீதி யுள்ளுந் தளிப்புற வீதி யுள்ளுந்
களிசினர் திருத்தே ரோடுங் காமரு வீதி யுள்ளுந்
வெளியொடு முடிக்க ருள்ளு மிருகடை வீதி யுள்ளுந்
தெளிதரு சதுக்கத் துள்ளுந் சிதைத்தெழு குதிரைக் கூட்டம். (2அ)

மறையவ ராகி கால்வர் மாளிகை வாயின் முன்னு
மறைபுறக் குடிச னானு ரமருமில் வாயின் முன்னுந்
குறைவினம்ந் திடங்க னெஞ்ஞன் குதிரையாய் நிரம்ப லாலே
கிறைபெரு மயக்கம் பூண்டார் கெடுகார் மாந்த ரியாரும். (2ஆ)

சனயியங் காத வண்ணந் தார்ப்பரி ததைத லோடு
மனமயங் குற்றுச் சில்லோர் மாறன்முன் னோடிச் சொற்றா
ரனகமிக் குன்ன தூய வமைச்சருக் கலக்கண் செய்தோ
மெனகினைத் தென்செய் தோமென் றிரங்குபு பதைத்தான் வேத்தன். (௧௦)

சிறந்தவர் தம்மை பேலிச் சிலினைவி னேற்றி பெய்மு
னறந்தவா வாத லுரொம் மமைச்சனாக் கொணர்மி னென்னப்
பறந்தவர் சென்றங் வாறு கொணர்ந்தலும் பரிந்து கோக்கி
யுறந்தவென் றீமை கொள்ளீ ரென்றப சரித்தா னன்றே. (௧௧)

முன்னகீ ருரைத்த வாதே மூலகா ளின்றே வந்து
பன்னருங் குதினா பெல்லாம் பார்த்தன கசா மெங்கு
மின்னவை யியக்க வல்ல தலைவரா றியம்பு மென்றா
னன்னரை வறியே னியாணு மென்றன ரறிந்த நீராள். (௧௨)

அரிமருத் தனனா னின்றே யறிதரல் விழைந்தே னென்னப்
பரியுகைத் திடுகில் லோனாப் பார்த்துங்க டலைவர் தம்மைத்
தெரிநாக் காட்டு மென்று தெரிந்தமக் திரியார் கூறக்
கரியுரி போர்த்த வீரர் கடும்பரி யுகைத்துச் செல்வார். (௧௩)

சுட்டுதற் கரிய சோதி சூழ்பரிப் பாகர் சுட்டப்
பட்டுகேர் வருத னோக்கிப் பாண்டியன் பதைத்தே முத்து
சுட்டுவிட் டிலரு சோதி யிதுவெனக் கைரு வித்தா
னோட்டுவிட் டிடாப்பெ ருந்தன் னுன்னமு முருகி நின்றான். (௧௪)

மறுவது மெம்பி ரான்செய் மாயையா லென்னே யித்தத்
தெறுபரி மேல்வக் தாற்கண் டெழுந்தனஞ் செங்கை கூப்பி
முறுவலொன் னலர்க்குண் டாக வென்றுன முன்னி முன்னி
யறுகியி னுணம் பூப்ப வெழுந்தவா றமைத்து நின்றான். (௧௫)

இருடபு மமைச்சர் கம்பண் டாரத்தி லெடுத்தச் சென்ற
பொருளான வைக்கு மேலாப் போந்தன பரியென் றெண்ணித்
தெருடா விவையெ லாமெத் தேயத்து நின்ற வந்த
வருங்கெழு மமைச்ச ரேயா னறிதரல் வேட்டே னென்றான். (௧௬)

என்றுறா யாடு முன்ன ரெழுதரும் பரிமா மேலா
கொன்றுறா யாடக் கேண்மோ வுரவுகீர் ஞாலக் காப்போய்
கன்றுறா வாத லுரர் கமக்குத விபசெம் பொன்னு
வின்றுறா கடத்த வாசி யித்தனை யுங்கொ ணர்க்தோம். (௧௭)

இவையிவை யிவ்வித் தேய மிவையிவை யிவ்வி யல்ல
விவைபகல் விசயங் கொன்னு மிவைவிரா விசயங் கொன்னு
மிவையிரு போதுங் கொன்னு மிவைபெற லரிய யார்க்கு
மிவையெலாக் தெரிதி யாலென் றிவைதர வெடுத்துக் கூறி. (௧௮)

இன்னவாம் பரிய னைத்து மின்றநீ கொள்ளிற் பாண்டி.
மன்னவா தினவே காண வருபவைக் குடம்ப டேமியாஞ்
சொன்னவா துணிபெ யென்று தன்னெனக் கயிறு மாறிப்
பன்னவாம் பரிதீத் தெல்லாப் பரிஞைத் கொடுத்தா ரன்றே. (௩௯)

பொருத்துறு மிலையஞ் சேர்த்துப் போக்ததத் கணக்க னோடும்
பெருந்துறை வந்து சேர்த்தார் பெருமறைப் பரிமேற் சென்ற
ரருத்தமி ழாளி யாருக் குவணகசெய் தமரிற் போக்கி
யிருத்தனன் நென்னர் கோமா னெண்ணருத் களிப்பின் முழிசி. (௪0)

வேறு.

வாதவூ ரடிகண் முன்னிலை யாக வழுதியப் பெருத்தகை யன்பாஞ்
சாதநீர் துணைத் கருதியோ வக்தி தனக்கருள் செய்வது குறித்தோ
வேதவாம் புரவி மேற்கொடு வந்த வித்தக ராற்றைகா ளிரவே
போதவாம் பரியா யினவெலா கரிவாய்ப் போதா நினைத்தனர் மன்றோ. (௪௧)

அணாயிராப் பொழுது கண்ணலும் பரியா யினவெலா கரினாய்க் குழியி
வினாதாச் சூழு மென்னமா மாய மிடைகுறத் காட்டிடைப் பயிலியா
முணாபரி யாகி மனித்தரைச் சுமந்தா மொருசிறைப் புருத்துக்கட் டுண்டாம்
புணாபடு கடலை முற்கக்கொன் னுண்டாம் புகர்படு மேகஞ்சா திக்கே. (௪௨)

கொத்தைகா கத்தோ நினைக்கவா பூறுத் கோதிலா கத்தென்று பெறுவோ
மித்தையன் றியுஞென் டிலைகொலோ வென்று மிடுவனப் பிணைகர் பெருஞ்சம்
பத்தையென் றடைவோம் பண்ணிய தவத்தாற் பண்ணுந் பெற்றனம் வள்ளி
யத்தையேய் வழிக்கோன் தமாத்தெரி தருமு னகறலே கருமமென் றெழுத்து. (௪௩)

ஒடின சில்ல தாவின் சில்ல ஐனையிட் டொறின சில்ல
காடின வாய்முற் குதிரையன் டத்து கக்கடித் திருத்தன சில்ல
கூடின குடையப் பறித்தன சில்ல குருதியை கக்கின சில்ல
வீடின முனமுன் னவைகளு மெனவி டாதுறு புரித்தன சில்ல. (௪௪)

தெருவெலா மிகலன் சதுக்கத்து மூனன் சிறுமுடுக் கரும்பல வொண்டன்
மருவிய மாட மனைத்துக்கோ மாயு வாலியன் கடைவெலா மோரி
பெருமுது வதிகு மரக்கத்துஞ் சம்பு பேசமென் கணுஞ்சிற காலன்
கருதுமுற் பகலிற் பரியென மலிந்த கருதிராப் பொழுதிடை கரியே. (௪௫)

ககருளார் விழித்தா ரலக்கண்மிக் குற்று கலிக்கொ ரணையருட் சில்லோ
ரிகல்வலி மாறன் கண்படை கொள்ளு மிடம்புருத் தனர்முறை யிட்டார்
பகல்வரு பரியெ லாகரி யாகிப் பரவியு றியைத்திடு மென்ப
தகறா வுணர்ந்தான் மிகத்துடி துடித்தா னமைச்சர்மே லடுகினன் கொண்டான். ()

வஞ்சமிக் கியற்று மமைச்சரைப் பற்றி வன்னிறைப் படுத்தியா வோரு
மஞ்சமிக் கொறுத்தெம் பொருளெலாக் கவர்மி நென்றன னவரது செய்தார்
கெஞ்சகெக் குருகிக் குருத்தடி யிருந்த கிமலரை நினைத்தன ரிருந்தார்
தஞ்சமுற் தவர்க்காப் பெருந்துறை வையைத் தடகதி பெருகிட நினைத்தார். (௪௬)

மதுனாயையடைந்து விடைபெற்றபடலம். கடுக

புடவிறும் நகழ்ந்து பாதலம் புருத்தப் போந்தநீ ரொணவையை பெருகித்
தடவியன் கணாகண் முழுமையு முடைத்திச் சார்ந்தது வென்னமா கரு
ளிடவிய வீதி பெய்கணும் வென்ன மிரும்பொன்மா னிகையெலாம் வென்ன
மடவியர் பவிலு மாக்கெலாம் வென்ன மற்றெற்கும் வென்னமா கியதால். (சஅ)

மகவினை பெடுப்பார் மாடமே விவர்வார் மற்றிதஞ் சாயுமே பெண்பார்
தகவினை யமைத்த மன்னவ னீதி தவறின னுலெனப் புதல்வார்
ககவினை டடாத்து மமைச்சரை பொறுக்க கயந்ததால் வினைந்தி தென்பார்
பகவினை யொறுக்குஞ் சொக்கரை யகர்க்கும் பாங்குகொ வித்திற மென்பார். (சக)

வனமலி கூட லின்னண மறக வாதுவு ஈமைச்சரைச் சிறைவைத்
தனவற விருந்தார் தத்தமர்க் காப்பா ராய்த்துரை விட்டன ரகன்றார்
கனமினெஞ் செங்க ளடிகனா ரிதவுந் கண்ணுத லாராரு மென்றே
யுனமுறக் குறித்தா ரும்பர்கோன் கோயி லுற்றன ரியோகமுந் நிருந்தார். (சு)

நினகா ணுதிக்கு முன்னரே செழியன் செழுமணி முகப்பிடை வந்து
கனமிரு மமைச்ச ராதிய ராய காரியம் பார்ப்பவர்க் கூவி
வனமலை பெயர்த்து வருபுனல் ளைவைய வன்னரை முழுவது முயரச்
சனமுழு மைக்கு மனத்துவிட் டடைக்குத் தருகிசெய் வீரோனப் பணித்தான். (சுக)

புத்தியென் றமைச்ச ராதிய ரெழுந்து பொருக்கெனக் குடிமுழு தெழுதி
யொத்தியல் குடி கட் கொவ்வொரு கோலென் றறவனக் தடைக்குமா விடுத்தார்
பத்தியிற் பலாலம் பாப்புலார் சில்லோர் பரிசிறத் துபுதழை பாப்பிப்
பொத்திய மண்ணச் சொரிசுவார் சில்லோர் போக்கற மகிழுவார் சில்லோர். (சு)

வெட்டுவர் சில்லோர் வெட்டுமண் கூடை மிதப்புறக் கொண்டுபோ யுடைப்பிற்
கொட்டுவர் சில்லோர் கொட்டிய மண்ணுற் குறியுடைப் பொழிதாத் தின்டோ
ட்டெவர் சில்லோர் தலைப்பரு முனிவு தலைக்கொள லன்னையென் றிறைஞ்சிக்
கிட்டெவர் சில்லோர் பாம்புக ளுருட்டிக் கிடத்திகீர் நிறத்துவர் சில்லோர். (சுக)

இவ்விதங் களாமுந் தடைபடுங் காலே யிலங்குமம் மதுனாமா ககர்வாழ்
செவ்விய னொருத்தி கரைத்தழு தாட்டி திங்கனா யிரந்தொழு துன்னா
ளவ்விய மின்றிப் பிட்டெவிற் றுன்பா ளசிகவைப் பிட்டினை முன்னே
கவ்விய வன்பிற் கண்ணுதற் கருத்திக் கரிசறப் பின்புலிற் றிடுவான். (சுச)

வந்தியென் றுரைக்கும் பெயரினா டனக்கு வரைத்தகோ ளவவடைத் திடுமான்
முந்தியெல் ளணுநா டியும்பெறு சில்லான் முனியுமே யாசனென் றஞ்சி
கத்திய துபாத் தழுத்தவா டினமு ககப்படைப் பதாதிவே தடைக்கொ
ளத்தியொன் னிறத்தெம் பிரானடி கித்தித் தாவலித் திரங்கிடு காலே. (சுரு)

பழங்கலை யுனரார் பழங்கலை பொன்ற பற்றுடி திருவரைச் சூழ்த்த
சூழங்கலை யின்டை சிகர்சுமை படைமேற் கூடையொன் றறம்படி கவிழ்த்தச்
சூழங்கலை யுறமுந் சமைத்தமண் வெட்டி தாசணி தோன்மிகைக் கிடத்தி
முழங்கலை ளைவையக் களையடை யாளாப் ழுத்தினார் முந்தா யுள்ளார். (சுசு)

அடியவன் மனைமுன் புருத்தனர் கூலி யமைதரக் கொடுத்தொரு வேலை
தடிதரா தென்பாற் கொள்ளுந ருளரோ சாற்றிட லாமென வினவ
வடிதராக் கவலை யழுத்துவா ளரித்த வார்த்தைகேட் டலுமுவந் தெழுந்தான்
படியவாம் வையைக் கணாயெனக் கணந்த பங்கடைப் பாய்கொலோ வென்றான்.()

என்றலுங் கூலி யாதுநீ தருவா யென்றனர் வெந்தைதா னிடுவே
ஞென்றமற் றதனை யேற்றுநீ வேலை யொருங்குசெய் திடுகென வுரைத்தான்
பின்றலில் கூலி யதுவெனி லின்னே பெரும்பரி தீர்தரக் கொடுத்தா
னன்றமை தரவுண் டினைப்பொரிஇ வேலை கலிற்றிடு வேனென நின்றார். (ருஅ)

தென்னிய பொழுதி னட்டிந் துண்டி சிக்கடை பெரிதப வுடையா
வள்ளிமற் றதனிற் கலப்பவுங் கலந்தே யருந்தப்பா வெனக்கொணர்க் திட்டான்
வெள்ளிவென் விடையார் துதில்விரித் தேற்று வினாதா வெடுத்துவாய்ப் பெய்து
கன்னிய வனையா னன்பொடு சேர்த்து நயத்தன ரமுதுசெய் திடுவார். (ருக)

சுடுதலிற் கதப்பி னெதுக்குவா ரென்ன சுவையதிப் பிட்டெனப் பகர்வார்
விடுதலி லிஃதிட் டவட்குறா மியற்றம் வேலைமற் றிதுகொலோ வென்பா
ரடுதலிற் பொலிமற் றிதபா சிவனுக் கர்ப்பண மாமெனப் புகழ்வார்
தடுவரி விருப்பி னமுதுண்டு வேலைத் தலைப்புகு வேனெனப் போத்தார். (ரு௦)

சென்றவர் யானே வந்தியா னென்று தெரிதரக் கணக்கிடைக் குறிப்பித்
தொன்றமற் றவளுக் கணத்தபங் கெதுவென் றறவினா யிதுவெனத் தெரித்து
கின்றவர் வியப்ப வெட்டுவார் வெட்டி நிரம்பிய கூடைமன் கொடுபோ
யன்றலின் வேற்றுப் பங்கிடைக் கொட்டி யடைபடக் கண்டுவந் திடுவார். (ருக)

வினாதா வந்தி பங்கிதுங் கொட்டி வெள்ளநீர் கரைத்திடக் கண்டு
புணையற கைப்பார் மீனவுஞ் சுமத்து போகட்டுப் போகட்டுப் பார்ப்பார்
கரைபட லின்றிக் கரைபட லுணர்ந்து கையறக் கொட்டுபு குதிப்பார்
புணையற வேற்றுப் பங்கடை களையும் பொருக்கெனக் கணாதல்சண் டெப்பார். ()

வேலைவித் திறஞ்செய் தினைத்தவர் போன்று மீனவும் வந்திபாற் சென்று
மாலைமெய் மன்னுங் கிணக்கனக் திட்ட வண்கரை யடைபடு கின்ற
தாலைய மின்றே கணிபசித் தடைத்தே னட்டபிட் டிடுகென்றா ளினிய
பாலையித் கடைத்தான் மறுவலு மிடமுன் பான்மையி னேற்றனர் கடந்தார். (ருக)

தகையுற வேலைத் தலைமீஇ யாங்கோர் சாரிருத் தமுதுசெய் திடுவார்
கையுறிக் தெதிர்ப்பட் டவர்க்குண் கருளி காவர் வேலையுக் தவிர்ப்பார்
பகையுற தவரு மிலவழிச் சேறல் பார்த்ததி காரிகன் புடைப்ப
வகையுற தொருங்கு மெழுவா சிவ்வா ஞடியங் குறப்பலில் காலி. (ரு௭)

வந்தியான் வந்தி யானெனக் கணக்கில் வரைவித்தான் கூலியுங் கொண்டான்
சிந்தியான் வேலைத் திறமுணுத் துணையுஞ் செப்புகம் வார்த்தையு மேலான்
புந்தியா னைத்தற் கரியவ னென்னப் பொலிசுவா னியாவனே வினைய
வந்தியா மெவன்செய் குவதென மருண்டார் காமெங் வினைத்தலை நின்றார். (ரு௮)

மதுரையை யடைந்து விடைபெற்றபடலம். கடுக

அதுபொழுதரிமர்த் தனத்திற் றவழுதி யடைகரை கோக்குவா னன்ற
முழுமதி யமைச்ச ராதிய ரோடு முன்னினு னடைபட்ட துணர்ந்து
குதுகல முற்ற னுடைப்புமா றுத கொண்கையோ ரிடத்திடைக் கண்டே
பிதுகரை படாத தென்னென வெருண்டா னிதற்குரி யவனெவ னென்றான். (௬௬)

வழுதிதன் கினங்கன் டஞ்சின ரெவரும் வத்திதன் பங்கது வடைப்பா
னெழுதுவித் தொருவ னடைத்தன் னேலை யியற்றில னிசைப்பதுங் கொள்ளான்
பழுதினம்ற் றவன் றன் வடிவின் கோக்கிப் பயந்தன மடிக்கவு மடிகேன்
முழுதுமுன் மத்த னெனநின்ற னென்று மொழிந்தன னெருவனேர் வணங்கி. ()

அன்னவ னியாவ னெனவயன் மாலா ஸருமறை யாலன் தறியா
முன்னவன் றினைக்கை தொட்டிழுத் தரசன் முன்னுற நிறுத்தினர் சில்லோர்
பின்னவன் றினைப்பார்த் தேடதிற் கனந்த பெருங்கரை யடைத்தில யென்றம்
மன்னவன் வினவப் பராமுகஞ் செய்து வன்னலார் நிற்பது கண்டு. (௬௭)

ஒருகையிற் பிரம்பு வாங்கின னெங்கி யொய்யென வெரிநிடைப் புடைத்தான்
மருவுமப் பிரம்பி னடியுடத் தவனும் வழுதிதன் முதுகிடைப் பட்ட
திருமைமற் றவன்பன் னியர்க்கெலாம் பட்ட தினஞ்சிறார் தமக்கெலாம் பட்ட
தருமதி யமைச்சர் தமக்கெலாம் பட்ட பட்டதாங் குன்னவர் பலர்க்கும். (௬௮)

அரியயன் மகவா ன்மரர்பன் முனிவ ரவுணரி ராக்கதர் பித்தர்
கரிசில்கிம் புருடர் வித்தியா தாரொண் கருடர்கா ரணருர கேசர்
விரிமருத் துவரெண் வசக்கன்மற் றியார்க்கும் விலங்குபுன் முதலிய வுயிர்க்கும்
தரிசுரு வுயிர்க்கும் பட்டதெவ் விடத்துந் தாம்வியா பித்துனார் தழும்பு. (௭0)

பொருக்கென வாங்கோர் கூடைமண் னெடுத்துப் போகட்டுக் களாயுடைப் பொழி
திருக்குகன் னுதலின் மறைத்தவர் மறைந்தார் செழியர்கோ னுயிங் கூடை [த்துத்
கருக்கிமே விடினு நிரம்புறு வுடைப்போர் கூடையா னிரம்பிய திறனுஞ்
சருக்கரை யனாம்பிட்டு டளித்தான் விமர்சனத் தழீஇயிசை யுலகுபோக் திறனும். ()

தானடி பட்ட திறனுமாய் குன்ன தன்ம ராயினார் பலரும்
யானடி பட்டே னியானடி பட்டே னெனப்பதை பதைத்திடு திறனு
மேனடி பட்டா ிமனடி பட்டா மெனக்க ரிசில்கிடு திறனுங்
கானடி பட்ட நிற்பமா லிசையான் கருதினன் மயங்கிடு கான. (௭௨)

வன்னலா காய வாணியால் வழுதி மன்னவ வாதுலு ரமைச்ச
ரென்னலா கானின் பொருனெலா கமக்கே யீந்தன ரீதுண ராயா
யுன்னலா காத வினைசெய்தாய் கரியை யுடபரி யாக்கிமாற் றினம்பின்
கொன்னலாத் தீங்கு பிணுஞ்செய்தா யந்தோ குறிக்கொனா வதுபொறுக் கலாகாம்.

வென்னரீர் பெருக்கி யலக்கனாற் றடிமேல் விடுபடா வன்புகம் பாளே
யுன்னவன் பொருட்டா னாகிமண் சுமந்தே யுனதுகைப் பிரம்படி யெற்றோம்
பன்னர் ருலகில் வாதுலு ரமைச்சன் பரிந்துனக் குறுதியே செய்தான்
கன்னமி லவனரிச் சையின்வழி யியங்கக் கைகுவித் தியக்குதி யென்றார். (௭௪)

என்றசொற் செவியி னேறலும் பிழைத்தே னென்செய்தே னென்றழு திரங்கி
நன்றமை வழுதி யடிக்கடி தொழுது காயனார் பேரரு ணினைந்து
கன்றலி லமைச்சர் முன்புபோய்ப் பணிந்து கைகுவித் தெழுந்துநின் நடிசேன்
புன்றரத் தடியேன் செய்பிழை யினைத்தும் பொறுத்திடி னுய்வனென் றிரந்தான்.

மன்னவர் மன்ன கேண்மதி ின்னை மற்றகான் சார்த்தகா சணத்தான்
முன்னவ ருன்பெற் றுய்ந்தன னீயென் பிழைத்தனை மொழிதியா லென்றத்
தென்னவர் கோமுன் கோவணங் ளீளிற் செறிதரப் புணந்தன ரொழுந்தா
ரென்னவர் களுங்கண் டிரங்கநல் லமைச்ச ரிறையவன் பணிந்தனன் விடுத்தான்.()

வாதலு ரிறைவர் மதுளையை யடைந்து வழுதியர் பிரான்விடை பெற்றுப்
போதமேற் பொலியத் துறவுபூண் டெழுந்த புண்ணியக் கதைதொருத் துணைத்தாற்
சீதரீர்ப் பழனப் பெருந்துறை முதலாத் திருத்தல மனைத்துங்கண் டிறைஞ்சி
யோதவாந் தில்லை புருத்துபுத் தணாவென் றோக்கொளி கலந்தவா றுரைப்பாம். ()

மதுளையையடைந்து விடைபெற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம் ௧௬௦௦.

தில்லிவையடைந்துபடலம்.

ஆரான் வடிவ மாய வண்ணையார் திருக்கண் சாத்தச்
சீரானும்ப லத்திற் றிருநட கவினு வா ரு
பேரரு னொடுகை யேடு பிடித்தெழு திடப்ப ணித்தார்
நாரரு னடியா ரோடு கையெழு தவும்ப ணிப்பார். (௧)

யாவருங் காணு மாறே துறவுகொண் டெழுந்த வையர்
தாவருஞ் சுந்த ரேசர் சந்திதி முன்னந் தாழ்ந்து
மேவரும் பெருந்து றைப்பான மேலினர் குருந்த நீழ்
லோவருங் குரவற் காணு ரொய்வெனப் பதைத்து வீழ்தார். (2)

அழுதழு தரற்றி யேங்கி வையகோ ணையகோலிப்
பழுதுறு பாவி யேனைத் தனிவிட்டுப் பாதம் பற்றித்
தொழுதுய மடியா ரோடு மெக்கொளித் தனையோ சோரு
யிழுதையேற் கிரங்கா வண்ண மெண்ணெயன் பிழைத்தே னென்பார். (௩)

பிறைமுடிக் கணித்த வேணிப் பிஞ்ஞக ரன்பு சாலாக்
குறையுடை வாரும் பாடிற் கொண்டருள் சாத்த லெண்ணி
மறைபுகழ் கமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்துக் கொண்டி
முறைபெரு கன்பு பொங்க வாசக மொழிய லுற்றார். (௪)

அண்ணல்வந் தருளை நல்கு மற்புத மறிவே நென்று
மெண்ணரு மகிச யங்கண் டாமென்று மெனது நெஞ்சக்
திண்ணறக் குழைத்தா பென்றுஞ் சென்னிமன் னூந்தா நென்று
மொண்ணல னின்னைக் காண்ட லுறவாசைப் பட்டே நென்றும்.

(ரு)

உய்த்ரேன் வாழே நென்று முன்னடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்வதொன் றறிவே னாயேன் செத்திலே னாவா வென்றும்
பொய்யமை யாத நின்றான் புணருகா நென்கா நென்று
மெய்துமா நழைக்கி னீய தெத்துவென் றருளா பென்றும்.

(சு)

திகழ்திரு வார்த்தை யெண்ணந் திருப்பள்ளி யொழுச்சி யாதி
நிகழிவை பலவும் பாடி நெஞ்சநெக் குருகி நிற்கப்
புகழ்பா னடியார் சூழ்ந்து போற்றவென் விடைமேற் றோன்றி
யிகழ்வரு மழனீர் காப்ப ணழலெழ வெண்ணி னாரால்.

(எ)

மற்றதி லியாரு முழுகு மாகடைக் கணித்தா ரன்னார்
சொற்றவா முழுதி யன்பிற் சூழ்கண நாத ராகிப்
பொற்றமே லுலகிற் புக்கார் வாதுவூர்ப் புனிதர் தம்மை
யுற்றதில் லையினீ வாடுவென் றுறாத்தனர் மறைந்தா ரன்றே.

(அ)

தில்லையா வென்று ரெவ்வே திருவுள மென்றி லங்கி
யொல்லையாழ்ந் தெழுந்து மெய்தா னரும்பியென் றறவெ டெத்து
வல்லையோர் சதகம் பாடி விடைபெற்று வணங்கிப் போந்தார்
கொல்லையா னுகைப்பார் மேய வுத்தர கோச மங்கை.

(க)

விரும்புற வாங்கு நீத்தல் விண்ணப்ப மருளிச் செய்யக்
குருப்பொலி சடைபா ராண்ட குருந்தமர் வடிவங் காட்ட
வருப்புயர் காதல் பொங்க வடிபணிந் தாங்கு நின்ற
மருப்பயின் மலர்நீர்ப் பாண்டி மருஉந்தல மெலாஞ்சே வீத்து.

(கௌ)

சென்னிகன் னாடு புக்குத் திருவிடை மருதூர் தாழ்ந்து
மன்னியம் பிகையோர் பாகர் மகிழ்ந்தம ராரு ரெய்தி
யின்னியற் புலம்ப லோதி யிருக்கழு மலத்தைச் சார்ந்து
பன்னிய புகழ்ப்பி டித்த பத்தரு ளிச்செய் தாரால்.

(கக)

அணிகிளர் சென்னி காட்டி லாவடு துறைபா னைக்கா
மணிகிள ரீங்கோய் வெற்பு வாஞ்சிய மறைக்கா டாதித்
கணிகிளர் தலங்க ளெல்லாங் கண்டெண் டிறைஞ்சிப் போற்றித்
துணிகிளர் பெண்ணை குழு கடுகாடு தொழப்புக் காரால்.

(கஉ)

முதுகிசி வெண்ணெய் நல்லூர் மொய்புக முதிசை காளும்
பதமமே விரும்பான் போற்றும் பாதிநிப் புலியு ராதித்
கதுமெனக் கண்டு போற்றித் கைகுவித் திறைஞ்சிச் சென்றார்
புதுமதி முடித்தா ரெயாய்ப் பொலியன்ன மலையின் மாதோ.

(கங)

ஆவயிற் திருவெம் பாவை யம்மாளை யருளிச் செய்து
 தாவயிற் குலத் தார்முற் றேற்றிய கோலங் காட்ட
 காவயிற் புசுழ்ந்து போற்றி நலமலி தொண்டை காட்டிற்
 சேவயிற் பொலிவார் மன்னுந் திருவேகாம் பரம்ப ணிந்து. (கச)

காமரு மந்நாட் டென்ன கானத்தி யாதி யாய
 தேமருங் கொன்றை யார்தங் தலமெலாஞ் சென்று போற்றிப்
 பூமருங் கழுக்குன் றத்திற் புருத்தருட் குரவன் கோலங்
 தாமரும் பமநேர் கண்டு தண்டமிழ் மணக்கப் பாடி. (கடு)

ஆண்டவர் தில்லை வாவென் றருளிய துறசி னீண்டு
 பூண்டபல் கானுங் குன்றும் பொருபுன னதியு நீத்துச்
 சேண்டவப் பொலியா நிற்குந் திருச்சிறற் பலம்பு ருந்து
 காண்டல்பெற் றடங்கா வண்டிற் கண்டபந் தருளிச் செய்து. (கசு)

திருக்குலாப் பத்துங் கோயிற் திருப்பதி கம்மி ஈண்டு
 மருக்குலா மகவன் மூன்றும் வண்பொற்கண் ணத்தென் னேனை
 மிருக்குலா வுத்தி யாந்தோ னோக்கம்பு வள்ளி யின்னுங்
 குருக்குலாந் திருப்பொன் னாசல் கோத்தம்பி யன்னைப் பத்து. (கசு)

உலிய குயிற்பத் தச்சப் பத்துக்கோ தறுத சாங்க
 மேவிய விவைகன் பாடி. விடாதான் னடனம் போற்றிப்
 பாவிய பலரும் போற்றப் பண்புசா லத்த லத்தே
 பூவியல் பன்ன சாலை யொன்றிற் போந்தி ருப்பார். (கசு)

ஆயவக் காலேத் தில்லை யம்பல நின்றும் போந்த
 தூயவ ரொருவர் சொல்லாற் றுண்ணெனுங் கலக முற்றுப்
 பாயவீ முத்தி னுன்ன பவுத்தர்கன் பல்லோ ரோடு
 மேயவா கிரியன் வந்தான் வேந்தனுங் கூட மேவ. (கசு)

வந்தவன் புலியூர் காப்பண் மலர்செறி பள்ளி யுன்னான்
 முந்தவெங் கழைக்கால் வைத்த முறையென வமர்ந்து கொண்டு
 யிந்தவம் பலத்தி னுன்னா லிருத்துவேன் போதி மேய
 வந்தயி லாத் தேவை யென்றறைந் துறக்கு னாப்பான். (20)

பொங்குவண் டில்லை மேய பூசா ரதுபொ ருரா
 யங்கவ னெகிற்போய்ச் சேற்றி னைமையலிட் டெறிகற் போலத்
 தங்குபல் வாய்மை சொற்றங் தகாவுரை வருத னோக்கி
 யிங்குநாய்க் கெதிர்கு னாப்பா ரிலையென விலகி ஞாநால். (21)

விலகிய வந்த னானர் வெவ்விய பவுத்தர் செய்யுங்
 கலகமு மவர்கார் புன்ன காவலன் வரவுக் கீட்டி
 யலர்புகழ் மன்னா நீயிங் கணைதரி னன்றா மென்று
 சிலரொடு முடங்க ளுய்த்தார் சென்னிமேற் கொண்டு சென்னி. (22)

மறுதின மாக்ரு மேலி மறையவர் தம்மைப் போற்றிக்
குறமுய கைவெங் கின்று குயிற்றகன் னடமும் போற்றி
வெறுவிய பவுத்தர் செய்யுல் கலகமும் விளங்கக் கேட்டுத்
தெறுமகா தேவ ருள்ளார் செவ்வியீர் கவலீ ரென்றான். (௨௬)

ஆயவல் வீரவே செம்பொ னம்பலத் தாடு மையர்
துயமூ வாயி ரர்க்குத் தனித்தனி கனவிற் றோன்றி
மாயயி லாமா ணிக்க வாசகர் சார்பு கொண்டாற்
நியலிப் பவுத்தர் தம்மை வெவ்வீரென் றறாளிச் செய்தார். (௨௭)

அத்தன ரொருவ்ரு கூடி யையர்தா மருளிச் செய்த
நத்தலின் மொழியுட் கொண்டு கயத்திறை ஊஞ்சுங் கூறி
முத்தவங் கடைத்தார் ஞான முதல்வரைக் கண்டார் நீவிர்
கொத்தவர் தடைத்த தென்னோ துவனுவீர் கடிதி னென்றார். (௨௮)

செறிதவ ழிழ தேய கின்றும்பல் பவுத்தர் தங்கள்
குறியா சோடும் போக்து குலவுகம் புலியூர்த் தங்கி
யறிவுரு கம்பி ராண யகற்றியம் பலத்திற் போதி
செறிபவன் றனைத்தா பித்தல் செப்பின ருழலு கின்றார். (௨௯)

அன்னவர் கைக மெம்மா லறித்துநீர் கன்னு டாளு
மன்னனு மிங்கு வந்து மருவினா னையார் முன்போய்
கென்னனா முறைத்தோஞ் சில்ல கேரல செறித்த சென்றார்
பின்னாரியா மென்செய் வோகம் பிராணியே பெண்ணி கொந்தோம். (௩௦)

ஆடுதல் வல்ல வைய ரருளினெங் கனவிற் றோன்றி
வாடுத லொழியி னீவிர் மாணிக்க வாச கப்பேர்
நீடுத லுள்ளார் சார்பு கேர்பெறி னவராஸ் வெற்றி
கூடுதல் பெறுவீ ரென்றா ரவ்வுரை கூற வந்தோம். (௩௧)

என்றன றிவர்மா ணிக்க வாசக ரென்ப தோரா
ரன்றெமை யாண்டா ரன்றி யாரறித் தனரென் றுய்த்து
கன்றமை யவரே யித்த கான்மறை யவரே லாமென்
றென்றவுண் ணினைத்தெ முந்தா ரவரொடு மொப்பி லாதார். (௩௨)

வந்துபொன் னம்ப லத்தை வலஞ்செய்து தொழுதட் புக்கு
நத்தபல் லுலகு மேத்த கடஞ்செய்வா ரனானா பெற்ற
முத்துதாழ்த் தெழுசோ ணட்டு முதுபுகழ் மன்ன னோடு
முத்துமோர் மண்ட பம்புக் குறைத்தனர் வாத லூர். (௩௩)

புண்ணிய நீறு பூசாப் புலையரை கேர்பா ரோமென்
றெண்ணிய வாத லூர ரொழினியு ளினித மர்த்து
திண்ணிய பவுத்த ரெல்லாஞ் சேரலிங் கழையி னென்ன
கண்ணிய சிவர்போய் வாசஞ் செய்யவன் னுதிர்கீ ரென்றார். (௩௪)

சிலரஃ துணைத் தலேடு சீவரப் போர்வை யானர்
பலருமற் றவருண் மேலாப் பகர்தரு ராவ னேடு
மலர்கண்மண் டபத்த வந்தா ரவர்வழி யிறையும் போந்தா
னலர்புகழ் வாத ளார் வாதமே னடாத்த ஓற்றார்.

(௩௨)

தெரிகலைப் புத்த ரேறே சிறநரி யரியோ டேற்கும்
பரிசெனச் சைவர் தம்பால் வாதஞ்செய் பயன்மேற் கொண்டா
யரியதுங் கடவு னாவா னெனையன்மற் றடையா நின்ற
விரிதரு மின்ப முத்தி யெனைத்துமேல் வினம்பு கென்றார்.

(௩௩)

தருமமாம் பிடக மோதிச் சாற்றுபல் யோனி தோறு
மருவிய பிறப்புற் றெல்லா வுயிர்க்குமாண் புறுதி செய்து
பருவா லென்கு மோவப் பரதக்க துக்கி யாதி
வருகொலை யொழித்து போதி வாழ்பவன் கடவு னாவான்.

(௩௪)

உருவம்வே தனைகு றிப்புப் பாவனை யொடுவின் ஞான
மருவுமைங் கந்தல் கூடி யுணர்வுண்டாய் மாய்தல் பந்தங்
கருதுமக் கந்தம் பொன்றன் முத்தியிக் காமர் ஞானம்
வெருவருந் தவத்த ரல்லாற் பெறுவரோ வின ரென்றான்.

(௩௫)

அறமுள தென்று கண்ணா லறைந்தன னிறைவ னெனறு
புறவுற வுணர்வு தோன்றிக் கணத்திடை யொழிபு மென்றாய்
நிறமிரு பொருளுஞ் சொல்லுந் தேடுமு னுணர்வு மாயும்
பெறலரு கண்ணல் சொற்ற பெற்றியெத் திறத்திற் சொற்றி.

(௩௬)

ஒதுபல் யோனி தோறு முதித்தெங்க னிறைவன் றானே
திதுசா ராது யிர்க்குச் செறிவிப்ப னுறுதி யென்றாய்
போதுபல் லுயிர்க்கு மாலைப் போக்குற கிணந்தோர் தாமே
மீதுபன் மால் யேற்ற லொத்தது மிகவு கன்றே.

(௩௭)

இறைபர துக்க துக்கி யென்றனை கணவர்த் தீர்த்த
பிறைதத வியர்தந் துக்கம் பேசருங் கண்ணி குத்திக்
குறையொன்வார் துக்க நின்பே சிறைதுக்க மென்று கோடி
யறையொரு காமுன் கூடி யருளிய சழிந் றுமே.

(௩௮)

கொலையிலா னிறைவ னென்று கூறினை பிறக்கும் போதே
மலைவிராய் வயிற ிண்டு வந்தவ னறவ னன்றே
புலையொழித் துணர்சி யின்னும் புலிமுத லாய கால
நிலைதரு புல்லோ வுண்டா னிறைபல புத்த ரேறே.

(௩௯)

திருந்துமைங் கந்தத் தோடு தேகமும் கெட்ட காலெப்
பொருத்தான் முத்தி யென்று புகன்றது பிடக மென்றாய்
வருத்தலி விறைவ னுக்கு வடிவமின் றாசி வீழ்
விருத்தவோர் வடிவம் பந்தத் தேய்த்ததோ மதியி லாதாய்.

(௪௦)

அழிதறிற் கத்த மைந்து முத்தியென் றறைந்தா யைந்து
மழிதரின் முத்தி பெற்று ராரெனக் கடாவுங் காலை
பழிதரு மைந்தி னுண்டா முணர்வென வறையி னைந்து
மழிதர விலையா முத்தி யாவது மிலையே யென்றார்.

(சக)

இவையுரைத் திகொற் சீறி யெரிசினங் கொண்டெல் லாரு
கவைசொல முயன்றார் ஞான காதர்கா மகனை நோக்கிச்
செவையிலார் வாக்குஞ் சேர்வாய் சீரிய திதுவே யாமுங்
குவையென வன்னு ணீங்கக் கொண்கைதீத் தூம ரானார்.

(சஉ)

பரியவர் சார்பி னின்ற பார்த்திப னின்ற செல்வப்
புரிசுழ லுற்ற மூகை போக்கிய சமய மேயோர்
திரியிலாச் சமய மந்தத் தெய்வமே தெய்வ மியானு
முரியன்மற் றதற்கே யென்று ஞெய்யெனப் புத்த ரெல்லாம்.

(சங)

இறையவன் கைவி டாமையெண்ணிமந் திரங்க னெல்லா
மறைதப வுரைத்துப் புத்தா கடவுடா வணக்கிப் பார்த்தார்
சிறைகொளியி மூகை செவ்வாய் நிறப்பதிந் கில்லை யிந்தத்
தறையிலிச் சமய மும்போ யிற்பெனச் சலித்தி ருந்தார்.

(சச)

அதுபொழு தார்த்தார் வேந்த னுன்றிச் சமய வாற்றல்
சதுமென மூகை யிந்தக் கன்னிகை யொழிவ ளாயி
லெதுபுரி தண்ட துங்கட் கென்றனன் செங்கி லீட்டுக்
குதுகல துமக்குண் டாகத் திரியென்றார் கொண்கை திரந்தார்.

(சரு)

வாதுநு றிறைவர் முன்போய் வணக்கியிம் மூகை தீர்த்துச்
சாதமாஞ் சைவ மேன்மை சாதிக்க வேண்டு மென்பப்
போதநா யகரு மந்தப் பொற்கொடி வதன கோக்கி
யேதமே வாத தீறு கொடுத்திவை வினாவ லுன்றார்.

(சக)

அறிவிலாப் புத்தர் முன்ன மறைசுவ நித்தை யெல்லாஞ்
செறிதர வினாவ வந்தச் செழுங்கொடி விடைகொ டுத்தான்
மறிதர மூகை தீர்த்த வாதெரிந் மகிழ்ந்தா ரியாரு
முறிவிலாச் சாழ லாவல் வினாவிடை மொழிந்தா னாயர்.

(சஉ)

வாய்தடு மாறி யந்த மடமையர் சொற்ற வாதே
பாய்பெருஞ் செங்கி லீட்டுத் திரித்தனன் பல்லோர் தம்மைத்
தோய்புனற் பொன்னி காடன் குளுகுப் புத்த ரெல்லாந்
தீயத னுப்பண் மேவச் சீவரப் போர்வை வீசி.

(சங)

வெண்ணிகல் புனைந்தப் போதே வெண்ணீறு மணிந்து சைவ
வண்ணை புருந்தா ரீழு மன்னனுஞ் சைவ னானு
மன்னுமன் போங்க வாத லூனா வணக்கி யப்பாற்
றெண்ணுகொண் டாடு மையச் சேவடி துதித்த லுன்றான்.

(சக)

வேறு.

மணிவள ரொளியே மலர்வளர் மணமே வான்வளர் வாயுவே யென்னத்
துணிவள ரத்து விதம்பொலி கடரே தாயவா னந்தவான் பெருக்கே
கணிவளர் கடுக்கை மதிகதி சடையிற் கலப்புறக் கொண்டவொண் பொருளே
யணிவள ரமுதே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௦)

மண்ணிய மணியே மாசிலா முத்தே வான்பெருஞ் சுவையுடைக் கணியே
கண்ணிய முக்கட் காமரு கரும்பே கற்பனை கடந்தமா முதலே
யெண்ணிய வெண்ணி யாங்கடி யவரே யெய்தகன் கருளருட் கடலே
யண்ணிய திருச்சிற் றம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௧)

தலைவரு முதலே தற்பரப் பொருளே சம்புசல் கரமகா தேவ
கிலைவரு தேவே ஞாதுரு ஞான ஞேயம்பே நெனப்பகுப் பாரு
மலைவரு மலையில் லென்றுரைப் பாரு மருவுதற் கரியசெஞ் சோதி
யலைவரு மமுதே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௨)

மருளறத் துமித்த வழுத்துமெய் யடியார் வாழ்தர வாழ்விக்கு முதலே
யிருண்மலத் தழுத்து மவருக்கப் பரிசே யெய்தறக் கரத்தமா மணியே
தெருளிடத் தொளியே செழுஞ்சுவைக் கணியே தெய்வவான் கற்பக தருவே
யருளருப் பெரியா யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௩)

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியரோ டினங்குஞ் சித்தைய ரென்றுங்கா ணரியாய்
கொம்மைவென் லிடையாய் கொண்டதோ டிடையாய் கூரிய மூவிலைப் படையாய்
மும்மைமா வுலகு மேத்திடப் பொலிவாய் முன்னிய முன்னியால் களிப்பா
யம்மைகண் காண வம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௪)

இடையறா வன்பு செய்பவ ருன்னத் தெற்றைக்கு மொளிர்மணி வினக்கே
முடையறா வுடம்பு பொருளென மதியா முத்தர்தஞ் சித்தத்துட் டேனே
கடையறா மறையின் முடியமர் பொருளே காமரு பாதியில் லாதா
யடையறப் பொழில்சு டம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௫)

உறத்திரு வருனா லிறகுறப் பற்றி யுள்ளவா ருன்னொளிர் வினக்கே
கற்பயில் கடுக்கை கதிமதி யரவு கருதலை மாலையென் பணிந்தாய்
சிறப்பொடு பூசை செய்துய வெங்குக் திருத்தல மாதிரன் றான
யறப்பெருங் கடலே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௬)

பொழிசுவைக் கணியே பொங்குமா ரமுதே போதவா னத்தமெய்ப் பொருளே
வழிவழி யடிமை செய்பவ ரெய்ப்பில் வைப்புமா நிதிவெணு மலையே
கழிவனப் புடைய வுமையொரு பாகக் கடவுளே கடவுள ரேறே
யழிவிலாச் சோதி யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௭)

இருவினை சிமிழ்க் கயாத்தலன் டெழா நிதியரை யாண்டருண் முதலே
பொருவருஞ் கடரே புண்ணியப் பொருளே பொங்கொளி ஞாயிறே மலருண்
மருவெனப் பொலிவாய் மாணிக்கக் கூத்தா மதிநில வெறிக்குஞ்செஞ் சடையா
யருள்பழுத் தொழுகு மம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௮)

ருணங்கிளர் கடலே கோமளக் கொழுந்தே கொண்டன்மே னியனயன் முதலோர்
வணங்குபொற் பாத மாணிக்க மலையே வரும்பவ மாற்றுமோர் மருந்தே
விணங்குநீல் கனியே பெய்தரும் பொருளே பெற்றைக்கு மினியதீம் பாசே
யணங்குகன் காண வம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா தருளே. (௫௧)

வேறு.

இவ்வண்ணத் துதித்தல் செய்த வீழகா டாளு மன்னன்
செவ்வண்ண மருவுஞ் சைவ சிவாமணி யாகி வாழ்ந்தா
னவ்வண்ண முதல்வன் பொற்று ளடைந்தமற் றையொல் லாரு
மிய்வண்ண மேயுய் வண்ண மெனதுணிற் றியந்தா ரன்றே. (௬௦)

அவரவ சிருக்கை மேவ வவரவர் தம்மைப் போக்கித்
துவரிதழ்க் கன்னி காணச் சுந்தர ஈடன மாடும்
பவர்படு சடையான் முன்போய்ப் பணிந்தருன் பெற்றுத் தாமே
யிவர்கெழும் பன்ன சாலை யிருந்தனர் வாத லூர். (௬௧)

ஆயவக் காளிற் செம்பொ ணம்பலத் தாடு மைய
ரேயமா மறையோ ராகி யேடெழுத் தானி கொண்டு
பாயமற் றவர்குண் சென்றார் பனவரே கீரியா ரென்ன
மையமில் பான்டி காட்டுப் பெருந்துறை வதிவோ மென்றார். (௬௨)

வந்தகா ரியமென் னென்ன வாதலூ ரிறைவ ரேகீர்
பத்தரீத் துலக முய்யும் படியினி தருயிச் செய்த
சத்தவா சகம்வ ளாந்து போதற்குச் சமைந்து வந்தே
னத்தயா நிதியே யின்றே சுயத்தருள் செய்வீ ரென்றார். (௬௩)

வன்றது கமச்சி வாய முதலினி தமையக் கூறி
கன்றமை படையெ முச்சி கருபடை யாட்சி யச்சோ
வொன்றின் றுலாவு றம்பத் தொத்தயாத் திணைப்பத் தோதிப்
பொன்றலி லெலாமு டித்தார் பூசார் பின்னுஞ் சொல்வார். (௬௪)

இயம்பிய வனைத்து மைய ரேயினி தெழுதித் கொண்டே
னயம்படு கோவை யொன்று கவின்றிட வேனாடு மென்ன
வயம்படு மரு முன்ன மகிழ்ந்தனர் பாடப் பாடச்
சயம்படு மறையோர் தாமும் வரைந்தனர் சலித்த வின்றி. (௬௫)

முற்றிய பின்மா ணிக்க வாசகர் மொழித்த வாதே
பற்றிய வெழுதி னேனம் பலவாணன் கையெழு த்தென்
றொற்றிய தனது பேரு முலகறி தாவ ளாந்து
மற்றிய லேடு காப்புச் செய்துகைக் கொடும னைந்தார். (௬௬)

மறைத்தவர் போத வாத லூருண் மயங்கி மன்று
ணிறைத்தவர் கொல்லோ வென்று கொஞ்சகெக் குருக வெங்கு
முறைத்தவர் மன்றுண் மேலி யுலத்தய னரிமுன் னோர்க்கு
யறைத்தனர் கம்பா லன்பன் பாடிய தறிதி ரொன்று. (௬௭)

பின்னர்மைக் காப்புச் செய்து பிறங்குபுத் தகஞ்சே மித்து
கன்னரைத் தெழுத்தி னுமப் படியிசை நயக்க வைத்தா
ரன்னதை மறுகாண் மூவா யிராமாங் கமைபக் கண்ட
தென்னவர் புதமென் றங்கை பேத்தினார் தலைமேற் கொண்டார்.

(கஅ)

திருமுறை யதைய விழ்த்துச் சிறப்புற வாதி யந்த
மொருமுறை கோக்கி னூர்க ளாலகெலா முய்ய வாடும்
பெருமுறை யவர்தி ருக்கை யெழுத்தெனல் பிறங்குக் கண்டா
ரருமுறை யனையா ருற்ற மகிழ்ச்சியா ரளக்க வல்லார்.

(கக)

ஒங்குபொற் சிலிகை மேலா லொய்யென முறையை யேற்றித்
தேங்குபல் வியமூழ்க்கத் திருவாத லூர் முன்போ
யீங்கிது துமது பாட லெழுதினார் கம்மா னாரென்
றாங்குவைத் தஞ்ச லீத்தா ரமுதமு தவருக் கண்டார்.

(க௦)

முறையின் பொருளை யாக்க னறியுமா மொழிவீ ரென்ன
விறைவனர் சபைமுன் சொல்வா மென்றவ ரொடுமாங் கெய்தி
நிறைபெரு கடஞ்செய் வாரோ கிகழ்பொரு ளென்னக் காட்டி
மறைமுடி பெனுமுட் புக்கு மறைந்தனர் வாத லூர்.

(க௧)

ஒளிமய மாகத் தோன்ற வும்பர்பூ மாரி பெய்தா
ரளிவன ரந்த னான ரனைவரு மஞ்ச லீத்தார்
வளிவன ருலகி லானி மகஞ்சிறப் புற்ற தெங்குந்
தெளிவனர் சைவ மோங்கிக் சிறப்புற்ற வாமுத்த தன்றே.

(கஉ)

வாதலு நிறைவர் தில்லை மாகக ரடைத்த டைந்த
போதவா னந்தஞ் சொற்றும் புராண மன்ன ரேறே
வேதவாம் பெருந்து றைக்க னுற்றான்ம ராத னாத்தாழ்ந்
தீதமை தரவுட் கோடி பெனமுனி விடைகொ டுத்தான்.

(கங)

தில்லையையடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ககூகக.

புராவணீ பெருந்துறையடைந்து
திருவிழாச்செய்தபடலம்.

துய மணிவா சகரெனலிற் சுத்த மாயா காரியமும்
னூய வசுத்த மாயாகா சிபமு மாக வமைத்தன
னேய மருவு தொண்டர்முன் கிகழு சேய மருவாத
திய வெணையுஞ் சேர்த்தவப்பார் திகழு மனைய பெயர்ப்படைத்தார்.

(க)

சாத்த குணத்துத் தவுயியனார் விடைபெற் றெழுத்து தன்பொதியில்
வேந்தன் புரக்கு கண்ணுடு மேவி வாவிப் பெருந்துறையுட்
சார்ந்து நகர வனமுழுதுத் தன்கண் விடுத்து நனிநோக்கி
யார்த்து திணைக்க முடியாதென் றடங்கா மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டான். (2)

மேய ருவன் சொற்றினும் விசேட மாக விருந்தலிதித்
தூய தலமென் றவப்புற்றுச் சுருண புரா வாமன்ன
னூய தளிக்குப் புறத்தேரு மகத்தோ ரிரண்டு மாயமைந்த
பாய பெருந்தீர்த் தம்படித்து பங்கார் திருவெண் ணீறணித்து. (௩)

கண்ணின் மணிமா லிகைபுனைந்து கருதைத் தெழுத்து முனங்கணித்து
மண்ணி விழலொன் றவவாத மதமால் களிற்றி னடிபோற்றிப்
பண்ணின் மொழியோ காம்பிகைத்தாய் பாகக் கொண்ட பெருவாழ்வை
கண்ணி னகலா தொளிரான்ம காது காம வருட்கடலை. (4)

கண்டு தொழுது சிவயோகக் கன்னி திருமுன் சென்றிறைஞ்சி
வண்டு படியு மலர்க்குருத்த மாழு லமுங்கண் டினிதேத்தித்
தொண்டு புரிவார்க் கேயருளுந் தூய ருருவ முன்னிருத்தி
விண்டு நிகர்மன் னவன்றனக்கோ ரிடமுண் டாக்கி வீற்றிருந்தான். (5)

இருந்த மன்ன னித்தலத்தா னெண்ணி லாமான் மியத்ததாற்
பொருந்த விதற்குத் திருவிழாப் பொலிவி லாத திறமென்றோ
திருந்த வடைந்த வெருகாமே செய்வித் திறைஞ்ச வோமென்ற
வருந்த வாச்சீர்ப் புருவா துயின்றான் மற்றை யவன்கணவில். (6)

குருந்த நிழலா ரொருமறையோர் கோலக் கொண்டு கோத்தோன்றிப்
பொருந்த கமக்கு விழாச்செய்தல் புத்தி கொண்டா யதாதவித்தி
பருந்த வாவு வேமைன்ன பரிவி னம்மைப் பாடிவைவய்
திருந்த வைத்த வாதவூர்ச் செம்ம லார்க்கலி தியற்றவாய். (7)

உற்ற யோக நாயகித னொளிகால் கோயிற் கெதிர்புமுகமாச்
சொற்ற சொக்க விநாயகர்தவ் கீழ்பாற் றலங்கு வடமுகமாப்
பொற்ற கோயி லொன்றமைத்துப் பொலிய வணையர் திருவுருவ
மற்ற மறக்கண் டதிற்புரித் தாண்டிற் கிருகால் விழாச்செய்தி. (8)

விடைவே தண்ட முதலாகாம் வீரம்பு முர்தி யெலாஞ்செய்வித்
தடைவே யவர்க்காக் குதியினுத்தன் டச பதமிங் கருளினாந்
தொடையார் புயத்தா யிதுவேமற் றெமக்குஞ் சொலுமியோ காம்பிகைக்குந்
கடையா காது வுவுப்புறுத்து மறியென் றுரைத்துக் கரந்தனரால். (9)

வந்து கருணைப் பெருமானு ரியம்பி மறைய வுடன்விழித்து
கன்று சிறியே னினைத்ததுவு கம்மான் கருணை யிருந்ததுமென்
றென்று பலகாற் பாராட்டி யினியார் பலர்க்கு மெடுத்தியம்பித்
குன்று குழைத்தா ரியம்பியவா ருற்றுத் துணிபே குறிக்கொண்டான். (10)

சினவின் மேரு வரையாகச் செய்த பெருமான் கருணையினற்
கனவி னுணர்த்த தானத்தே கனக மயத்தோர் தளியாக்கி
நனவி லெலம்கு வந்தருளு கல்லார் தமது திருவுருவங்
தனவில் விளங்கும் படிசமைத்தத் தளியிற் றுபித் தனனாளில். (௧௧)

ஆய்ந்த கருணை பொழிவிழியு மழகு பொலியுத் திருமுகமு
மேய்ந்த முறுவற் செவ்வாயு ம்யையப் பொலியுத் குழைக்காதும்
வாய்ந்த வரைசெய் தடந்தோளும் மார்பு மலர்க்கை களுமெம்முட்
டோய்ந்த துணைத்தான் களுக்கண்டு தொழுது தொழுதுய் தஃதுலகம். (௧௨)

வாத லூர் வாசகமே வையத் தவர்தஞ் செவிகவரு
மேத மருவா மலாடிபே யெந்த ஞான்று மனங்கவருஞ்
சேத மருவு செயலொன்றே தெளியச் செயலெ லாங்கவரும்
போத மருவுத் திருமேனிப் பொற்பே விழியெ லாங்கவரும். (௧௩)

உதிக்குங் குணபா லினங்கதிரு மொவ்வா வென்னு மணிமகுட
மதிக்கும் வயிரம் காலியாத்த வாகு வலய மணிசெய்குழை
பதிக்கு மதாணி வெண்டான மாலை வயிரம் பவில்கடகக்
திதிக்குத் தண்டை சிலம்புமுதற் றிருவா பரணம் பலசமைத்து. (௧௪)

குடையுங் கொடியு மொலியல்களுங் கோணத் தண்டங் களுங்கோண
லடையுத் தண்டங் களுஞ்சிவிறி யால வட்டங் கவரிகளு
மிடையு மகா தோரணமும் வீருதா வளிமற் றுண்பலவு
மிடையு முதலு மீறுமிலா விறைவ னுலப்ப நனிசெய்து. (௧௫)

பரியுங் கனக சிவிகையுஞ்செம் பங்கித் குறத்தாட் பூதமும்மெங்
கரியு மியிலேற் றிடபமுமொண் கடமர் பழுத்த கயிலாய
சிரியுங் கனக மணித்தேருங் கிணக்கு மிலைமுன் னூர்தியெலாங்
தெரியும் பிரபை கொழுத்துவிடச் செய்து செய்து முடித்தனனால். (௧௬)

பலவா கிறத்த தேத்திரமும் பைம்பொ னிழைசா லம்பாழு
லமார் முத்த மணிகோத்து குமர நிபற்ற கலிங்கமும்பன்
னிஸமார் பரிவட் டம்பலவு கீடு பிறவும் வருவித்துப்
புலமார் பஃதே யங்களுக்கும் பொருத்த முடங்கல் போக்குவான். (௧௭)

திருத்த குருத்தப் பெருத்துறையிற் றிகழ்மர ணிக்க வாசகர்க்குப்
பொருத்த மிதன மதியமைத்து போத்து திகழுத் திரகாளில்
வருத்து தவிர்க்குத் தரிசனமா மற்றக் கன்னமுற் பத்தாகான்
விருத்து விழிக்காம் விழாவினுபக் கிரம மிதனை விழைத்துணர்க. (௧௮)

வத்து தரிசித் தெண்ணியவை யனைத்தும் பெறலா மெனவரைத்து
முத்து முடங்க லொடுதுது போக்க முனிலின் றாசரெலா
கத்து மகிழ்ச்சி யொடுமேற்ற கண்ணு பரிசு னங்கனொடு
மித்து தவழிற் பெருத்துறைவங் தெய்தி னூர்க ணனியின்று. (௧௯)

வந்த வரசர் புராவா மன்னன் றனைக்கண் டடிபணிந்து
சந்த மருவும் பெருங்காத றழைத்து நிற்பப் புராவனு
மந்த மிஷ்லாப் பேருவகை யமைய முகமன் பலகறி
முடித மருவு மவரவர்க்குத் தக்க விருக்கை முறைகொடுத்தான். (20)

தெளிமா ணிக்க வாசகர்தத் திருகா ளின்று முதலென்று
களிகூர் வளமைப் பெருந்துறையில் வாணர் பலருங் கடைப்பிடியின்
வளிசான் மறகு மணிமாட மாதி வயங்க வலங்கரிமி
ஞெளிசார் தரவென் றறிவித்தா னுரிபோர்த் தியமா முரசத்தால். (25)

வாத ஜூர் பெருமாற்கு வயங்கு திருகா னெனக்கேட்டுச்
சீத வயல்குழ் பெருந்துறையிற் றிருந்த வாழு மவரெல்லா
மோத முடியாப் பேருவகை யுற்றுப் பலவுஞ் சேகரித்தக்
காதன் மருவ வலங்கா முழுதுங் கவின வாற்றுவார். (22)

வான மறைக்குங் காவணமிட் டதன்கீழ் வயங்குஞ் செம்பட்டா
லான விதானம் பொருத்தறயாத் ததருழ் தரக்கொய் துகிறுக்கிங்
கான மெனச்செவ் கழைக்கரும்பு கதலி கமுரு கால்யாத்த
மான வினகீர்க் குலைபலவா வயங்கத் துக்கி யலங்கரித்தார். (23)

வேதி லனைத்து கறும்பனிகீர் விராய சாந்தம் கொடுமெழுதி
யோதி முடியா முத்தமிழ்த் துற்ற பொடிக்கோ லம்புணையாச்
சோதி மணிப்பொற் கூடரமைத்துத் துளீர் நிறைபொற் கும்பநிற் றிப்
போதி யலுமா தொடுத்தகறும் பொற்பு மாலை கொடுபுனைந்தார். (24)

முன்ன மணிந்த கலன்வெறுப்பார் முனியில் புதிய கலன்பொறுப்பார்
மன்ன கவவன் கலையுடுப்பார் மலர்கன் கொய்து தொடைதொடுப்பா
ரன்ன கடையார் தமைச்சிறப்பித் தழுகு பார்த்து கயத்தெரிவார்
சொன்ன மகளிர் கடம்புரிய கோக்கி மகிழ்விற் றுனைதருவார். (26)

தெருவிற் புழுதி முழுதடங்கத் திருந்து பணிநீ ரிறைத்திடுவார்
பொருவிற் காமன் சமழ்ப்பெய்தத் தம்மைப் புனைந்து வெளிபயில்வார்
திருவிற் கொடுபோய் விருந்தினரைச் சிறப்ப லுட்டி யுபசரிப்பார்
மருவிற் பொலியுங் தொடைபுனைந்து வண்பா கிலையு கல்கிடுவார். (25)

தங்க னூறவா யுன்னாணத் தரிசித் திடெமா வரவழைப்பா
கொங்க டவந்தா மிகப்பெரிதா விந்த விழாகோக் குதமென்பா
ருங்க டவத்துக் கொப்பிலையென் றற்றூர் ககரத் தமைப்புக்கழ்வார்
திங்க டவழு மாடமெலாக் திகழப் பலகொண் டலங்கரிப்பார். (27)

கரிய குழல்யோ கம்பிகைக்குங் கருணை யான்ம காதருக்கு
தெரிய விழாச்செய் வதுருறித்தான் செங்கோன் மன்ன வவன்கனவில்
விரிய மலர்செய் குருத்தகிழன் மேவி யவரே பெழுத்தருளிப்
பிரியம் வாத ஜூருக்குப் பிறங்கச் செயலென் றுரென்பார். (28)

செய்ய தமிழ்காட் டென்னார்க ளியாகுஞ் செறித்தார் திருகாண்முன்
வைய முழுதஞ் செறியுமினி வைகற் கிடம்போ தாதென்பார்
வெய்ய நகரின் புறமனைத்த மிடைத்த படமா டங்கனென்பார்
மைய வாவு சேனைபெலாம் வருக்க வேண்டு மிடமென்பார்.

(௨௧)

இத்த வண்ண நகர்வாழ்வா ரியாகுந் திருநா னெதிர்பார்த்துச்
சந்த மலியும் பேருவகை தழைப்ப பொலித்த பயில்காலை
யந்த மருவா விழாக்கொளுகா ண்ணிய தாக வதமனங்கொண்
டுத்த வாச னுபக்கிரமஞ் செய்வீர் மறைவீ ருறவென்றுன்.

(௧௦)

வேறு.

அறைகழ லாச னுரைத்தசொல் லுணங்கொண் டாதிசை வருமறை யோரு
கறைகமழ் கமல மலர்புனா யிடக்கை ஞானபோ தகமொரு வலக்கை
முறைதெரி ஞான முத்திகா பதித்த முழுப்பிர சன்னமாய் க்ந்து
மிறைநிரு விழாவை கடத்தித் துணித்தா ரெதுபுரி குவதென வாய்த்தார்.

(௧௧)

ஒலிகெழு கழற்கான் முன்னவ ரேறே யொன்றிய வாறது ருடிகங்
வலிகெழு விழாவை கடத்துக் கென்றாய் வயங்குமுற் சுவம்பல விதமாம்
பலிகெழு மவற்று னெதனைபாச் துணித்த பண்ணுந் லுரைத்திநீ யென்றார்
வலிகெழு கடல்குழ் புடலிவான் பலனுந் கருத்திற விருத்தியஃ துணர்வான்.

(௧௨)

மறையவர் வினாவுக் கெவ்விடை கொடுப்போம் வயங்குந முன்னகாட் டவத்தா
னிறைதவு மியன்பா லிஃதுண ராதே னினைப்பதி னுவதென் னென்று
கறைதப வெண்ணி யிருக்கும் காலைக் கருநிலம் மன்னவ னெடுகாட்
குறையறப் புரிந்த பெருத்தவ முருவங் கொண்டனைத் திடுதிதம் போன்று.

(௧௩)

துயமா னிக்க வாசகர் திருகாண் சூழ்கட லுலகெலா முய்தற்
காயகா ரணமா கடத்துகின் றுரென் தறைமொழி யஞ்செவி யேற்று
சேயமோ டதுகண் டிடுதிந றீரம்ப நினைத்தமா ணவர்குறாஞ் சூழத்
தாயன னெங்க டமிழ்ருனி யாங்குச் சார்த்தன னாசது கண்டான்.

(௧௪)

பதைபதைத் தெழுத்த வினாத்தமுன் சென்று பாததா மலாயிசைப் பணிந்தான்
புதையிருன் கிழிக்குங் கதிர்வா வெதிரம் போருகத் தமுக மலர்த்தான்
கதைநிக ராசி மொழித்துநீ தளிக்கத் தாமலர்க கைவிரித் தேலா
வதைதத லணித்த மீனவும் பணிந்தா னலங்குதன் னிருக்ககொண் டீணத்தான்.

துயவிட் டரமிட் டிருத்தினன் பூசை தொடங்குபு செய்தமுற் தியபின்
மேயவம் முனிவ னிருக்கென விருத்த வின்னப்ப மொன்றுன தென்று
ஞயமற் றித்தென் னெனத்தவு மியர்போ ருளினு லபயனித் தலததுப்
பாயபல் கிறப்பு முணர்த்தன னீங்குப் படர்த்தனன் தரிசனஞ் செய்தேன்.

(௧௫)

விழாவது கடத்தற் கெண்ணினென் வேத வித்தகர் கனவிடைத் தோன்றிக்
கழாமணி யனைவ வாறது ருக்கே கருநிய தாந்நென்று காத்தார்
தொழாவது யென கமஞ்சொலும் பலவுட் ணெரித்தெது செயலென மதித்தேன்
அழாநில முனிவா நின்வா வெதிர்த்தேன் மற்றஃ தருஞ்செய்க் யென்றுன்.

(௧௬)

புண்ணிய மளாவும் புராவா மன்னன் புகன்றிது கேட்டிட வளவாத்
திண்ணிய புகழ்சால் செத்தமிழ் மணக்குஞ் செய்வவாய்க் குறுமுனி யுரைப்பான்
கண்ணிய பரம னுயிரெலா முய்யக் கரிசில்வே தாகமம் வகுத்தா
னெண்ணிய வவற்றூற் புரிசிரி வையுமோ சிருவகை பென்மனார் புலவோர். (௩௮)

வேதமார்த் கமெனும் வைதிகக் கிரியை மினிர்கவர்க் காதியாம் போகம்
போதகல் குபுபின் சனைமுண் டாக்கும் பொருத்திய வாகம மார்த்தக்
தாதாச் சைவக் கிரியைதா னிட்ட சித்தியு மமையுமோக் கழுத்தந்
தேதவெம் பிறவி யுறுவகை செய்யு மாதலா விஃதொன்றே விசேடம். (௩௯)

பாசில னுரைத்த வாகமப் படியே பண்ணுதிக் கையும்பல விதமாம்
விரவுகோக் காதி யவுத்திரி யீரூ வினம்புல ரீறிரு வகையாம்
வரமிரு குண்ட மண்டல மாதி வகுத்தமா னூக்கன்வெம் பாசத்
தூரனற வெழுத்தைத் துணர்ந்திடு தீக்கைக் குறைப்பாற் கிரியையென் றொருபேர்.

அறைதரு குண்ட மண்டல மாதி யண்தத்தையும் வெளிப்படை வின்றி
முறைமையிற் றாவன் மாணத மாக முடித்தமா னூக்கன்வெம் பாசப்
பொறைதவிர் தீக்கை ஞானமென் றுரைப்பர் போற்றிய விப்பெருக் தீக்கை
நிறைதரு விசேட மிவைவடைந் தவர்க ணிமலன்றா டகவடைந் திடுவார். (௪௦)

ஆயவித் தீக்கைக் கருகால் லாதா ரபகிருவர் விடரிழி குலத்த
மேயவர் சைவா சாரிந் தித்து விட்டவெம் பாதகக் கொடியோர்
தீயமற் றிலரும் பறவைபல் விலங்கு செறிதரு முதலிய வுயிருந்
துயகற் கதியிற் புகும்வகை யியற்றஞ் சுந்தாத் தீக்கையொன் றுனதால். (௪௧)

எண்ணுமற் றதன்பேர் சாம்பவ தீக்கை யெனப்படு மண்டலம் வன்னி
கண்ணுவன் பலிளா யகர்மகெச் சுரரே கருகட மத்திர தேவ
கொண்ணுமற் றிவ்வா றெண்ணுபு செயலா மொளிரிதே புந்நவ மாகுந்
கண்ணுமற் றதுவமங் கிருத்தியப் பெயராற் கவின்பெறுங் காவல ரேறே. (௪௨)

தரைபுக முனுளை யங்கூம் வாத்து சாத்திவென் னிடபயா கஞ்சீர்க்
கரைதரு பேரி தாடன மாதி காமரு கிருட்டியே யாகும்
புரையிறே வதாவா கணம்பாத்தி ராதா னம்புகல் வாகனோற் சவமே
வரைதுவ சாரோ கணஞ்சுத்தி யாவா கணமுதற் றிதியென வகுப்பார். (௪௩)

பலிபுன லாட லத்திர யாகம் பகர்யாகால் ஞாங்கன யாக
மெலிவில்காப் பணித லாதிசங் காரம் விழைபுனற் கருமங்கா னாராக
கலிவிலா வவரோ கணமுதன் மறைப்பா நாடுப தேசஞ்செத் தமிழாற்
பொலிமறைப் பூசை ஞாவனுற் சனமுற் புகலனுக் கிரகமென் றுரைப்பார். (௪௪)

சொற்றவீங் விதத்தா லுந்நவ மைத்து தொழிலெனப் புகலுவ துணர்ந்
கற்றமன் வைவீங் வுந்நவத் தீக்கை கைக்கொனா ராதியர் பொருட்டென்
ற்றற்றின் றுமுன் னுரைத்தன மெனினு மவுத்திரி யாதிபெற் றாரும்
பொற்றமெய்த் ஞான யோகருந் கண்டு போற்றிடப் படுவதென் றுணர்வாய். (௪௫)

ஆயவீத் தகைய வுற்சவ சேவை யன்புறச் செய்பவர் பரம
 நெய்யித் தவரா யிகம்பா னோக்க நிலவுறப் பெற்றவாழ் தருவார்
 மாயவ னுதித் தேவரும் வந்து வந்துசே விப்பர்யா மிக்கு
 மேயது மிதற்கே திருவிழாச் சேவை விழைதரார் பிறப்புமெப் பிறப்பே. (௭௭)

மருவுசா கலியம் பாவனஞ் சாந்த மாங்கலி யம்மென காண்காம்
 பொருவிலுந் சுவந்து வசமுயர்த் துதன்முந் புனற்கொடை யளவுஞ்செய் திடுதல்
 வெருவில்சா கலியத் துவசமேற் றுமல் விழைபுனற் கொடைவரை யியற்ற
 லொருவில்பா வனவுந் சவமென வுரைப்ப ருமாபதி யாகம முணர்ந்தார். (௭௮)

விழைதரு துவசா ரோகணத் தலை விழவுமில் லாமலே மாலைத்
 தழைவிழா மட்டு நடத்துதல் சாந்தந் தாணிவத் துதயமாந் காலேத்
 குழைவிழா மட்டு நடத்தல்மாந் கலியத் குறிக்கொள முதற்சொல்சா கலிய[தோர்.
 மழைமதம் பொழியுந் களிற்றினு யொன்பான் வகைப்படு மென்பகற் துணர்ந்

சவுரஞ்சுந் திரஞ்சு வத்திரங் கவுமா ரந்தைவீ கத்தழை பவுகம்
 பவுதிங் கணஞ்சை வம்மென முறையே யிருபத்தேழ் பதினேழு பதினைந் [னுந்
 துவமையில் பதின்கூன் றொன்பதே ழைந்தா மொருமூன்றென் றுற்றதா மென்
 தவமுனார் புகழு மாகமஞ் சிறந்த தவுய்ய முனிவன்மா ணக்கா. (௮௦)

பன்னிய விவைவன் கொடியிசை யேற்றிப் பலியிட்டு நடத்துவ தென்று
 தன்னிய விரண்டு மின்றியார் ததலு மொன்றசொல் கொடியமம் பதியா
 மன்னிய படமே பகவனை கயிறு வளைதரு பாசமா தவினா
 ளுன்னிய திரிப தார்த்தமாந் துவசா ரோகணத் தொடுசெயுந் சவமே. (௮௧)

உத்தம மாகு முறைத்தபல் வகையு னோங்குதை வீகவுந் சவத்தை
 வித்தகக் கொடியேற றொடுபலி யிட்டு விழைதரப் புரிகியென் றுணர்த்தான்
 முத்தயிழ் முனிவன் புராவா வெழுத்து முன்பணிந் தன்னுளத் கொண்டு
 சத்தமை மறையோர் தமக்கெலா முறைத்தான் றக்கதென் றேற்றிது செய்வார். (௮௨)

பின்னரு மலய முனிவர னுரைப்பான் பிறங்குதை விகமெனூந் திருநாட்
 கென்னரு மொன்பா னுனென வுரைத்தா ரொன்னும்பத் தும்பதி னென்று
 முன்னரு காளு மாமென வமைத்தார் மொழிந்தமந் நிதுகடைப் பிடித்துந்
 துன்னரும் விழாவை நடத்தலா மென்றான் சொற்றதுத் தமமெனத் துணர்த்தார். (௮௩)

எழுபரித் தேரோன் மிதுனசா சியிற்செ லேற்றமா மதிமுத னுளின்
 முழுதுண ராதி சைவனாந் கொருவன் முத்துகா லையின்மயிர் களைத்து
 கெழுதகு கழுலா யேனவு மாற்றிக் கினக்குமா லையினூந் ராடி
 வழுவது கியமம் பற்றுபு சந்தி வந்தனை வற்றிக் றணிந்து. (௮௪)

பூசுந் தியினோ டந்தரி யாந் பூசைசெய் துறப்பவித் திரனாந்
 மேதகு சிந்தை யீயிசைப் பொங்க மேதினி வனம்படு கியித்த
 மாதந் தருசா துபக்கிர மஞ்செய் ததுகிறை வேறுமா தனுனா
 காநாந் தப்பப்பெந் றென்மணி வார்த்தைத் கடவுளா னைப்படி யிறத்தி. (௮௫)

அந்தமில் கருணைக் கணைசனைப் போற்றி யான்மகா யகர்சிவ யோகச்
சந்தமா தேவி குருந்தடி யமரா சாரியர் திருட நவில்வார்
கந்தவே னனுறை யொருங்குபெற் றெழுந்த கடையனைன் மனமுடிக் குருக
முந்தவா சககன் கருளினா ரமரு மெய்யொளி யாலய மடைந்து. (௫௬)

மன்னிய துவார வானவர் பூசை வண்கருப் பாவர ணத்திற்
பன்னிய பூசை யியற்றுபு பஞ்சா தனம்பஞ்சா வரணநற் பூசை
கன்னிய மத்தி னியற்றுபு நியாசா திகணயத் தாகமப் படிசெய்
துன்னிய வாத்து சாந்தியப் பாரசெய் திறமிருத் திகைகவர்த் ததன்மேல். (௫௭)

மேயவங் ருரமாம் படிபல வித்தும் வித்திய பின்புனா லுணர்ந்த
துயவா ரியன்றன் முன்வலக் கரத்துச் சுடர்ந்தபொற் காப்புநா ணணிந்தா
ருயபின் மறுநாட் பரணியிற் காலே யான்மகா யாத்திரு முன்னர்ப்
பாயசுத் தரபான் டியனியற் றியதாய்ப் பரவிய மணிசெய்மண் டபத்திள். (௫௮)

மன்னிய சாத்தி செய்துநம் பெருமான் மாணிக்க வரசுக வள்ளல்
பன்னிய சிறப்பி னுக்கெழுந் தருளப் பண்ணினா னுயதோர் காலேத்
துன்னிய மலரோன் மாயவன் முதலாரு சமர்குரு மகத்தியன் முதலா
முன்னிய முனிவ ரியாவரு மற்ற யாடரு மாவருமொய்த் தனரால். (௫௯)

ஆயகா ரணரா மான்மகா யகரை யாக்கொரு வைதிக மறையோன்
பாயபே ரன்பி னேத்திரஞ் சாத்திப் பாங்குசா டு பூசனை செய்து
துயசாந் தலர்மா லிகைபரி கலமுற் சொல்பரி டட்டத்தோ டடைந்து
நாயனார் கொளச்செய் துடன்கருப் பூர நஞ்சுடர் வினக்கமேத் தியபின். (௬௦)

முந்திருக் காதி யாவையு மெழுதார் மொழிந்தரு ளம்பல வானர்
சந்திருக் கையா லெழுதிய வருமை சாறிருக் கோவையார் மறையை
நந்திருக் காதி யாவையு மொழிய நக்கபொற் பீடமே லேற்றி
யந்திருக் கார யாவருங் காண வழியிய பூசைசெய் ததன்பின். (௬௧)

பெருந்தறைக் குருந்த நீழல்வீழ் றிருக்கும் பெருங்கரு ணந்தி யார்தன்
முருந்துறழ் மூரல் யோகநா யசெசர் மூலகா ரணரொனா முத்த
ருருந்தமிழ் வாது லுரரை கோக்கி ய்ருளினா காயவா ணியினாற்
றிருந்தவீ துணைப்பா ராவயிற் செறித்த தேவர்மு னியாவருங் கேட்ப. (௬௨)

வேதவே தாந்தம் விளம்புமித் தலத்து மேயயா மூலவ ராவேம்
போதமே யுருவாய்ப் போந்தநீ ரெவரும் புகழ்தரு முற்சுவ ராவீ
ரோதவாரு சோமார் கந்தர்முன் னாக வுற்றந மங்கிச மெல்லாரு
செமார் குணமீ ரொருவரே யடையத் திருவருள் புரித்தன மதனால். (௬௩)

நாயினி துணைக்கு மூர்திக ளுணைத்து நகவுமக் ருதவின துமக்குத்
தாயினி தாகப் புரியபி டேக மிவேதனஞ் சாத்துபூ மாலே
யாயினி பகலாம் படியணி மணிப்பூ ணிவைமுதற் சிறப்பிப்பர் பவத்தோம்
போமினி வவர்பா னுமிடப் பாகம் பொருந்தினு னொடுகனி மகிழ்வேம். (௬௪)

ஆயிர நமக்குச் செய்வ தினப்பா லன்புசெய் துமக்கொன்று செய்வார்
பாயிர மறையு மனப்பதற் கரிதாம் பவன்பெற நானளி கொடுப்போ
மேயமற் றுமக்குச் செய்பணி யெமக்கு விழைந்துசெய் பணியினும் விசேட
மாயதென் னென்னிற் புதலவர்மாட் டியற்று மனபுதற் தையர்க்குவப் பாமால். (1)

மன்னிய துமக்கு நிகழுமுற் சுவத்தில் வயங்குறச் சத்திர மமைத்துப்
பன்னிய வன்ன தானஞ்செய் தோர்க்கும் பருகீர் வாக்கிமி வோர்க்குங்
துன்னிய மற்றைத் தானஞ்செய் வோர்க்குந் சுராகிபன் பதமுத லாக
மின்னிய வெவையு கல்குவோ மீற்று வினவாகும் பதங்களுங் கொடுப்போம். (க௭)

உம்மைநா மாக வுளங்கொடு வழிபா டுருந்துவா ரொருபொழு தினுநா
மம்மையோ டகலா தமர்நிறுக் காசி யாதியில் வசித்திமி பேறுஞ்
செம்மைசேர் கவ்கை முதனதிச் திரஞ் செய்தகோ தானமுற் பேறும் [மே.
வெம்மைதீர் தாப்பெற் றுகப்பரொன் றனத்தம் விரும்புதும் விழாச்செய்யுண் ணிய

தும்மைநக் தமக்கு டேறென கினைக்கு னவலொணுக் கொடிபா தகத்தோ
ரிம்மையெவ் வளவு நிருவிறுக் தாலு மிழந்துதி ரிரப்புக்கோட் பட்டுச்
செம்மைமொன் றின்றி மறுமையில் வெய்ய தீநா கெலாந்துனைத் திமிவா
ரம்மைசா லுன்னக் கயவந்தா மிருந்த ஐரினுந் கதியிரா தகலும். (க௮)

வண்ணருஞ் சனை மிருஞ்சிவ தீக்கை யெய்தியு மாகம புராண
வண்ணரும் பொருளை களியுனத் துணர்ந்து கவினைட் குறிப்புகை செய்துங்
கண்ணரு நம்பா லன்புமிக் காற்றிக் கைவந்த டுச்சமோத் தமரே
பண்ணருந் தவஞ்சா னுமக்கன்பு செய்யும் பான்மையர் மற்றையோர்க் கரிதால். (1)

அகனமா யமரித் தலத்தடி யேனை யாட்கொளப் பெருங்கரு ணையினுற்
சகனமாய் வந்தி ரெனைத்தரி சித்தோர் தாம்பெற லென்னென வினாவி
னிகனமாய் விருத்தி யெனப்புக் கலீம்மை நிகழ்ச்சிசான் மறுமையென் றோது
ருகனமாய் பேரின் புறவனு பவித்திற் றொருவினம் மடிக்கலப் புறவார். (௭௦)

ஆண்டினுக் கிருகான் மிதுனமா மதியுத் தாந்தனின் மிதுனலக் கிளத்திற்
பூண்டிய நனுமா மதியிலா திரையிற் போத்தனு லக்கின மதனி
லீண்டியா தும்மை வரண்டிருங் காட்சி வாவர்க்குங் காட்டுவோங் காண்போர்
வேண்டியா தரிக்கு கமதடிக் கலப்பின் மேவுவா ரென்றரு ளினரால். (௭௧)

அதிசயம் பயப்ப வான்மகா யகர்பே ரருளின லருளிய வரத்தை
மதிசைம் பொலியும் வானவர் முனிவர் மானிடர் விருப்புறக் கேட்டுத்
துதிகொழு மினைய கிருவிழாச் சேவை துணிபுறச் செய்தலே யெளிதிற்
கதியடை யுபாய மெனக்கடைப் பிடித்துக் கழிமகிழ் பூத்தனர் மாதோ. (௭௨)

அதிசயம் பயப்ப விவைகடக் ததன்பி னண்ணன்மா ணிக்கவா சகணாப்
பதிகொடி மாஞ்சா ரிடத்தெழுந் சருளப் பண்ணப்பி னிடபயா கஞ்சிர்
மதிகொள்பே ரிகைதா டனத்தேவ தாலா கணத்துவ சப்பிர திட்டை
அதிதரு கணேச ரொடுபடப் பிரதக் கணமிவை குழ்த்துசெய் ததன்பின். (௭௩)

கருதியாத் திராதா னத்துவ சாரோ கணமாதீர் வாதமுற் பலவுஞ்
கருதியா கமச்சொற் படிமுடிச் ததன்பின் றாயவா ராதனஞ் செய்து
பொருவருந் தட்டி சுற்றுபு துவசம் பொலிதரு டுடைப்பிர கார
மருவுற வலஞ்செய் தாயவாத் தான மண்டபஞ் சேர்த்துப்பூ சித்தே. (௭௯)

அன்றிர வகம்பா காங்குரம் யாக மலங்கொளி வாதஜூப் பெருமான்
றன்றிரு வலமுன் கையிற்பொன் செய்து தயங்குநா னெடுத்தினி தணித
தன்றிட யாக மத்திர தேவர் சூழ்பலி நாயக ராகச்
சென்றியை வாத ஜூர்தம் மோடுந் திக்குபத் தனமுறச் செய்து. (௮௦)

குடைகொடி யாதி விருதுக ணெருங்கக் கொண்டல்வென் குறப்பிண முழங்க
மிடைதரு மலங்கா ரம்பல வாங்கு விராயினர் கட்டிலன் கவர
வடைபல்வா னவரும் பூமழை பொழிய வரகா வென்றபன் முனிவர்
புடையுற கெடுக்கச் சென்றுலாப் போதும் பொலிவினைத் தனித்தனி வகுப்பாம்.()

ஆதிகா ளினைய பெருந்துறை யடைபோ தணைத்தது சிவிகையா தவினாற்
சோதிகா ளினைய சிவிகைக்கோர் முதன்மை தோன்றலாற் வதுகுறித் தாங்குப்
பாதிமா மதியஞ் குடினா ரருளாற் பயில்லியாப் பரணிகா ளிரவி
லோதிகா ளன் முனிவர் முதலியோ ருவப்ப வெளிநுமற் நிதினலாப் போத்தார். ()

திருப்பவ னமுஞ்சொல் பெருந்துறை மேய செல்வந்தா மருளிய வரத்தா
லரியமற் றவர்கை கிடத்தமக் குர்மை வாமெனல் விளக்குதல் போலக்
கரிசில்கார்த் திணைகாட் காலையில் வெய்ய கதிர்செய்கு ரியவிருத் தத்தில்
விரியுமா லையினி னிலாச்செயு மதிய விருத்தத்தின் மேயுலாப் போத்தார். (௮௧)

ஒள்ளிய தாய வுரோகிணி கன்னா ளுயர்குண வழுதிமக் திரியாய்
வள்ளிய போகத் துய்த்ததற் கேற்ப வண்கதி ருதயஞ்செய் காலைத்
தெள்ளிய செம்பொன் மஞ்சமு மாலைச் செய்யகோ விரதமு மிவந்தே
யுள்ளிய வறிஞர் கண்டுகண் களிப்ப வுவந்துலாப் போத்தனர் மன்னோ. (௮௨)

மான்றலை கன்னாட் காலையிற் கல்லி வளத்தினுக் குடைத்ததன் றன்மை
கோன்றலை யாவஞ் சுமத்தறி விக்கு னுமக்கெனச் சேடவா கணத்து
மேன்றலை விலாத கயிலையி னிருப்ப மெமக்குள் செனறெறித் தாங்கு
வான்றலை வணக்கு கயிலைவா கணதது மாலையி னிவந்தலாப் போத்தார். (௮௩)

சேவைசெய் பவர்மன் கண்டசே விக்கத் திகழுமா தினாதன்னாட் காலைக்
கேவைசெய் தாள வடம்பல செறியக் குயிறறபொற் றண்டுகை மீதுங்
காவைவைத் துயர்வின் கண்டசே விக்கக் கருகிருண் மாலெவம் பிலலா
மாவயி னமைமயப் பூத்ததின் மீது மமந்தலாப் போத்தன லாவர். (௮௪)

ஒருபுனர் பூசக் காலையிற் றெய்வ வுத்தா கோசமங் கைக்கண்
ணிருமல ருளுகா வித்திர திருவ சேருறத் தெரிந்ததற் கிணங்க
மருமலர் செறியுங் கற்பகத் தடியின் மாலெகாற் கோட்டிப முடியிற்
றிருவனர் வாத ஜூர்தா மருவித் திருவுலாப் போத்தனர் மாதோ. (௮௫)

பூசகாட் கால மறையுணர் விதிநன் புலமைதோற் றொழிதிறம் வினங்க
வாசகாண் மலாவா முனத்தினன் கொடுக்க மற்றது கவாந்துகொண் டதன்மே
லீசனா ருனா விவர்த்தென விவர்த்து மெய்திய மாலையிற் றருப
வாசசென் றுணாத்தற் கிணங்கவென் லிடைமேல் வைகியுந் திருவுலாப் போந்தார்.()

புத்தனா யிருந்து மூகைதீர்த் திலமியாம் புலனங்காண் வரவது தீர்த்த
வத்தனாற் தனமத்தால் குதல்விதி யெனினு மபக்குவத் தாலது கொன் னா
ரெத்தனாப் பிறந்தோ மென்றமால் சுவல செய்துமா யிலியநாட் காலைச்
சுத்தவா னரியு மாலைவாம் பரியுந் தூண்டித் திருவுலாப் போந்தார். (அச)

நகுமகத் திருகாட் காலையி லாண்ம நாயக ரேயில ரென்று
மிகுமொழித் கிணங்கத் தேவரயா வருமாம் விபன்மணித் தேருலாப் போந்து
தொருகழு வாய்க் ராடியா றேறவாற் தோற்றநுந் தாமென மாலைத்
தருட நவில்வார் திருவுருக் கொண்டி தழைமுறு கிடையுலாப் போந்தார். (அரு)

பூசகாட் கால மறையுணர் யகர்முற் புண்ணியர் தாடுபசல வுய்த்து
நாவா லெங்குப் பட்டணி சாத்தி நடுநெ லிசேதனஞ் செய்து
பாரவாந் தீபா ராதனம் புரிந்தப் பட்டினா லீகைமுதற் பலவுஞ்
சேரநம் வாத வூருக் காக்கித் தீர்த்தத்தக் கனாநெடுபெற் றெழுந்த. (அசு)

நீத்திய பவியிட் றெச்சுற் திருநா னிகழ்தரு பேரினை யடித்தல்
சத்தமை தருதே வதாவாக னவிசர்ச் சனநீர்த்தநாந் குமிகவ யாற்றி
யுத்தமச் சூர னோற்சுவம் புரிந்தே யுறுமுனை விசர்ச்சன மாற்றி
வித்தக மருவ டோத்துபு தமிழாம் வேதபூ சாவிசர்ச் சனநாம். (அசு)

சாரமென் றுலோகா யுத்தற்ற லெனக்குச் சவீர்த்தென் னீர்த்தி னுய்ப்பச்
சேரவந் தொளிரு மீர்திர விமானஞ் செறி' நுலாப் போதறுந் தீர்த்த
சாரமென் றுணாக்குந் தேவதீர்த் தன்னைச் சார்த்துதீர்த் தங்கொடுத் தப்பாந்
சேரவிட் டினமைக்கு மணித்தளி புருந்து திருமக விசர்ச்சனஞ் செய்து. (அஅ)

வாதபூ ருதித்த மூலவர் தமக்கு மகரும்பு நனம்புன லாட்டிப்
போசவா சீர்வா தம்புரித் ததற்பின் பொருந்ஞய மாலை யிலென்று
மேதமே வாத சத்துவத் துன்னா ரெனறெரித் தாங்குவெண் பொன்செய்
சேமா ரிரத மிலருபு ருழந்து திக்குபந் தனமொழித் ததன்பின். (அக)

கொடியமாத் தருகுந் துயர்கொடி யிறக்கித் குருத்தகன் னிழலவர் கின்ற
கெடியவ ராண்ம நாதர்ச்சநிதியி னிவவுண் டபத்தெம துணஞ்சே
யடியுடை வாத வூரணச் செலுத்தி யாகர வென்றாகை கூப்பிப்
படியவந் வானச் சூடியவ ரெவரும் பணிச்செழுந் தனம்மதித் திறந்தார். (அஃ)

ஏறசா றவசா ரோகண முதலா வியம்ப வ ரோகண மனவுந்
கூறமோ ரிரண்டு காலத்தம் விசேடந் குலவபி டேசமே யுணவே
வேறவே ருகத் தட்டிசுந் துதலே விசாரணைச் சைவமா முனிவர்
பேறுசெய் திருக்கை தொடுபரி வட்டம் பிறங்கிய திருமலர் மாலை. (அஇ)

சுவையதெஃ கங்காய் சொன்னப்பூவாதித் தொகைகொடு மிகச்சிறப் பித்தல்
குவைகொளும் பூசெற் பொரிவெண்பொன் மலரே குலவிய பொன்னினு மலரே
யிவையுறக் கலத்தே யிருகையி னுலா மெடுத்தெடுத் திறைத்தல்கண் ணேற்றி
னவையறத் துதில்குழற் தெறிதல்கோ கனக கருமல ரடியுறை வைத்தல். (௬௨)

பகலீர வோவாப் பலியிட லின்னும் பரமனா கமத்தினிற் புகன்ற
தகல்விதி யெவன வவனவு மொருங்கு தகப்புரிக் தனர்வழு வாதே
யிகல்பவப் பகைக்கு மருந்தென காளு மியறரி சனத்திரு விழாவும்
புகல்வதற் குரிய னாயினே னியானும் பொலிதவ மிக்குளே னன்றோ. (௬௩)

இராப்பதி னெட்டு காழிகை யனவி லென்கடே வான்மநா யர்க்குங்
குராப்புனை கூந்தல் யோகநா யகிக்குங் குறிக்கொளு மன்றைவா னவர்க்கு
மராச்சுமை யுலக முய்வவந் துதித்த வண்ணலார் வாதுலு ரருக்கு
மொராத்திர வியம்பல் கொண்டபி டேக முறுகிவே தனம்புரிக் ததன்பின். (௬௪)

கோலமா ணிக்க வாசகப் பிரானார் குறிக்கொளு மாண்மநா யகர்த்து
லெவே காந்த தரிசனம் பெற்றுத் தீபவா ராதனை கண்டு
ஞாலமெய் தரிய மாலிய மேற்று நகுகருப் பூர்தி பமுமேற்
றேலவந் நின்று மெம்மையான் பொருட்டே யெழுந்தரு ளினர்மறை முழங்க. (௬௫)

விழையருட் சொக்க விகாயக ரகோர வீரபத் திராருல னேற
தழையருட் செல்வி குருந்தமர் பரமா சாரியர் திருமுனம் புரியும்
பிழையக நீப கோக்குபு குருந்தப் பெருந்தகை யெதிர்முக மாய
வுழைவட முகமா யிருகரக் கூப்பி யும்பரா ரேத்திட வமர்த்தார். (௬௬)

ஆயதோர் காலை யிவர்புரி வதுபோ லாங்கொரு வைதிக மறையோ
னேயமார் பரமா சாரியன் பூசை நிரப்புகு பட்டினான் மறைத்துத்
தூயதா முபதே சக்குறிப் புணர்த்தித் தொக்கமா லிவமொலா முதவி
மேயவா ரியரோ நிருவர்க்குஞ் சமமா வினங்குமா ராதனஞ் செய்தான். (௬௭)

அரகர விவெண் றகத்தியன் முதலா மருந்தவ முனிவார் துதித்தார்
பரமவற் புதமீ தென்றய னரிமுற் பண்ணவ ரியாவரும் பணித்தார்
கரதலங் குவித்துக் கண்பனி சோரக் காமரு புருரவா வாதிப்
புரவலர் பலருங் கண்கெண் டெகைப் புணரீவீழ்த் தனரெழுந் திலரால். (௬௮)

சிவகன மனைத்து மித்தரி சனமே திப்பிய மென்றவப் புற்ற
பவமெனும் புணரி சுவற்றினோ மென்று பாருளார் பலருமுட் குழைத்தா
ரவமென லொழிந்த தினியென வெவரு மறைதா வங்குநின் றெழுந்து
சிவமணந் கமழுந் தனிவலஞ் சூழ்த்து சிறக்குமாட் தானத்தை யடைத்தார். (௬௯)

யாவுமாக் கருவா யெனுமபி டேக மியைதரப் பெற்றானே னுளின்
மேவுமா ணிக்க வாசகப் பிரானார் விரும்புதஞ் சேர்க்கைபுக் கமர்த்தார்
பாவுசீர் மிகுத்த மிதிவொழி சனகன் பாவுபு முத்திபெற் றதனை
காவுமெம் மனமும் களித்திட விரிது க்விற்றிட லுற்றன மாதோ. (௭௦)

புருரவன் பெருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௪௭௬.

சனகராசன்முத்திபெற்றபடலம்.

வாத லூர்தம்
பாத தாமரைப்
போத வாமன
மேத நீங்குமே.

(ச)

வேறு.

வாவிபவி நகட்டகட்டு வாணவெடி கொண்டிவிழிக்
காவியரம் பையர்வெருவக் கற்பகத்தின் கழுத்தொடிக்கும்
பூவியலும் பெருவளஞ்சால் விதேகமெனப் பொலிகாட்டின்
மேவியபொன் மதிவெடுத்த மிதிவீமலா நகர்வாழ்வோன்.

(உ)

கலைபலவங் கற்றுணர்ந்தான் கற்பகமுஞ் சமழ்ப்படைய
வலைவிட்கொடைத் தொழில்பயின்ற னரசரெலாம் பணிகழலான்
மலைபொருவு திண்டோளான் மாண்புசா நத்துவந்தேர்
தலையறிவின் நலையமைந்தான் சனகனெனு மியற்பெயரான்.

(ங)

அணையவன்றத் துவமுணர்ந்த வாசிரியன் நணையடையும்
விணையமுளத் தொண்டுகொடு விசேடவிலக் கணம்படைத்துப்
புணையவுள குடச்செருத்தற் புனிற்றாக்க னோரிலக்க
நணையமிளிர் தரத்தொருத்து நகர்ப்புறத்தோர் சார்நிறுவி.

(ச)

புரவுபுரி பவர்கனையும் போதுமா றுங்கமைத்துப்
பரவுமிவை தத்துவந்தேர் பனவர்களைக் கடவரென
வுரவுமுர சறைவித்தே யுகந்திருத்தா னக்காலே
விரவுவள வந்தாட்டு வேதியரியா வருமுணர்வார்.

(ரு)

பொன்னினலக் கரித்துமிளிர் புனிற்றாக்கன் கவர்வதற்கு
கன்னிலைமைத் தத்துவந்தேர் கலஞ்சிறிது மிலமாளே
மென்னினர சனுமதியா னிருக்கும்விருத் தியுத்தவிர்ப்பான்
பன்னினெவ னாவதெனப் படருழந்தா ரணவோரும்

(ஊ)

அன்னபொழு கியாக்கியவர்க் கியணையடைஇப் பணிச்செழுத்து
மன்னவன்செய் திறமுரைத்து மறையவர்கு னாமணியே
பன்னரிய பராபவமாம் பரவையமுந் தினநீயே
மன்னவொரு புணையாகி வாழ்விப்பா யென்றிரந்தார்.

(எ)

அரசர்நிர வியக்கவந்த லடாததனி னுந்தானம்
பரசமையா தேற்பதனாற் பகத்தானம் வாங்குதலோ
விரசவத் தினுங்கொடிதா மெனத்தரும தூல்வினம்புந்
கரசரண மேற்கவியக் கஞ்சையு மானாலும்.

(அ)

இரத்தமறை யவர்கிமித்த மிரப்பாமென் றெருப்பட்டுச்
சுரத்தகரு லையனுதித் தொக்கவ வொடுமெழுந்து
வரத்தழையுத் திருமிதிலை மாநகரின் புறம்வந்து
பார்த்தபசுக் கணையேற்றோம் பணவர்கீர் கவர்மினென (௧)

மறையவர்த முத்தரியம் வாங்கியரை யுறயாத்து
நிறைகெழி யவழித்துதறி செருங்கமுடித் தனரொருப்பட்
டறைகுடஞ்சுட் டொவ்வொன்று கவர்ந்தகம்புக் கனரப்பாற்
குறைவின்முனி வரன்சனகன் கோககரத் துட்புருத்தான். (௧௧)

இனியபசுப் புரத்தவர்க ணடந்ததனை யிறைக்கியம்ப
முனியவரவு தெரிந்தவனு மெதிர்கொண்டு முன்பணிந்து
நனியமைய முகமனுரைத் தழைத்துமடத் தனனலஞ்சார்
தனியமமைதன் னிருக்கைபுகடஉத் தழவுமா தனத்திருத்தி. (௧௨)

அருக்கியமுன் னாயபுரித் தஞ்சலித்து கின்றிடலு
மிருக்கெனவம் முனியுரைப்ப விருந்துவினா வுதல்செய்வான்
றிருக்கினர்மா தவரேறே செவ்வியதத் துவளுந
மிருக்கின்முடி புரைத்தபடி யெனக்கியம்ப வேண்டுமென. (௧௩)

மன்னவபக் குவர்க்குரைப்ப தல்லாது மற்றையர்க்குச்
சொன்னவர்க ளவரோடுத் துனையகர கழுந்திவிட
ரின்னலற கினக்குரைத்தற் கிழுக்கிலையா லினிதுரைப்பேன்
பின்னமறக் கேனென்று பேசுகவா னம்முனியின். (௧௪)

அத்திபா திப்பிரிய மாமிடத்து வினங்குவதோ
வொத்தியன்மற் றவருணர்வா ருணர்வரோ மறையர்கள்
சத்தியமாய்ச் சகத்தாய்ச் சகத்திற்குக் காரணமாய்ப்
பத்தியுளா யதின்வினங்கு பற்பலப தார்த்தமாய். (௧௫)

அப்பதார்த் தத்தினுக்குக் கருத்தாவா யமைசான்ரு
யொப்பவெலாந் தானாய்த்தா னல்லாதா யுறமனுவாய்ச்
செப்புமகத் தாயுருவ மருவமொடு சேரவத்தை
பப்புமைம்கோ சங்களிந்தி ரியங்குணங்கள் பாரியதாய். (௧௬)

வாக்குமனா தீதகோ சரமாய்மற் றுண்பெனெடு
போக்குமவி யல்லாதாய்ப் பொலிவென்ற தேபிரம
நீக்குதலின் முதலதிது கிழங்குரவ னுபதேசந்
தேக்குதலா லெல்லாம்பிரம மெனத்தெரித லேவித்தை. (௧௭)

அடுத்ததிது நானென்ப தவித்தைமூன் றாவதிதே
யெடுத்தசக லமும்பரித்தி யாகஞ்செய் தின்பதன்பம்
படுத்தசம மாப்பெரியர் பயிற்செயொடும் பிரமநிட்டை
தொடுத்திற்றத் தொடுகெடித் துணிவுபெற விருப்பதவும். (௧௮)

ஆன்றசக லமும்பிரம மாகச்சிந் திப்பதுவு
மேன்றதன்செய் கையனைத்து மிரும்பிரமச் செய்கையென
ஆன்றவுட்பா விப்பதுவு முயர்ஞான மாமிதுவே
சான்றநா லாவதெனச் சாற்றுவார் ஞானியரே.

(௧௮)

ஒப்பிலதாய் வியாபகமா யுறுசுகந்தைக் கொடுப்பதாய்த்
தப்பில்பர மாய்வாசா மகோசரமாய்த் தழைவதுவே
செப்பரிய தேயயினைத் தாவதுதி யானமெனில்
வெப்பிலுரு வருவிரண்டாம் வீளம்பிஹா றுவதுவே.

(௧௯)

சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்தி துரியமது தனைக்கடத்த
லீக்கமிலா விவையவந்நை நிகழிவையே ழாவதாம்
போக்கருஞ்சத் துவமிரா சதம்புகர்த்தா மதமென்னத்
தேக்குருண மொருமூன்றா மத்திரமுஞ் செப்புவாம்.

(௨௦)

வெள்ளியது பெருங்கருணை மேவியது சத்துவமே
யொள்ளியசெம் மையதார வாரமுள திராசதமே
நள்ளியகார் நிறமவித்தை நயந்ததுதா மதருணமே
வள்ளியவெட் டாவதிவை யென்றுணாப்பார் மாண்புடையோர்.

(௨௧)

பூதகா ரியமாசிப் பொருந்துயிரு வினைக்கேற்ப
வேதமொடு சுகதுகர்த்த கேதுவா யதுதூல
மாத்தசலிந் தியம்பஞ்சப் பிராணன்மனம் புத்தியொடு
ருதமையா யோகசா தனமாகுஞ் சூக்குமமே.

(௨௨)

அருவாசி யறிவினுட் னறியாமை யுடையதுவாய்க்
கருகாத ஞானமேயோ காதிக்கட்குக் காரணமாம்
பொருவாத காரணமீம் மூவகையாய்ப் புணருடம்பே
வெருவாவொன் பதாவதென விரித்துணாப்பார் மேலோரே.

(௨௩)

தூலத்தே யுபாதிபெலாந் தொகப்பொருந்து மன்னமய
மேலக்கன் மேந்தியமைம் பிராணனோடாம் பிராணமயஞ்
சாலஞா ணேந்திரியந் தழுவியது மனோமயமே
கோலவவற் றொடுபுத்தி கூடுதல்வீஞ் ஞானமயம்.

(௨௪)

மாற்றரிய மனோமயம்வீஞ் ஞானமய மாமிரண்டிற்
றோற்றியவான் மாவறிவே சொல்லுமா னந்தமய
மேற்றமிகு மிவைபஞ்ச கோசமென வியம்பிடுதூல்
சாற்றரிய பத்தாவ திவையென்றே தகக்கோடி.

(௨௫)

கால்வகைத்தோற் றத்தினுமாய் கக்கசரீ ரங்கடொறுஞ்
சாலவியா பித்தனைத்து கடத்துவதே தருவே
னேலுமுந்நி மேற்களக்கி ழியைகமலத் தகாவெளி
போலுமத னிடம்பன்னென றுவதிது வெண்புகல்வார்.

(௨௬)

கருமஞா னேத்திரிய மொருபதந்தக் கரணநான்
கொருவரிய வாயுடைவந்திவ் ஷுனாதருபத் தொன்பதொடும்
கொருவரிய மாயையொடு மிகக்கூடிப் புசிப்பதுவே
தருபோத்தா விதுபனிரண் டாவதெனச் சாற்றுவார். (௨௪)

மருவடம்பி லபிமானம் வயங்கியெழ விராட்டேயா
யொருவிர ணியகருப்ப மாயுவக்கு மீச்சரமாய்ப்
பொருவறமே யதுகருத்தா புகல்பதின்முன் றுவதிது
வருபுவியி லவ்வருணச் சிரமங்க ளுக்கேற்ப. (௨௫)

ஆற்றிடிகா மியகரும மிதுபதினான் காவதுவே
தோற்றுகுர வன்சேவை தூயவான் மலிசாரம்
போற்றுபெரி யவரிணக்கம் புகழும்வே தாந்தநடை
மாற்றரிய காரியமாம் வருபதினந் தாவதிது. (௨௬)

வன்றவா தனத்திருந்தே யியங்குமிரு வளியடக்கித்
தோன்றவா யுடையெழுப்பிச் சொலும்பிரம ஈந்தரஞ்சேர்
தான்றவா னந்தரச மாயசமுத் திரத்தழுந்தன்
மான்றலிலா யோகமிதே வருபதின றுவதுகாண. (௨௭)

எலவீரு தயகமலத் தெழின்மாயை விராய்ச் சகத்தைப்
பாலனஞ்செய் பவன்புருடன் பகர்பதினே ழாவதிது
சாலவெலா மழிந்துமழி யாததாய்க் கணமாய்
ஞாலநவி லவ்வியத்த நகுபதினெட் டாவதிது. (௨௮)

அவ்வியத்த முதித்தொடுங்கி காமமா திகளடைந்த
செவ்வியவா னவர்வியததர் செப்புபத்தொன் பதாவதிது
கவ்வியமெய் கோசத்தத் துவமினத்தங் கடந்துமிளிர்
திவ்வியமென் மையதான்மா செழியிருப தாவதிது. (௨௯)

அழிபவஞ்ச மரித்தியமென் றைஊற நினைப்பதுவே
கொழியநான் மாலிருபத் தொன்றுவ திதுகுறிக்கொள்
செழிசருவ மும்பிரம மெனத்தெரித லத்துவித
மொழியிருபத் திரண்டாவ திதுவெவ்றே முன்னுதியால். (௩௦)

நூல்பலதே றுபுபவஞ்ச மித்தையென கோக்குபுதா
னேல்பிரம மெனன்மவுன மிருபதின்முன் றுவதிது
சாலவித்தை தப்பிரமந் தனைத்தெரிந்து கொணன்மோக்கங்
கோலியிரு பத்துநான் காவதெனக் கூறுவார். (௩௧)

துக்கமெலா நிவர்த்தியாய்ச் சுகம்பெறலே யானந்த
பிக்கவிஃ திருபத்தைந் தாவதென விளம்பிவிவார்
தக்கவிவை யெலாமுணர்கி சனகனே யென்றுரைத்தான்
றுக்கபசுக் கவர்ந்தமுனி யிறைதொழுது சொல்லுவான். (௩௨)

இவையனைத்தும் திடப்படுத்தற் குபாயமெவ னெனக்கேட்ப
நவையிறவு மியன்பாற்போய்ப் பெருந்துறைமான் மியநயந்து
செவையுறக்கே னெனவிடுத்துத் தீர்த்தானச் சனகனும்போ
யாவைவியக்குந் தவுமியனை யடைந்தனைத்துந் தெரிவித்தான். (௩௬)

சொன்னவெலாஞ் செவியேற்றத் தூயதவு மியமுனிவன்
மன்னவநிற் கம்முனிவன் மாயாவா தம்புகன்ற
னன்னதுணர்ச் தவர்க்கென்று மையர்பெருந் துறைப்பெருமை
பன்னல்பழு தென்றதன்றோஞ் சிறிதுபகர் தரத்துணிந்தான். (௩௭)

சத்தியமே யாமுரைப்பாஞ் சனகபுர வலகேண்மோ
சத்தியமா கியபிரமஞ் சகத்தாயிற் றென்றுரைக்கிற்
சத்தியமென் பதுநிர்ந்த சத்தியஞ்சார்ந் ததுகண்டாய்
சத்தியதூ லதுவென்றே சாற்றுவரோ தக்கோரே. (௩௮)

காரணமாம் பரஞ்சகத்தாங் காரியமா கியதென்னிற்
காரணத்துன் னதுசகத்தாங் காரியத்து முனதாமே
காரணஞ்சித் தாஞ்சகத்தாங் காரியமுஞ் சித்தெனச்சொல்
காரணந்தான் மாயையெனக் கரைந்தாலெக் குற்றமுறும். (௩௯)

அருவமிலை யுருவமிலை பிரமத்திற் கென்றறைந்து
மருவவுறு தியானமிரு வகையவைவிட் களஞ்சகன
மொருவரிய தென்புகலி னுரைத்தலிவை யார்க்குரிய
வெருவமைய முன்னொடுபின் விரோதமுற வெள்ளோ. (௪௦)

துக்கமற வொழிதலொடு கூடப்பேறே முத்தியெனின்
மிக்கதாயி லோருயிர்க்கு வினைதனுமற் றதுவாகுந்
தக்கதலா மாயாவா தத்துனகுற் றங்கூற
லுக்கமன்ற சோற்றிடைக்கல் லாய்திறத்தை யொக்குமால். (௪௧)

முதுமுனிவ னுனைமருட்ட மொழித்ததிற முணராதே
யிதபொருளென் றுளங்கொண்டா பென்றுதவு மியனியம்பக்
கதுமெனவம் மிதிலையர்கோ நெழுந்துகான் மிசைவீழ்ந்த
பதுமனுமொவ் வாயடியேற் குண்மைநெறி பகரென்றான். (௪௨)

என்றமொழி செவியேற்றே யிருக்கருனை தலைசிறப்ப
வன்றலிலைச் சிவகேகை யாற்றியடி முடிசூட்டி
நன்றமைய முப்பொருளும் புருரவற்கு நலின்பபடி
யொன்றவுரைத் தவன்மயக்க மனைத்துமொழித் தருளினுன். (௪௩)

பெருந்துறைமான் மியமனைத்துஞ் சிந்திக்கும் படிபேசிக்
குருத்துறையும் பெருமாணக் குலவுயோ காம்பிகையை
யிருந்துறைபோத் திருவாத ளாடிக னிணையடியை
வருந்துறையா லையுமாற்றி வணங்குதிபோ வெனலிடுத்தான். (௪௪)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம். ௧௪௯

ஒரொருகா ரணம்பற்றி யுதித்தநூல் களைவிலக்கிச்
ஒரொருவாந் திருவருளே காரணமாச் செனித்தெழுந்த
பாரொருவா வாசமநூற் படியொழுஞ்சு திறம்பூண்டு
பேரொருவா மகத்துவஞ்சால் பெருத்துறையை வந்தடைந்தான். (௪௫)

கந்தமுறி கடாயானைக் காவலன்பு ரூரவன்ருள்
முந்துவழி படுமுறைமை முழுவதுந்த னுளங்கொண்டான்
சிந்துதலி லாந்தரங்கத் தீர்த்தமெலாம் போய்ப்படிந்து
நந்துபுகழ் வெண்ணிலங் கண்மணியு கயத்தணிந்து. (௪௬)

மனுவரசா மைந்தெழுத்து மானதமா கக்கணித்துப்
பனுவன்மறை முழங்குநிருத் தளிபுருந்து பணிந்தேத்திந்
தனுமதியின் மிதுனமதித் தனிச்சாறு சேவித்தே
யினுமவட்செய் வனவனைத்து மியற்றியுவப் புறவமர்ந்தான். (௪௭)

ஆயபுகழ்ப் பெருந்துறையெம் மான்மகா யகர்தோன்றி
சேயமிக மாறான சனகனென விலவிடுவாய்
தூயவலின் றுகியென வருன்புரிந்து துணையடிக்கீழ்
மேயகலப் பின்பருளி விண்ணவரவாழ்த் திடமறைந்தார். (௪௮)

மன்னுபுகழ் மிகுசனகன் மாயாவா தத்தையொரிஇப்
பன்னுசுவா கம்பபாவை படிந்துமுத்தி பெற்றநிற
முன்னுமூப புராணத்துட் பார்க்கவரு மொழிதருமா
வின்னுமது கொளறெளிவா மிதுகோடற் பொருட்டன்றோ. (௪௯)

நேயமிகு முனிவரர்கா ணீடுபுகழ் மிகுசனகன்
பாயநிரு வடிக்கலப்புப் பற்றியவா நெடுத்துணாந்தார்
தூயருணஞ் சிறிதுமிலாத் துட்டமறை யோனொருபெண்
மேயபெருந் துறைமேலிப் பெற்றநிறம் விளம்புவாம். (௫௦)

சனகராசன்முத்திபெற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௫௨௩.

அ த ர் ம னு ம் இ ல க் கு மி யு ம்
முத்தியடைந்தபடலம்.

வாத லூரம் வள்ளல்பொற்
பாத தாம ணாப்புக்
தோத கோத கோதமா
மேத மோவு மின்பமே.

(௬)

நன்மை மேய நருமதை
வன்மை மேய மாக்கரை
வின்மை மேய வேதியர்
பன்மை மேய தெருபதி

(௨)

வேறு.

அன்னபதி வேதபுரி யெனும்பெயர ததில்வாழ்வோன்
பன்னருநா னுணர்ந்திரியம் பகனெனச்சொ லியற்பெயரா
ன்னன்மறை யவன்முன்னு ணவின்றநீ விண்ப்பயத்தா
லென்னகொடு மையுமுருவொன் றெடுத்தனவோர் மகற்பெற்றான்.

(௩)

அந்தமகன் செயனோக்கி யதர்மனைப் பெயரிட்டார்
சந்தமிசு மந்கரா ரப்பெயர்தாக் கியகொடியோன்
கந்தடுவெங் களியானை கடக்கொண்டு திசிலதென
வெந்தவிட னுத்திரிவா னெந்தவிட னும்பொருவான்.

(௪)

மறைமொழிநித் தனைசந்தி வந்தனைநித் தனைசிறிதுங்
குறையடையாப் பெரியவநித் தனையாருங் குறிக்கொள்ளா
நறைமலர்ப்பூங் கொன்றையணி நாயனார் நித்தனைமற்
றறைபலநித் தனைகளுஞ்செய் தகலிடத்தே யுழிதருவான்.

(௫)

ஒருதினஞ்சில் விடர்குழை வொருகாணத் துட்புகுந்தான்
பொருவரும்பல் குறம்புசெய்து போதருங்கா லாங்கொருசார்
மருவுசிவ முனியோகக் கொடுவதெய வன்மிகம்
பெருகுறமேன் மூடியதாய்ப் பிறங்கவது கண்டனைந்தான்.

(௬)

இல்லவழி கோக்குதலு மிருந்தவத்தோன் விழிதோன்றப்
புல்லியலீ தென்னையெனப் பொருக்கெனவோர் வளர்கொண்டு
சொல்லியவங் விழிசுன்னான் றுனையயோ கத்தவிர்ந்து
கல்லியதில் கின்னவன்மீ கஞ்சினதத்து வெளிவந்தான்.

(௭)

அடுகினங்கொ ளம்முனிவ னதர்மன்முக மெதிர்நோக்கிப்
படுகொடிய மாபாலி யென்செய்தா யெனப்பதைப்பக்
கொடுமையெவன் செய்தனன்கா கோதரங்கான் மணியென்றே
முடுகியிது செய்தனனின் செங்கணென முன்னுதேன்.

(௮)

என்றுசொல மிகச்சீறி யெழுநாவோ னினுங்கொதித்துக்
கன்றுகொலை முசற்பாத கங்களுக்கோர் குழிசியா
யன்றுபுலச் சார்புற்றே யலைநீர் யெனச்சபித்து
வென்றுயினிர் சிவமுனிவன் வேறிடம்பார்த் தெய்தினான்.

(௯)

விடரொடுமங் வனந்தீர்ந்து விடன்மடனா கியவதர்மன்
சுடர்பொருவு தந்தையுறை தொன்மனையி ணுட்புகுந்தா
னிடர்கெடமற் றவன்புகலு மிதமனைத்துக் கொள்ளானாய்ப்
படர்செயலோர் தவன்றுதவு பற்றியொரு வனம்புகுந்தான்.

(௧௦)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம் ௧௮௧

ஆவயினோர் மாச்சூழ லகம்புகூத்து பணிதவிர்ப்பான்
மேவவொரு புலித்தோலை மெப்ப்போர்த்தி யோகிருந்தா
னேவலிய லாவதர்ம னிச்சைவழி யொருகதைகொண்
டாவவெனப் பயில்வானவ் வனத்துமொரு காளைடந்தான். (௧௧)

செறிமரத்துண் மாலைவாய்ச் சென்றுபுலி யிருந்ததென
வறியதர்மன் பின்புறம்போ யங்கைத்தண் றிறவோங்கி
முறியவொரு புடைபுடைப்ப முடிந்தானப் பிதாமறையோன்
செறிகொள்பிதா வென்றறிந்து நினைவிலறாய் நீங்கினான். (௧௨)

நீங்கியவன் கொல்ப்பாவ நிழல்போலத் தொடர்ந்துவர
வேங்கியிரு பசிதாக மிரியாது நனிவருத்த
வாங்கியலுங் கொடும்பாலி யணித்தாகக் கண்ணுற்றான்
வாங்கியவெஞ் சிலைமறவர் வழியலைத்து வாழ்சேரி. (௧௩)

அந்தமறச் சேரியிற்போ யலகினேன் பசியாலென்
றுத்தவனாத் தழுதானம் மறவருமுன் ளிரக்கமுற்றே
யிந்தமறப் பன்றியினூ னெடுத்துதுக ரெனவளித்தார்
நத்தவது துகர்ந்துபசி 'தவிரந்தானீர்' நசைமிக்கான். (௧௪)

வண்ணீரு மன்புடையா நிறத்தளினைத் தழுதாலுங்
கண்ணீரோர் னுளியும்வெளி காட்டாவிக் காட்டகத்தே
தண்ணீரெங் ககப்படுமென் றுணைநந்து தமொறும்
புண்ணீர்மை மனத்தானுங் கொருகுழல் போய்ப்புக்கான். (௧௫)

அதுபழையர் வாழ்சேரி யாவயிற்பன் மிடாவீந்தின்
முதுகணிறைத் திருப்பதுகண் டெவந்தானாய் முன்னோடி
யிதுவிலைசெய் பவராரென் றெண்ணுனாய் மோரென்றே
கதுமெனமொர் தையின்மொன்று கடகடெனக் குடித்தனனால். (௧௬)

குடித்தனனி தேக்கெறிந்து கொண்டடீர் நசைதவிர்த்து
வெடித்துவரா லெழுவாவி மென்பீணநன் னிலம்புக்கா
னொடித்துமதி யினவெறிமே னோக்கலா ளுயர்பிழிபு
மடித்தநா ருய்த்திகொ மத்தாகக் தடித்தநால். (௧௭)

முன்செய்த வினைப்பயனை மோசிக்க வல்லவரியார்
தன்செய்கை யத்தினையுந் தவறென்று கருதானு
யென்செய்கை யிதற்கென்றே யெண்ணியெண்ணி மாழாக்ரும்
புன்செய்கை யானுக்கோர் புலைச்சினைக் கண்ணுற்றான். (௧௮)

கண்டவுடன் மாரவேள் கடுங்கூணகட் கிலக்காகி
யண்டமுழு வதும்பரவு மரியபழிக் கானானுண்
கொண்டவுவப் பொடுமவணைர் குறுகியொழி வருங்காம
மண்டவவன் கைப்பிடித்தான் மற்றவளு முடன்பட்டான். (௧௯)

அழுக்குடைகா வதகாற வருவருப்பொன் நில்லானாய்
முழுக்கவமு தாயமைந்த முற்றிழையே யென்னவியந்
திழுக்கமைவா பூறலுமுன் டேந்தல்குற் றடம்படிந்து
விழுக்கவின்மே வுறத்துய்த்துப் பெருங்காம விடாய்தீர்ந்தான்.

(20)

அடி சில்பலா லெடுத்தவளே யருத்தவினி துவந்துண்டு
கொடியனா வயிற்பயினுட் கொடுங்கன்வார் வாய்க்கடைநூர்
தடிமெடுத்து வெறிப்புடைத்து முமிக்குதலுந் தனர்த்தோடி.
முடிவில்புகழ்ச் சாபாலி முனியுறையுட் கருகாணன்.

(21)

புலையாகன் றனரன்னான் புண்ணியவம் முனிமேய
நிலையுயராச் சிரமஞ்சார் நெடுவனத்தை யகலாண
யலைதருநா னெப்பவத்தோ வவன்செய்த கல்வினையாற்
கலையுணரம் முனியவனைக் கணவெதும்பக் கண்ணாற்றான்

(22)

ஒதியா லவன்றன்மை புள்ளவெலா முணர்ந்தானா
யாதிகா யகனையென் றனைத்தலகும் புகவ்முனிய
னேதியா மிவற்றியற்ற லெனக்கருநிக் கமண்டலநீர்
மாதியா னம்புரிந்து வாரியிறைத் தனனவன்மேல்.

(23)

அன்னகீர் தோய்தலுநல் லறிவுசிறி துதித்தெழுந்த
தென்னகாஞ் செய்தோமென் றிரங்கியவ னடிவீழ்ந்தான்
முன்னியச வரும்புரியாப் பாவமுயன் றனைபுரிந்தாய்
சொன்னதில் கொழிக்கும்வகை யென்றுணிந்தாய் சொல்லென்றான்.

(24)

அடியனே னாதனறி யேனெல்லா மறியும்வித
முடிபுகீ புகறியென முன்பணிந்து வேண்டிதலஞ்
செடியவாக் கானகத்தே சென்றுவிவ முனிவிழியிற்
கொடியவனார் கொடுகிண்டிக் கொடுஞ்சாப மேற்றனையால்.

(25)

நெடியகதை கொடுபுடைத்து நிகழ்தகதை யுயிருண்டாய்
கொடியமற வர்களுத்துல் கொலைப்பன்று யூலாகர்த்தாய்
கடியமையக் குடித்துவந்தாய் வன்புலைச்சி முலைதோய்ந்தாய்
கடியவனல் குணவயின்றாய் கடைவையீ யெனப்புகன்றான்.

(26)

சொற்றமுழு வதுக்கேட்டுத் துண்ணென்று கடுகெடுக்கி
முற்றவுளம் பதைபதைத்து மூர்க்களே னுய்யும்வகை
யுற்றவழி யருளென்றா னேவ்ருதவச் சாபாலி
பொற்றிறி முளங்குறித்து நின்றானப் பொழுதின்கண்.

(27)

குலவுகாம் பீலிவனர் கோபால சாயியெனு
நிலவுவயி ணவமறையோ னிகமுமவன் மனைக்குரியா
ளிலவுபுணா செவ்வாயா ளிலக்குமியென் றொருபெயரான
கலவுகொடுங் குணம்பூண்டான் கணவன்மற டபூழ்த்திருந்தான்.

(28)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம். கஅந

அயலார்தோன் கலப்புறம்பே ராசையுளான் மணவான்
னியலார்தன் னயமொழிக னென்னவங் கொன்னாள்
வியலார்தன் புன்றொழிலே மேற்கொண்டா னதுகண்டு
மயலார்தம் றவட்சினந்தான் வைணவனு மக்கொழுநன். (௨௧)

ஊராக நீயிருந்தா லொன்றமுற்று தெனக்கென்று
மாறாக நஞ்ருட்டி மடித்தானக் கணவனாப்பின்
வேறாகத் தன்செயலே மேற்கொட்டின தொழித்ததற்குப்
பேறாகக் கொள்ளிவாய்ப் பேயாகி யுழிதருவான். (௩௦)

அந்தவனத் தகஞ்சார்த்தா ளந்தணன்முன் பணிந்துகிற்கும்
பந்தமிகு மதர்மன்முகம் பார்த்தனன்பற் றுநினைந்து
முந்தவழல் வாய்திறந்து முருகுதலு மவனடிக்ச்
சந்தமுனி யுங்காரஞ் செய்துதடைப் படுத்தினான். (௩௧)

ஆயவன்மற் றம்முனிவ னடிபணிந்து குணங்கிணக்கு
மேயகியற் றிடநினைந்தேன் விலக்கியதெ னிவ்வுருவம்
போயதெனப் புரியிலையேற் புன்மையனைக் கொடுவென்ற
ஔவகவம் முனிவானு நகைத்திதுகூ றுவதானான். (௩௨)

புருடனைக்கொண் மாபாவி போற்றிவென மொழிந்தார்க்கு
மருடனைக்கொல் யோகாம்பா வெனப்புக்கனின் வாயார
வருடனைக்கொ லதர்மாநீ யான்மகா தாவெனச்சொ
லிருடனைக்கொ லிருவீரு மெய்துவீர் பெருந்துறைக்கே. (௩௩)

பெருந்துறையென் பதுபாண்டி காட்டகத்தே பிறங்கிடுமாவ்
கருந்துறைத்தீர்த் தங்கனெலா மடைந்துநா டொறுத்தோய்யின்
குருந்துறையும் பெருவாழ்வைக் கோமளயோ காம்பிகையை
மருந்துறைநோய்க் கெனத்தொழுது வழிபடுமி னினுஞ்சொல்வாம். (௩௪)

அருளான்ம நாயருக் கன்னையோ காம்பிகைக்குத்
தெருளான்வோ ராட்டியநீர் தேங்குதொட்டிக் களையடைந்து
வெருள்சாரா விதமொண்டு மொண்டாடி வெண்ணீரே
பொருளாக நினைந்துடம்பெ லாம்புனியி னினும்புகல்வாம். (௩௫)

அன்னநீ ருடற்பிணியு மமையாத பவப்பிணியு
மென்னபா தகமுந்தீர்த் திடுவதுசத் தியங்கண்டர்
சொன்னமார் திருவீதி வலஞ்ருழியின் றதித்திடுயின்
பன்னமே வாச்சிறப்புப் படைத்துய்வீர் போமென்றான். (௩௬)

அந்தமுனி வரன்பாத மன்புகொடு துதித்திறைஞ்சிச்
சத்தமிகு பெருந்துறையாக் தலஞ்சாரும் வழிங்கொண்டு
முந்தவவ னான்மகா தாவென்று மொழிதருவான்
பித்தவிவன் யோகாம்பா வென்றுபே சுபாடப்பான். (௩௭)

ஒயாம லிருவோரு முணாக்குமா மந்திரத்தாற்
சாயாம லோங்கியபா தகமனைத்துத் தலைசாய்த்த
மாயாம லன்போங்க வந்துபெருந் துறையடைத்தா
ராயாமன் முன்னகா னடுகொடும்பா தகம்புரிந்தோர்.

(௩௮)

தூயபெருந் துறையடையப் பேயுருவந் தொலைத்தவட்
காயவதர் மனும்பிரம தேசமீரீஇ யவனுனான்
பாயபுகழ்ச் சரபாலி முனிவரன்பன் னியபடியே
வேமுற லிருவோரு நிதமுஞ்செய் தேத்தெடுப்பார்.

(௩௯)

மிடைகொடுமை பலசெய்து வெவ்வினைக்கே யானாகிக்
கடையரினுக் கடையேனாய் நரகமெலாவ் கைக்கோடற்
குடையவனா யுடைத்துழலிவ் வொருத்தனையு மாட்கொண்டா
யடைசெறிபைப் குருந்தவனத் தண்ணுவோ வண்ணுவோ.

(௪௦)

பொல்லாத பாவமெலாம் புரிவதற்கே யுடம்பெடுத்தே
னொல்லாத நரகமெலா மொருக்குதுனை வதற்கமைத்தேன்
கல்லாத கடையேனைக் கைகொடுத்தா டுலுந்தருமோ
வெல்லாத வனக்குருந்த வனத்தமரும் வித்தகவே.

(௪௧)

பஞ்சமே பாதகமும் பண்ணுஞ் செய்துழன்ற
வஞ்சனே னித்தலத்து வருவதற்கும் யோக்கியனே
தஞ்சநீ யென்றடையுந் தண்ணளிசெய் தாட்கொண்டா
யஞ்சமார் துறைக்குருந்த வனத்தமரு மண்ணுவோ.

(௪௨)

அருவருக்கு மெனையுமின தடியருளுஞ் சேர்த்தாண்டாய்
பெருநெருப்புக் கோமிலை யெனப்பேசல் வினக்கிடவோ
திருவிலிக்கோர் கதியில்லை யெனத்தேர்த்த திருவுளமோ
மருமலர்ப்பைப் குருந்தவன வண்ணாவீ யருனென்றான்.

(௪௩)

புருடனைக்கொல் பாலியான் புண்ணியரே பெறப்படுகின்
னருடனைக்கொன் வதற்கடைந்தே னழகிறேற யழகிறே
வெருடனைக்கொன் மறியாரா மேன்மேலு முயர்த்தியிரு
தெருடனைத்தந் தருன்கருணச் சிவயோகாம் பிகைத்தாயே.

(௪௪)

விதவையெனற் கிருபொருளு மேவவுழ லீவ்விழிகாய்
கதவயிர் கமனமுத்துந் கருநாகப் பெருங்கடற்கோர்
மிதவையென நின்னருடந் தாட்கொண்டாய் வியப்பிதுவே
சிதவயிர்க் கலன்பூண்ட சிவயோகாம் பிகைத்தாயே.

(௪௫)

காயுருவிற் கடையாகி நாகமுக்கப் பேமெனது
பேயுருவந் தவிர்த்தாய்கின் பெருங்கருணைத் திறமென்னே
சேயுருவிற் கிரங்காரியார் சிவயோகாம் பிகைத்தாயே
வேயுருவந் தோனாயென் றிலக்குயியு மிகத்துதித்தான்.

(௪௬)

வேடன்முதலியநால்வர்கள் அருள்பெற்றபடலம். கஅரு

அதர்மனென்போன் நன்பெயர்முன் னகன்றவொரு பெயர்புணத்தான்
பதமருவு மிலக்குமியு மிலக்குமியே பெனப்பட்டா
ளிதமருவுந் தஹுமதியி னெய்துபெருந் தரிசனத்தின்
சுதமிவீரு முதுகுரவர் களுமிவர்க்குத் துணைந்ருள்வார். (சஎ)

மறையேர்னைக் கணகாத னைகிவளர் திருக்கலை
யுறையென் றுய்த்தனரா லாட்கொண்ட வுமாபதியார்
கறைதீரு மவ்வகாகம் பணிசெய்யுங் காதலியாய்க்
குறைதீர வுறையென்ற ளிலக்குமியைக் கோமணியே. (சஅ)

வாளுடையப் பொலியும்விழி யிலக்குமியை மறைக்குலத்துத்
தாளுடையப் பிறந்தானை வாளுடைய தன்மைகண்டே
வேளுடைய விழித்திறந்த பெருந்துறைவாழ் வித்தகரே
யாளுடையா ராளுடையா ரென்றகில மெடுத்தேத்தும். (சக)

மிக்கதவச் சாபாலி யருள்வழிமே விருவோரு
மிக்கபுகழ்க் கைலாய மேயதிற மெடுத்துணர்த்தா
மிக்கவளப் பெருந்துறையுண் மேவியமற் றொருநால்வர்
மிக்கவருட் டிறம்பெற்ற விளங்கியகா தையும்விரிப்பாம். (ரு0)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கருளக.

வேடன்முதலியநால்வர்கள் அருள்பெற்றபடலம்.

புத்தியெய் துநர்களும் பொலிசு வர்க்கமுற்
சித்தியெய் துநர்களுந் தீரத் தீர்த்தயர்
முத்தியெய் துநர்களு முனிவர் வாதலுர்
சித்தியர் திருகடி கேசித் தார்கனோ. (க)

வேறு.

ஒங்குமல யாசலத்தி னொருசாருள் னதுகன்மை
தெங்குகிற மருவாத சிலவேடர் செறிசேரி
யாங்கெறிஞத் தடிபறிகொல் னெனுமார வாரமலாற்
பாங்குபெறு மிரக்கமொழி பெந்தாளும் பதெலிலை. (உ)

அணையகுறச் சேரியை யாழிசு றிலங்கையிலை
விணையரிசா சார்குலத்துன் வீடணன்போ லொருவனுள்ளு
புணையவொளிர் சிவலிங்க மாலைபுனை தருமுடியா
னிணையவினித் திற்பெருமா னடிக்கண்பு நீங்காதான். (ரு)

அன்னவனுக் குரியமனை யாளிரதி யெனப்பொலிவான்
பன்னருங்கற் பினிற்சிறந்தான் மணவாளன் பணிபுரிவா
ளின்னமுத நிகரவனோ டியல்குறவ னிறடிவிளைத்
தென்னகிழங் குக்கவரா வினிதுண்டு வாழ்தருநான்.

(அ)

ஆயகிரா தச்சேரிக் கதிபனு மொருகொடியோன்
மேயவிவன் மனைவியெழில் விழைந்தொருநாட் கண்ணுற்றான்
பாயமத வேள்விடுக்கும் பல்கணையாற் புண்ணுற்ற
னையவினிச் செயலாவ திஃதென்றே யெண்ணுற்றான்.

(இ)

தன்னுடைய கணவனுயிர் தபச்சாடி ஞாலன்றி
மின்னுடையப் பொலியருங்குல் விரும்பெனக்கு வசமாகான்
முன்னுடைய கல்வினையான் முடிப்பதற்காம் வலியுள்ளேன்
கொன்னுடைய விக்காலங் குறித்தபடி செயல்வேண்டும்.

(ஈ)

என்றாகரு தியதுணர்ந்தா னெம்செய்வேன் சிலனெயென்
தன்றமனை வியுந்தொடர வநின்றம் வெளிப்பட்டித்
துன்றுமிரா வழிநடந்து துட்டன்விழி காணாமே
மன்றுண்ட நவில்பெருமான் பெருந்துறையை வந்தடைந்தான்.

(ஐ)

கேழல்பெருந் துறையடைந்த கிராதனரு மனைவியொடு
நாடியவா னவதீர்த்த நயந்தாடி நீறணிந்து
கூடியபே ரருளான்ம நாயகர்சந் நிதிசுறுகிச்
சாடியவா தனையுடைய னுய்த்தாழ்ந்து தாழ்ந்தெழுவான்.

(அ)

இராமுழுதந் துயிலானு யியல்வீதி வலஞ்சூழ்வான்
பராபரனே யடியேனைப் பாதுகாத் தருமென்பான்
விராயபகை வன்வலியோன் வெங்கொலெசெய் திடல்குறித்தா
னராவணிவா யடியேனு னடைக்கலங்கா னெனப்புகல்வான்.

(க)

அற்புமிக விவனில்வா றறைதரமற் றவன்மனைவி
வெற்பரைய னினிதின்ற வினங்கிழையோ காம்பிகையே
பொற்பமையுந் தாயேநின் புத்திரியா னென்னுடைய
கற்புவழு வாவண்ணல் காத்தருள்வா யெனக்கரைவான்.

(கஉ)

இத்தவா றமர்தருநா ளிறவுனர்தங் குலத்தலைமை
யந்தமா பாலியிவ னணங்கொடு மென்கொளித்தான்
முத்தநீர் கேடுமென முற்றியசில் வேடரொழுந்
தெத்தலு ருந்துருவிப் பெருந்துறைவத் தெய்தினார்.

(கக)

மனைவியொடுஞ் சிவப்பிரியம் வாய்த்தமர்வே டனைக்கண்டு
துணையவிறை யவன்பாற்போய்ச் சொற்றாரப் பொழுதத்தே
கணையிருண்மால் களிற்றமுதன் கடுஞ்சமருக் காற்றொய்ப்
புணியிழையா சையினெழுந்தான் போர்குறித்துப் படைஞரொடும்.

(கஉ)

வேடன்முதலியநால்வர்கள் அருள்பெற்றபடலம். கஅ௭

கந்துபெருந் துறைபுகுந்தான் மாதேவன் சந்நிதியிற்
கொந்தமலர் புனைந்தகுழற் குறக்கோதை யுடன்பணிந்து
சந்துவிருப் பொடுகிற்கு நல்லவே டிணக்கண்டான்
சந்துசெறி வரைக்குறவர் தமக்கிறையோ னாக்கொடியோன். (க௭)

எடீ யெனைத்தப்பி யிங்குற்ற யுய்குகொலோ
தேடவரும் பொருளிறைவர் சேர்வதென வுணராயோ
கூடமனை லியைக்கொடுத்தி கொடாயேலுன் னுயிர்வீப்பன்
முடவிடுத் தொழிதியென மொய்ப்படைஞ் சொடுவளைத்தான். (க௮)

அதுதெரிபு நடுநடுக்கி யருளான்ம சாயகவோ
முதுவிடமுண் டெகளித்த முழுமுல காரணவோ
சதுமெனவர் தெனைவனைத்தான் கடும்பாவி யானினிச்செய்
வதுதெரியே னபயமென வாய்திறந்து முறையிட்டான். (க௯)

ஆலமெழு நடுநடுக்கி யன்றயன்மா லுள்ளிட்டார்
சாலவுமவர் தபயமெனத் தளராது புரந்தனைவெங்
காலனைக்கண் டபயமெனக் கைகுவித்தல் செய்திறு
பாலனைக்காத் தவற்கொன்ற பண்ணவனு நீயலையோ. (க௯)

வெக்காள மெடுத்தயின்ற விமலவோ றோகமயிஸ்
பங்காள வோமலரோன் படுதலையிற் பலிகொண்ட
கங்காள வோகொடியோன் கடியேனைக் கடியாம
லிங்காள வேண்டுமெனக் கென்றமுடைக் கலமென்றான். (க௯)

புலிவளை யப் பதைக்குமான் போற்பதைக்குங் குறக்கொடியு
மெலிவமைநின் மகட்கிரங்க வேண்டும்யோ காம்பிகையே
வலிவவன்பன் மூர்க்கொடும் வளைத்தனனியா னென்செய்கேன்
கலிபொருமற் தவற்றுரந்தென் கற்புநிலை காவென்றான். (க௯)

வருந்தாமே யுலகனைத்து மீன்றெடுத்த மாதாவே
பொருந்தாதா னெனைத்தீண்டிற் போவதொழி யாதெனயி
ரருந்தாநஞ் சயின்றவர்பா லமர்ந்தருன்யோ காம்பிகையே
சருந்தார்வண் டமர்குழலாய் காப்பதுநின் கடனென்றான். (க௯)

அம்மையருள் சுரந்தெங்க ளான்மநா யகற்பாராச்
செம்மையடி கேள்பரா முகஞ்செய்கை தகாதென்னக்
கொம்மைலிடை யுடையானுங் குறுமுறுவல் கொண்டருளி
வெம்மையொரா யுதமவன்கை மேவவ்வித் தருள்செய்தான். (௨௦)

அந்தவான் கையுறல்கண் டையரரு னென்றெரிந்து
சந்தமார் வரைக்குறவன் றாய்ப்புலிப்போத் தெனப்பாய்ந்து
வந்தயா வருஞ்சிதை ய மாட்டியிறை வனைத்தள்ளி
யுந்தமார் பாயுதங்கொண் டென்றிமிதித் துயிர்குடித்தான் (௨௧)

பாவருத்தன் டத்சயித்தா ரான்மகா யகர்புரிந்த
மேவரும்பே ரருணினைந்து விடாதபெரு வீருப்பினெடும்
பாவருத்தன் மனைவியொடும் பரம்பரனா லயத்தன்னா
லேவருத்தே வாய்வின்றான் மற்றிருவர் திறமுரைப்பாம்.

(௨௨)

மாதங்க னெனுமொருவன் மனைவிமா தங்கியொடும்
பாதங்க மரியனா லறியாதார் பதம்பணிவா
னாதங்க மொழிந்தானாய்க் கோடுகுறிப் பதினமைந்தா
னாதங்க வவன்றதியே நவீற்றுமொரு திறம்பூண்டான்.

(௨௩)

இந்தவிதம் பற்பலான் மனைவியொடு மிவனியங்கச்
சந்தமறைப் பொருளானா ரவற்கிரங்கித் தாரணியி
லெந்தவிடத் தினுமுனபுன் றெய்வமெலாம் கோடு
முந்தமகிழ் தரும்பறைக்கு மவ்வாதே மகிழ்முயங்கும்.

(௨௪)

பறையடித்துக் கோடுதப் பிரசன்னப் படுமென்றோ
ரறைவரந்தத் தனநீயு மனையவனாக் குறவன்போன்
முறையினிலே நின்றியென முன்னவன்பே ரருன்புரிந்தா
னிறைமனைவி யொடுகின்றா னிகழுமொரு மாதங்கள்.

(௨௫)

குறவன்முத லாவருக்குக் கோமான்பே ரருன்புரிந்த
வறமலிகா தையையுரைத்தா மருந்தவஞ்செய் நைமிசத்துத்
திறமலிமா முனிவரெலாம் பெருந்துறைசேர்ந் தருச்சித்து
நிறமலியுந் திருவருன்பெந் தமர்ந்ததிற நிகழ்த்துவாம்.

(௨௬)

வேடன்முதலியநால்வர்கள் அருள்பெற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கடுகக.

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித் தபடலம்.

சேல்காட்டி. மினிர்வயல்குழ் தில்லைவா முந்தணர்தம்
பால்காட்டி. வாசகவாச் சியம்பகர வேண்டுமென
மால்காட்டி. விடாச்சபையிற் கைகாட்டி வழிவிட்டார்
கால்காட்டி. யெமையானுங் கருணையுடை யவரானார்.

(௧)

தாதலெறி முதலனைத்துத் தகப்பயின்ற சவுனகன்முன்
மாதவமா முனிவரெலாம் பெருந்துறைமான் மியம்பகரந்த
குதமுனி வரன்பாதத் தொழுதெழுந்து முன்னிருந்து
நாதவொரு விண்ணப்ப காஞ்செய்வ துண்டென்றார்.

(௨)

அன்னதெவ நென்னவ வரும்மறையா கமமுதலா
வென்னபல னூலுமெடுத்தியம்புதலம் பெருந்துறையென்
முன்னருளி னூலுணர்ந்தே மூங்கடைத்து தரிசிக்கத்
தன்னயிலா வேணவாத் தலைக்கொடுதின் றனமென்றார். (க)

என்றவுரை செவியுறவு மிருந்தவத்துச் சூதமுனி
நன்றமையு மிவ்வாசை நமக்குமுன மேயுளதா
லன்றவிலா நீவிடுலாம் புறப்படுமி னியாமுமுடன்
முன்றவரு வேமென்றான் மகமுடித்துத் தொழுதெழுந்தார். (ச)

அந்தநா ணன்னாளே யாகநனி மனமகிழ்ந்து
நந்தவான் வழிக்கொண்டு நடக்கின்ற ரக்காலே
முந்தனே யெனுஞ்ஞத முனிசவுன் காதியணர்ச்
சந்தமார் தானோக்கித் தலமனைத்துத் தெரித்திடுவான். (ரு)

தன்கணடைத் திறத்திடுவா ரினியிறவாத் தகையருளிப்
புன்கணைழித் திடுதலமிப் பொழினைத்தோன் றிடல்காண்மி
ணன்கணியன் மாறாகப் பொதுறாமஞ் சிறப்பாக்கி
வன்கண்மல மாற்றியமர் வனாயிதகண் டுறைஞ்செயின். (சு)

வெள்ளியமா மலைபெயர்த்தான் மிகமுயன்றும் பெயர்க்கரிய
வொள்ளியமா பலவிலிங்க முறைதான மதுகாண்மி
ஹன்னியசீர் வடவெழுத்தச் சுட்டுநிறிநீர் நெடி லுண்முதல்
புன்னியகல் வேறமுதற் புணர்தார மிதுகாண்மின். (ஏ)

சரகாக மொருமுன்றுட் டாராக மல்லாத்
வரனாக விரோதித்துத் தொழுவனாமற் றதுகாண்மின்
கரவார்பால் வஞ்சயிலார் வஞ்சகிழல் காதலித்து
விரவாநன் கமர்தான மெய்த்தவத்தி ரிதுகாண்மின். (அ)

புண்ணியகா வலர்தோவைச் சங்கிலியார் பொருட்டவர்பே
ரண்ணியமெல் லொற்றைவல்லொற் றுக்கியவு ரிதுகாண்மி
னெண்ணியவோர் தாதுவைக்கொண் டெழுதாதுஞ் சண்பையர்கோ
னண்ணியமுன் னிரப்பவொளிர் நற்றலமற் றதொழுகின். (க)

பேயுருவ முறவடைத்தும் பிஞ்ஞகனே யிவ்வருவந்
தாயுருவ மெனப்பட்டார் தொழுந்தலமற் றிதுகாண்மின்
ஆயுருவ மறைமாவார் மறைமாவி னடியமார
வேயுருவத் தொளிதொழு மெய்த்தலமற் றதுகாண்மின். (கௌ)

ஒருகமுரு காணாத வொண்முடியா ரருணைக்கி
யிருகமுரு தொழுமவர்கொல் லெனும்விலங்க விதுகாண்மின்
மருவுபல னுன்மொழிக்கு மாறாக வயங்கழலாய்ப்
பொருமிருவ ரகத்தினிருள் போக்குமலை யதுகாண்மின். (கக)

சு. ஸ்ரீகாசி.

„ ஸ்ரீசைலம்.

எ. திருக்கோகர்ணம்.

„ திருக்கேதாரம்.

அ. திருக்காளத்தி.

„ திருப்பாரூர்.

உ. திருவொற்றியூர்.

„ திருமயிலாப்பூர்.

கௌ. திருவாலங்காடு.

„ திருக்கச்சியேகம்பம்.

கக. திருக்கழுக்குன்றம்.

„ திருவண்ணாமலை.

புரமூன்று மொருகணையாற் பொடித்ததல மிதுகாண்டி
ஹரமார்ந்த வந்தகனை யுருட்டுதல மதுகாண்மின்
பரவான்ற மாணிவழி பட்டருழி யுதுகாண்மின்
செரமேந்தி நினைப்புனத்துற் பவித்ததே மிதுகாண்மின். (க2.)

கீர்செலுத்தல் போற்குளத்து நிதிசெலுத்து மணிமுத்தப்
பேர்செலுத்து நதிருமும் பெரும்பதிமற் நிதுகாண்மி
ஹர்செலுத்து மொருவணாக்கல் லொடுஞ்சுமந்து னணிசரேப்
பேர்செலுத்து புனல்செலுத்தப் பிறற்குபதி யதுகாண்மின். (க3.)

ஆக்கறம ருகமியற்ற வளித்தலப யம்புரியப்
போக்கலழற் றெகயாக்க மறைத்தலொரு தான்புரிய
நீக்கலொரு குஞ்சித்தா ணிகழ்த்தமறை முதலின்பற்
தேக்கலுயி ருறநடிக்குற் திப்பியத்தே மிதுகாண்மின். (க4.)

கைத்தோணி கரவாது கடல்கிடந்த படிக்காப்பக்
கைத்தோணி விடுத்தனைத்துங் காத்தார்க ணிதுகாண்மி
னெய்த்தோவென் றடைந்தார்தம் பினியனைத்து மிரியவெல்லா
மெய்த்தோதஞ் சூழமுருந் தீவாராதே மதுகாண்மின். (க5.)

வழுவாத மலர்க்கணையான் மாணெழில்சே ருடம்பையு
லெழுநாவுஞ் சுவைகாண விட்டதல மிதுகாண்மின்
கழுதாடு காட்டாடு கால்காஸ்கா லெனக்கெடும்
பொழுதேவன் மாற்பமுறப் பொருத்துதல மதுகாண்மின். (க6.)

ருடைவார்த மொருகுளக்கட் கண்மலரொன் றறக்கொடுக்கு
மடைவார்கண் மலர்பலவா முக்குளக்கண் ணதுகாண்மி
னுடையார்கெஞ் சொருவாத வுலகின்ற வணாமுன்னு
விடைவார்கே தனற்போற்றி விழைந்ததல மிதுகாண்மின். (க7.)

புரகரன்வெங் கரியுரித்துப் போர்த்தியதே மிதுகாண்மின்
வரமிகுமா துலன்வேள்வி மடித்தவிட மதுகாண்மின்
றரமிருவெஞ் சலந்தரனைச் சாடியதே முதுகாண்மின்
பரவரிகண் ணிடந்துவனை பெற்றபதி யிதுகாண்மின். (க8.)

ஒன்பதுகோ டியார்கித்த ரொருங்குகொழக் கற்பத்தும்
வன்பதுசார்த் தரசநிலை மாத்தலமற் நிதுகாண்மி
னன்பதம மாதிக்கொடு ளலக்கொன்பதி னொருகொழ
யன்பதுவா யுருத்திரரேத் தெடுத்ததல மதுகாண்மின். (க9.)

க2. திருவதினை.

1) திருக்கோவலூர்.

1) திருமாணிகுழி.

1) திருக்கினைக்கர்.

க3. திருமுதுகுன்றம்.

1) திருப்பா திரிப்புவி
தூர்.

க4. சிசம்பரம்.

க5. சிகாழி.

1) புள்ளிருக்குவேருர்.

க6. திருக்குறுக்கை.

1) திருக்கடவூர்.

க7. திருவெண்காடு.

1) திருமயிலாடுதுறை.

க8. திருவழுவூர்.

1) திருப்பறியலூர்.

1) திருவிற்குடி.

1) திருவீழியிலை.

க9. திருவாவடுதுறை.

1) திருவிடைமரு
தூர்.

பரவுபெரு நதியனைத்தும் பன்னிரண்டான் டிற்கொருகால்
விரவுதிரு மடைந்தாட விழைபுனற்றே மிதுகாண்மின்
கரவுதவிர் திருகத்தி காதலித்துத் தவஞ்செய்தே
பூவுமிக நினைத்தவெலா முற்றதல மதுகாண்மின். (உ௦)

கோழியர்கோ னுன்களிப்பக் காவிரிநீர் கொளுமாரம்
வாழியநீ ரொடுக்கொண்டார் வாழிடமற் றிதுகாண்மின்
வீழியவா யொருத்திக்காத் தாயுமாய் வியக்கவரு
ளாழியநஞ் சுண்டபிரா னமர்வனாமற் றதுகாண்மின். (உ௧)

அரதனமா விலக்கலென வறையிலங்க விதுகாண்மின்
மரகதமா மலையென்ன வழங்குமலை யதுகாண்மி
ஓரவியம னதிகாரம் பெற்றதல முதுகாண்மின்
பாணுமையோ ருருவாகிப் பரிந்தமர்தே மதுகாண்மின். (உ௨)

கடனாகைக் காயாரோ கணரளித்த பரியுகைக்கு
மடலார்குஞ் சாமுகைக்க வருளியதே மிதுகாண்மின்
கெடல்சாரா வரச்சபை கெழுமிமுனி வரர்காண
மடலார்கொன் றையர்கடஞ்செய் மாத்தலமற் றதுகாண்மின். (உ௩)

கொழுவனாயின் சாரமறக் குடித்தவர்தே மிதுகாண்மின்
பொழுதினூற விகன்புகை புரிந்ததல மதுகாண்மின்
செழுமலரோன் சிரங்கொய்த திப்பியத்தே முதுகாண்மின்
முழுவலிமா நல்லினுனி முருக்கியதே மிதுகாண்மின். (உ௪)

புண்டரிக முனிவனையா ரோகணஞ்செய் புரப்பெருமா
னண்டர்தொழ வீற்றிருத்தற் காயதல மதுகாண்மின்
பண்டரிய மறையனைத்தும் பூசித்துப் பயன்பெற்ற
வண்டரிக வாப்பொழில்குழ வளம்பதிமற் றிதுகாண்மின். (உ௫)

பண்டேச முகற்செகுத்த பழிநீர விராகவன்முன்
மண்டபெருங் காதலொடு வழிபடுதே மிதுகாண்மின்
விண்டுவனத் திடைப்பிறந்த வெண்முத்தே யெனக்கணந்து
தொண்டிபடு வார்க்கருளுஞ் சுந்தராவைப் பதுகாண்மின். (உ௬)

வனமணக்கு முருவமெனன் மாநிறுவ் கொன்றைதும்பை
யினமணக்கு மருவருவ மிணைந்ததே மிதுகாண்மின்
கனமணக்கு முடிமுதலாக் கைதொழன்முன் றிடங்கொண்டெம்
மனமணக்கும் படியமரு மால்வனாமற் றதுகாண்மின். (உ௭)

20. திருக்குடந்தை.	22. திருச்செங்கோடு.	௨௫. திருகாணைக்காரோ
,, திருவையாறு.	௨௬. திருவஞ்சைக்கனம்.	,, னம்.
௨௧. திருவானைக்கா.	,, திருப்பேரூர்.	,, வேதாரணியம்.
,, திருச்சிராப்பள்ளி.	௨௪. திருக்கற்குடிமாமலை.	௨௬. இராமேச்சரம்.
௨௨. இரத்தினகிரி.	,, திருவெறும்பியூர்.	,, திருகெல்வேலி.
,, திருவீல்கோய்மலை.	,, திருக்கண்டியூர்.	௨௭. திருக்குற்றாலம்.
,, —————	,, திருவாரூர்.	,, கொடுங்குன்றம்.

ஊம்மறையு மொழிந்தார்கை யேட்டெழுத மொழிபெயர்த்தே
யம்மறைசொற் றவருதித்த வுருத்தலமற் றதுகாண்மின்
மும்மறையும் புகழ்சைவத் திறமுழங்கு நீருநெருப்
பும்மறையா வெளிப்படுத்தப் பொலிதலமற் றிதுகாண்மின்.

(2அ)

தானகை ரத்தினொடு சம்பந்தஞ் செய்தவரை
யானதிது கண்டிடுமி னழகியபி ரானேயென்
நீனிலிளாள் கபோலத்திற் கின்னிழுத்த மிடப்பெற்ற
வானவர்கா யகருறையு மாத்தான மதுகாண்மின்.

(2க)

ஆயவசு கசப்பெயரா லலங்குதல மதுகாண்மின்
மேயபுகழ்ச் சீதளிசேர் மெய்த்தலமற் றிதுகாண்மின்
றாயதுனை மாலைபுணர் தோளார்தே முதுகாண்மின்
மாயலிடைக் காண்பயில் வண்கான மதுகாண்மின்.

(௩௦)

மாலமையாப் பாசுரந்தம் கியவாய்மற் றதுகாண்மின்
கிலமெனும் பெயர்பூண்டு கிளர்தான மிதுகாண்மின்
சாலலிருத் தேசுரப்பேர் தரித்தார்கண் ணுதுகாண்மின்
கோலயிருத் தாமுதற்சார் கோசமங்கை யதுகாண்மின்.

(௩௧)

இன்னமுள தலங்கனெலா மெடுத்தியம்ப முற்றுவதோ
கன்னருள காங்கருதிற் றணித்தாக கண்ணியதா
லன்னதலத் தினையின்னே யடைத்துதொழு துவ்வாமென்
றுன்னரிய பெருந்துறைநே ருற்றூர்தூல் கற்றாரே.

(௩௨)

தூயபெருந் துறைவலமாச் சூழ்ந்துகிலத் திறங்குறர்
பாயவளங் கண்விடுத்துப் பார்த்தனர்தம் மனங்கிலகத்தார்
மேயலிதற் குயர்வொப்பில் வினம்பலா மிதங்கிதுவென்
றூயமகிழ்ச் சியர்முனிவ ரனைவரும்வீ தியிற்பணிந்தார்.

(௩௩)

கோளுகா ளுத்தவழுங் கோபுரமு னடைந்திறைஞ்சி
யாளுகா யகர்கோயி லுட்புகுத்தக் கிளிதீர்த்த
முளுமா கமலிகிவாற் படிந்தெழுத்து முனகர்கொளா
காளுமா னைத்தமருள் வெண்ணீறு கவந்தணிந்தார்.

(௩௪)

கண்மணிமா லிகைபுனைந்தே யஞ்செழுத்துங் கணித்தாராய்
லின்மணிவால் விடலுவக்கு மழகளிற்றின் முனமேலி
வெண்மணியே யொருகோட்டுக் கற்பகமே யெனும்புயார்
வண்மணியே வெனத்துதித்து லலரடிபோற் றுபுசென்றார்.

(௩௫)

2அ. திருவாதவூர்.

௩௦. திருவாடானை.

௩௧. திருவேடகம்.

,, திருவாலவாய்.

,, திருப்புத்தூர்.

,, திருவாப்பனூர்.

2க. திருப்பரங்குன்று.

,, திருச்சழியல்.

,, திருப்புனவாயில்.[கக.

,, திருப்பூவணம்.

,, காணையர்கோயில்.

,, திருவுத்தரகோசமங்

ஆளுடைய பெருமானை யாவமெல்ல மெடுத்தணியென்
டோளுடைய சுந்தரனைச் சுடர்மூன்று கனிவட்டும்
வாளுடைய மெய்யானை வருமறவி யுயிர்குடித்த
தாளுடைய வான்மநா தனைக்காண்பா னுட்புகுந்தார்.

(௩௬)

சொக்கவிகா யகர்பாதந் தொழுதுருந் தழீழின்
மிக்கபொன்னு லாஞ்சடைமுன் விடைத்தேகிக் கண்ணுற்று
ரக்கரவா ரணியான்ம நாயகனா யப்போதத்
தக்கவர்மே வியமகிழ்ச்சி யாமேயோ சாற்றவல்லேம்.

(௩௭)

இருகணுகோக் குறவிடுத்தா ரிருகைதலை மேற்குவித்தா
ரருகலிலா வரவோமென் றித்தித்தித்து வாய்கவின்னார்
பெருகுமுரோ மஞ்சிலிர்த்தார் விழிப்புனலும் பெருக்கினார்
வெருவழல்சான் மெழுக்கென்ன மிகவுடைத்தன் னுருகினார்.

(௩௮)

இந்நாளே பிறத்தபய நெய்தியநா னெனப்புக்வா
ரிந்நாளே பசுபோத மிரித்துயர்ந்த நாளென்பா
ரிந்நாளே கண்படைத்த பேரெய்து ராளென்பா
ரிந்நாளே யின்பமுத்தி யெய்தியநன் னுனைன்பார்.

(௩௯)

அழுவாரு மழுதழுதால் கன்பினுற் பரவசமாய்
வீழுவாரு முடனெழுந்து மேனியுரோ மஞ்சிலிர்ப்பத்
தொழுவாரு நாக்குமுறத் துதிப்பாரும் பவக்கடனின்
றெழுவாரு காமேயென் றிகைப்பாரு மாயினார்.

(௪௦)

இந்தவிதம் பரவுபுரீ நேற்றதாத னைத்தரித்துப்
பந்தமிலா ரொருவாறு வெளிவந்து பனாதளிகுழ்ந்
தந்தமிலாக் குருத்தடியா சாரியனா யடிவணங்கிச்
சந்தநட ராசர்முத லியாவனாயு முறத்தாழ்ந்து.

(௪௧)

படைத்தளித்துத் துடைத்துமறைத் தருளெனைப் பகரைந்து
முடைத்தலையிற் பவிசொண்டார்க் குடனிருந்து முடித்தருளி
யடைத்தவுல கத்தனைக்கு மாதார மாயொல்லா
முடைத்தனியோ காம்பிகைதன் றிருமுனமுற் றுருரவோர்.

(௪௨)

ஆங்குமுன முரைத்தபடி யகநெகக்கும் பிட்டனைந்து
வீங்குபுகழ்த் திருவாத ஆசர்முன மேவினார்
வீங்குதவின் மகிழ்ச்சியராய் கெஞ்சருக கனிதொழுது
தேங்குபெருஞ் சிவயோகச் செழுத்தேறல் வாய்மடுத்தார்.

(௪௩)

அரிதுபுறம் போக்தொருசா ராச்சிரமஞ் செய்தமர்ந்து
பிரியமிகக் காலங்க் டொறம்பேணிப் பேரவத்தொழுவார்
விரிசினாத் தீர்த் தங்கனெலாம் விருப்பினொடு படிதருவார்
தெரியமகிழ் வனத்தமருஞ் சிவக்கொழுந்தை யுத்தொழுவார்.

(௪௪)

ஆயாத முயற்சியரா யிவ்வண்ண முறைதருகான்
மாயாத பெருங்ரீத்தி மாணிக்க வாசகர்க்குச்
சாயாத வன்புடையார் தனுமாத விழாவெடுத்தா
ரேயாத வதுதரிசித் திவொஞ்சை யுடையவராய்.

(சரு)

ஆயவா ரோகணமுன் னலங்கவரோ கணமளவு
மேயவுலா விருபோதும் விளங்குறக்கண் டினிதேத்தி
காயனார் குருத்தடி யினகவருந் தரிசனமும்
பாயவிருப் புறப்பெற்றார் பெறப்படுவ தினியென்னே.

(சசு)

எல்லாரு மிந்தவித மேத்தியா னந்தமுற்றுச்
சொல்லாருங் குருத்தவன்ச் சோதிபால் விடைபெற்றுச்
செல்லாரு நைமிசமார் தம்மிருக்கை யுறச்சேர்த்தார்
வில்லாரும் புதழ்ச்சுத முனிபூசை மேற்கொள்வார்.

(சச)

அரியபுரா ணந்தாங்க ளறிபாக்கு விரித்துணாத்த
பெரியபுகழ் முனிவரீசைப் பிறங்குமா சனத்தேற்றி
யுரியமலர் கத்தமுத லுபகரணம் பலகொண்டு
விரியவருக் கியமாதி விசேடமுறத் தாபித்து.

(சசு)

பரசிவனே யிவனென்னப் பாலித்துப் பூசித்து
வரசன்மா னமுகொடுத்த முகமனுரை வழங்கியபின்
விரவுமவன் மாணுக்க ரனைவருக்கு மேதகவிற்
காவறிதி லாதினொடைத் தொழினிரம்பக் கண்டதற்பின்.

(சசு)

ஏற்றமிரு ருதமுனி யிருக்கைசெல வுய்த்ததற்பி
னற்றவவ னருளியவா முன்மநா தனைக்கருணை
மாற்றமும்யோ காம்பிகையை வாதலூப் பெருமானைத்
தேற்றமுறச் சிந்தித்துத் தெளிந்துவாழ்க் திருத்தனரால்.

(சு0)

இத்தகைய புராணத்தை யெழுதுவோ ரெழுதுவிப்போ
ருத்தமே வப்படிப்போ ருண்மையுறப் படிப்பிப்போர்
வித்தகமாம் பொருள்கேட்போர் கேட்பிப்போர் வினம்பிவர்கட்
கத்தமெதே துதவினவோ ராகியமற் றனவோரும்.

(சு1)

இம்மைவிலே பெருஞ்செல்வ மியையமனை மக்கனொடுஞ்
செம்மைபெற வாழ்த்திருந்திந் திரன்முதலோர் பதங்கனெலாம்
வெம்மைபற வனுபவித்து முற்றியபின் மேலாய
வம்மையொரு பாலான்பொன் னடிமலர்சார்ந் தின்புறுவார்.

(சு2)

கோயடையார் மிடியடையார் துண்ணியம்மே வியசுபயின்
வாயடையார் தியருண மனையடையார் மாண்பில்லாத்
சேயடையா ரினும்பலவாக் திங்கடையார் செறிதளிப்பூக்
காயடையார் குருத்தவனப் புராணமது கற்போரே.

(சு3)

புண்ணியமார் பெருந்துறைப்பு ராணத்தோர் கவிகற்றோர்
திண்ணியவான் பெருஞ்சைவ சித்தாந்தச் செல்வரா
யண்ணியசித் தாந்தசைவ மடைந்தின்ப நிலைபெறுவார்
நண்ணியமுற் றுந்தெரிவார் கலமுரைக்க வல்லவரியார்.

(௫௪)

தூயவன மோக்குபெருந் துறைப்புரா ணம்பெறித்த
சேயுமலி புத்தகமோர் சிறுமனைவாய் நிலைபெறினு
மாயமனை பெருமனையா யளப்பரிப திருவடையு
மேயபுன்றே வம்மனைபூ ரெல்லையினு முறாதன்றே.

(௫௫)

வேறு.

வாதலு டைகளுக்குப் புராவனைப் படுத்தியவா வளஞ்சால் சாறு
பேதமிலா கமப்படியே நடந்ததுமுன் வைதிகத்தாற் பின்னான் மாறிற்
றோதவமை யாவதுதெய் வீகத்தா லுணர்ந்திந்நா ளுறத்தா பித்த
போதமலி துறைசையெஞ்சப் பிரமணிய முனிவர் பிரான் புகழ்மேல் வாழ்க.(௫௬)

தூயகிரு வெண்ணீறுங் கண்மணியு மைந்தெழுத்தஞ் சாந்து வாழ்க
வாயபெருந் துறைவாழ்க வான்மனா யகர்வாழ்க வருஞ்ஞற் கொண்டு
மேயசில யோகபரா பராவாழ்க வாழ்வுர் விமலர் வாழ்க
சேயுமலி யம்பலத்து டைகலிலுங் குஞ்சிதத்தா ணீடு வாழ்க.

(௫௭)

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கக௭௬.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஉ	சடு	க	புனிஞ	புனிஞ
ஷை	நூ	ச	னித்த	தனித்த
கஉ	—	கக	கிகா	கியா
கஅ	உஅ	க	த்தி	அத்தி
ஷை	கூ	உ	முநக	முற்க
நூச	உ	க	பியம்	மியம்
நூ	க	க	கையிலை	கயிலை
ஷை	கஉ	உ	பறவை	பறவை
கூ	உக	க	கையிலை	கயிலை
எஎ	க	உ	பத்திர	புத்திர
எஅ	கக	ச	ன்னு	பன்னு
கூ	சடு	க	மொழியினு	மொழியினு
கக	க	ச	மெஞ்ஞா	மெய்ஞ்ஞா
கபக	கக	க	உணர்வி	உணவி
ககஉ	க	க	ரிபை	ரின்ப
ககச	கக	ச	யந்த	பந்த
கஉடு	நூ	க	காற்	கால்
கஉச	கூ	உ	புணர்த	யுணர்த
கநூ	சக	உ	மர்றன்	மாறன்
கநூ	கக	உ	முழுமதி	முதுமதி
ககச	கஅ	உ	முத்திர	முத்தா
ககக	எச	ச	கெடுங்க	கெருங்க
கஎஉ	அடு	ச	போந்தா	போந்தார்
கஅச	சூ	உ	யரினுக்	யரினுங்
ககக	உஎ	உ	காண்மிண்	காண்மின்

சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

Pub No : 859

ISBN : 978-93-85165-14-6

திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

130.00